

BESTSELER NEW YORK TIMESA I USA TODAYA

alice clayton

WALLBANGER

MOJ NEODOLJIVI SUSJED

SERIJAL KOKTEL
#1

"Wallbanger je instant-klasik, pun smiješnih prizora i sa zanimljivim likovima – preporučam!"
Jennifer Probst,
autorica bestselera
New York Timesa
i USA Todaya

STILUS

alice clayton

WALLBANGER
crowarez
MOJ NEODOLJIVI SUSJED

SERIJAL KOKTEL

#1

Zahvale

Moram zahvaliti mnogima što je ova knjiga ugledala svjetlo dana. Lauren, koja je bila moja urednica od početka i svaki mi put govorila kad bih bila na dobrom putu. Sarah M. Glover za priče o San Franciscu i ohrabivanje - uvjerala me da imam glas i da bi me trebalo čuti. Elizabeth, jer mi je dopustila da poludim. Brittany i Angie, koje su me prihvatile kao svoju i dopustile mi da se igram sa seksi curama. Deb, koja je najbolja prsata navijačica na svijetu. Mojim istinskim mentorima, Stacy i Janet, na kojima sam temeljila lik Jillian. Fantastičnim obožavateljima, damama koje su bile uza me od prvog poglavlja i uživale u vožnji sa mnom. Filetima, na potpori u sitne sate i upornim uvjeravanjima da nastavim. Svim krasnim čitateljima i prijateljima na Twitteru zbog kojih je komunikacija u 140 znakova užitek. Autoricama poput Laure Kaye, Ruthie Knox, Jennifer Probst, Michelle Leighton, Tiffany Reisz, Karen Marie Moning i Jennifer Cruise, koje su napisale neke od meni najdražih priča svih vremena. Uvijek sam bila prvo čitateljica, a tek potom spisateljica i ništa me ne veseli više od prepričavanja prijateljicama knjige koju sam upravo pročitala i koja mi je još u glavi.

Zahvaljujem *online* spisateljskoj zajednici koja mi je dala prostor i priliku da stvorim nešto čime se doista ponosim.

Zahvaljujem Keili i Ashley koje su me lijepo predstavile i zabavile se sa mnom na Not Your Mother's Podcast.

Svojoj se novoj urednici Micki Nuding zahvaljujem što me prihvatila kao novog autora, ali i bila dovoljno luda da sa mnom objavi Wallbanger.

Zahvaljujem svojoj agentici Jennifer Schober, s kojom se savršeno razumijem od našeg prvog telefonskog razgovora i koja me uvjerala da apsolutno svi pisci konstantno traže da im netko govori da su super i da sam u tome posve normalna.

Posebno zahvaljujem svojoj urednici i prijateljici Jessici, koja je savršen spoj pameti i drskosti. Ti uvijek tražiš savršenstvo, daješ odgovore kad ih nitko ne zna i bez tebe bih bila kao točka bez i.

Iznimno sam zahvalna svojoj publicistici i partnerici u zločinu Enn, koja nije samo moj nemoralni barometar, nego i obitelj. Hvala ti što me slušaš kad bjesnim, što trpiš moje suviše zareze, što radiš dan i noć. Što paziš na mene. U raj u te čeka taco, znam to.

I, naravno, velika hvala Peteru, koji se uvijek tako dobro brine za mene. Obožavam tvoje divovske palce.

Hvala svima vama, čitatelji, svim Nuts Girls, svim Bangers, svim kokoškama. Hvala.

Alice xoxo

Prvo poglavlje

- O, Bože. *Tup.*

- O, Bože. *Tup, tup. Koji...*

- O, Bože, kako je ovo dobro!

Uspravila sam se u krevetu, naglo razbuđena, i zbunjeno se ogledala po sobi. Po podu kutije. Uza zid naslonjene slike.

Moja nova spavaća soba u mojem novom stanu, podsjetila sam se pa spustila dlanove na pokrivač, smirujući sama sebe dodirrom fine posteljine. Čak i u polusnu znala sam prepoznati kvalitetnu posteljinu.

- Mmm... da, dragi... da, samo tako. Nemoj prestati... nemoj...

Jao meni.

Protrljala sam oči i okrenula se prema zidu iza svojih leđa, polako shvaćajući što me probudilo. Još sam uvijek odsutno milovala pokrivač, što je privuklo Cliveovu pozornost. Clive je moj mačak, pravi mali mačji kralj. Zavukao je glavu pod moj dlan i kuckao me glavicom dok nisam shvatila da želi da mu posvetim pažnju. Pomilovala sam ga, osvrćući se oko sebe da se malo bolje upoznam s prostorom. Uselila sam se ranije istoga dana.

Stan je bio predivan: prostrane sobe, drveni parket, lukovi - čak je imao i kamin. Nemam pojma kako se pali vatra, ali to nije važno: važno je da ću ukrasiti ploču na vrhu i točka. Kao dizajner interijera imam naviku smještati stvari u prostor, svoj ili tuđi, to nije važno. Moje prijatelje to povremeno živcira, jer im volim preurediti raspored sitnica i ukrasa.

Provela sa cijeli dan useljavajući se i nakon što sam provela dovoljno vremena u svojoj novoj, fantastičnoj starinskoj kadi da se posve smežuram, uvukla sam se u krevet i počela uživati u zvucima svog novog doma: tihi promet u daljini, nenapadna glazba odnekud, utješno tapkanje Cliveovih šapa na podu. I kandžica.

U 2 i 37 ujutro odjednom sam otvorila oči i suočila se sa stropom, smeteno ga gledajući kao da će mi on odgovoriti na pitanja što me probudilo i zašto se zaglavljje mojeg kreveta miče - udara 0 zid, točnije.

Ma što je ovo? A tada sam čula jasno i glasno...

- O, Simone, kako je to dobro. Mmm...

Ajoj.

Trepćući da se do kraja razbudim, blago sam se zainteresirala za zbivanja u susjednom stanu. Pogledala sam Clivea, Clive je uzvratio pogled, i da nisam bila dovoljno umorna da mislim da mi se priviđa, pomislila bih da je mačak namignuo. *Neka bar netko uživa.*

Jer ja već dugo nisam uživala. Dugo, vrlo dugo. Moj je orgazam pao kao žrtva lošeg seksa za jednu noć s kretenom koji je sve obavio u manje od minute i sad je bio *na godišnjem već šest mjeseci. Šest mjeseci bez orgazma.*

Bila sam na najboljem putu da ozlijedim karpalni tunel pokušavajući popraviti stvar. Ali O je zbrisao i nije se vraćao. Povukao se u osamu, kao Oprah.

Odgurnula sam misli o odsustvu orgazma i sklupčala se, ležeći na boku. Sve se smirilo i počela sam ponovno tonuti u san. Clive je zadovoljno preo pored mene. A tada je nastupio pakao.

- Da! Da! O, Bože... O, Bože!

Slika koju sam bila prislonila uza zid na polici iznad kreveta sletjela je s nje i pošteno me zveknula po glavi. Tako mi i treba kad živim u gradu koji svako malo pogodi potres i još nisam sve prikucala za čvrstu podlogu.

A kad smo već kod prikucavanja...

Trljajući glavu i psujući dovoljno opako da Clive posramljeno okrene glavu od mene - znaju li mačke za sram? - okrenula sam se i odmjerila zid iza sebe. Moj je krevet doslovno udarao o zid, ali susjede to nije nimalo omelo u daljnjem stvaranju buke.

- Mmm... da, dragi, da, da, da! - urlala je lajavica... i potom se stižala, nakon znakovitog i gromoglasnog uzdaha.

Ali tada sam začula, za Boga miloga, tada sam začula... pljes! Ne možete se oko takvog nečeg zabuniti i misliti da se radi o nečem drugom - netko je u stanu do mojeg pošteno dobio po dupetu.

- O, Bože, Simone, da! Kazni zločestu curicu! Da, da!

Ja ne vjerujem... Uslijedilo je još pljeskanja, a potom sam bila počašćena i muškim stenjanjem, režanjem i uzdisanjem.

Ustala sam, odmaknula krevet nekoliko centimetara od zida i ljutito se zavukla natrag pod pokrivač, sve to vrijeme šibajući zid bijesnim pogledima.

Te sam noći konačno zaspala tek nakon što sam sama sebi obećala da ću uzvratiti čujem li još jedan zvuk. Bilo kakav. Čak i pljeskanje.

Dobro došla u kvart, Caroline.

Drugo poglavlje

Iduće jutro, svoje prvo u novom stanu, počela sam pijuckanjem kave i grickanjem uštipaka preostalih od zabave za useljenje prethodne večeri.

Nisam baš bila pošteno razbuđena koliko sam planirala biti za sve to raspakiravanje koje me čekalo i u sebi sam gundala zbog bučne zabave u susjednom stanu prethodne noći. Cura je dobila žestoko, po dupetu, pa je svršila, pa zaspala. Isto je vrijedilo i za Simona. Barem sam pretpostavila da se zove Simon, jer je to ime izvikivala cura koja je uživala u dlanu na stražnjici. Jer da mu je dala nadimak, vjerojatno bi se mogla sjetiti nečega puno uzbudljivijeg od *Simon* za vikanje u žaru strasti.

Ah, žar... Meni nedostaje žar.

- Još ništa, ha?- uzdahnula sam, pogledavajući *dolje*. Negdje oko četvrtog mjeseca od prošlog O počela sam razgovarati s *njom* kao da me razumije. Zbilja me i razumjela nekoć davno, dok nam je O bio žestoka svakodnevnica, ali, nažalost, sada kad me O napustio, nisam bila sigurna da još komuniciramo. *Žalostan je dan kad cura ne može naći zajednički jezik s vlastitim orgazmom*, pomislila sam, zamišljeno zagledana kroz prozor u obrise San Francisca.

Uspravila sam se i otišla do sudopera isprati šalicu za kavu. Spustila sam je na rešetku da se suši pa svezak svoju svijetloplavu kosu u neuredni rep i odmjerila nered koji me okruživao. Koliko god sam dobro planirala, koliko god pomno obilježila kutije sa stvarima, *koliko god puta ponovila idiotu iz tortke za selidbe da kutija na kojoj piše KUHINJA ne ide u KUPAONICU*, ipak sam završila u neredu. Srećom, providnost me navela da večer prije selidbe odvojeno spakiram svoju najdražu šalicu za kavu.

- Što ti misliš, Clive? Da počnemo ovdje ili u dnevnoj sobi? - Clive je sjedio sklupčan na klupici uz prozor. Priznajem da sam prilikom potrage za stanom na popis stvari koje tražim stavila klupicu uz prozor. Clive voli gledati van, a i lijepo ga je vidjeti kako me čeka dok dolazim doma.

Pogledao me i sad i imala sam osjećaj da je glavom pokazao prema dnevnoj sobi.

- O. K. onda, dnevna soba - rekla sam, shvaćajući da sam otkako sam se probudila progovorila triput... i sva se tri puta obratila maci. Hm...

Otpribliže dvadeset minuta kasnije Clive se zapiljio u goluba, a ja sam se bacila na razvrstavanje DVD-a, kad su se s hodnika začuli glasovi. Moji bučni susjedi! Potrčala sam prema vratima, umalo se spotakla preko kutije i zalijepila oko na špijunku da bih vidjela vrata nasuprot svojim, u dnu hodnika. *Baš si perverzna*, pomislila sam. Ali nisam prestala špijunirati.

Nisam najbolje vidjela, ali zato sam dobro čula razgovor: muški je glas bio dubok u smirujućim, ženski dobro mi poznat i ponovno usred uzdaha.

- Mmm, Simone, prošla je noć bila fantastična.

- Ja mislim da je i jutro bilo fantastično - rekao je ljubeći je, ako je suditi po zvuku, vrlo strastveno.

Ha. Čini se da su jutros bili u drugoj sobi. Ništa nisam čula. Vratila sam oko na špijunku. *Perverznjača*.

- I ja. Čujemo se uskoro? - upitala je, približavajući se po još jedan poljubac.

- Naravno. Nazvat ću te kad se vratim u grad - obećao je, pljesnuo je po stražnjici, a ona je zahihotala i ušla u stan.

Izgledala mi je nisko. *Bok, Pljeskavice*. Simona nisam mogla dobro vidjeti, a u svoj se stan vratio prije nego što sam mogla dobiti bilo kakvu ideju o tome kako izgleda. *Zanimljivo. Cura ne živi s njim*.

Nisam čula nikakvo "volim te" dok su se rastajali, ali izgledali su mi kao da su vrlo bliski. Odsutno sam grickala vrh svoga konjskog repa. I moraju biti bliski s obzirom na sve što sam čula.

Tjerajući misli o Simonu iz glave, vratila sam se svojim DVD-ima. *Strastveni Simon. Dobro ime za bend*. S DVD-ima sam došla do H.

Sat kasnije spuštala sam *Willy Wonka i Tvornicu čokolade* na policu kad sam začula kucanje na vratima. Dok sam im prilazila, s hodnika sam čula šuškanje i naguravanje.

- Ispast će ti, glupačo - čuo se prijekoran, ali zavodljiv glas.

- Joj, daj šuti. Stalno šefuješ - odvrati je netko. Zakolotala sam očima i otvorila vrata pa se našla licem u lice sa svoje dvije najbolje prijateljice, Sophijom i Mimi. Držale su oveću kutiju. - Bez svađe, moje dame. Obje ste krasne - nasmijala sam se, odmjeravajući ih podignute obrve.

- Ha-ha. Jako smiješno - odvratila je Mimi pa ušla posrćući.

- Koji je to vrag? Ne mogu vjerovati da ste to nosile na četvrti kat! - Moje cure inače ne maknu ni malim prstom ako to netko može obaviti za njih.

- Vjeruj mi, čekale smo u taksiju da netko naleti i pomogne nam, ali ništa od toga. Zato smo sve same dotegle. Sretno ti useljenje! - rekla je Sophia. Sjele su, a ja sam se svalila u naslonjač pokraj kamina.

- Da, i prestani se seljakati uokolo. Dosta nam je kupovanja poklona. - Mimi se nasmijala pa se ispružila na kauču i dramatično prekrila lice rukama.

Opresno sam pogurnula kutiju nogom. - Što ste mi kupile? Nisam tražila da mi išta kupujete. Nisam trebala ni supersnažni sokovnik prošle godine, ozbiljno.

- Ne budi nezahvalna. Otvaraj - naredila je Sophia, pokazujući kutiju srednjim prstom koji je odmah potom okrenula uvis i usmjerila prema meni.

Uzdahnula sam i sjela na pod, pred kutiju. Zнала sam da je poklon iz robne kuće Williams-Sonoma, jer je bila povezana izdajničkom vrpcom sa sićušnim ananasom. Kutija je bila teška, što god u njoj bilo.

- O, ne. Što ste vas dvije sad izvele? - upitala sam, uhvativši pogledom Mimino namigivanje Sophiji. Povukla sam ukrasnu vrpcu i otvorila kutiju. Preplavilo me oduševljenje kad sam vidjela što je unutra. - Cure, ovo je previše!

- Znamo koliko ti nedostaje stari. - Nasmijala se Mimi.

Prije mnogo godina, nakon tetine smrti naslijedila sam mikser KitchenAid. Bio je stariji od četrdeset godina, ali dobro je radio. Sam Bog zna da ta tvrtka radi izdržljive strojeve, a moj je potrajao do prije nekoliko mjeseci, kad je konačno napustio ovaj svijet, i to dramatično: jednog poslijepodneva dok je obrađivao mješavinu za kolač s tikvicama počeo se tresti i dimiti, pa koliko god mi je ta pomisao bila mrska, morala sam ga baciti.

Sad sam gledala u blistavi novi samostojeći mikser KitchenAid od nehrđajućeg čelika, a on mi je iz kutije uzvraćao pogled dok su mojom glavom plesale vizije budućih kekسا i pita.

- Cure, divan je - rekla sam s uzdahom, oduševljeno promatrajući svoju novu bebicu. Podigla sam ga da mu se mogu još bolje diviti. Prelazila sam dlanovima preko njega, klizila prstima preko njegovih glatkih linija, uživajući u dodiru hladnog metala na koži. Tiho sam uzdahnula i doslovno zagrlila mikser.

- Da vas ostavimo same? - upitala je Sophia.

- Ne, ne treba. Želim da budete svjedoci naše ljubavi. Uostalom, ovo je jedini mehanički instrument koji će mi u budućnosti pružiti užitek. Hvala, cure. Preskup je, ali stvarno ovo cijenim - rekla sam.

Clive nam je prišao, ponjušio mikser pa iste sekunde uskočio u praznu kutiju.

- Samo nam obećaj da ćeš nam donositi slasne zalogajčice i reći ćemo da se isplatilo, mala moja - rekla je Mimi, promatrajući me s iščekivanjem.

- Molim? - upitala sam oprezno.

- Caroline, mogu li se baciti na tvoje stvarčice? - upitala je, posrćući na putu do spavaće sobe.

- Ma kakve stvarčice? - upitala sam, držeći odjednom čvrsto vezicu trenirke.

- Kuhinjske! Jedva čekam da sve smjestimo kako treba - povikala je, sad već trčeći u mjestu.

- O, da, nego što. Samo navali! Sretan ti Božić, čudakinjo! - doviknula sam, dok je Mimi oduševljeno utrčavala u susjednu prostoriju.

Mimi je profesionalni *organizator*. Dok smo bile na Berkeleyju, izluđivala nas je svojom opsesivnom urednošću i sumanutom sklonošću detaljčićima. Onda je jednoga dana Sophia predložila da se Mimi profesionalno bavi organiziranjem i nakon diplome je Mimi učinila točno to. Sad radi na cijelom području San Francisca, pomaže ljudima da se srede. Ponekad savjetuje i dizajnersku tvrtku za koju ja radim, a i gostovala je u

nekoliko televizijskih emisija o uređenju interijera koje se snimaju u gradu. Mimi radi svoj posao iz snova.

Zato sam je sad i pustila da ga radi, znajući kako će sve što posjedujem biti toliko savršeno smješteno da će me ostaviti bez daha. Sophia i ja nastavile smo se motati po dnevnoj sobi pretvarajući se da i mi pospremamo, dok se Sophia divila mojoj zbirci DVD-a i dok smo se smijale svim filmovima koje smo zajedno gledale tijekom godina. Prokomentirale smo svaki film iz osamdesetih na polici pa se upustile u raspravu jesu li Bender i Claire¹ ostali zajedno kad je nastava ponovno počela u ponedjeljak. Ja sam glasala da nisu, a i bila sam sigurna da nije dobila natrag ni svoju naušnicu...

Kasnije te večeri, nakon što su moje prijateljice otišle, smjestila sam se na naslonjaču u dnevnoj sobi s Cliveom, gledajući reprize kuharske emisije na Food Network. Dok sam sanjerala o kreacijama koje ću stvoriti svojim novim mikserom - u kuhinji baš poput one na televiziji koju ću jednoga dana imati - začula sam korake na hodniku tik ispred svojih vrata pa potom dva glasa. Sumnjičavo sam pogledala Clivea. Sigurno se vratila Pljeskavica.

Skočila sam s naslonjača i ponovno se zalijepila za špijunku, pokušavajući bolje vidjeti svojeg susjeda. Ali ni ovog puta nisam uspjela, spazivši samo njegova leđa dok je ulazio u stan iza vrlo visoke žene duge smeđe kose.

Zanimljivo. Dvije ženske u dva dana. Kurviš.

Potom su se vrata zatvorila i osjetila sam da mi se Clive mota oko nogu, predući.

- Ne smiješ van - nježno sam zagugutala mačku i podigla ga. Protrljala sam njegovo svilenkasto krzno uz obraz pa se nasmiješila kad se izvalio u mom naručju. Clive je moj kurviš. Baci se na leđa pred svakim tko je spreman počesati ga po truhu.

Vratila sam se naslonjaču i TV kuharici, koja nas je upravo podučavala kako pripremiti jednostavnu i otmjenu večeru u Hamptonovu stilu... i s Hamptonovim budžetom.

Nekoliko sati kasnije, obraza prošaranog uzorkom jastuka naslonjača, oteturala sam u spavaću sobu. Mimi je sve toliko stručno sredila da je meni preostalo samo objesiti slike i srediti još koju sitnicu. Vrlo promišljeno uklonila sam ostatak slika s police iznad kreveta. Noćas ću biti pametnija. Stala sam na sredinu sobe i osluhнула, u potrazi za zvukovima iz susjednog stana. Na bojištu je još uvijek bilo tiho. Zasad je dobro krenulo. Možda je ono sinoć bio jedinstven incident.

Dok sam se spremala za krevet, promatrala sam uokvirene fotografije svoje obitelji i prijatelja. Roditelji i ja na skijanju kod jezera Tahoe. Moje cure i ja kod tornja Coit. Sophia se voli fotkati kraj bilo čega oblika penisa. Svira violončelo u Simfonijskom orkestru San Francisca i iako je cio život provela uz instrumente, ni dandanas ne može se suzdržati od prljavih fora kad god vidi flautu.

¹ Likovi iz popularnog američkog filma *The Breakfast Club* iz 1985. godine.

Sve tri smo trenutačno same, što je prava rijetkost. Najčešće je barem jedna od nas u vezi, ali otkako je Sophia prije nekoliko mjeseci prekinula sa svojim posljednjim dečkom, sve smo na suhom. Doduše, moje prijateljice bolje su sreće od mene i njihova suša nije jednaka mojoj. Koliko ja znam, one nisu u zavadi sa svojim O.

Stresla sam se, prisjećajući se večeri kad smo se moj O i ja razišli. Imala sam nekoliko katastrofalnih prvih i posljednjih spojeva i bila dovoljno ojađena da sam si dopustila otići doma s likom kojeg nisam imala namjere ikada poslije vidjeti. Nije da imam nešto protiv seksa za jednu noć. Dosta sam se jutara prošetala doma u sinoćnoj odjeći. Ali taj zadnji? Trebala sam biti pametnija. Cory Weinstein, bla-bla-bla. Njegovi su vlasnici lanca pizzerija po cijeloj Zapadnoj obali. Super zvuči u teoriji, ha? E pa, samo u teoriji. Bio je drag, ali jako dosadan. A ja nisam dugo bila ni s kim i nakon nekoliko martinija i malo ohrabrivanja na putu do auta popustila sam i dopustila Coryju da me "iskoristi".

Do tog sam trenutka u životu uvijek nekako vjerovala da je seks poput pizze: čak i kad je loš, još je prihvatljiv. Ali sad više pizzu ne mogu smisliti. Iz više razloga.

Taj je seks bio dno dna. Stil mitraljeza: brzo, brzo, brzo. Potrošio je trideset sekundi na moje cice, šezdeset na mjesto koje je zamijenio onim nekoliko centimetara niže pa uletio unutra. Pa van. Pa unutra. Pa van. Pa unutra.

Ali barem je bilo brzo gotovo, zar ne? Naravno da nije. Ta se jeza nastavila mjesecima. No, dobro, nije. Ali trajala je gotovo trideset minuta. Unutra. Pa van. Pa unutra... pa van. Moja sirota *huhu* osjećala se kao da je obrađena brusnim papirom.

Kad je bio gotov, dreknuo je: - Kako je ovo bilo dobro! - i svalio se na mene dok sam ja u mislima baš bila dovršila preuređivanje police sa začinama i spremala se prebaciti na ormarić sa sredstvima za čišćenje. Obukla sam se, što nije trajalo predugo jer sam ionako bila napola odjevena, i otišla.

Iduće večeri, nakon što sam pustila Donju Caroline da se oporavi, odlučila sam je počastiti seansom maženja u društvu svačije najdraže fantazije, Georgea Clooneyja u ulozi dr. Rossa iz *Hitne službe*. Ali na moju veliku žalost, od O ni traga. Slegnula sam ramenima, misleći da mi je možda samo potreban predah i da me možda još samo muči PTSP od susreta s Mitraljezom iz Pizzerije.

Ali iduće noći? Opet ništa od O. Ni do kraja tog tjedna, pa ni do kraja sljedećega. Tjedni su postali mjeseci, mjeseci su se nizali jedan za drugim, a u meni je stala klijata nesnošljiva mržnja prema Coryju Weinsteinu. Jebeni mitraljezac...

Stresla sam glavom da se izvučem iz razmišljanja o O i uvukla se u krevet. Clive je čekao da se udobno smjestim prije nego što se ugnijezdio iza mojih koljena. Dok sam gasila svjedo, glasno je preo.

- Laku noć, gospodine Clive - rekla sam i iste sekunde zaspala.

Tup.

- O, Bože. *Tup, tup.*

- O, Bože.

Ja ne vjerujem...

Ovoga puta brže sam se razbudila, jer sam već znala što čujem. Uspravila sam se u krevetu i ošinula zid iza sebe bijesnim pogledom. Moj je krevet još uvijek bio na sigurnoj udaljenosti od zida, pa nisam osjetila pokrete, ali kretanja je iza zida apsolutno bilo.

A tada sam čula... siktanje?

Pogledala sam dolje, prema Cliveu, čiji je rep bio uspravljen i nakostriješen. Izvinutih leđa šetao je naprijed-natrag oko mojih nogu.

- Mačak, čuj. Sve je O. K. Samo nam je susjed bučan, to je sve - smirivala sam ga, pružajući ruku prema njemu. A tada sam čula...

- Mijau.

Nakrivila sam glavu i osluhнула pažljivije. *I zagledala se u Clivea, koji mije uzoratio pogled kao da želi reći: "Nisam ja."*

- Mijau! O, Bože moj, MI-JAU!

Cura u susjednom stanu mjaukala je. Koga to vraga moj susjed izvodi da je toliko poludjela?

Clive je na sve ovo reagirao sumanutim bacanjem na zid. Doslovno se pokušao uspeti uza zid, kao da nastoji otkriti odakle dolazi ta buka i dodati vlastito mjaukanje zvucima divljine.

- O, Simone, da, tako... Mmm... Mijau, mijau, *mijau!* Bože blagi, mačkice su noćas poludjele s obje strane zida.

Ženska je govorila s neakvim naglaskom koji nisam mogla nikamo smjestiti. Definitivno je bio iz istočne Europe. Češki možda?

Ili poljski? Ma jesam li ja to stvarno budna u 1 i 16 ujutro i pokušavam odrediti lingvističko podrijetlo ženske koju obrađuje moj susjed?

Pokušala sam dohvatiti Clivea i smiriti ga. Nisam uspjela. Možda je steriliziran, ali je još uvijek dečko i želi i on malo akcije iz susjednoga stana. Pa je lijepo nastavio sa skvičanjem i njegovo se glasanje pomiješalo s njezinim, a ja sam se jedva suzdržavala da ne briznem u plač od apsurdnosti situacije. Moj je život teatar apsurdna, a za zvučne kulise zadužena je mačka.

Odjednom sam se pribrala, jer sad sam čula i Simonovo stenjanje. Glas mu je bio dubok, prigušen, i dok su Clive i ženska komunicirali na svojem jeziku, ja sam slušala samo Simona. Zarežao je, a na to se nadovezalo lupanje o zid. Simon je ušao u posljednji krug.

Žena je mjaukala glasnije, sve glasnije i bez imalo sumnje bila sve bliže vrhuncu. Njezino mjaukanje pretvorilo se u besmisleno vrištanje i završilo povicima: - *Da, da, da!*

Aha, pa da. Ruski. Za ime Lenjinovo.

Još jedan *tup*, još jedan *grrr* - i još jedan *mijau*. A tada blažena tišina..., ali ne i savršena. Jer Clive je nastavio mjaukati za svojom nedostižnom ljubavi do blaženih četiri ujutro.

Hladni rat ponovno je započeo.

crowarez

Treće poglavlje

Kad se Clive konačno smirio i prestao vrištati na mačjem jeziku, bila sam posve iscrpljena i potpuno budna. Sat kasnije ionako sam morala ustati, pa sam zaključila da je gotovo sa spavanjem za ovu noć. Komotno sam mogla ustati i napraviti si doručak.

- Glupe mačketine - rekla sam, obraćajući se zidu iza svojih leđa, pa otapkala do dnevne sobe. Upalila sam TV, uključila aparat za kavu i zagledala se u svjetlo zore što se tek probijalo kroz moje prozore. Clive se sklupčao do mojih nogu, a ja sam ga prijekorno pogledala.

- Znači, sad bi se mazio, ha? A sinoć si me zapostavio zbog one Hello Kitty? Baš si kreten, Clive - promrmljala sam pa ispružila nogu i pomilovala ga petom.

Izvalio se na pod i namjestio u pozu samo za mene. Znao je da poziranje uvijek upali. Kratko sam se nasmijala i kleknula pokraj njega. - Da, da, znam. Sad me voliš jer sam ja ta koja ti kupuje klopnu - uzdahnula sam i počejala ga po truhu.

Prije nego što sam se uputila pod tuš, otišla sam pogledati jutarnje vijesti. I tada začula zvukove s hodnika. Vratila sam se u kuhinju s Cliveom za petama i spustila malo hrane u njegovu posudu. Čim je dobio ono što je želio, zaboravio je da postojim. Dok sam hodala prema tušu, ponovno sam čula zvukove s hodnika. Kao već iskusna perverzijača priljubila sam oko na špijunku da vidim što se zbiva kod Simona i Hello Kitty.

Simon je stajao u dovratku - dovoljno daleko da mu opet ne vidim lice. Hello Kitty stajala je na hodniku i vidjela sam da Simon provlači prste kroz njezinu dugu kosu. Malo je nedostajalo da je kroz vrata čujem kako prede.

- Mmm, Simone... Prošla je noć bila... Mmm - prela je, približavajući se još bliže njegovu dlanu, koji je sad bio zalijepljen za njezin obraz.

- Slažem se. Lijepo si opisala prošlu noć... i ovo jutro - rekao je tiho, na što su se oboje zahihotali.

Ma super. Još jedan dvostruki zgoditak, dakle.

- Nazoveš me kad se vratiš u grad? - upitala je dok joj je on odmicao kosu s lica, na kojem se vidjelo da je nedavno dobila *dozu*. Nedostajao mi je taj izraz lica.

- Nego što - odgovorio je Simon pa je privukao prema sebi u dovratak, na očigledno ubojito dobar poljubac, jer je podigla jednu nogu od tla kao da pozira. Pokušala sam zakolutati očima, ali zaustavila me bol. Jer mi je desno oko još uvijek bilo čvrsto pritisnuto uza špijunku.

- *Do sviđanja* - prošaptala je s tim svojim egzotičnim naglaskom. Sad je zvučao prilično dobro, kad nije zavijala kao mačka u veljači.

- Vidimo se - nasmijao se, a ona je otmjeno odšetala.

Sva sam se iskrivila da ga vidim prije nego što ude, ali ništa od toga. Opet je zbrisao. Moram priznati da me nakon svog onog pljeskanja po stražnjici i mjaukanja silno zanimalo kako izgleda. Do mojih vrata odvijaju se ozbiljne seksualne vratolomije. Samo ne znam zašto moraju utjecati na moj san. Odlijepila sam se od vrata i ovaj put stigla do tuša. Stojeći pod vodom razmišljala sam čime bi se to ženu moglo navesti da mjauče.

Oko sedam i trideset uskočila sam u tramvaj, u mislima pretresajući obveze pred sobom. Danas me čeka sastanak s novim klijentom, dovršavanje detalja prethodnog projekta i ručak sa šeficom. Sjetivši se ovog posljednjeg, nasmiješila sam se.

Jillian Sinclair vlasnica je i direktorica studija za dizajn u kojem radim i u kojoj sam na svoju veliku sreću došla kao stažistica na posljednjoj godini studija. Iako je u kasnim tridesetima, izgleda kao da je u dvadesetima, a ugled u svijetu dizajna izgradila je vrlo rano u karijeri. Oduprla se ustaljenim normama, bila među prvima koja je odbacila trend romantične ofucanosti i vratila sklad neutralnih boja i geometrijskih oblika u interijere, a za njom su krenuli i drugi. Nakon stažiranja ponudila mi je stalan posao i omogućila mi najbolje iskustvo koje mladi dizajner može očekivati. Jillian je zahtjevna šefica, razborita, obdarena instinktom još oštrijim nego što joj je oko za detalje. Ali najugodniji dio suradnje s njom? Zabavna je.

Skoknula sam iz tramvaja i pogledala prema svom uredu. Studio Jillian Designs smješten je u četvrti Russian Hill, krasnom dijelu grada: vile iz bajke, mirne ulice, fantastičan pogled s viših dijelova kvarta. Neke od većih kuća preuređene su u komercijalne prostore, a naša je zgrada među najljepšima.

Ušla sam u ured s uzdahom. Jillian je željela da svaki njezin dizajner sam uredi svoj prostor, da tako pokaže klijentu što može očekivati. Ja sam u svoj ured uložila mnogo truda. Uz tamnosive zidove isticali su se bogati zastori ružičaste boje lososa. Odabrala sam tamni stol od ebanovine i stolac presvučen u nježne boje zlata i pjenušca. Moj je ured otmjen i nenapadan, mrvicu ekscentričan, zahvaljujući mojoj zbirci oglasa za juhe kuće Campbell iz tridesetih i četrdesetih godina. Otkrila sam nekoliko njih na jednoj dvorišnoj rasprodaji, izrezani su iz novina. Dala sam ih uokviriti i svaki put kad ih vidim, razveselim se.

Prvih sam nekoliko minuta provela bacajući cvijeće od prošlog tjedna i sređujući novi aranžman. Svakog ponedjeljka svratim u cvjećarnicu do ureda i odaberem cvijeće za novi tjedan. Vrste se mijenjaju, ali boje cvijeća uvijek se nekako drže iste palete. Posebno su mi dragi tamniji tonovi narančaste i ružičaste, boja breskve i zlata. Danas sam se odlučila za mini ruže krasne boje svijetlog koralja s vrhovima latica boje maline.

Prigušila sam zijevanje i sjela za stol pa se počela pripremati za radni dan. Spazila sam Jillian na trenutak, dok je žurno prolazila pored mojeg ureda i domahnula joj pozdrav. Vratila se i provirila unutra. Uvijek uređena, Jillian je visoka, vitka i lijepa.

Danas je bila odjevena od glave do pete u crno - s iznimkom živo ružičastih cipela visokih potpetica - i ekstremno šik.

- Bok, mala! Kako ide useljavanje? - upitala je, sjedajući na stolac nasuprot mom stolu.

- Fantastično. Još jednom hvala. Nikad ti se neću moći odužiti za ovo. Najbolja si - sva sam se rascvala.

Jillian mi je dala u najam svoj stan, koji je i sama bila dugoročno unajmila kad se prije puno godina doselila u grad. Sad za sebe preuređuje kuću u Sausalitu, a kako su stanarine u gradu basnoslovno visoke, nisam dugo dvojila oko njezine ponude. Zgrada je usto u dijelu grada s kontroliranom visinom stanarine - bolje ne može. Baš sam se spremala na još malo zahvaljivanja kad me zaustavila pokretom ruke.

- Ma joj, nije to ništa. Znam da bih ga trebala likvidirati, ali to je bio moj prvi *odrasli* stan u gradu i mislim da bi mi srce puklo da ga se riješim, pogotovo s obzirom na stanarinu. Uostalom, sviđa mi se što u njemu ponovno netko živi. To je super kvart.

Nasmiješila se, a ja sam prigušila još malo zijevanja. Njezinom oštrom pogledu to nije promaklo.

- Caroline, ponedjeljak je ujutro. Kako to da već zijevaš? -rekla je prijekorno.

Nasmijala sam se. - Kad si ti posljednji put prespavala u tom stanu, Jillian? - pogledala sam je preko ruba šalice kave. Treće po redu. Još malo i odlebdjet ću.

- Oh, joj, jako davno. Možda prije godinu dana? Benjamin je bio na putu, a u stanu je još bio moj krevet. Zнала sam prespavati kad bih dokasna radila i nije mi se dalo vraćati doma iz grada. Zašto?

Benjamin je Jillianin zaručnik. Poduzetnik koji je krenuo od nule i zaradio milijune, a pritom i opako zgodan. Moje prijateljice i ja zatreskane smo u njega.

- I jesi li čula štogod iz susjednog stana? - upitala sam.

- Ne, nisam. Mislim da nisam. A što točno?

- Hmm, samo buku. Usred noći.

- Dok sam ja bila tamo, nije se ništa čulo. Ne znam tko sad živi u susjednom stanu, ali mislim da se netko uselio prošle godine? Možda. Ili godinu prije toga? Ali ne znam tko je. Zašto? Kakvu buku stvara?

Zacrvenjela sam se kao semafor i otpila gutljaj kave.

- Čekaj malo. Buka usred noći? Caroline? Da ti to nisi čula nečiju seksi zabavu? - bockala me znatiželjno.

Spustila sam se čelom na stol, što me odmah podsjetilo na... O, Bože. Dosta *tupkanja*. Oprezno sam podigla pogled prema Jillian, a ona je zbacila glavu unatrag smijući se.

- Ajme, Caroline, pojma nisam imala! Zadnji susjed kojeg se sjećam bio je u osamdesetima, a jedini zvuci koji su od njega dopirali bile su reprize vesterna. Ali kad se sad sjetim, stvarno sam sve dobro čula... - zamislila se.

- E pa, sad se ne čuju vesterni. Čuje se seks, eto što. I to ne običan ili dosadan, a ne. Nego... zanimljiv - nasmiješila sam se.

- A da? I što si čula? - upitala je, a pogled joj je zaškriko od znatiželje.

Nije važno koliko ste stari i tko ste, ako ste živi, za vas vrijede dvije stvari: uvijek ćete se nasmijati kad se nekome omakne... plin u krivom trenutku, i uvijek će vas zaintrigirati priče iz tuđe spavaće sobe.

- Jillian, ozbiljna sam. Takvo što u životu čula nisam! Prve noći toliko su žestoko opalili po zidu da je s moje strane otpala boja i sletjela mi na glavu!

Pogledala me razrogačenim očima i nagnula se preko stola prema meni. - Ma daj!

- Dam! A onda sam čula... Isuse. Dakle, čula sam pljeskanje. - Raspravljam o stražnjicama sa svojom šeficom. Eto zašto volim svoj život.

- Ma neee - rekla je glasno uzdahnuvši i obje smo se zahihotale kao školarke.

- Ma daaa. A moje se zaglavljje treslo, Jillian. Moj se krevet micao! Vidjela sam Pljeskavicu drugog jutra, kad je odlazila...

- Dala si joj nadimak?

- Nego što! A sinoć sam vidjela...

- Sinoć? Pljeskavica je dobila po dupetu dvije noći zaredom?

- A, ne. Sinoć je bio red na luđakinju koju sam nazvala Hello Kitty.

- Hello Kitty? Ne kužim - namrštila se.

- Ruskinja koja je sinoć *mjaukala*.

Jillian je ponovno prasnula u smijeh, što je nagnalo Stevea iz računovodstva da proviri kroz vrata.

- O čemu kokodačete vas dvije? - upitao je pa otišao niz hodnik smijući se i odmahujući glavom.

- Ni o čemu - odgovorile smo uglas i prasnule u smijeh.

- Dvije cure u dvije noći, pa to je impresivno - uzdahnula je Jillian.

- Ma daj, impresivno? Ne bih rekla. Ali da je kurviš, to da.

- Ipak, bravo. Znaš kako se zove?

- Zapravo i znam. Zove se Simon. A to znam jer su Pljeskavica i Hello Kitty vikale i vikale to ime dovoljno glasno da nadglasaju čak i lupanje po zidu... Glupi nabijač² - promrmljala sam.

Jillian je malo šutjela, a potom se iscerila. - Simon Nabijač, kao srednjovjekovni kraljevi... super!

² Na engleskom *wall banger*, kasnije *Wallbanger* (op. urednika).

- Da, tebi je super. Jer nije tvoja mačka počela urlati u pokušaju parenja s Hello Kitty prošle noći - osmjehnula sam se žalobno pa ponovno spustila glavu na stol, dok smo se i dalje smijale.

- O. K, idemo raditi - zaključila je Jillian konačno, brišući suze iz kutova očiju. - Moraš nam privući nove klijente danas. Kad ono dolaze?

- Aha, da, gospodin i gospoda Nicholson stižu u jedan. Pripremila sam prezentaciju i planove. Mislim da će im se svidjeti što sam smislila za spavaću sobu. Imat će i mali salon i posve preuređenu kupaonicu. Projekt je super.

- Vjerujem da je. Možeš mi ispričati što si smislila za ručkom?

- Mogu, bit ću spremna dotad - rekla sam, a Jillian je krenula prema vratima.

- Znaš, Caroline, ako nam privučesh njih dvoje, studiju će to puno značiti - rekla je, promatrajući me preko svojih naočala s okvirom od kornjačevine.

- Čekaj tek da vidiš što sam im smislila za kućni kino.

- Nemaju kućno kino.

- Tako je, još nemaju - rekla sam, zločesto izvijajući obrvu s osmijehom.

- Super - pohvalila me pa otišla započeti s poslom. Apsolutno sam željela zadiviti Nicholsons - kao i svi u ovom poslu. Mimi je već radila za Natalie Nicholson - plava krv, mnogo novca - kad joj je prošle godine preuredila ured. Kad je Natalie upitala ima li koga za uređenje kuće, predložila je mene, a ja sam se odmah bacila na razmišljanje o preuređenju njihove spavaće sobe. [crowarez](#)

Nemam vremena za nabijača.

- Fantastično, Caroline. Ovo je apsolutno fantastično - divila se Natalie dok sam nju i supruga ispraćala do vrata. Proveli smo gotovo dva sata pregledavajući nacрте, pa iako smo oko nekolicine važnih detalja morali napraviti kompromis, čekao nas je uzbudljiv projekt.

- Mislite da ste dobar izbor za nas? - upitao je, promatrajući me svojim živim smeđim očima dok je grlio suprugu oko struka i poigravao se njezinom kosom.

- To vi recite meni - odvrtila sam jednako šaljivim tonom, smiješeći im se.

- Mislim da bih se voljela u ovo upustiti s vama - rekla je Natalie dok smo se rukovale.

Sama sam sebi iznutra dala pet, ali izvana ostala smirena. - Sjajno. Uskoro ću vam se javiti da se dogovorimo oko vremenskog rasporeda - rekla sam, otvarajući im vrata.

Ostala sam stajati na hodniku i mahnula im, a potom se okrenula i vratila u ured, puštajući da se vrata zatvore za mnom. Dobacila sam pogled Ashley, našoj uredskoj tajnici. Upitno je podigla obrve, pa sam joj uzvratila istom mjerom.

- Onda? - upirala je.

- Aha, to. Ali da... Rasturila sam - uzdahnula sam, na što smo obje zaskvičale od sreće.

Jillian je silazila prema nama dok smo skakale i plesale, pa zastala, zapanjena. - Što se to ovdje događa? - upitala je, već i sama sa širokim osmijehom.

- Nicholsoni žele Caroline! - ponovno je zaskvičala Ashley.

- Sjajno - Jillian me napola zagrlila. - Ponosna sam na tebe, mala - prošaptala je, a ja sam se rascvala od ponosa. Rascvala!

Poskakujući i plešući, vratila sam se u ured, pa sjela za stol isto tako plešući i tresući bokovima. Sjela sam i zavrtjela se u stolcu pa se zagledala prema zaljevu.

Dobro si to obavila, Caroline. Jako dobro.

Kad sam te večeri izašla proslaviti uspjeh s Mimi i Sophijom, možda sam popila koju margaritu previše. Možda sam nakon toga nastavila s tekilom, i možda sam još lizala odavno polizanu sol s ruke dok su me cure gurale uza stube do mog stana.

- Sophia, ti si baš prekrasna, znaš to? - gugutala sam, oslanjajući se na nju dok smo se puževim korakom uspinjale stubištem.

- Da, Caroline, krasna sam. Kako ti samo sjajno zapažaš - rekla je. Visoka gotovo metar i osamdeset i plamenocrvene kose, Sophia i te kako dobro zna koliko je privlačna.

Mimi se nasmijala, a ja sam se okrenula prema njoj.

- A ti, Mimi, ti si moja najbolja prijateljica. I tako si minijaturna! Kladim se da bih te mogla nositi uokolo u džepu! - zahihotala sam se, pokušavajući otkriti gdje mi je džep. Mimi je sićušna, filipinskog podrijetla, kože boje karamela i najcrnje kose.

- Trebale smo je spriječiti da pije nakon što su odnijeli *guacamole* - mrmljala je Mimi. - Više joj nikad ne smijemo dati da pije ako u blizini nema hrane - povukla me uz posljednjih nekoliko stuba.

- Ne razgovarajte o meni kao da nisam ovdje - gundala sam, skidajući jaknu. Potom sam počela skidati i majicu.

- O. K, nećemo se skidati na hodniku, može? - odrješito je rekla Sophia, pa izvadila ključeve iz moje torbice i otvorila nam vrata. Pokušala sam je poljubiti u čelo, ali me uspješno odgurnula.

- Smrdiš po tekili i seksualnoj frustraciji, Caroline. Miči se od mene - nasmijala se i pogurnula me kroz vrata. Dok smo napredovale prema spavaćoj sobi, ugledala sam Clivea na klupici pokraj prozora.

- O, bok, Clive. Kako je moj veliki dečko? - zapjevušila sam. Dobacio mi je hladan pogled i odšuljao se prema dnevnoj sobi. Clive ne odobrava cuganje. Isplazila sam mu jezik. Svalila sam se na krevet i pogledala svoje cure, koje su stajale na vratima. Mrko su me pogledavale kao da žele reći: *Pijana si, a mi nismo, pa te imamo pravo kuditi.*

- Ne gledajte me svisoka, moje dame. Vidjela sam ja vas pijanije od ovoga, i to ne jednom - prigovorila sam, bacajući hlače u smjeru u kojem sam već bila bacila majicu. Ne pitajte me zašto sam nakon toga ponovno obula cipele, jer nemam odgovor.

Njih dvije povukle su prekrivač s kreveta pa sam se uvukla pod poplun, još uvijek ih mrko odmjeravajući. Toliko su me dobro ušuškale da su ispod pokrivača virile samo moje oči, nosnice i razbarušena kosa.

- Zašto se soba okreće? Koga ste vruga vas dvije napravile s Jillianinim stanom? Ubit će me ako izgubi polog za stanarinu! -kukala sam i vikala dok se soba vrtjela oko mene.

- Ne okreće se soba, smiri se - odgovorila je Mimi, sjedajući do mene i tapšući me po ramenu.

- A to tupkanje, koji je to vrug? - prošaptala sam u Mimino pazuho, koje sam potom ponjušila. Pohvalila sam joj izbor dezodoransa.

- Caroline, ništa ne tupka. Isuse, popila si više nego što smo mislile! - povikala je Sophia, smještajući se u dnu kreveta.

- Ne, Sophia, ovo i ja čujem. Ti ne? - rekla je Mimi šapatom. Sophia je zašutjela i sve tri smo se stišale, osluškujući. Prvo se čuo jasan *tup*, a potom i dobro mi poznato stenjanje.

- Moje dame, spremite se za predstavu. Nabijač nastupa - izjavila sam.

Obje su me pogledale razrogačenih očiju, ali nisu rekle ni riječ.

Tko je na redu? Pljeskavica? Hello Kitty? Spreman za ponovni susret s ovom drugom, Clive je ušao u sobu i skočio na krevet. Zapiljio se u zid s napetim iščekivanjem.

I tako smo sve četvero sjedili i čekali. Ne znam kojim bih riječima opisala predstavu kojoj smo nazočili.

- O, Bože. *Tup*.

- O, Bože. *Tup, tup*.

Mimi i Sophia pogledale su Clivea i mene. Mi smo samo odmahnuli glavama - oboje, kunem se. Sophijinim licem prelio se osmijeh. Ja sam se usredotočila na glas što je dopirao s druge strane zida. Bio je drugačiji, dublji, čak dovoljno dubok da nisam mogla razaznati što govori. Ovo nije bila ni Pljeskavica ni Hello Kitty.

- Mmm, Simone... hihi-hihi-hihi... o, da... hihi-hihi... to je to... hihi-hihi!

Ha?

- O, da... rokt... da! O, jebemu... hihi rokt... o, da, jebemu, da!

Hihotala se i roktala. Napaljena jedna pohotna roktavica.

Nas tri nervozno smo se cerekale prateći Roktavicu na putu do vrhunca, koji je, ako je suditi po zvucima što ih je stvarala, bio čisti spektakl. Clive, koji je brzo shvatio da se nije vratila njegova mačja prijateljica, nestao je u smjeru kuhinje.

- Koji je to vrug? - prošaptala je Mimi, promatrajući me očima raširenim do dimenzija tanjura.

- To vam je seksualna tortura koju trpim već treću noć. Nemate pojma kako je to - progundala sam, još uvijek osjećajući utjecaj tekile.

- Ova se tako cereka već treću noć? - zavapila je Sophia pa brzo prekrila usta rukom kad se iz susjednog stana čulo još stenjanja i cerekanja.

- O, ne, ne. Ovo je prva noć da uživam u njezinu nastupu. Prva je bila Pljeskavica. Pljeskavica je bila zločesta, zločesta curica koju je trebalo pošteno kazniti. A prošle smo noći Clive i ja upoznali ljubav njegova života kad je debitirala Hello Kitty...

- Hello Kitty, zašto to? - prekinula me Sophia.

- Jer je mjaukala kad je svršila - rekla sam pa se sakrila ispod pokrivača. Tekila je popuštala i na mjesto pijanog uzbuđenja uvlačio se osjećaj premorenosti koji je rastao sve otkako sam se uselila u ovo leglo razvrata.

Sophia i Mimi upravo su micale pokrivač s mogega lica kad je ženska u susjednom stanu nastavila svoju izvedbu. - O, Bože, to je... to je... hihi-hihi... tako dobro!

- Tvoj susjed može žene navesti da mjauču? - upitala je Sophia, podižući obrvu.

- Čini se da može - kratko sam se nasmijala, osjećajući kako premorenost prepušta mjesto mučnini.

- Ali zašto se ova cereka? Zašto bi se itko smijao dok ga tako... obrađuju? - upitala je Mimi.

- Nemam pojma, ali meni je drago da se ženska zabavlja - rekla je Sophia, smijući se glasnoj provali hihotanja iz susjednog stana. *Zadavi se hihotanjem...*

- A jesi li ti već vidjela tog svog susjeda? - upitala je Mimi, ne skidajući pogled sa zida.

- Ne. A da znate da sam se pošteno stisnula uz špijunku.

- Lijepo je da si se bar uz nešto stisnula - promrmljala je Sophia.

Dobacila sam joj bijesan pogled. - Šarmantno, Sophia. No, dakle, uspjela sam vidjeti frajerova leđa i to je sve - odvratila sam, uspravljajući se u krevetu.

- E pa, tri cure u tri noći, to je dokaz ekstremne izdržljivosti - procijenila je Mimi, još uvijek zagledana u zid.

- To je dokaz ekstremne gnjusnosti, ako se mene pita. Lik mi ne da spavati! Jadni moj zid - zavapila sam kad je s druge strane doprlo glasno i duboko stenjanje. *On.*

- Zid, a kakav sad zid... - počela je Sophia, ali prekinula sam je pokretom ruke.

- Strpljenja, molim - rekla sam. A susjed je ušao u posljednji krug.

Zid se počeo tresti u ritmu, ženska se hihotala sve glasnije. Sophia i Mimi opčinjeno su buljile, ja samo rezignirano odmahнула glavom.

Čula sam Simonovo stenjanje i znala da je blizu. Ali njegovo je... glasanje brzo prekrilo oduševljeno odobravanje njegove noćasnje cure.

- O... hihi-hihi... to je... hihi... fantastično... hihi... nemoj... hihi... prestati... hihi... nemoj... hihi... prestati... o... hihi rokt... Bože... hihi-hihi, rokt-rokt... nemoj... hihi... prestati... hihi!

Molim te, molim te, prestani. Hihi, rokt.

Pa još jedan hihi i još malo stenjanja i tišina se spustila na nas. Sophia i Mimi razmijenile su poglede. - O... - izjavila je Sophia.

- ... moj... - nastavila je Mimi.

- ... Bože - dovršile su uglas.

- *Zato* ja ne spavam - uzdahnula sam.

I dok smo se nas tri oporavljale od Roktavice, Clive se vratio svojoj loptici u kutu.

Roktavice, mislim da si ti najgora od svih...

crowarez

Četvrto poglavlje

Idućih je nekoliko noći proteklo u blaženom miru. Ni tupkanje, ni mjaukanje, ni roktanje, ni cerek nisu mi kvarili san. Istina, Clive bi s vremena na vrijeme čeznutljivo pogledao zid, ali sve ostalo u stanu bilo je super. Upoznala sam i neke od susjeda, među njima Euana i Antonia koji su živjeli ispod mene. Simona nisam ni čula ni vidjela od posljednje noći s Roktavicom, pa iako sam bila zahvalna za noći provedene u dubokom snu, isto me tako zanimalo kamo je nestao. Euan i Antonio jedva su dočekali da ih pitam o Simonu.

- O, draga, čekaj samo da vidiš našeg Simona. Kakav je to muškarac! - odmah je viknuo Euan. Antonio me uhvatio na hodniku dok sam se vraćala doma i u tren oka utrpao mi koktel u ruku.

- Oh, da. Predivan je! Da sam barem nekoliko godina mlađi - zaneseno je rekao Antonio, hladeći se dlanom dok ga je Euan promatrao preko ruba čaše Bloody Mary.

- Da si nekoliko godina mlađi, što bi bilo? Daj, molim te. Niste vas dvojica u istoj klasi. Budimo realni, Simon je lungić, mi smo jedva... ne znam, nešto od guzice.

- Bar o guzicama sve znaš - suho je rekao Antonio, sugestivno sišući stabljiku celera iz koktela.

- Gospodo, usredotočimo se. Da čujem malo o tom Simonu. Priznajem, nakon predstava prošlog tjedna, malo me zanima kako izgleda netko tko stvara sve te zvukove.

Popustila sam i prepričala im Simonove kasnonoćne zgođe nakon što sam shvatila da mi neće ništa reći ako i ja njima ne ponudim nešto zanimljivo. Gutali su svaku moju riječ poput koktela u rukama. Ja sam njima rekla za tri dame koje je počastio svojim umijećem, a oni meni otkrili što znaju.

Simon je fotograf slobodnjak koji radi po cijelom svijetu. Antonio i Euan pretpostavili su da je trenutačno na zadatku, što bi objasnilo zašto ja konačno tako lijepo spavam. Simon radi za Discovery Channel, Cousteau Society, National Geographic - za sve face, ukratko. Fotografije su mu nagrađene, a neko je vrijeme proveo i izvještavajući iz Iraka prije nekoliko godina. Kad putuje, ostavlja auto pred zgradom - ulubljeni stari crni Land Rover Discovery, onakav kakvi se viđaju po pustarama Afrike. Kakav su vozili normalni ljudi dok ih se nisu dočepali pustolovi pozeri.

U glavi sam skupila na hrpu sve što su mi Antonio i Euan ispričali - auto, posao - i ono što sam sama otkrila iako nisam ni željela, slušajući noćnu predstavu iz međunarodne prijestolnice orgazama s druge strane zida. Polako sam dobivala sliku muškarca kojeg još nisam upoznala, pa čak ni vidjela. I lagala bih kad bih rekla da me nije sve više zanimalo.

Kasno jednog poslijepodneva, nakon što sam Nicholsonima odnijela uzorke keramičkih pločica, šetala sam kući. Magla se bila razišla, grad je ležao ogoljen i bistar, noć je bila ugodna, idealna za šetnju. Kad sam skrenula iza ugla prema svojoj zgradi, ugledala sam da Land Rover nije na svojem uobičajenom mjestu. To je značilo da ga netko vozi.

Simon se vratio u grad.

Iako sam se mentalno pripremila za još nekoliko runda nabijanja u zid, idućih je nekoliko dana prošlo mirno. Radila sam, šetala, družila se s Cliveom. Izašla sam s curama, napravila fantastičan kolač s tikvicama uz pomoć svojega sad već isprobanog KitchenAida, tragala za idejama o idućem godišnjem odmoru.

Svake godine uzmem tjedan dana godišnjeg i sama otputujem nekamo gdje još nisam bila. Na neko uzbudljivo mjesto - i nikada dvaput na isto. Jedne sam godine taj tjedan provela u nacionalnom parku Yosemite, druge istražujući prašumu u Kostarici kroz koju je najbolje *prijevozno sredstvo* bila žičara na koju su me prikvačili samo užetom i koloturom. Jednom sam tjedan dana ronila uz obale Belizea... Nisam bila sigurna što želim raditi ove godine. Putovanje po Europi zbog lošeg stanja u gospodarstvu postalo je bezobrazno skupo, pa od toga neće biti ništa. Možda Peru, uvijek sam željela vidjeti Machu Picchu. Do mojega slobodnog tjedna još je preostalo dosta vremena, ali pola užitka zapravo mi je oduvijek bilo razmišljanje kamo poći i što raditi.

Priznajem da sam nevjerojatno puno vremena provodila i privijena uz špijunku. Jesam, priznajem. Kad bih čula da netko zatvara vrata, odmah bih pojurila prema svojim. Clive me promatrao s podsmijehom. Znao je on što radim. Doduše, nemam pojma zašto me tako prezirno odmjeravao, jer i on bi sam naćulio uši svaki put kad bi začuo korake na stubama. Još je čeznuo za svojom Hello Kitty.

Ja još uvijek nisam zapravo *vidjela* Simona. Jednom sam dotrčala do špijunke dovoljno hitro da ga vidim kako ulazi u stan, ali uhvatila sam samo crnu majicu kratkih rukava i razbarušenu tamnu kosu. Tamnu ili možda tamniju plavu - svjetlo na hodniku nije baš dobro. Kako da budem dobar detektiv kad nemam dobre uvjete rada?

Drugom sam prilikom uhvatila Land Rover kako se uključuje u promet dok sam skretala iza ugla prema našoj zgradi na putu s posla. Trebao je proći ravno pored mene! Baš sam se spremala baciti prvi pogled na Simona, spojiti lice s glasom, da se tako izrazim, kad sam se spotaknula, preletjela preko štanda s jabukama i sletjela na pločnik. Imala sam sreće da me spazio Euan, koji me uveo k sebi i zaliječio i ponos i ozlijeđene dlanove viskijem i lijekom protiv bolova.

Ali noći su bile mirne. Znala sam da je Simon kod kuće, jer bih ga povremeno čula - struganje stolcem po podu, prigušen smijeh. Ali od harema ni *h*, pa tako ni od tupkanja.

Zvučat će čudno, ali spavali smo zajedno. Simon je sa svoje strane puštao Dukea Ellingtona i Glenna Millera, a ja sam sa svoje besramno prislušivala, ležeći u krevetu. Moj djed znao je navečer puštati svoje stare ploče, a i sad kao i tad pucketanje i grebanje igle po ploči smirivalo me dok sam tonula u san uz Clivea, sklupčanog uza me. Jedno moram priznati tom Simonu: ima dobar ukusu u glazbi.

Mir i tišina bili su predobri da bi potrajali i nakon svega nekoliko noći vratio se pakao.

Prvo sam dobila još jednu rundu Pljeskavice. Opet je bila zločesta curica i bez sumnje je zaslužila glasno prašenje po guzi koje je dobila - koje je trajalo najmanje pola sata i završilo glasnim: - To je to! Tu, baš tu! O, Bože, da, tu! - a koje je bilo uvertira tupkanju po zidu. Tu sam noć provela budna, kolutajući očima i osjećajući se sve jadnije, frustriranije.

Idućeg sam jutra sa svojega stražarskog mjesta pred špijunkom konačno pošteno vidjela Pljeskavicu. Ružičastih obraza i sva blistava, bila je obla i mekana dama sitna rasta, ali pozamašne stražnjice i zaobljenih bokova. Bila je niska - stvarno niska - i bucfasta. Morala se uspeti na prste da bi poljubila Simona za rastanak, a njega nisam ni vidjela - jer sam bila zauzeta promatranjem nje. Zapanjila me raznolikost Simonova ukusa: Pljeskavica je bila potpuna suprotnost Hello Kitty, koja je izgledala kao supermodel.

Pripremajući se za Hello Kitty, koja je sigurno sljedeća bila na redu, dala sam Cliveu punu konzervu tune i šaku mačje metvice. Nadala sam se da će se prejesti i zaspati prije nego što počne akcija. Moje mito imalo je posve suprotan učinak: moj je macan bio spreman za tulum čim su prvi zvuci mjaukanja Hello Kitty doprli do nas oko jedan i petnaest ujutro. Da je Clive mogao pušiti, sigurna sam da bi izvadio cigaretu.

Nervozno je šetkao po sobi, lijevo-desno pred zidom, praveći se hladnokrvnim. Kad je Hello Kitty počela mjaukati, Clive se ipak više nije mogao suzdržati. I ovog je puta skočio prema zidu. Odradio se od noćnog ormarića, skoknuo na kozmetički stolić pa na policu, preskočio jastuke, usput se odgurujući od njih, a potom isto napravio i sa svjetiljkom, kako bi došao što bliže svojoj izabranici. Kad je shvatio da se nikad neće moći probiti kroza žbuku, počeo se dodvoravati Hello Kitty serenadom poput kakvoga mačjeg Barryja Whitea, glasajući se jednako prodorno koliko i ona.

Kad su se zidovi počeli tresti, a Simon približio cilju, mene je zapanjilo što se njih dvoje uspijevaju usredotočiti uza svu tu buku oko sebe. Očigledno je bilo da ako ja čujem njih, onda i oni čuju Clivea i njegovo zavijanje. Doduše, da je mene nabijač prikovao za krevet, vjerojatno bih i ja bila i gluha i slijepa za sve oko sebe...

Ali u ovom trenutku ništa me ne drži u krevetu i to me već ljuti. Umorna sam i napaljena, šanse za izvlačenje iz ijednog od loga su mi na nuli, a moj mačak trenutačno u zubima drži komadić štapića za uši koji je izgledao zastrašujuće slično cigareti.

Nakon kratkog noćnog odmora, idućeg sam se jutra jedva odvukla do vrata i prislonila oko na špijunku da bacim pogled na harem, za što sam nagrađena kratkim pogledom na Simonov profil kad se nagnuo poljubiti Hello Kitty. Brzo je nestao, ali ipak sam vidjela barem djelić njegova lica: snažnu, odrješitu čeljust. Simonova čeljust bila je najbolji dio tog dana. Ostatak je bio čisto sranje.

Prvo je bilo problema s građevinarima koje smo zaposlili kod Nicholsona. Ne samo da su odlazili na ekstremno dugačke stanke za ručak nego su svakoga dana malo pripalili na tavanu kuće. Smrdjelo je kao da smo na koncertu Grateful Deada.

Potom je cijela pošiljka pločica za kupaonicu stigla raspuknuta i izlomljena. Za ponovno naručivanje i dostavu nove pošiljke pločica trebat će nam najmanje dva tjedna, što je značilo da ni u kojem slučaju nećemo stići dovršiti u roku. Svaki veliki posao na preuređenju dogovara se u okvirnom vremenskom roku, ali ja nikad dosad nisam prekoračila rok, a kako su Nicholsoni važni klijenti, obuzelo me uzbuđenje - ali ne dobro - pri spoznaji kako nema šanse da stignemo sve dovršiti na vrijeme. Jedini bi izlaz bi sjesti u avion i odletjeti do Italije po nove vražje pločice.

Nakon brzinskog ručka, tijekom kojeg sam prolila punu čašu soka po podu i osramotila se preko glave, krenula sam natrag prema studiju i putem zastala kraj dućana sportske opreme, privučena cipelama za planinarenje. Za vikend se spremam na izlet na Marin Headlands.

Dok sam razgledavala razne modele, osjetila sam topao dah na uhu i instinktivno se odmaknula trznuvši se.

- Pa otkud ti? - čula sam i smrznula se od jeze. Pred očima su mi zaplesale svjetleće točkice, a loša sjećanja zakovitlala su mi se mislima. Istodobno mi je bilo prevruće i prehladno, a glavom su mi proljetali prizori najužasnijeg iskustva u životu. Okrenula sam se i ugledala...

Coryja Weinsteina. Jebenog mitraljesca koji mi je ukrao O.

- Caroline, najzgodnija cura u kvartu - gugutao je zavodnički kao kakva ofucana verzija Toma Jonesa.

Suspregnula sam nagon za povraćanjem i prisilila se ostati smirena. - Cory, baš lijepo da smo se sreli. Kako ide? - procijedila sam.

- Ne mogu se požaliti. Vršim inspekciju lokala za staroga. Kako si ti? Kako ide sve to dekoriranje?

- Dizajn interijera, misliš. Ide dobro. I zapravo sam baš na putu za studio, žurim - odrezala sam i pokušala ga zaobići.

- Hej, bez žurbe, ljepotice. Jesi li ručala? Mogao bih ti isposlovati popust na pizzu nekoliko ulica odavde. Kako ti zvuči pet posto? - Ne znam može li nečiji glas biti oličenje bahatosti, ali kunem se, njegov je bio.

- Oho, čak pet posto. Koliko god to primamljivo zvučalo, nažalost, morat ću odbiti - zagrcnula sam se smijehom.

- Nego, Caroline, kad ćemo se ponovno vidjeti. Jer ona noć... uf. Baš nam je bilo super, ha? - namignuo je, a mene je vlastita koža stala preklinjati da se izvučem iz nje i dam je na kemijsko čišćenje.

- Nikad. Baš nikad, Cory. Nikad, pa ni onda - izvalila sam nesmiljeno, još jednom na korak od povraćanja. Pozlilo mi je od sjećanja na unutra, van, unutra, van, unutra, van. Moja se *huhu* sva stisnula od jeze. Istina, nas dvije trenutačno nismo u najboljim odnosima, ali to ne znači da se ne sjećam koliko se i dandanas boji mitraljesca. Neću joj to više nikad priuštiti.

- Ma daj, mala. Pa nas dvoje smo čarobni zajedno - gugutao je opet.

Nagnuo se bliže i u dahu sam mu osjetila kulen. - Cory, moram te upozoriti da sam na korak od toga da ti se isповраćam po cipelama. Da sam na tvom mjestu, odmaknula bih se.

Blijedo me pogledao i ustuknuo.

- A kad smo već iskreni, znaj i da bih si radije zakucala čavao U glavu pneumatskim čekićem nego provela još jednu *čarobnu* noć s tobom. Zaboravi me kao što ću ja zaboraviti tvojih pet posto popusta. Ništa od svega toga. A sad, pa-pa - odrecitirala sam kroz stisnute zube pa izišla iz dućana.

Marširala sam prema studiju ljutita i sama. Ništa od talijanskih pločica, ništa od planinarskih cipela, nigdje muškarca i nigdje O.

Noć sam provela na naslonjaču, loše volje. Nisam se javljala na telefon. Nisam si spremila večeru. Pojela sam ostatke gotove tajlandske hrane, i to ravno iz kutije, režanjem otjeravši Clivea kad je pokušao nažicati škampa. Odskočio je u kut i nastavio me bijesno gledati, zaštićen stolcem.

Gledala sam kuharsku emisiju, to me inače razveseli. Ina Garten skuhala je francusku juhu od luka pa je lijepo pojela na plaži sa svojim suprugom Jeffreyjem. Inače me taj dio emisije raznježi, njih dvoje baš su lijep par. Ali večeras mi je bilo zlo od njih. Želim i *ja* sjediti na plaži u East Hamptonu omotana dekićom i papati juhicu s Jeffreyjem. Ali dobro, ne s Jeffreyjem, nego s nekim kao što je on. Sa *svojim* Jeffreyjem.

Jebeni Jeffrey. Jebena Ina Garten. Jebena kupovna brana za jednu osobu.

Kad je postalo dovoljno kasno da si opravdam odlazak u krevet i ostavim ovaj jezivi dan iza sebe, turobno sam se odvukla u spavaću sobu. Otišla sam po pidžamu i shvatila da nemam čistog rublja. Kvrugu. Prekopavala sam po ladici u potrazi za nečim, za bilo čim, i shvatila da imam hrpu seksi minijaturnih negližea još iz vremena kad smo se O i ja redovito viđali.

Gundajući i pjeneći se izvukla sam mali ružičasti negliže, sladak i pun volana. Iako sam nekad obožavala spavati u seksi rublju, sad mi je ta pomisao bila odbojna. Taj je negliže bio materijalni podsjetnik na odsustvo O. Doduše, prošlo je već podosta otkako sam išta i pokušala. Možda je danas taj dan. Napeta sam, bez sumnje... Dobro bi mi došlo malo opuštanja.

Potjerala sam Clivea iz sobe i zatvorila vrata. Ne trebam svjedoke.

Pustila sam INXS, jer noćas mi je potrebna sva raspoloživa pomoć. Glas Michaela Hutchencea uvijek me dovede barem do pola puta. Uvukla sam se u krevet, namjestila jastuke iza leđa i skliznula pod pokrivač. Moje gole noge uživale su u dodiru plahte. Nema tako dobrog osjećaja kao što je svjež a i kvalitetna plahta na tek obrijanim nogama. Možda je ovo ipak bila dobra ideja. Zaklopila sam oči i pokušala smiriti disanje. Posljednjih nekoliko puta kad sam se pokušala dovesti do O bili su čista frustracija i dovela sam se samo do ruba suza.

Večeras sam počela s uobičajenim fantazijama. Prvo malo Catalana, ruka ispod negliže a i na grudima. Zamišljala sam da Catalano/Jared Leto ljubi Angelu

Chase/Claire Danes u školskom podrumu, samo što sam umjesto Claire Danes bila ja. Osjećala sam njegove poljupce na usnama, njegove su ruke prelazile mojom kožom i uspinjale se prema bradavicama. Kad su se moji/ Jordanovi prsti spustili niže, osjetila sam poznato uzbuđenje u trbuhu, oblila me toplina.

Još uvijek zaklopljenih očiju, promijenila sam fantaziju i na moju se kožu obrušio Matt Damon/Jason Bourne. Nas smo dvoje bježali od vlasti i samo nas je fizička povezanost održavala na životu. Moji/Jasonovi prsti nježno su se spuštali niz moj trbuh, skliznuli u ružičaste gaćice i osjetila sam da dodir djeluje. Budio je nešto, uznemirivao nešto duboko u meni. Zadržala sam dah, spremna za Jasona, ali i za Jordana.

Isuse. Od pomisli na njih dvojicu zajedno kako surađuju u misiji povratka mog O doslovno sam zadrhtala. Zastenjala sam i izvukla najjače oružje.

Clooney. Dok su me prsti izazivali i dražili, u misli sam dovukla slike Clooneyja. Danny Ocean... George iz *Dokaza života*...

A potom najsnažnije od svih oružja.

Dr. Ross. Treća sezona *Hitne službe*, nakon što su mu popravili groznu frizuru u stilu Cezara. Mmm... zastenjala sam, gotovo zarežala. Ovo će upaliti. Uspjela sam se napaliti. Prvi put u mnogo mjeseci moj mozak i ostatak mene bili su spremni na suradnju. Okrenula sam se na bok, još uvijek držeći ruku među nogama, i ugledala dr. Rossa kako kleči preda mnom, obilizuje usnice i pita me kad je posljednji put netko iz mene izmamio vrisak.

Nemaš ni pojma koliko je prošlo. Dajte sve od sebe, dr. Ross.

Čvrsto zaklopljenih očiju vidjela sam kako se saginje prema meni, njegove usne kako se približavaju. Nježno mi je razdvojio koljena, spuštajući poljupce s unutarnje strane bedara. Mogla sam čak osjetiti njegov dah na koži, i zadrhtala sam.

Rastvorio je usnice i njegov savršeni jezik bio je spreman okusiti me.

Tup.

- O, Bože. *Tup, tup.*

- O, Bože! Ne. Ne! *Ne!*

- Simone... mmm... hihi!

Nisam mogla vjerovati. Ni dr. Evan Ross nije mogao vjerovati.

- Ovo je tako... hihi... jebeno... hihi... dobro... ha-ha-ha! Zarežala sam od jada kad sam shvatila da mi dr. Ross bježi.

Bila sam spremna, bila sam frustrirana, a sad Clooney misli da mu se netko podsmjehuje. Izmiče mi iz ruku... *Ne, ne napuštajte me, doktore Ross! Ne baš vi!*

- To je to! To je to! o... o... ha-ha-ha!

Zidovi su se počeli tresti, tupkanje je ponovno počelo.

E sad je dosta. Da te čujem sad kako se hihoćeš, kozo...

Žurno sam se iskobeljala iz kreveta, a Catalano, Bourne i moj dragi dr. Ross rasplinuli su se, ostavljajući za sobom tek estrogenom nabijenu izmaglicu. Silovito sam otvorila vrata i izjurila iz spavaonice. Clive je pružio šapu prema meni kao da će mi održati lekciju što sam ga izbacila iz sobe, ali kad je vidio moje raspoloženje, mudro me pustio da prođem.

Odmarširala sam do vrata, nabijajući petama po parketu. Bila sam više nego ljutita. Bila sam bijesna. Bila sam *toliko* blizu. Povukla sam vrata stana sa snagom tisuća nedosegnutih O, neostvarenih stoljećima. Snažno sam zakucala na susjedna vrata. Obrušila sam se na vrata kao što se Clooney trebao obrušiti na mene. Nabijala sam po vratima bez prestanka i bez posustajanja, bez odustajanja. Čula sam korake kako se žurno približavaju vratima, ali još nisam prestajala lupati. Frustracije koje su se nakupljale cijeli dan i cijeli taj mjesec bez O izjurile su iz mene u provali kakvu svijet još nije vidio.

Čula sam zveckanje lanca i petljanje oko ključa, ali još uvijek nisam prestajala nabijati. - Otvaraj ta vrata, seronjo, inače ulazim kroza zid!

- Smirite se malo, dosta tog nabijanja - odvratio je Simon. Tada su se vrata naglo otvorila i našao se preda mnom. Konačno, Simon.

Obasjan prigušenim svjetlom čiji je izvor bio negdje iza njegovih leđa, Simon je stajao na vratima jedne ruke na kvaki, a drugom pridržavajući bijelu plahtu što mu je obavijala bokove. Odmjerila sam ga od glave do pete, još uvijek držeći šaku u zraku, stisnutu i bolnu od sveg tog nabijanja. [crowarez](#)

Kosa mu je bila crna poput tinte i stršila je uvis, vjerojatno zbog toga što ju je Roktavica rasturila dok je on rasturao nju. Njegove su plave oči bile prodorne, jagodice jednako naglašene kao i čeljust. Točka na i? Usnice blago natečene od ljubljenja i trodnevna bradica.

Isuse, pa zar ima i bradicu? Kako mi je to promaklo pri jutrošnjoj inspekciji?

Prešla sam pogledom preko njegovog vitkog tijela. Bio je osunčan, ali ne kao da se sunčao - više kao da često provodi vrijeme u prirodi, na otvorenom, radeći nešto *muško*. Ubrzano je disao i prsa su mu se nadimala i spuštala, prekrivena tankim slojem znoja izazvanog seksom. Prelazeći pogledom niže, primijetila sam trag tamnih dlačica koji je počinjao nisko na truhu i spuštao se pod plahtu. Počinjao je ispod trbušnih mišića. Baš negdje oko onog zgodnog mišićavog V koji neki muškarci imaju, ali koje je na njemu izgledalo prirodno, a ne kao da se silom napreže stajati tako.

Bio je predivan. Pa naravno da je predivan. I zašto baš mora imati trodnevnu bradicu?

Nenamjerno sam glasno uzdahnula kad mi je pogled pobjegao još malo niže, niže nego što je trebao. Ali nastavio je bježati sve niže kao privučen magnetom. Ispod plahte, koja je ionako bila spuštena niže na bokove nego što bi smjelo biti zakonom dozvoljeno...

Još.

Je.
Bio.
Krut.

crowarez

Peto poglavlje

- O, Bože *Tup*.

- O, Bože. *Tup, tup*.

Snaga njegovih pokreta pomicala me uvis prema zaglavljju kreveta. Zabijao se u mene silovito, točno do one granice koju sam mogla podnijeti, a potom i još malo više. Gledao me ozbiljno, gotovo arogantno, kao da me prokužio. Zaklopila sam oči i dopustila si osjetiti točno koliko uživam. A pod koliko mislim jako, jako puno.

Zgrabio me za zglavke i pritisnuo ih za krevet iznad moje glave.

- Možda bi se trebala uhvatiti za krevet - prošaptao je pa prebacio jednu svoju nogu sebi preko ramena, mijenjajući ritam.

- Simone! - vrisnula sam, osjećajući kako mi tijelo hvata grč užitka. Njegove oči, te njegove vrazje plave oči bile su netremice prikovane za moje iako se moje tijelo treslo oko njegova.

- Mmm, Simone! - vrisnula sam još jednom. I probudila se - ruku zabačenih iznad glave, prstiju stegnutih oko prečki zaglavlja.

Na trenutak sam zaklopila oči i prisilila se pustiti krevet. Kad sam otvorila oči, vidjela sam da su mi prečke ostavile trag utisnut u kožu.

S mukom sam se uspravila u krevetu. Bila sam oblivena znojem, zadihana. Doslovno zadihana. Plahtu sam pronašla zgužvanu u loptu u dnu kreveta, a ispod nje virila je Cliveova njuška.

- O joj, Clive, je 1' se ti to skrivaš?

- Mijau - ljutito je odgovorio, a za malom njuškom provirilo je malo lice.

- Slobodno izađi. Mamica neće više vrištati. Vjerojatno... -zahihotala sam se, prolazeći prstima kroz vlažnu kosu.

Posve sam natopila negliže znojem, pa sam ustala i otišla do klimatizacijskog uređaja rashladiti se i primiriti. - Ovo je bilo blizu, ha, O? - iskrivila sam lice u grimasu i stisnula bedra jedno uz drugo, osjećajući nešto ne baš neugodno među njima.

Otkako smo se Simon i ja "upoznali" u hodniku, nisam ga prestajala sanjati. Nije da sam to željela, jer stvarno nisam, ali nesvjesni dio mojega uma nadvladao je ostalo i u snu sam se zabavljala sa Simonom. Svake noći. Moj um i moje tijelo razišli su se u mišljenju: mozak je znao da se bolje držati dalje od Simona, ali donji dio tijela...

Clive se progurao pred mene i otrčao do kuhinje pa počeo svoj mačji ples pored posude za hranu.

- Idem, idem, smiri se - obrecnula sam se na njega kad mi se počeo obavijati oko gležnjeva. Istresla sam šaku keksića u njegovu posudicu i potom se bacila na kavu. Naslonila sam se na šank, pokušavajući se pribirati. Još uvijek sam bila pomalo zadihana.

Taj je san bio... recimo da je bio intenzivan. Sjetila sam se Simonova čvrstog tijela nada mnom, kapljice znoja što mu se spustila niz nos i sletjela na moje grudi. Spuštao se sve niže, prelazeći jezikom preko mojega trbuha, preko grudi, a potom...

Ping!

Aparat za kavu prenuo me iz sočnog sanjarenja i za to sam mu bila zahvalna. Osjećala sam kako se ponovno napaljujem. *Da neće ovo postati problem?*

Natočila sam si šalicu kave, ogulila bananu pa se zagledala kroz prozor. Morala sam se boriti s porivom da malo obradim bananu i zabijem je u usta. O, Bože, zabijanje... Od jutra sam krenula krivim putem. Ili možda...

Pljusnula sam se po licu i prisilila misli da skrenu u drugom smjeru, dalje od kurviša s kojim dijelim zid. Da mislim na bezvezarije. Sitnice.

Psiće... Koji su na sve četiri.

Sladoled... I kako ga je lijepo lizati.

Dječje igre... I što bi se sve dalo s uzetom umjesto preskakivanja... No dobro, daj dosta. Sad se više ni ne trudiš prestati...

Pod tušem sam nekoliko puta otpjevala himnu ne bi li patriotizam spriječio moje ruke da se pozabave bilo čime osim pranjem. Morala sam se podsjećati koliki je taj Simon seronja - a iz glave izbaciti sjećanje kako izgleda samo u plahti i s cerekom na licu. Zaklopila sam oči i pustila vodu da mi se slijeva licem, pa u mislima još jednom prošla događaje od prošle večeri. Kad sam konačno prestala buljiti u njegov... odnosno, prestala gledati u plahu, otvorila sam usta i obrušila se na njega.

- Slušajte vi mene, susjede, imate li pojma koliko ste glasni? Još jedna noć, još jedna jedina minuta vas i vašeg harema i poludjet ću!

Izvikala sam se da se riješim sve napetosti koju je mogao, zapravo koju je *trebao* riješiti Clooney.

- Smirite se, može? Nije valjda tako strašno. Pa zidovi su prilično tvrdi - iscerio se, spuštajući šaku na dovratka, pokušavajući me šarmirati. Bilo je očigledno da taj uvijek dobije što želi. S takvim mišićima, bilo mi je jasno i kako.

Stresla sam glavom da povratim bijes. - Ma jeste li vi normalni? Nisu ti zidovi ni približno tvrdi koliko je tvrda vaša glava! Čujem sve! Svaki pljes, svaki mijau, svaki haha i puna mi je kapa! Dosta sranja i to odmah! - vrištala sam, lica zažarena od bijesa. Čak sam rukama šarala po zraku da stavim zamišljene navodnike na citate mijau, haha i pljes.

Dok sam ja kritizirala njegov harem, Simonovo se raspoloženje iz šarmantnog pretvorilo u osorno. - Hej, bilo bi dosta! - uzvratilo je jednako glasno. - Što ja radim između svoja četiri zida, vas se nimalo ne tiče! Ispričavam se ako smo vas uznemirivali,

ali ne možete tek tako dojuriti ovamo usred noći i narediti mi što da radim i s čime da prestanem. Jesam li se ja ikada vama obrušio na vrata?

- Niste, ali i te kako jeste na zid! Naše spavaće sobe dijele zid. Ja pokušavam spavati, a vi ste na metar od mene. Dajte se upristojite malo.

- Kako to da vi mene čujete, a ja vas ne? Čekajte malo, zato što kod vas ništa ne lupa, ha?

Podrugljivo se osmijehnuo, a meni je sva boja iščezla s lica. Čvrsto sam prekrížila ruke na prsima i oborila glavu, primjećujući usput u što sam odjevena.

Minijaturni ružičasti negliže. Baš sam zastrašujuća u tome.

Dok sam ja tako stajala i pjenila se, Simonov je pogled znatizeljno šarao mojim tijelom, od ružičaste čipke pa sve do izbočine mojeg boka i noge što je bijesno tapkala o pod.

Napokon me ponovno pogledao u oči i kad se susreo s mojim ljutitim pogledom, nije se ni najmanje zbunio. Potom mi je, dok su mu te plave oči zločesto blistale, namignuo.

Kao da mi je mahnuo crvenom krpom pred očima. - Aaaaaa! - vrisnula sam i zbrisala u svoj stan, zalupivši vratima.

Prisjećajući se toga sva skamenjena od užasa, pustila sam vodu da spere frustraciju s mene. Odonda se nismo sreli, ali i da jesmo, što bih učinila? Kucnula sam čelom o pločice.

crowarez

Kad sam četrdeset pet minuta poslije otvorila vrata stana, dobacila sam pozdrav Cliveu i počela se u sebi moliti da ne naletim na neku haremsku curu na hodniku. Sve je bilo čisto.

Nabila sam sunčane naočale na nos i izašla iz zgrade, jedva primjećujući Land Rover. Kad kažem *jedva primjećujući*, mislim da sam primijetila koliko je njegova hauba pod savršenim kutom da se nagnem preko nje, a Simon...

Caroline!

Da, ovo bi moglo prerasti u problem.

Kasnije tog poslijepodneva, Jillian je gurnula glavu u moj ured. - Kuc, kuc - rekla je s osmijehom.

- O, bok! Što ima? - zavalila sam se u stolcu.

- Pitaj me što je s kućom u Sausalitu.

- Hej, Jillian, što je s kućom u Sausalitu? - upitala sam, kolutajući očima.

- Gotova je - prošaptala je pa pobjedonosno podigla ruke.

- Ma ne! - odvratila sam šapatom.

- Gotova da gotovija ne može biti! - zaskvičala je i sjela nasuprot meni.

Pružila sam šaku preko stola da se kucnemo. - E, pa to je super vijest. Moramo proslaviti - gurnula sam ruku u ladicu.

- Caroline, ako iz te ladice izvučeš bocu viskija, morat ću te prijaviti ljudskim resursima - upozorila me sa zločestim osmijehom.

- Kao prvo, *ti* si resursi. A kao drugo, ne pada mi na pamet držati viski u ladici! Nosim ga okolo u pljoski ispod podvezice - nasmijala sam se i izvukla lizalicu.

- Super. I to lubenica, moj najdraži okus - rekla je dok smo ih odmotavale i počele lizati.

- Da čujem o kući - potaknula sam je.

Jillian bi me s vremena na vrijeme upitala za savjet dok je dodavala posljednje detalje na kuću koju su ona i Benjamin preuređivali za sebe znajući da je to kuća i iz mojih snova. Kao i Jillian, kuća je topla, otmjena, puna svjetla i opuštajuća.

Neko smo vrijeme razgovarale o kući, a potom me pustila da se vratim poslu.

- Usput, drugi vikend slavimo useljenje. Ti i tvoja svita ste pozvane - rekla je, već na vratima.

- Jesi ti to upravo rekla *svita*? - upitala sam.

- Moguće. Dolazite?

- Zvuči super. Možemo li mi išta donijeti i smijemo li piljiti u tvog zaručnika?

- Prvo da se niste usudile, drugo obvezno - odbrusila je. Nasmiješila sam se i vratila poslu. Tulum u Sausalitu? Zvuči obećavajuće.

- Nije valjda da si se zatreskala? Mislim, koliko si ga već puta sanjala? - upitala je Mimi, sišući svoju slamku.

- Zatreskala? Ne, lik je seronja. Zašto bih pobogu?

- Naravno da se nije zatreskala. Tko zna u što je taj sve umočio. Caroline je prepametna za to - Sophia se bacila u moju obranu, zabacujući kosu i ostavljajući otvorenih usta stol poslovnih ljudi koji nisu skidali oka s nje od trenutka kad je ušla. Našle smo se na ručku u našem najdražem malom lokalu kod North Beacha.

Mimi se zavalila u stolcu i nasmijala, pa me pogurnula nogom ispod stola.

- Tiho tamo, patuljak - oštro sam je pogledala, odjednom žarko rumena.

- Tako je, tiho tamo, patuljak! Caroline je prepametna da... - Sophia se nasmijala pa naglo zašutjela i skinula sunčane naočale da me bolje odmjeri.

Čelistica i patuljčica nisu skidale oka s mene i nelagodno sam se promeškolljila. Jedna se nasmiješila, druga opsovala.

- Joj, Caroline, nećeš mi valjda reći da se *jesi* zatreskala u tog tipa. Nisi valjda, ha? - teatralno je uzdahnula Sophia dok je konobar spuštao pred nas Sanpellegrino. Zagledao se u nju dok je provlačila prste kroz kosu, a ona mu je dala znak da se smije udaljiti pokretom ruke i strateški mu namignula. Sophia jako dobro zna kako djeluje na muški spol i uvijek joj je zabavno gledati kako ih tjera da se preznojavaju.

Mimi je drugačija. Toliko sitna i slatka da muškarce neizbježno privuče njezin šarm. Potom shvate da je draga, ima nešto u njoj zbog čega je žele zaštititi i brinuti se za nju - ali samo dok ne stignu do spavaće sobe. Ili sam barem tako čula. Navodno, Mimi uopće nije slatka i nježna, nego opaka...

Meni najčešće kažu da sam zgodna, a ako sam dobre volje, u to i sama vjerujem. Kad imam dobar dan, nisam loša. Nikad nisam toliko seksi kao Sophia ni toliko savršeno uređena kao Mimi, ali imam i ja svojih trenutaka. Znam da smo nas tri prirodna nepogoda kad izađemo zajedno van, a donedavno smo to i te kako dobro znale iskoristiti.

Svaka od nas ima svoj tip muškarca, što je dobro. Ne događa se često da nam se sviđi isti.

Sophia ima jako detaljnu listu prohtjeva. Voli visoke, mršave muškarce. Ne previsoke, ali više od nje. Želi da su pristojni i pametni i ako je ikako moguće, plavokosi. To joj je slabost. Isto tako lako padne na južnjački naglasak. Ozbiljno, ako je netko nazove *damicom*, prvo će navaliti na njega, a potom se pristojno upoznati. To znam iz prve ruke, jer sam je jedne noći zezala dok je bila pijana. Nabacila sam svoj najbolji južnjački naglasak i potom je morala odbijati od sebe do kraja večeri. Kasnije je tvrdila da smo ionako na faksu, a to je vrijeme u kojem svi eksperimentiraju.

Mimi, s druge strane, nema listu zahtjeva, nego samo jedan općeniti. Voli velike dečke. Velike, visoke, snažne muškarce. Voli kad se moraju sagnuti i podići je da bi je poljubili ili je posjesti na stolac da izbjegnu grčeve u vratu i leđima. Isto tako, voli sarkastične frajere, ali ne podnosi bahate. Tako sitna, često privuče tipove koji bi nekoga štitili - ali mala ide na karate od djetinjstva, ne treba njoj ničija zaštita. Mimi je Karate Kid u *vintage* suknji.

Ja baš i nemam tip, ali znam tko mi se sviđi na prvi pogled. Kao što kažu političari: svjesna sam problema, samo što ovo nije problem. Mene uvijek privuku aktivni sportski tipovi - spasitelji na plaži, ronionci, uglađeni zločesti dečki. Uvjet je da zarađuju dovoljno za sebe - jedno sam ljeto provela s opako seksi surferom koji nije imao ni za kavu. Čak ni orgazmi koje mi je izazivao kao na tekućoj traci nisu mu pomogli kad sam doznala da je mojom American Express karticom kupovao vosak za dasku. I platio račun za svoj mobitel. I izlet na Fiji, na koji me čak nije ni pozvao. Zbogom, lijepi moj surferu. Zbogom zauvijek.

Možda nisam odmah rekla zbogom, imala sam vremena za još jedan dugački oproštaj. Ah, lijepi dani prije nego što me napustio. Orgazama na sve strane. Ah.

- Nego, čekaj malo - jeste li se vi uopće vidjeli nakon susreta na hodniku? - upitala me Sophia nakon što smo naručile, a ja izronila iz surferskih uspomena.

- Nismo - zarežala sam.

Mimi me utješno potapšala po ruci. - Znači, zgodan je, ha?

- Dovraga, jest! Prezgodan! A takav je seronja! - pljesnula sam dlanom po stolu toliko žestoko da je pribor poskočio. Sophia i Mimi razmijenile su poglede, a ja sam im pokazala srednji prst.

- A tog je jutro bio na hodniku s Hello Kitty, ljubakali su se! Bili su na najboljem putu za nekakav izopačeni, perverzni hodnički orgazam i nisam htjela uopće gledati prema njima! - rekla sam, bijesno žvačući salatu. Prepričavala sam im hodnički susret po treći put.

- Ja ne vjerujem da te Jillian nije upozorila na tog lika - glasno je razmišljala Sophia, gurkajući kockice kruha po tanjuru. Sophia je ponovno na dijeti na kojoj je kruh zabranjen, na koju su je natjerala tri kilograma viška koje je navodno nakupila ove godine. Naravno da su to gluposti, ali kad se Sophia zainati, s njom nema pregovora.

- Ne, ne, kaže da nema pojma tko je on - odvrtila sam. - Sigurno se uselio nakon što je Jillian posljednji put boravila u mom stanu. Mislim, ionako nije da je često bila tamo. Zadržala ga je tek toliko, da imaju stan i u gradu. A susjedi kažu da je Simon u zgradi tek godinu dana. I da sve vrijeme putuje. - Dok sam govorila, shvatila sam da sam saznala podosta o njemu.

- I cijeli tjedan nabija o zid? - upitala je Sophia.

- Zapravo je u posljednje vrijeme prilično tih. Ili me poslušao i ponaša se kao obziran susjed, ili mu se mali konačno slomio i ostao u jednoj od njih, pa je završio kod doktora - rekla sam, i to pomalo preglasno. Poslovnjaci za susjednim stolom očigledno su prisluškivali o čemu mi razgovaramo, jer su se na ovo posljednje svi lecnuli i promeškoli, možda prekriživši noge u suosjećanju. Mi smo se nasmijale i vratile svojoj hrani.

- A kad smo kod Jillian, pozvane ste u Sausalito idućeg vikenda, slave useljenje - obavijestila sam ih.

Sinkronizirano su počele mahati dlanovima pred licem da se rashlade. Benjamin je jedini oko kojeg se zdušno slažemo. Kad god bismo se napile s Jillian, priznale bismo joj svoju zatreskanost u njezina zaručnika i nagovarale je da nam priča o njemu. A kad bismo je uspjele nagovoriti da popije koji martini više od nas... pa, recimo samo da smo doznale da je seks i dalje zabavan i ako vam dečko ima više od četrdeset. Ona pričica o Benjaminu i havajskom baru hotela Fairmont? Uf. Jillian je sretnica.

- Super. Da dođemo k tebi na spremanje, kao nekad? - zaskvičala je Mimi, a Sophia i ja prekrile smo rukama uši.

- Može, da, ali dosta skvičanja ili ćemo zbrisati i platit ćeš cijeli račun - oštro je rekla Sophia, a Mimi se zavalila u stolcu, sva blistava od sreće.

Nakon ručka Mimi je pješice otišla na poslovni sastanak, a Sophia i ja zajedno smo sjele u taksi.

- I tako, vrući snovi o susjedu. Da čujem - počela je, a naš se taksist sav ozario.

- Samo vi gledajte cestu, molim - obratila sam mu se kad sam primijetila da nas promatra u retrovizoru.

U mislima sam se vratila na snove, koji su se prošloga tjedna ponavljali svake noći. Ali bez rezultata - moja je seksualna frustracija dosegla kritičnu točku. Da se mogu praviti da me on ne zanima, ne bi bilo strašno. Ali sad kad svake noći sanjam Simona, odsustvo O i te kako primjećujem. Clive se u međuvremenu navikao na spavanje na noćnom ormariću, jer je zaključio da je krevet postao preopasan.

- Snovi? Snovi su super, ali u javi on je kreten! - povikala sam pa popratila tu izjavu udarcem šake po vratima.

- Znam. Uporno to govoriš - rekla je Sophia, pažljivo me promatrajući.

- Ma što je? Kakav je to pogled?

- Nikakav. Samo te gledam. Stvarno se previše uzrujavaš oko nekoga tko je navodno kreten - rekla je.

- Znam - uzdahnula sam, zagledana kroz prozor.

- Bockaš me.

- Ne bockam.

- Ozbiljno, Mimi, koji ti je to vrug u džepu? Nosiš oružje? - glasno je protestirala Sophia odmičući glavu, dok joj je Mimi obrađivala pramen po pramen kose uvijačem.

Ja sam se nasmiješila sa svojega dijela kreveta, kopčajući sandale. Bila sam dovoljno mudra da nakovrčam kosu prije nego što su cure došle, pa sam sad bila pošteđena tretmana. Mimi za sebe tvrdi da je mogla završiti za kozmetičarku da je htjela i da može otvoriti salon kod sebe doma, s čime se u potpunosti slažem.

Izvukla je četku iz džepa i pokazala je Sophiji, pa se bacila na tapiranje. Četkom.

Ovo je bio naš tulum prije tuluma, baš kao kad smo bile na Berkeleyju. Ponovile smo iskustvo do posljednjeg detalja - smrznutih *daiquirija*. Iako smo se u međuvremenu bile prebacile na skuplji alkohol i svježije iscijeđene limete, učinak je bio isti: hiperaktivnost i praznoglavost.

- Daj, daj... nikad ne znaš koga bi mogla upoznati večeras. Ne želiš se valjda pred Onim Pravim prvi put pojaviti mlohavie kose? - lamentirala je Mimi, tjerajući Sophiju da prebaci kosu na drugu stranu, da "dobije na dramatičnosti", navodno.

- Ništa na meni nije mlohavo. Čim mu pokažem *cure*, Pravi će zaboraviti da uopće imam kosu - promrmljala je Sophia, što je mene navelo na glasan hihot. Potom sam usprkos našem smijehu začula zvukove iz susjednog stana. Ustala sam s kreveta i otišla do zida, da bolje čujem što se zbiva. Ovog puta nisam čula samo Simona, nego još dva muška glasa. Nisam uspijevala razaznati o čemu razgovaraju, ali odjednom su se kroza zid probili zvuci Guns 'N' Rosesa, dovoljno glasni da prekinu Sophiju i Mimi usred posla.

- Koji je to sad vrug? - obrecnula se Sophia, živčano se ogledavajući po sobi.

- Čini se da Simon voli Gunse - slegnula sam ramenima, potajno uživajući u glazbi. Spustila sam traku za kosu nisko na čelo i zaplesala po sobi, oponašajući Axla Rosea, što je oduševilo Mimi i namrgodilo Sophiju.

- Ne radiš kako treba - prekorila me, pa dohvatila drugu traku i krenula mi pokazati kako se pleše. Mimi jer vrištala do smijeha dok smo se Sophia i ja kočeperile u Axlovu stilu. Naravno, sve dok nije shvatila da Sophia kvari frizuru. Tada se bacila na nju da je spriječi. Sophia se izmaknula skokom na krevet, a ja sam se bacila za njom. Skakale smo po krevetu, urlale stihove i plesale kao da smo poludjele. Mimi nam se naposljetku i sama pridružila i sve tri plesale smo kao divlje. Odjednom sam osjetila da se krevet miče pod nama i shvatila što radimo - lupamo po Simonovu zidu.

- Eto ti na! I eto ti još malo. I još malo... evo ti još! Ha-ha-ha-ha! - urlala sam kao manijak, praćena zabezeknutim pogledima Mimi i Sophije. Sophia je sišla s kreveta i stale su zagrljene, oslonjene jedna na drugu, smijući se i promatrajući me kako skačem. Ja sam se bacakala po krevetu zanoseći ga naprijed-natrag kao surfer, zabijajući uzglavlje u zid.

Glazba je odjednom utihnula, a ja sam se svalila na krevet kao da me pogodio metak. Mimi i Sophia prekrile su usta dlanovima, dok sam ja ostala ležati na krevetu prekrivajući usta rukom da ne prasnem u smijeh. Osjećale smo se kao da nas je netko uhvatio u vandalizmu ili u smijanju usred mise. Ono kad niti možete niti se želite prestati smijati.

Tup, tup, tup.

crowarez

Čekaj malo. On to meni?

Tup, tup, tup.

Pa on to meni...

Tup, tup, tup! Uzvratila sam mu istom mjerom. Ne mogu vjerovati da on to meni signalizira da se stišam. Čula sam muški smijeh.

Tup, tup, tup je postalo još glasnije i meni se zacrvenilo pred očima.

E da znaš, baš si seronja...

U nevjerici sam pogledala cure, a one su mi se pridružile na krevetu.

Tup, tup, tup - nabijale smo po zidu: šest ljutih šaka po žbuci. *Tup, tup, tup*, dobile smo odgovor - ali ovog puta mnogo, mnogo glasnije. Sigurno su mu se prijatelji pridružili u odmazdi.

- Odustani, stari moj! Nema seksa za tebe! - povikala sam prema zidu, dok su se moje cure luđački hihotale.

- Za mene i previše, stara moja! Tebi je sezona suše! - odvratio je i preglasno.

Podigla sam šake da još jednom tresnem po zidu. *Tup, tup, tup, tup*, odgovorila sam na to.

Tup, tup! Ovaj je put radila samo jedna šaka, a potom se sve stišalo.

- Aaaaaa! - vrisnula sam prema zidu, a kao odgovor čula smijanje Simona i njegovih dečkiju.

Mimi, Sophia i ja bez riječi smo promatrale jedna drugu sve dok nismo čule tihi uzdah koji je dopro odnekud iza nas.

Okrenule smo se i vidjele Clivea kako sjedi na noćnom ormariću. Uzvratio nam je pogled, još jednom puhnuo, a potom se posvetio lizanju stražnjice.

- Možete li vjerovati kakav je to bezobraznik! Nakon svega ima muda još meni nabijati po zidu! Mislim, stvarno, pa taj je tip pravi...

- Kreten, da, znamo - dovršile su jednoglasno Mimi i Sophia, ali ja sam ipak nastavila.

- Kreten, nego što! - još sam bila bijesna. Bile smo u autu, vozeći se na Jillianinu zabavu. Taksi je stigao točno u osam i trideset i već smo bile na putu do mosta.

Dok sam promatrala treperava svjetla Sausalita, malo sam se primirila. Ne namjeravam dopustiti tom tipu da me uzruja. Izašla sam sa svojim najboljim prijateljicama na fantastičan tulum u fantastičnoj kući, kod najbolje šefice na svijetu. A ako nas sreća posluži, njezin zaručnik će nam pokazati fotke sebe u mladim danima, kad je bio u plivačkoj ekipi svog fakulteta - u vrijeme dok su plivači još nosili sićušne Speedo gaćice. Uzdisat ćemo zamagljenih pogleda, sve dok nas Jillian ne natjera da se odlijepimo od fotografija. Potom će nas natjerati da se odlijepimo i od Benjaminina - do kraja tulumu.

- Kad vam kažem da imam dobar osjećaj. Mislim da će se dogoditi nešto posebno - sanjarila je Mimi, zamišljeno piljeći kroz prozor.

- Naravno da hoće. Super ćemo se zabaviti, popiti previše alkohola, a ja ću se vjerojatno nabacivati Caroline na putu doma u taksiju - rekla je Sophia, namigujući mi.

- Mmm, jedva čekam - zavodljivo sam rekla, a Sophia mi je dobacila poljubac.

- Dobro, hoćete li vas dvije prestati s lažnim lezbijskim ljubakanjem? Ja sam ozbiljna!
- nastavila je Mimi, uzdišući zaneseno kao da naglas čita ljubavni roman.

- Tko zna? Za sebe nisam baš sigurna, ali možda večeras ti upoznaš svojega princa - prošaptala sam, smiješeći se Mimi, koja je izgledala zavedeno nadom. Mimi je daleko najromantičnija od nas tri. Nepokolebljivo je uvjeren da svatko na svijetu ima savršenu drugu polovicu.

Eh... meni bi bio dovoljan savršeni O.

Kad smo se približili Benjaminovoj i Jillianinoj kući, ugledale smo automobile parkirane duž cijele vijugave ulice, pa i japanske lampione i papirnate svjetiljke povješane uz prilazni put. Kao i većina kuća u ovom brdovitom dijelu grada, Jillianina kuća izvana je bila neupadljiva. Smijući se cijelim putem prošle smo kroz dvorišna vrata i nasmijala sam se kad sam vidjela kako cure promatraju napravu pred nama. Ja sam vidjela nacрте za ovo čudo, ali nisam se još njime vozila.

- Kakva je ovo sjebaná rikša? - bubnula je Sophia, na što sam se ja jednostavno morala nasmijati. Jillian i Benjamin sami su dizajnirali malo dizalo za prijevoz do kuće, što je s obzirom na broj stuba od ulice na vrhu brda do podnožja, gdje je kuća smještena, bio dobar potez. Između kuće i ulice njihov je teren bio prošaran terasama, vrtovima i klupicama, a svi su oni međusobno bili povezani kamenim stazicama obrubljenim visokim bakljama. Sve je to krasno, ali za odlazak po namirnice i druge potrebe kad vam nije do šetnje, dizalo je super praktično.

- Želite li se spustiti dizalom ili biste radije prošetale same? - upitao nas je Jillianin pomoćnik za tu večer, koji se nacrtao pokraj dizala.

- Mislite spustiti, kao *voziti* u tome? - Mimi je sumnjičavo procijedila.

- Nego što, zato je tu. Hajmo - ohrabrila sam ih pa ušla kroz vratašca na boku. Dizalo je bilo posve nalik kabini žičare, samo se kretalo po tračnicama umjesto da visi sa žice.

- O. K., hajde, može - složila se Sophia i ušla za mnom pa se svalila na sjedalo. Mimi je slegnula ramenima i pridružila nam se.

- Netko će vas dočekati na drugoj strani. Uživajte u zabavi, moje dame - nasmiješio se pomoćnik i krenule smo.

Dok smo se spuštale dizalom prema kući, imale smo osjećaj da se kuća diže ususret nama. Jillian je stvorila čaroban mali svijet, a kroza goleme prozore kuće vidjele smo da je zabava već dobrano počela.

- Opa, pozvala je stvarno puno ljudi - primijetila je Mimi, začuđena pogleda. Do nas je dopro lepršav zvuk jazz-sastava koji je svirao na jednoj od terasa.

Kad se dizalo zaustavilo i još jedan pomoćnik prišao otvoriti nam vrata, osjetila sam uzbuđenje u želucu. Dok smo izlazile jedna za drugom, a potpetice naših cipela lupkale po kamenu stazice, začula sam Jillianin glas, koji je dopro do nas iz kuće, i odmah sam se nasmiješila.

- Cure! Stigle ste! - povikala je čim smo ušle.

Okrenula sam se i promotrila cio prostor u jednom potezu. Kuća je imala tlocrt gotovo trokutasta oblika, bila je kao uklesana u brdo i otvorena prema van. Pod našim nogama prostirao se parker od tamnog mahagonija, čija je boja bila u savršenom kontrastu s čistim bijelim zidovima. Jillianin osobni ukus naginjao je udobnom i modernom, a boje koje je odabrala za kuću bile su u skladu s okolišem: topli zeleni tonovi lišća, bogata smeđa poput okolnog tla, nježna boja vrhnja i pokoji detalj morskog plave.

Gotovo cio stražnji dio Jillianine dvokatnice bio je od stakla, što je svakako bio dobar potez s obzirom na pogled. Mjesečina je plesala na vodi zaljeva, a u daljini su se vidjela svjetla San Francisca.

Pogled na dom koji su Jillian i Benjamin stvorili za sebe izmamio mi je suze na oči i okrenula sam se prema njoj, pa vidjela da me uzbuđeno promatra. - Savršena je - prošaptala sam, a Jillian me čvrsto zagrlila.

Sophia i Mimi oduševljeno su komentirale kuću Jillian, a prišao nam je i konobar, noseći nam pjenušac. Nakon što je Jillian otišla posvetiti se i drugim gostima, nas tri otišle smo do jedne od terasa razmijeniti dojmove. Pored nas prolazili su konobari i dohvatile smo nekoliko račića s roštilja pa ih grickale uz pjenušac, pogledom pretražujući goste u potrazi za poznatima. Očekivano, Jillian je pozvala mnogo naših klijenata i znala sam da ćemo večeras malo i raditi, ali trenutačno sam sretno grickala skupe račiće i slušala Sophiju i Mimi kako procjenjuju muškarce.

- Uuu, Sophia, vidim kauboja baš za tebe tamo... ne, čekaj, taj je s drugim kaubojem. Idemo dalje - uzdahnula je Mimi i nastavila potragu.

- Imam ga! Eno tvog dečka za večeras, Mimi! - zacvilila je Sophia napetim šapatom.

- Gdje, gdje? - odvrátila je Mimi, također šapatom, prinoseći račića ustima. Zakolotala sam očima i dohvatila još jednu čašu pjenušca od konobara u prolazu.

- Unutra, vidiš? Tamo kod kuhinjskog otoka, crna vesta, kaki hlače? Joj, baš je visok i krasan... Mmm, i kosa mu je divna -Sophia ga je promatrala suženim očima, razmišljajući glasno.

- Onaj kovrčave smeđe kose? O da, s tim bi se nešto dalo početi - rekla je Mimi kad je konačno ugledala dotičnog. - Vidi samo kako je visok. A i taj s kojim razgovara je slastan, samo da ga bolje vidim ako se droca do njega odluči maknuti... - mrmljala je Mimi, podižući ljutito obrvu dok se navodna droca nije pomaknula i dok nismo jasno vidjele i tog drugog.

Pogledala sam ih i ja, i sad kad je prostor među nama bio čist, dobro smo vidjele obojicu. Visoki je bio... pa, visok. I visok i širok - imao je ramena igrača američkog nogometa. Lijepo je popunjavao tu svoju vestu, a kad se nasmijao, lice mu je zasjalo. O, da, Mimin tip, nema što.

Drugi je mladi gospodin imao valovitu plavu kosu koju je neprestano micao s lica, iza uha. Imao je i štreberske naočale, ali dobro su mu stajale. Bio je visok, mršav i markantan, gotovo klasičnog izgleda. Usprkos svemu tome, nije izgledao kao štreber, nego je bio baš zgodan. Sophiji je zastao dah kad ga je vidjela.

Dok smo ih mi tako motrile, prišao im je treći i sve smo se nasmiješile. Benjamin.

Iste smo sekunde krenule prema kuhinji, pozdraviti nama najdražeg muškarca na svijetu. Nije bilo naodmet što će Sophiju i Mimi Benjamin upoznati s prijateljima. Dobacila sam im pogled i vidjela da se pripremaju za boj: Mimi je uštinula obraze u stilu Scarlett O'Hare, a Sophia krišom podigla grudi da se bolje vide. Sirotani, nemaju šanse protiv njih.

Benjamin nas je ugledao dok smo prilazile i nasmiješio se. Razmaknuli su se da im se možemo pridružiti i Benjamin nas je sve tri zagrlio u istom potezu.

- Moje tri najdraže cure! Baš sam se pitao kad ćete se pojaviti. Kasnite kao prave dame - našalio se, a mi smo se zahihotale. Benjamin uvijek ima takav učinak na nas - pretvori nas u školarke.

- Bok, Benjamine - otpjevušile smo uglas, a ja primijetila da zvučimo kao Charliejevi anđeli. Ili Benjaminovi anđeli?

Visoki i Štreber stajali su i široko se osmjehivali, možda čekajući da se predstavimo, ali nas tri nismo skidale oka s Benjamina. Benjamin je savršen poput dobra vina: savršena valovita kosa, savršeno ukrašena pokojom sijedom na sljepoočnicama, traperice, tamnoplava košulja, savršeno iznošene kaubojske čizme. Kao da je sišao s piste usred revije reklame Ralpa Laurena.

- Dopustite mi da vas upoznam. Caroline radi s Jillian, a Mimi i Sophia su njezine BFF³ - rekao je Benjamin, pokazujući prvo mene.

- BFF, ha? Tko je tebe naučio sleng? - nasmijala sam se i pružila ruku Visokome. - Bok, ja sam Caroline. Drago mi je.

Prekrio je moju ruku svojom šapom. Doslovno je bila velika poput medvjede. Mimi će poludjeti za njim. Pogledao me sa svoja dva metra visine i nasmiješio se.

- Bok, Caroline. Ja sam Neil. Ovaj šmokljan ovdje je Ryan - rekao je, pokazujući glavom preko ramena prema Štreberu.

- Super, prijatelju. Sjetit ću se ovoga kada drugi put zaboraviš lozinku za e-mail - Ryan se blagonaklono nasmijao i pružio mi ruku. Prihvatila sam je, primjećujući usput da su mu oči nevjerovatno zelene. Da Sophia i on naprave dijete, bilo bi predivno.

Benjamin se udaljio, a ja sam nastavila s predstavljanjem. Potom smo počeli čavrljati, a ja sam se u sebi nasmijala kad su njih četvero započeli *ples parenja*. Tada je Neil spazio nekog poznatog iza mojih leđa i pozvao ga. - Hej, Parkeru, dovuci svoju manekensku guzicu ovamo i upoznaj naše nove prijateljice.

- Idem, idem - čula sam glas iza sebe, pa se okrenula vidjeti kome pripada.

Prvo sam ugledala plavo: plavu vestu, plave oči. Plave. Preljepo plave. Potom mi se zacrvenilo pred očima kad sam shvatila kome to plavetnilo pripada.

- Jebeni Nabijač - prosiktala sam, sleđena od bijesa. Osmijeh mu je nestao s lica i na trenutak se uozbiljio, pokušavajući mi smjestiti.

- Jebeni Barbie negliže - zaključio je naposljetku pa iskrivio lice u grimasu.

Netremice smo promatrali jedno drugo, bijesni toliko da je zrak između nas pucketao od lošeg naboja.

Naših četvero prijatelja zašutjelo je, sada su samo slušali naš razgovor. I tada shvatili što su čuli.

- Ovo je Nabijač? - Ijutito je upitala Sophia.

- Čekaj malo, ovo je Barbie negliže? - nasmijao se Neil, a Mimi i Ryan frknuli su nosovima.

Dok sam probavljala ovu informaciju lica crvena poput semafora, Simonov izraz promijenio se u onaj prezrivi smiješak koji sam neki dan imala čast zaraditi na hodniku -

³ Akronim za engleski izraz *Best Friends Forever*, u prijevodu: najbolje prijateljice zauvijek (op. urednika)

kad sam ga izvukla iz kreveta i odvukla od Roktavice da se izvičem na njega. A na meni je tada bila samo...

- Barbie negliže. Barbie negliže! - jedva sam procijedila, bijesna preko svake mjere. Bijesna poput furije. Gledala sam ga netremice, ulijevajući svu svoju ljutnju u taj pogled. Sve neprospavane noći, nedosegnuti O, hladne tuševe, fantazije o banani i uporne seksi snove, sve se slilo u taj jedan pogled.

Željela sam ga sravniti sa zemljom tim pogledom, zgromiti i natjerati da moli za milost. Ali ne... na Simona ništa od svega toga nije imalo utjecaja. Simon, kralj orgazama.

Samo me podrugljivo gledao.

crowarez

Šesto poglavlje

Stajali smo i mrko promatrali jedno drugo, a među nama su se kovitali valovi ljutnje i nesnošljivosti. Ubijali smo jedno drugo pogledom, on podrugljivim, ja bijesnim, sve dok ja nisam shvatila da su se naši prijatelji stišali i gledaju predstavu – a s njima i cijela kuhinja. Pogledala sam iza gada susjeda i vidjela Jillian, koja je stajala do Benjamina upitna izraza lica - bez sumnje je razbijala glavu pitanjem zašto li je njezina suradnica zaratila s nekim baš na njezinu tulumu.

Čekaj malo - kako ona uopće poznaje Simona? Zašto je on na ovoj zabavi?

Osjetila sam nečiju ručicu na ramenu i naglo se okrenula pa ugledala Mimi.

- Polako, Rambo. Ne želimo krvoproliće kod Jillian, O. K.? - prošaptala je, smiješeći se stidljivo Simonu. Dobacila sam joj kratak pogled pa se ponovno usredotočila na Simona, pored kojeg su sad stajali naši domaćini.

- Caroline, nisam znala da poznaješ Simona. Kako je svijet mali! - povikala je Jillian, pljesnuvši dlanovima.

- Ne bih rekla da ga poznajem, više da sam čula za njega - odvrtila sam kroza stisnute zube. Mimi nas je obišla i prišla Jillian poput djeteta koje zna tajnu.

- Jillian, nećeš vjerovati, ali... - počela je, jedva skrivajući tračerski žar u glasu.

- Mimi... - upozoravajuće sam rekla.

- Simon je susjed Simon! Simon Nabijač! - preduhitrila ju je Sophia, pa dramatično zgrabila Benjamina za ruku. Kladam se da je progovorila samo zato da može zgrabiti Benjamina.

- Kvrugu - rekla sam ispod glasa, dok je Jillian probavljala ovu novost.

- Nema jebene šanse - rekla je, pa brzo prekrila usta dlanom kao da će spriječiti već izgovorenu riječ da izleti. Jillian se uvijek trudi biti pristojna. Benjamin je djelovao zbunjeno, ali Simon je imao dovoljno poštenja da se barem malo zarumeni.

- Seronjo - rekla sam mu bez glasa.

- Uštogljena babo - odvratio je, ponovno me podrugljivo odmjeravajući.

Dah mi je zastao. Stegnula sam šake i bila spremna reći mu što ga ide, kad se ubacio Neil.

- Benjamine, čuj ovo: ovaj komad je Barbie negliže! Možeš ti to vjerovati? - smijao se, dok se Ryan trudio ostati ozbiljan. Benjamin me pogledao zapanjeno pa podigao obrvu. Simon je suspregnuo smijeh.

- Barbie negliže? - upitala je Jillian i čula sam kako joj Benjamin brže-bolje govori da će joj objasniti kasnije.

- O. K., sad je dosta! - dreknula sam pa uperila prst u Simona. - Ti. Možemo li porazgovarati, molim te lijepo? - zarežala sam i zgrabila ga za ruku. Odvukla sam ga van iz kuće, sve do jedne od stazica. Posrtao je za mnom, a zvučnu kulisu stvarale su moje potpetice, koje su glasno nabijale po kamenu.

- Isuse, daj uspori malo, može?

Umjesto odgovora zarinula sam mu nokte dublje u ruku, na što se trznuo. Fino.

Stigli smo do terase podalje od kuće i zabave - dovoljno daleko da nitko ne čuje kako ga kastriram. Pustila sam ga i zaobišla pa mu uperila kažiprst u lice. Gledao me zabezegnuto.

- Jebeno si drzak kad pričaš okolo o meni, seronjo! Koji je tebi vrug? *Barbie negliže?*"Ti se šališ! - siktala sam šapatom.

- Hej, i ja bih tebe mogao pitati to isto! Zašto me sve one ženske zovu Nabijač, ha? Tko sad laje okolo? - odvratio je, jednako prigušeno vičući.

- Ma ti to mene zajebavaš? Uštogljena baba? Zato što mi je dojadilo provoditi noći slušajući tebe i tvoj harem, odmah sam uštogljena baba? - siktala sam.

- Pa, budući da si mi razbila vrata i prekinula me usred seksa, kako da te zovem? Uštogljena si! - odvratio je jednako sikćući. Svađa je zvučala kao da smo u nižim razredima osnovne - samo bez seksa i negližeza.[ez](#)

- Znaš što, slušaj ti mene - rekla sam, pokušavajući zvučati malo odraslije. - Ne namjeravam provoditi noći slušajući tebe kako se trudiš ženama zabiti glavu u moj zid snagom kurca! Nema šanse, stari moj! - uperila sam prst u njega. Zgrabio ga je.

- Tebe se ne tiče što ja radim na svojoj strani zida. To neka ti odmah bude jasno. I koga se vruga tebe toliko tiče moj kurac, ha? - upitao je, još me jednom podrugljivo gledajući.

Ta podrugljivost, ta prokleta podrugljivost bila je kap koja je prelila čašu. To, i činjenica da me još uvijek držao za prst.

- Kako me se ne bi ticalo kad tvoj seks rastura moj zid, i to svake noći?

- Baš si opsjednuta ovime, ha? Ti bi rado bila na mojoj strani zida? I ti bi malo nabijala po zidu, Barbie? - hihotao se i mahao mi prstom pred očima.

- O. K, sad je dosta - zarežala sam. Zgrabila sam njegov prst da ga maknem ispred lica, ali nije popuštao. Gledani sa strane, vjerojatno smo podsjećali na drvosječe koji pile drvo - njihali smo se naprijed-natrag, izgledajući kao dva bedaka. Puhali smo i pjenili se, oboje pokušavajući nadvladati ono drugo, oboje bezuspješno.

- Zašto si ti takav kretenski kurviš? - upitala sam, gledajući ga s jedva nekoliko centimetara udaljenosti.

- A zašto si ti takva čistunska usidjelica? - upitao je, a kad sam otvorila usta da mu kažem što ga ide, seronja me poljubio.

Poljubio.

Spustio usnice na moje i zadržao ih tamo. Na mjesecini, pod zvijezdama, uza zvuke valova i zrikavaca. Moje su oči ostale otvorene, bijesno zagledane u njegove. A njegove su bile plave i izgledale poput dva bijesna oceana.

Odmaknuo se, ali prsti su nam još uvijek bili grčevito stisnuti jedni oko drugih. Izvukla sam ruku iz stiska i opalila mu šamar. Izgledao je šokirano, ali ni upola toliko kao kad sam ga zagrabila za vestu i privukla k sebi. Poljubila sam ga, zaklapajući oči, puštajući ruke da lutaju po vesti, a nos da se ispuni toplim muškim mirisom.

Boga mu, kako dobro miriše.

Spustio je ruke do dna mojih leđa i čim me dodirnuo shvatila sam gdje sam i što radim.

- Kvrugu - rekla sam, odmičući se. Stajali smo i gledali jedno drugo. Obrisala sam usnice i krenula natrag prema kući, ali potom se okrenula i brzo vratila do njega.

- Ovo se nije dogodilo, je li jasno? - još sam jednom uperila kažiprst u njega.

- Kako god ti kažeš - odvratio je podrugljivo, a moja ljutnja još se jednom probudila.

- I dosta sranja o Barbie negližeju, može? - bijesno sam prošaptala i okrenula se prema stazici.

- Dok ne vidim tvoje druge negližeje, ostaje ti nadimak! -doviknuo je za mnom i umalo sam se spotaknula. Popravila sam haljinu i krenula natrag na zabavu.

Nevjerojatno.

crowarez

- I onda sam mu rekla: nema šanse da organiziram tvoju sobu za igre. Spremaj ti sebi sam svoje bičeve! - dovršila je glasno Mimi i svi smo se nasmijali. Mimi zna pričati kao da je *stand-up* komičar. Ima talent za stvaranje atmosfere u društvu, pogotovo kad se okupe ljudi koji se slabo poznaju.

Dok su gosti već polako odlazili, moje cure i Simonovi dečki okupili su se oko vatre na jednoj od terasa. Jillian je smjestila roštilj duboko u kamenom obloženu udubinu u tlu, a oko nje poslagala klupice. Dok je vatrića veselo pucketala, pijuckali smo i razgovarali. Kad kažem da *smo* razgovarali, pritom mislim na Mimi, Sophiju, Ryana i Neila. Simon i ja samo smo si dobacivali ljutite poglede preko vatre. Uza sve te iskricе koje su letjele zrakom, mogla sam malo zaškiljiti i praviti se da se Simon prži u vatri pakla.

- Nego kad ćemo se konačno pozabaviti očiglednijim? - upitao je Ryan, sjedajući udobnije i spuštajući pivo na klupicu do sebe.

- A što bi to očigledno bilo? - upitala sam slatko, otpijajući gutljaj svojega vina.

- Joj, molim te - očigledno je da je tip koji ti nabija krevetom o zid isti ovaj komad preko puta vatriće - veselo je otpjevušila Mimi zamahujući čašom toliko žestoko da je umalo zalila Neila vinom. Nasmijao se, kao i ona, ali joj je ipak oduzeo čašu prije nego što ga dohvati.

- Nema se tu o čemu razgovarati - javio se Simon. - Imam novu susjedu. Zove se Caroline. To je sve - kimnuo je, gledajući me preko vatre. Podigla sam obrvu i otpila još vina.

- No da, ali lijepo je znati da Barbie negliže ima ime. Jer kako te opisao... uf. Nisam bio siguran da govori istinu, ali stvarno si toliko seksi - Neil je odobravajuće kimao u mom smjeru pa na trenutak digao šaku da se kucne sa Simonom iznad vatre. Ali Simon nije bio raspoložen za nazdravljanje.

Kratko sam ga pogledala. Neilov opis naveo ga je na mrštenje. *Zanimljivo...*

- Znači, to ste vi bili večeras? Lupali ste nam i slušali Gunse? - upitala je Sophia, gurkajući Ryana.

- A vi ste pjevale s njima, pretpostavljam? - uzvratilo joj je gurkanje sa smiješkom.

- Kako je svijet mali - uzdahnula je Mimi, pogledavajući Neila odozdo. Namignuo joj je i odmah sam znala kamo to vodi. Mimi je našla svojeg diva, Sophia svojeg štrebera, a ja svoje vino. Koje je brzo nestajalo iz čaše.

- Ispričavam se - promrmljala sam pa ustala pronaći konobara.

Probijala sam se kroza sad već dobrano prorijeđene goste u kući, kimanjem pozdravljajući poznata lica. Uzela sam još jednu čašu vina i odšetala van. Upravo sam se približavala vatricu kad sam čula Mimi. - A trebali ste tek čuti kako nam je Caroline opisala večer kad mu je pokucala na vrata.

Sophia i Mimi prignule su se jedna uz drugu i odrecirirale poantu u duetu.

- Još... je bio... krut!

I svi su se raspali od smijeha. Ne smijem zaboraviti sutra smaknuti cure. Bolno.

Zastenjala sam od srama zbog javnog poniženja i okrenula odmarširati prema vrtu kad sam u sjeni primijetila Simona. Pokušala sam šmugnuti prije nego što me spazi, ali već je bilo prekasno. Domahnuo mi je da priđem.

- Hajde, hajde. Ne grizem - rekao je osorno.

- Aha, da, O. K. - rekla sam i otišla do njega.

Neko smo vrijeme stajali bez riječi. Gledala sam zaljev, uživajući u miru. Tada je progovorio.

- Mislio sam si, kad smo već susjedi i sve to... - počeo je.

Okrenula sam se i pogledala ga. Zavodnički se smješкао i znala sam da je to njegov smiješak na koji cure same iskoče iz donjeg rublja. Ha - ne zna on da večeras ne nosim donje rublje.

- Što si mislio? Da bih vam se mogla pridružiti koji put? Vidjeti u čemu je fora? Da mi poželiš dobrodošlicu u zgradu? Frajeru, ne pada mi na pamet da se pridružim tvom haremu - rekla sam, ljutito ga odmjeravajući.

Nije ništa odgovorio.

- Dakle? - nastavila sam, pa čak i ljutito zakuckala nogom po kamenu. Kakav je ovo bezobraznik...

- Zapravo sam mislio reći da kad smo već susjedi i sve to, možda bismo mogli zakopati ratnu sjekiru - rekao je tiho, gledajući me živčano.

- Aha - rekla sam, jer to je bilo jedino što mi je padalo na pamet.

- Ali čini se da neće biti ništa od toga - odrezao je i okrenuo se kao da će otići.

- Čekaj, čekaj, Simone, čekaj - rekla sam preko volje pa ga zgrabila za zglavak dok je pokušavao proći pored mene.

Samo je stao i ljutito me gledao.

- Može. O. K., dobro, primirje. Ali morat ćemo se dogovoriti oko nekih pravila - odvrtila sam, gledajući ga u oči. Prekrižio je ruke na prsima.

- Odmah ti moram reći da ne volim kad mi ženske govore što da radim - rekao je smrknuto.

- Meni se činilo da sasvim dobro primaš naređenja - rekla sam ispod glasa, ali ipak me čuo.

- To je nešto drugo - odvratio je, ponovno pomalo bahato.

- O. K., slušaj. Zabavljaj se ti, radi što želiš, možeš i visjeti sa stropa što se mene tiče, briga me. Ali ne usred noći. Možeš li se noću stišati do klasičnog rezanja? Molim te? Moram se naspavati.

Neko je vrijeme razmišljao. - Dobro, vidim zašto ti je to problematično. Ali znaš što, nemaš ti pojma ni o meni, a kamoli o meni i mojemu *haremu*, kako nas zoveš. Ne moram ja tebi polagati račune ni za to kako živim, ni za to s kime provodim vrijeme. Zato, dosta bezobraznih komentara, može?

Sad sam ja razmišljala. - Može. A kad smo kod toga, uživala sam u tišini ovog tjedna. Da se nije nešto dogodilo?

- Dogodilo? Kako to misliš? - rekao je kad smo krenuli prema našoj grupici.

- Mislila sam da si se možda ozlijedio na dužnosti, slomio maloga ili tako nešto - našalila sam se, još uvijek ponosna na tu opasku.

- Ja ne vjerujem. Samo o tome razmišljaš, ha? - odvratio je, ponovno ljutit.

- A ti kao ne razmišljaš? - rekla sam drsko.

- Ma znaš ti što... - počeo je, kad se odjednom do nas stvorio Neil.

- Baš mi je drago da ste se pomirili i lijepo se slažete - rekao je veselo, pretvarajući se da nam drži lekciju.

- Ti budi tiho, TV zvijezdo - odvratio je Simon mrzovoljno. Prišli su nam i ostali.

- A ti prestani sa zvijezdom, može? - rekao je Neil, a Sophia se odmah nacrtala pored njega.

- Zvijezdo? Čekaj malo, ti si zadužen za gradske sportove na NBC-u, zar ne? - upitala je.

Bio je vidno oduševljen. Sophia možda jest tip cure koja voli klasičnu glazbu, ali isto je tako luda za 49ersima. Prilično sam sigurna da oni igraju američki nogomet.

- Jesam, taj sam. Ti voliš sport, ha? - upitao ju je, nagingujući se prema njoj i povlačeći za sobom Mimi, što je bilo neizbježno, jer visjela mu je s ruke. Mimi je malo posrnula i Ryan je priskočio pridržati je. Osmjehnuli su se jedno drugome, a Sophia i Neil nastavili su čavrljati o sportu. Morala sam se nakašljati da ih podsjetim da postojim.

- Caroline, mi ćemo krenuti! - veselo me pozdravila Sophia, sad priljubljena uz Ryana. Ja sam dobacila Simonu još jedan ljutiti pogled i krenula za curama.

- I bolje. Dosta mi je zabave za večeras, pozvat ću nam taksi i krećemo za nekoliko minuta - odvrtila sam, tragajući za mobitelom u torbici.

- Zapravo, Neil nam je baš pričao o jednom super bircu, pa smo odlučili skoknuti onamo. Idete s nama? - prekinula me Mimi. Zgrabila me za ruku i vidjela sam da jedva primjetno odmahuje glavom.

- Ne idemo? - upitala sam, podižući obje obrve.

- Super! Naš prijatelj Nabijač pobrinut će se da sretno stigneš doma! - rekao je Neil i pljesnuo Simona šapom po ramenu.

- Aha, no dobro - odvratio je Simon kroza stisnute zube. Prije nego što sam se uopće stigla snaći, njih četvero utrpali su se u dizalo, domahujući na brzinu Benjaminu i Jillian, koji su se samo nasmijali i digli ruke za pozdrav u prolazu.

Nabijač i ja pogledali smo se i odjednom sam shvatila da sam iscrpljena. - Primirje? - rekla sam umorno.

- Primirje - kimnuo je.

Sa zabave smo otišli zajedno. Krenuli smo preko mosta, na kojem su nas obavinule kasnonoćna magla i tišina. Kad smo prišli Roveru, Simon mi je otvorio vrata, vjerojatno se još uvijek kroz maglu sjećajući kućnog odgoja. Dok sam ulazila spustio je ruku na moja leđa, a tada ušao i sjeo prije nego što sam mu stigla reći nešto prijekorno. Možda je tako bilo i bolje, pa ipak smo proglasili primirje. Dva puta u nekoliko minuta. Ovo neće dobro završiti, znam ja. Ali ipak mogu pokušati, zar ne? Dobrosusjedski odnosi su važni, mogu ja to.

Dobrosusjedski, malo sutra. Tako se susjedi ne ljube. Svim sam se silama trudila ne razmišljati o tome, ali sjećanje se probijalo na površinu poput mjhurića. Prislonila sam prste na usnice posve nesvjesno, prisjećajući se dodira njegovih usana na svojim. Njegov je poljubac bio neka vrsta izazova, odgovor na moj pokušaj blefiranja - i uvid u moguću budućnost, ako pristanem.

Ali moj? Čisti instinkt, i to me zapanjilo. Zašto sam ga poljubila? Nemam pojma, ali ipak jesam. Sigurno sam ispala apsurdno smiješna. Prvo sam ga ošamarila pa odmah potom poljubila, kao kad Cary Grant nadržava u starim filmovima. Usto sam se privinula uz njega cijelim tijelom, moje obline uz njegove mišiće. Bila sam prodorna, ali on nije bio

spreman na poljubac jednako koliko i ja. Nigdje ni traga glazbi iz bajke, ali nečega je tamo ipak bilo. A i još nečega, vrlo brzo krutog uz moje bedro...

U stvarnost me vratilo njegovo petljanje po radiju. Vozili smo se preko mosta, a on se žustro posvetio traganju za dobrom glazbom, što mi baš nije ulijevalo povjerenje.

- Mogu li ja odabrati glazbu? Molim te? - upitala sam, nervozno pogledavajući vodu ispod nas.

- Ne treba, hvala - rekao je pa me kratko pogledao. Sigurno je primijetio koliko zabrinuto gledam preko mosta, jer se nasmijao. - Znaš što, može. Mislim, znala si riječi *Welcome to the Jungle*, možda odabereš nešto dobro - rekao je izazivački.

Vratio je pogled na cestu, ali čak i gledano iz profila bilo je jasno da se zadovoljno smiješi. A taj je osmijeh, moram priznati, njegovu čeljust pretvorio u najseksepilnije isklesani mramor koji sam ikad vidjela.

- Sigurna sam da ću nešto pronaći - rekla sam osorno, spuštajući se prema radiju dok je on odmicao ruku. A onda se ta ruka očešala o stranu mojih grudi i oboje smo se trznuli. - Pokušavaš me pipati? - obrecnula sam se, birajući pjesmu.

- A da nisi ti možda spustila svoje cice na put mojoj ruci? - odvtatio je jednako bezobrazno.

- Ja bih prije rekla da je tvoja ruka skrenula s puta ne bi li se sreła s mojim curama, ali nije problem. Nisi prvi kojeg je privuklo njihovo savršenstvo - teatralno sam uzdahnula, pogledavajući ga iskosa da vidim je li shvatio da se šalim. Kut usana podigao mu se u blag osmijeh, pa sam si i ja dopustila da se malo nasmijem.

- Savršenstvo, da, tako bih ih i ja opisao. Savršene su toliko da ne djeluju stvarno... nego kao da ih je proizvela tvornica čuda zvana Victoria's Secret - iscerio se, a ja sam se pravila da sam šokirana.

- Oh, ne, pa vi dečki znate za to? A mi dame mislile smo da smo vas zavarale - nasmijala sam se i zavalila u sjedalo. Bili smo na kraju mosta, na rubu grada.

- Nije mene lako zavarati, pogotovo kad se radi o suprotnom spolu - rekao je i kimnuo glavom prema radiju. - Too Short? Zanimljiv izbor. Ne bi puno cura to odabralo.

- A što da ti kažem, paše mi uz večerašnju atmosferu. Uostalom, odmah ti moram reći da nisam kao većina cura - dodala sam, osjećajući kako mi se još jedan osmijeh šulja licem.

- To mi postaje jasno, da - rekao je.

Malo smo šutjeli, a potom oboje progovorili u isti glas.

- Nego, jesi li ti vidio... - počela sam ja.

- Možeš li vjerovati da su svi... - počeo je on.

- Ti prvi - nasmijala sam se.

- Ne, što si htjela reći?

- Htjela sam reći jesi li ti vidio naše drage prijatelje?

- I ja, zapravo. Ne mogu vjerovati da su tek tako digli sidro! - nasmijao se, što je i mene navelo na smijeh. Lijepo se smijao.

- No da, ali moje cure znaju što žele. Da sam ih osobno stvarala, ne bih uspjela napraviti dva bolja frajera za njih dvije. Točno su onakvi kakve traže - priznala sam, naslanjajući se na prozor da ga mogu gledati. Vozili smo se brdovitim ulicama grada.

- Da, Neil voli Azijatkinje... kunem se da to zvuči puno manje perverzno u mojoj glavi. A Ryan voli dugonoge crvenokose - ponovno se nasmijao pa me pogledao kao da želi provjeriti smeta li mi takav komentar.

Ne smeta. A ni Sophiji.

- Ah, sigurna sam da ću sutra čuti sve o tome kakav su dojam ostavili na njih. Do posljednjeg detalja, ništa ne brini - uzdahnula sam. Zivkat će me cijeli dan.

Ponovno smo zašutjeli i razmišljala sam što bih još rekla.

- Otkud poznaješ Benjamina i Jillian? - upitao je Simon, spasivši me od mozganja.

- Radim za Jillian, u njezinu studiju. Ja sam dizajnerica interijera.

- Čekaj malo... ti si *ta* Caroline?

- Nemam pojma što pod time misliš - odvratila sam, pitajući se zašto me tako promatra.

- Kvragu, svijet je doista malen! - uzviknuo je, tresući glavom kao u nevjerici.

Nakon toga je zašutio, ostavljajući me u neizvjesnosti.

- Hej, a da mi malo pojasniš što ti to znači? Koja sam ja to *ta* Caroline? - upitala sam naposljetku, pljesnuvši ga po ramenu.

- Znači to da... hm, čekaj. Recimo da te Jillian spomenula... - rekao je.

- Recimo još nešto! Što ti je ispričala o meni? - bila sam uporna, potkrijepivši zahtjev još jednom pljeskom po ramenu.

- Daj prestani s tim, može? Opaka si, znaš to? - rekao je. Imala sam niz odgovora na takav kompliment, ali odlučila sam ih sve progutati.

- Da čujem što je rekla - upitala sam tiho, sad već zabrinuta da mu je pričala o mojoj poslovnoj sposobnosti. Ionako sam bila nervozna, a sad još ovo.

Pogledao me. - Ma ne, ne. Ništa takvo - odvratio je brzo. -Ništa loše. Samo da... Jillian te obožava, znaš? A, ovaj, obožava i mene. Kako i ne bi, ha?

Zakolotala sam očima i pustila ga da nastavi.

- Pa je možda rekla... nekoliko puta... predložila je da bih te trebao upoznati - rastezao je s odgovorom, a kad je konačno dovršio, pogledao me i namignuo.

- Aha. Ahaaa - izjavila sam mudro kad sam konačno shvatila što je želio reći. Zarumenjela sam se. Jillian se igra matičara. - A ona ne zna za tvoj harem? - rekla sam vrlo izravno.

- Hoćeš li konačno prestati s tim? Ne zovi ih tako. Harem je mutna riječ. Što bi rekla da ti kažem da mi te tri žene mnogo znače? Da mi je jako stalo do njih. Da odnos koji imamo savršeno funkcionira i da nas ne zanima razumiju li nas drugi, kužiš? - rekao je pa naglo zaustavio Rover na pločniku ispred naše zgrade.

Šutjela sam, zagledana u svoje ruke, iskosa ga promatrajući kako provlači prste kroza svoju ionako već razbarušenu kosu.

- Čuj, znaš što. U pravu si. Tko sam ja da ljudima govorim što je za njih dobro? Ako je vama dobro, i meni je. Čestitam. Navali. Samo sam iznenađena što te Jillian željela upoznati sa mnom. Ja sam prilično tradicionalna cura i ona to zna, to je sve - objasnila sam.

Nasmiješio se i pogledao me prodorno svojim plavim očima.

- E pa, Jillian ne zna baš sve o meni. Moj je privatni život točno to, privatan. Za njega zna samo moja susjeda u preseksi donjem rublju, s kojom dijelim papirnato tanak zid - rekao je dubokim glasom koji je mogao rastopiti... ovaj, sve.

A moj je mozak definitivno bio na popisu *svega* toga, jer tek što mi nije počeo curiti iz ušiju prema ovratniku.

- Samo susjeda - promrmljala sam, posve smušena. Zločesto se nasmijao i otvorio vrata. Obišao je auto sve me vrijeme gledajući u oči pa mi otvorio vrata.

Izašla sam iz auta prihvaćajući ruku koju mi je ponudio, jedva primjećujući da je palcem pomilovao unutarnji dio mojega zglavka. *Ma daj, Caroline, jedva primjećujući?* Sva sam se naježila, a Donja Caroline napela se kao puška. Živci su mi eksplodirali poput vatrometa.

Prišli smo zgradi i još mi je jednom otvorio vrata. Doista je šarmantan, to mu se mora priznati.

- A otkuda ti poznaš Benjamina i Jillian? - upitala sam, uspinjući se ispred njega. Bila sam posve sigurna da mi gleda noge, a kako i ne bi? Imam sjajne noge, koje trenutačno fantastično ističe moja kratka i lepršava haljina.

- Benjamin je godinama obiteljski prijatelj. Poznajem ga gotovo cio život. A i brine se za moja ulaganja - odgovorio je Simon. Prošli smo prvi kat i krenuli uza stube prema drugome.

Osvrnula sam se i preko ramena vidjela da mi odmjerava noge. Ha! Uхватила sam te. - Oho-ho, ulaganja. Još imaš love koju su ti mama i tata dali za rođendan, bogatašu? - zadirivala sam ga.

Kratko se nasmijao. - Tako nekako, da.

Nastavili smo uza stube.

- Čudno je to, ha? - počela sam.

- Čudno? - odvratio je, a njegov je glas skliznuo mojom kožom poput topla meda.

- Mislim to da Benjamin i Jillian poznaju i tebe i mene, da smo se sreli na njihovu tulumu, a ti me držiš budnom već tjednima. Mali svijet, ha? - stigli smo do našega kata i izvukla sam ključeve.

- San Francisco je velik grad, ali ponekad se doima poput sela - rekao je. - Ali neobično je, da. Čak i intrigantno. Tko bi rekao da je simpa dizajnerica s kojom me Jillian željela upoznati zapravo susjeda u Barbie negližeu? Da sam znao, možda bih prihvatio njezinu ponudu - odvratio je, a bezobrazno zavodljiv smiješak obasjao je njegovo lijepo lice.

Ah, kvragu, zašto nije mogao ostati seronja?

- Možda, ali Barbie bi te ionako odbila. Pretanki su zidovi...

- namignula sam pa šakom lupnula po zidu pored svojih vrata. Čula sam Clivea kako pritrčava vratima i znala da bih trebala ući prije nego što počne urlati.

- No da, tanki zidovi... O. K., laku noć, Caroline. Primirje stoji, je li tako? - upitao je, okrećući se prema svojim vratima.

- Primirje stoji, sve dok me ponovno ne razbjesniš - nasmijala sam se, oslanjajući se na dovratnik.

- Siguran sam da hoću. Nego, Caroline... Kad smo kod tankih zidova? - rekao je, okrećući se prema meni, već na vratima svoga stana.

- Da? - upitala sam, pomalo prezaneseno. Podrugljivo se osmjehnuo. - Ugodne ti snove želim. Još je jednom kucnuo po zidu, namignuo i ušao.

Ha. Ugodne mi snove želi? Tanki zidovi... ugodni snovi... Jao meni. I on je mene čuo.

Sedmo poglavlje

Boc.

- Grrr.

Boc. Gric. Boc. Boc.

- Dosta.

Gric. Gric. Gric. Pa malo gurkanja glavom.

- Znam da ne znaš što je kalendar, ali dosad si već trebao savladati pojam *nedjelja*, Clive. Ozbiljno.

Uporno me gurkao glavom.

Okrenula sam se na drugu stranu da pobjegnem Cliveovu gurkanju i bockanju, pa navukla pokrivač preko glave. Protekla noć vraćala se u kratkotrajnim bljeskovima. Simon u Jillianinoj kuhinji. Naša predstava pred svima. Njegovi prijatelji koji me zovu Barbie negliže. Benjamin koji zbraja dva i dva za one kojima još nije bilo jasno. Ljubljenje sa Simonom. Mmm, ljubljenje sa Simonom. [warez](#)

Ne, nikakvo ljubljenje sa Simonom! Zavukla sam se još dublje pod pokrivač.

Tanki zidovi i ugodni snovi... Preplavio me čisti sram kad sam se sjetila njegovih sinoćnjih oprostajnih riječi. Zabila sam se još dublje pod pokrivač. Srce mi je poludjelo kad sam se sjetila koliko mi je neugodno bilo. Srce, ne obaziri se na curu pod dekom, molim te.

Protekla je noć bila posve mirna, nisam sanjala ništa, ali ipak sam za svaki slučaj - da me *netko* (no dobro, Simon) ne čuje kako strastveno uzvikujem tko zna što - spavala uz upaljen televizor. Spoznaja da me Simon čuo kako sanjam o njemu toliko me izbacila iz normale da sam satima panično pretraživala po kanalima ne bih li pronašla nešto što neće zvučati kao još jedan vrući san o Simonu. Završila sam na kanalu televizijske prodaje i naravno da sam ostala budna gledajući ga dulje nego što sam trebala. Sve što su prodavali bilo je fantastično. U pola četiri ujutro morala sam se prisiliti baciti mobitel što dalje, nakon što sam umalo naručila sjeckalicu za povrće - a da ni ne spominjem da sam pola sata gledala reklamu za zbirku CD-ova s najvećim hirovima 1950-ih.

A sve to uz zvučnu podlogu koja je dopirala s druge strane zida - Tommy Dorsey. Izvukao mi je osmijeh na lice, ne mogu poreći.

Lijeno sam se protezala pod pokrivačem, pokušavajući prigušiti smijeh pri pogledu na Clivea, koji se šuljao oko mene nastojeći se uvući pod deku. Pokušao je na sve načine, ali nije uspio, obranila sam se od napada. Naposljetku se vratio prokušanom pristupu gurkanja i bockanja, a ja sam prasnula u smijeh.

Snaći ću se ja sa Simonom. Ne mora mi biti krajnje neugodno. No dobro, O me možda napustio zauvijek. Sanjam seksi snove o svojem pretjerano privlačnom i pretjerano samouvjerenom susjedu. I dobro, dotični je susjed čuo te snove i prokomentirao ih, stavljajući točku na i ionako bizarne večeri.

Ali snaći ću se ja. Naravno da ću se snaći. Priznat ću prije nego što me išta pita - i uskratiti mu taj užitak. Ne mora uvijek njegova biti posljednja. Mogu se ja oporaviti od dosadašnjih poreza i živjeti u našem apsurdnom primirju.

Ma mogu ja drek.

Tada sam čula kako u Simonovu stanu zvoni budilica i sledila se. Čim sam se malo pribrala, ponovno sam se zavukla duboko pod pokrivače, tako da su mi samo oči virile.

Ma čekaj, zašto se ja skrivam? Pa ne vidi me.

Čula sam kako je žestoko ušutkao budilicu i spustio stopala na pod. Zašto se tako rano probudio? Kad je sve tiho, stvarno se sve čuje kroz taj naš zid. Kako, pobogu, dosad nisam shvatila da ako ja čujem njega, i on čuje mene? Osjetila sam kako se rumenim prisjećajući se snova o Simonu, ali brzo se pribrala. Pomogao mi je Clive, koji me sad gurkao glavom po donjem dijelu leđa, kao da mi želi reći da maknem dupe i konačno se izvučem iz kreveta poslužiti mu doručak.

- Dobro, dobro, idemo ustati. Isuse, kako si ponekad naporan mali seronja, Clive.

Osvrnuo se preko svojega malog mačjeg ramena i bezobrazno me pogledao na putu do kuhinje.

Nakon što sam njega nahranila, a sebe istuširala, izašla sam naći se s curama na užini. Upravo sam izlazila iz zgrade i usput odgovarala Mimi na poruku, kad sam se sudarila s nečim golemim, mokrim i vrelim. Simonom.

- Hopla! - povikala sam, posrćući unatrag. Naglo je pružio ruku i zgrabio me prije nego što sam posve izgubila ravnotežu i sletjela stražnjicom na pločnik.

- Kamo žuriš ovog lijepog jutra? - upitao je, dok sam ga promatrala od glave do pete. Znojem natopljena bijela majica kratkih rukava, kratke crne hlače, vlažna kovrčava kosa, iPod i širok osmijeh.

- Znojan si - bubnula sam.

- Jesam, priznajem. Događa se to, znaš - dodao je, brišući nadlanicom čelo, odmičući kosu s lica. Morala sam bez prestanka davati upute prstima da se ne miču s mjesta i polete prema njegovoj kosi, raspletu je i srede.

Gledao me svisoka, svojim zločestim plavim očima. Znala sam da će me zauvijek imati u šaci ako se sama ne riješim očigledne nelagode u kojoj sam se našla.

- Nego, čuj, ono sinoć... - počela sam.

- Što to sinoć? Ono kad si me gnjavila zbog seksualnog života? Ili ono kad si sve ispričala prijateljicama? - upitao je podignute obrve, pridižući majicu da bi njome obrisao lice. Zadržala sam dah toliko glasno da sam zvučala kao vjetar u tunelu i

zapiljila se u njegove trbušne mišiće, koji su izgledali kao kornjačin oklop. Zašto ne može biti mlohavi lijeni susjed?

- Ne, nego ono kad si me zezao zbog snova. I tankih zidova... - promucala sam, izbjegavajući njegov pogled. Odjednom me jako zanimala boja laka na mojim nožnim noktima. Stvarno je krasna...

- Aha, tanki zidovi i to. No da, to je jedan tanki zid i dijelimo ga, znaš. Pa tako ako se netko od nas dobro zabavlja noću, recimo... sanja nešto zanimljivo, ono drugo to čuje i dobro se zabavlja - prošaptao je. Meni su koljena malo zaklecala. Prokleti Simon i njegov vudu...

Moram vratiti kontrolu nad situacijom. Odmaknula sam se korak unatrag.

- O. K., možda si nešto čuo. Radije bih da nisi, ali što je, tu je. Sad me imaš. Ali me zapravo nikad nećeš *imati*, i zato dosta s ovim. I usput, užina - dovršila sam svoju lekciju.

Izgledao je zbunjeno i zabavljeno istodobno. - Usput, užina?

- Užina. Pitao si me kamo sam krenula ovog lijepog jutra, pa odgovaram: na užinu.

- Aha, kužim. Sastaješ se s prijateljicama koje su sinoć otišle s mojim dečkima?

- Da, a ako čujem nešto sočno, rado ću to podijeliti s tobom - nasmijala sam se, namatajući pramen kose oko prsta. *Ma je l' ja to njega zavodim? Koji je meni vrug?*

- O, siguran sam da ćeš čuti štošta sočno. Njih dvije izgledaju kao žderačice muškaraca - rekao je, ljuljajući se na petama, rastežući se polagano.

- Misliš kao ljudožderi?

- Mislim kao cure koje se znaju zabaviti - nasmijao se pa čučnuo rastegnuti listove.

Jao, listovi.

- Ah, da, definitivno se znaju snaći kad je potrebno - rekla sam pa se mudro odmaknula još malo.

- A što je s tobom? - upitao je, ustajući.

- Što je sa mnom?

- Kladam se da se i Barbie zna snaći - nasmijao se, promatrajući me vragolasto.

- Joj, daj - odvratila sam i odšetala, ali vragolasto se osmjehujući.

- Nije loš pogled odavde - rekao je kad sam ga pogledala preko ramena.

- Znam da te zanima! - doviknula sam.

- Naravno da me zanima! - odvratio je, a ja sam se okrenula i nastavila malo unatraške, njišući bokovima, na što je zapljeskao.

- Šteta što se ne znam igrati s drugima! Nisam ti ja za harem! - viknula sam, već na vrhu ulice.

- Primirje još vrijedi? - doviknuo je.

- Ne znam, što ti kažeš?

- Ja kažem da vrijedi! - viknuo je kad sam već bila zašla za ugao.

Napravila sam malu piruetu, široko se osmijehujući, pa nastavila poskakujući. Nije loša stvar to primirje.

- Omlet bez žumanjaka, s rajčicama, gljivama, špinatom i lukom.

- Palačinke - četiri, molim i slaninu. Jako dobro pečenu i hrskavu, ali ne zagorjelu.

- Dva jaja na oko, raženi tost, maslac i voćnu salatu. Naručile smo i udobno se smjestile za užinu i trač.

- O. K., da čujem što se dogodilo nakon što smo mi otišli - počela je Mimi, naslanjajući bradu na dlanove i ljupko mi trepćući.

- Nakon što ste otišli? Misliš, nakon što ste zbrisali i ostavili me kretenu susjedu da me vozi doma? Koga ste vruga mislile? I zašto ste svima prepričale još je bio kruti Što vam je bilo? Da znate da ste obje izbačene iz moje oporuke - odbrusila sam pa otpila gutljaj još uvijek prevruće kave i opekla si jezik. Odmah sam ga isplazila da se malo rashladi.

- Kao prvo, morale smo im prepričati jer je priča bila smiješna, a smiješno je svima drago - odgovorila je Sophia, vadeći komadić leda iz svoje čaše vode i pružajući mi ga.

- Hvala - promrmljala sam, hladeći opečeni jezik.

Kimnula je. - Kao drugo, ionako mi nemaš bogzna što oporučno ostaviti jer imam sve kuharice Ine Garten koje si mi ti sama kupila. Slobodno me izbaci iz oporuke. I kao treće, vas dvoje ste nam toliko kvarili raspoloženje da nije bilo šanse da vas vučemo sa sobom na druženje s novim dečkima - dovršila je Sophia, sve se vrijeme zločesto smiješeći.

- Novi dečki, obožavam nove dečke - zapljeskala je Mimi, izgledajući kao lik iz Disneyjeva crtića.

- Kako je prošla vožnja doma? - upitala je Sophia.

- Vožnja doma. Hm, bila je zanimljiva - uzdahnula sam, još uvijek mahnito ližući kockicu leda.

- Zanimljiva, to je dobro? - zaskvičala je Mimi.

- Ako mislite da je jedna na brzaka na mostu Golden Gate zanimljiva, onda da - odvratila sam, smireno kuckajući noktima po stolu. Mimina se donja čeljust ovjesila, a Sophia je poklopila Miminu lijevu ruku svojom desnom kako bi je spriječila da iskrivi vilicu do neprepoznatljivosti.

- Mala, Caroline nas zeza. Znale bismo da je sinoć išta obavila, čak i na brzaka. Jutros bi izgledala življe - rekla je Sophia ležerno.

Mimi je kratko kimnula i pustila vilicu. Jao onome koga ona razljuti dok mu drži osjetljive dijelove.

- Znači, nemaš nam ništa za ispričati? - upitala je Sophia.

- Čujte, svi znamo pravila. Svaka mora nešto ispričati ili ne mora nijedna - odvratila sam, a potom s veseljem primijetila da nam stiže hrana. Nakon što smo se bacile na jelo, Mimi se prva odlučila nešto otkriti.

- Znete li da je Neil igrao nogomet dok je bio na Stanfordu? I da je oduvijek želio biti sportski novinar? - rekla je, precizno odvajajući dinju od bobica na tanjuru.

- Lijepo je to znati, lijepo. Znete li da je Ryan prodao nekakav fantastični program Hewlett-Packardu kad je imao samo dvadeset tri? I da je sve novce koje je za to dobio uložio, pa dao otkaz i dvije godine proveo učeći djecu engleski na Tajlandu? -Sophia je bila sljedeća.

- I to je lijepa informacija. Znete li da Simon svoje ženske ne smatra haremom i da mu je Jillian rekla da bi me trebao upoznati?

Sve smo izjavile *hmm*, pa se vratile hrani.

- Znete li da Neil voli surfanje? I da ima ulaznice za dobrotvorni koncert Simfonije sljedećeg tjedna? Kad je saznao da već idem s tobom, Sophia, predložio je da idemo na dvostruki spoj.

- Hmm, zvuči zabavno. Mislila sam pozvati Ryana. Koji, usput rečeno, također voli surfanje. Svi oni surfaju u Zaljevu, kad god nađu vremena. A i mogu vam još reći da Ryan trenutačno vodi zakladu koja nabavlja računala i obrazovne materijale za škole u siromašnijim kvartovima po cijeloj Kaliforniji. Zove se... - počela je Sophia.

- No Line For Online? - dovršila je Mimi brzo. Sophia je kimnula.

- Oni su mi super! Svake im godine dam prilog. Znači, Ryan to vodi, ha? Stvarno je svijet mali... - razmišljala je Mimi naglas, bacajući se na jaja.

Neko smo vrijeme ponovno zašutjele i samo žvakale, dok sam se ja pokušavala sjetiti nečega o Simonu što nema veze s tim da je on poljubio mene, pa ja njega, ili da zna za moje noćne avanture.

- Ovaj, Simon ima Too Short na iPodu - promrmljala sam, a cure mi gundanjem dale do znanja da se to ne računa kao informacija. Ali to sam i sama znala.

- Glazba je važna, da. Kako se zvao onaj tip s kojim si se ti viđala, onaj koji je imao album? - upitala je Mimi.

- A ne, ne. Nije on imao nikakav album. Prodavao je CD-ove koje je sam snimio iz prtljažnika automobila. To nije isto - nasmijala sam se.

- A onaj tvoj drugi, koji je pjevao u kafićima? Sjećate se njega?

- Sophia se nasmijala kroz nos.

- Joj da, onaj koji se rodio petnaest godina prekasno za grunge, ali se svejedno durio po cijele dane. Ali bio je i više nego dobar u krevetu - uzdahnula sam, prisjećajući se.

- A kad će toj tvojoj samonametnoj zabrani izlazaka doći kraj? - upitala je Mimi.

- Nisam sigurna. Trenutačno mi uopće nije do toga.

- Ma daj, molim te, ne laži nama - frknula je Sophia. -Treba ti maramica za sve to šmrkanje? Ozbiljno. Previše sam u zadnje vrijeme puta naletjela na razne kavanske pjevače i mitraljesce da bi me zanimao muški spol. Previše je tu svega i svačega. Ne namjeravam više trošiti ni vremena ni truda na bezveznjake. Uostalom, O je ionako zbrisao u nepoznate krajeve. Onda komotno mogu i ja za njim - dodala sam, oprezno otpijajući malo kave, izbjegavajući pogledati cure u oči.

One nemaju problema s O, a sad imaju i nove dečke. Ne očekujem da mi se pridruže u mojoj *pauzi*. Ali tako su me žalosno promatrale da sam brzo morala promijeniti temu.

- Dakle, vama je sinoć bilo super, ha? Dobile ste puse na vratima? Ili nešto žešće? - upitala sam, veselo se osmjehujući.

- Da! Mislim, barem je mene Neil poljubio - odmah je rekla Mimi.

- O, sigurna sam da se super ljubi. Je li te čvrsto zagrlio i milovao po leđima? Jeste li skužile njegove ruke? Stvarno ima super ruke - navalila je Sophia, lica zabijenog u palačinke. Mimi i ja razmijenile smo poglede i čekale da Sophia stane. Kad je shvatila da šutimo, pocrvenjela je.

- Ma što je? Primijetila sam mu ruke. Goleme su. Kako i ne bih? - zamuckivala je pa natrpala usta palačinkama da nam dade znak kako je ona svoje rekla.

Zahihotala sam se i vratila Mimi. - Dakle, je li Neil upotrijebio te svoje krasne goleme ručice?

Sad je pocrvenjela Mimi. - Zapravo je bio jako pristojan. Samo me nježno poljubio u obraz za laku noć i zagrlio pred vratima - odgovorila je široko se osmjehujući.

- A ti i tvoj računalni genijalac? Je li te i on počastio pusom za laku noć? - nasmijala sam se.

- Ovaj... jest, da. Lijepo me poljubio - odvratila je Sophia, ližući sirup s nadlanice. Nije primijetila kako ju je Mimi pogledala, ali ja jesam.

- A ti si se, znači, izvukla bez posljedica? - upitala me Mimi pijuckajući svoju kavu. Još oprezna zbog opečena jezika, posegnula sam za sokom.

- Jesam. Odlučili smo potpisati primirje i biti dobri susjedi.

- Što vam to točno znači? - htjela je znati.

- To znači da će on ograničiti svoje aktivnosti na raniji dio večeri, a ja ću pokušati pokazati malo više razumijevanja za njegove seksualne navike, kakve god bile - odgovorila sam, prekopavajući po torbici u potrazi za novcem.

- Tjedan dana - promrmljala je Sophia.

- Molim?

- Nema šanse. Dajem tjedan dana tom vašem primirju. Ti ne znaš držati jezik za zubima, a on neće moći ušutkati Roktavicu. Najviše tjedan dana - ponovila je, a Mimi se okrenula u stranu prikriti osmijeh.

Vidjet ćemo...

U ponedjeljak ujutro Jillian je uplesala u moj ured sva poletna i prštava.

- Kuc, kuc - najavila se. Bila je oličene ležernog šika, kose skupljene u opuštenu pundu, vitkog i osunčanog tijela istaknutog uskom crnom haljinom, dugih nogu ukrašenih crvenim cipelama s visokom petom koje bi mene vjerojatno lišile četvrtine plaće. Jillian smatram mentoricom u svakom pogledu, pa sam si odmah u glavi zabilježila da moram kad-tad svladati njezin stav i samopouzdanje.

Kad je vidjela svježe cvijeće na mom stolu, nasmiješila se. Za ovaj sam tjedan odabrala tri tuceta narančastih tulipana.

- Dobro jutro! Jesi li vidjela da su Nicholsoni pristali na kućno kino? Znala sam ja da će se predomisli - nasmiješila sam se i zavalila u stolcu. Jillian je sjela nasuprot meni i odgovorila osmijehom.

- I da, večeras Mimi dolazi k meni na večeru. Namjeravamo riješiti onu novu garderobu koju je smislila za njih. Posljednje što je dodala je tepih - stresla sam glavom, otpijajući malo kave iz velike šalice na stolu. Jezik mi je sad već bio gotovo dobro.

Jillian me i dalje samo gledala sa smiješkom. Počela sam se pitati imam li što zalijepljeno na licu da joj je toliko smiješno. - A

jesam li ti rekla da su nam se javili Talijani iz Murana; dobit ćemo popust na stakleni luster za kupaonicu? - nastavila sam hrabro.

- Bit će divan. Mislim da ćemo i ubuduće surađivati s njima - dodala sam, smiješeći se oprezno.

Jillian je naposljetku glasno uzdahnula i nagnula se prema meni preko stola, osmjehujući se prepredeno.

- Jillian, da nisi ti jutros bila kod zubara, pa mi sad pokazuješ svoj blistavi novi osmijeh? - upitala sam i konačno je progovorila.

- Kao da meni treba zubar, molim te. Ne, nego čekam da mi konačno ispričaš što je bilo s tvojim susjedom, zgodnim Parkerom. Ili da ga radije zovem Simon Nabijač? - nasmijala se, naslanjajući se unatrag i gledajući me znakovitim pogledom koji je govorio da neću izaći iz ureda dok joj ne ispričam apsolutno sve što želi znati.

- Hmm, Nabijač. Odakle da počnem? Kao prvo, ne možeš mi reći da nisi znala da živi do mene. Kako si, pobogu, mogla živjeti u tom stanu i *ne znati* da nabija po zidu cijele vražje noći? - upitala sam oštro, promatrajući je svojim najuvjerljivijim detektivskim pogledom.

- Čuj, znaš da sam stvarno malo vremena provela u tom stanu, pogotovo u posljednjih nekoliko godina. Znala sam da Simon živi tamo negdje, ali nisam znala da je doslovno u stanu do mojega! Ja sam njega sretala samo s Benjaminom, kad bismo se u društvu našli na piću ili kad bi svratio k nama. Bilo kako bilo, ovo je baš krasan početak, ha? - rekla je izazovno, opet se cerekajući.

- Joj, ti i tvoje ideje. Simon kaže da si mu pričala o meni. Otkrila sam te!

Podigla je ruke kao da se brani. - Čekaj, čekaj, čekaj. Ne bih mu ništa rekla o tebi da sam znala da ima sve te cure. Benjamin je valjda znao za njih, ali... on je muško, njemu to vjerojatno nije bilo čudno - odvrtila je.

Sad sam se ja nagnula prema njoj. - Nego, reci ti meni, kako to da se on i Benjamin znaju?

- Simon nije odavde. Odrastao je u Philadelphiji i doselio se u Kaliforniju tek kad se upisao na Stanford. Benjamin ga poznaje gotovo cijeli život: bio je jako dobar sa Simonovim tatom. Simonu je bio kao stariji brat, najdraži stric ili tako nešto - rekla je, odjednom raznježena.

- Bio je dobar sa Simonovim tatom? Razišli su se ili?... - upitala sam.

- Ne, ne, nema šanse. Benjamin je bio jako dobar prijatelj sa Simonovim ocem, on mu je bio mentor kad je Benjamin počinjao karijeru. Bio je prijatelj s cijelom obitelji - dodala je, pomalo tužna.

- Ali sad?... - nisam odustajala.

- Simonovi roditelji poginuli su kad je bio u četvrtom srednje - rekla je tiho.

Dlan mi je poletio prema ustima. - O, ne - prošaptala sam, puna suosjećanja za nekoga kojeg jedva poznajem.

- Prometna nesreća. Benjamin kaže da se sve dogodilo jako brzo, u tren oka - rekla je.

Neko smo vrijeme šutjele, izgubljene svaka u svojim mislima. Nisam mogla ni zamisliti kako je bilo Simonu. crowarez

- I tako je nakon pogreba Benjamin ostao u Philadelphiji neko vrijeme, a kasnije su on i Simon počeli razgovarati o Stanfordu - nastavila je nakon nekog vremena.

Nasmiješila sam se, zamišljajući Benjaminu u očinskoj ulozi.

- Jasno mi je da je bila dobra ideja maknuti ga malo od svega toga - rekla sam, pitajući se kako mu je bilo prolaziti takvo što.

- Mhm, da. Mislim da je Simon vidio priliku krenuti dalje i da ju je prihvatio. A i znao je da bi mu tako Benjamin bio bliže za slučaj da ga zatreba, mislim da mu je to olakšalo odluku - dodala je.

- A kad si ti upoznala Simona? - upitala sam.

- Kad je bio na zadnjoj godini faksa. Ljeto prije toga proveo je u Španjolskoj, a kad se u kolovozu vratio u grad, otišli smo zajedno na večeru. Benjamin i ja tada smo se već neko vrijeme viđali, pa je znao za mene, ali nismo se bili upoznali - rekla je.

Opa, Simon u Španjolskoj. Sirote plesačice flamenka - nisu imale šanse.

- Našli smo se na večeri i šarmirao je konobaricu naručivanjem na španjolskom. Potom je rekao Benjaminu da ako ikad bude dovoljno glup da me poželi ostaviti, on će biti spreman... čekaj, kako je ono rekao... uskočiti u moj krevet? - nasmijala se, odjednom rumena.

Zakolutila sam očima. Ovo savršeno odgovara slici Simona koju ja imam u glavi. Doduše, moje cure i ja jednako smo izravne i besramne u nabacivanju Benjaminu, pa bolje da šutim.

- I tako sam upoznala Simona - dovršila je zamišljeno. - Stvarno je dobar, Caroline, bez obzira na *nabijanje*.

- Da, bez obzira na nabijanje - rekla sam, zamišljeno prelazeći vršcima prstiju preko latica tulipana.

- Nadam se da ćeš ga bolje upoznati - rekla je sa širokom osmijehom, ponovno raspoložena za spajanje.

- Polako, potpisali smo primirje, ali to je sve - nasmijala sam se, zaprijetivši joj prstom.

Ustala je i krenula prema vratima.

- Nije baš pametno prijetiti šefici - rekla je, silno se trudeći izgledati strogo.

- Bila bih mnogo bolji zaposlenik da me pustiš da radim i prestaneš gnjaviti bedastoćama! - rekla sam, također odglumivši strogoću.

Nasmijala se i pogledala tajnicu.

- Hej, Ashley! Znaš li ti kad sam ja izgubila kontrolu nad ovim uredom? - povikala je.

- Nikad je nisi ni imala, Jillian! - odvrtila je Ashley.

- Odmah skuhaj kavu ili tako nešto! A ti - pogledala je mene.

- Dizajniraj nešto genijalno za podrum Nicholsona.

- Mogla sam već biti gotova s tim da nisi upala s gluparijama - mrljala sam, kuckajući olovkom po satu.

Uzdahnula je. - A sad ozbiljno, Caroline. Simon je jako drag. Mislim da biste se vas dvoje mogli lijepo sprijateljiti - rekla je, oslanjajući se na dovratak.

Koji je vrug svima s tim naslanjanjem na dovratak?

- Ah, čovjeku nikad dosta prijatelja, zar ne? - odmahнула sam rukom i Jillian je otišla.

Prijatelji. Nas dvoje smo prijatelji i vlada primirje.

* * *

- O. K., znači odlučili smo pobrusiti parket u spavaćoj sobi, prelakirati ga u boju meda, ali jesmo li sigurni da želimo tepih u garderobi? - upitala sam, smještajući se na naslonjaču pored Mimi i otpijajući gutljaj svoje druge Bloody Mary. Već smo cio sat pregledavale njezine nacрте i još sam je uvijek pokušavala uvjeriti da nije ona jedina koja povremeno mora pristati na kompromis. Koliko god se poznajemo, Mimi je bila uvjerena da nas je pobijedila u svakoj prepirci. Mimi je vjerovala da je opaka

pregovaračica koja može svakoga natjerati da popusti. Nije imala pojma da je Sophia i ja samo puštamo da vjeruje u to, jer je tako puno lakše s njom.

Zapravo sam i ja željela tepih u garderobi, samo ne iz istog razloga kao ona.

- Da, da, *da!* Moramo na pod staviti debeli, raskošni tepih! Bit će super stati na njega ujutro kad izađu iz kreveta - vapila je, gotovo drhteći od uzbuđenja. Stvarno sam se nadala da će njoj i Neilu krenuti - Mimi se mora riješiti sve ove nakupljene energije.

- Dobro, Mimi. Čini se da si u pravu. Tepih u garderobu. Ali zauzvat moraš odustati od velikog ormarića za cipele u kupaonici, trebam tih pola metra - oprezno sam počela, pitajući se hoće li pristati.

Neko je vrijeme razmišljala, ponovno provjerila nacрте, otpila dugačak gutljaj svojega koktela, pa kimnula. - Može, uzmi si ih. Dobila sam tepih i to mi je dovoljno - uzdahnula je pa mi pružila ruku.

Svečano sam je prihvatila i preselila svoj celer u Miminu čašu. Clive je ušetao kočopereći se pa se stao šetkati pred ulaznim vratima, kandžama grebuci parket.

- Kladam se da nam je hrana skoro tu. Idem po novce - rekla sam, pokazujući vrata, pa otišla do pulta u kuhinji po novčanik. Još nisam bila dovršila rečenicu kad sam začula korake s hodnika.

- Mimi, idi otvori, dostava nam je tu! - povikala sam, prekapajući po novčaniku.

- Idem! - odvrtila je, a potom sam čula otvaranje vrata. - O, bok, Simone! - rekla je, a tada sam čula zvuk koji nisam mogla objasniti. Mogla sam se zakleti na Bibliju da je moj mačak progovorio.

- Frrrrr - izjavio je Clive, a ja sam se okrenula prema izvoru zvuka.

U sljedećih nekoliko sekunda dogodilo se milijun stvari: vidjela sam Simona i Hello Kitty na hodniku, nosili su vrećice iz supermarketa. Vidjela sam Mimi na vratima, bosu i oslonjenu na dovratnik (opet dovratnik!). Vidjela sam Clivea kako se uspravlja na stražnje noge i sprema na skok, što je dosad izveo samo jednom u životu, kad sam njegove poslastice ostavila na vrhu hladnjaka. U tih pet sekunda u svijetu se netko rodio, netko umro, netko prodao dionice, netko doživio orgazam.

Bacila sam se prema vratima u usporenom snimku, kao u akcijskim filmovima.

- *Neeeee* - zavapila sam, primjećujući paniku na licu Hello Kitty i požudu u Cliveovu držanju. Da sam krenula prema vratima samo jednu sekundu ranije, možda sam mogla spriječiti kaos koji je uslijedio.

Simon je gurnuo vrata i osmjehnuo mi se zbunjeno kad me ugledao. Bez sumnje nije mogao dokučiti zašto letim prema vratima urlajući *neeeee*. Clive je skočio. Vinuo se uvis kao da napada. Hello Kitty vidjela je Clivea kako leti prema njoj i reagirala najgore što je mogla: bijegom. Utrčala je u Simonov stan. Pa naravno da se cura koja mjauče dok svršava boji mačaka...

Clive je pojurio za njom i dok smo Simon, Mimi i ja stajali na hodniku, čuli smo njezino vrištanje i njegovo mjaukanje. Ta je kombinacija zvučala neobično poznato i

pomislila sam da nedostaje još samo Simonovo stenjanje. Stresla sam glavom i pribrala se.

- Caroline, koji se vrug događa? Tvoja mačka se - Simon je počeo, ali protrčavajući pored njega, poklopila sam mu usta rukom.

- Nemamo vremena za to, Simone! Moramo zgrabiti Clivea! Mimi je potrčala za mnom prema Simonovu stanu, kao Robin mojeg Batmana. Slijedeći vrisak i mjauk, potrčala sam dublje u Simonov stan, primjećujući usput da izgleda kao odraz u ogledalu mojeg stana. Bio je namješten tipično muški, vidjela sam golemi televizor i skupi stereo. Nisam baš imala vremena za detaljnu analizu, ali ipak sam primijetila brdski bicikl u blagovaonici i prekrasne uokvirene fotografije na zidovima, profesionalno osvijetljene malim okruglastim svjetlima kao u galeriji. Nisam im se stigla diviti, jer sam čula Clivea iz spavaće sobe.

Zastala sam pred vratima, slušajući Hello Kitty kako vrišti. Pogledala sam Simona i Mimi, koji su mi uzvratili identičnim pogledom zbunjenosti i straha - iako je Mimi usto izgledala i kao da se sjajno zabavlja.

- Ulazim - rekla sam tiho i odvažno. Duboko sam udahnula i gurnula vrata, a preda mnom se prostrlo leglo grijeha. U kutu radni stol. Uz jedan zid komoda, na njoj sitniš. Na zidovima još fotografija, crno-bijelih. A tada... krevet.

Prizoru su nedostajale samo trublje.

Prislonjen uzglavljem uza zid, moj zid, stajao je golem krevet. Uzglavlje je, naravno, bilo presvučeno kožom. Ne bi bilo dobro da je golo, zar ne? Krevet je bio doista golem, a Simon ga može pomaknuti isključivo bokovima? Donja Caroline još se jednom probudila.

Pribrala sam se na brzinu i nekako uspjela odlijepiti pogled od središta za orgazme. Pogledom sam pretraživala prostor i ugledala metu: Clive se smjestio pred kožom presvučenim naslonjačem ispred prozora. Hello Kitty stajala je na istom tom naslonjaču, stjerana u kut, prstiju zapetljanih u kosi, vrišteći, kukajući i plačući. Suknja joj je bila razderana u rezance, kroz čarape su se vidjele ogrebotine. Svakim je djelićem tijela pokušavala zbrisati mački koja ju je držala na oku.

A Clive?

Clive se kočoperio. Šetkao je lijevo-desno pred naslonjačem, pokazujući se u punom sjaju. Vrtio se kao da je na modnoj pisti, hodao po zamišljenoj crti pred naslonjačem, s vremena na vrijeme ležerno pogledavajući prema Hello Kitty. Da Clive nosi sakoe, trenutno bi ga nosio prebačenog preko ramena. Jedva sam se suzdržavala da ne prasnem u smijeh. Krenula sam prema njemu, a Hello Kitty dreknula je nešto na ruskom. Nisam se obazirala na nju, usredotočila sam se samo na mačka.

- Hej, Clive.... Gdje je moj dragi dečko? - gugutala sam, i okrenuo se prema meni. Pogledao me, a potom okrenuo glavu prema Hello Kitty kao da će nas upoznati. - Tko je tvoja nova prijateljica, ha? - još sam gugutala, odmahivanjem glave dajući znak Hello

Kitty da šuti, jer zaustila je nešto kazati. Stavila sam prst na usta. Ovo će biti delikatna operacija.

- Clive, dođi k meni! - viknula je Mimi i navalila u sobu. Mimi nikad nije znala za umjerenost.

Clive je potrčao prema vratima, Mimi je potrčala prema Cliveu. Hello Kitty bacila se prema krevetu, a ja sam krenula za Mimi, koja se pred vratima sudarila sa Simonom. Simon je u ruci još uvijek držao svoju vražju vrećicu s hranom i naravno da je u tren oka počela kiša finog, organski uzgojenog voća i povrća. Protrčala sam između njih, preskačući na putu do ulaznih vrata njihove ruke, noge i kolut sira. Sčepala sam Clivea baš u trenutku kad se spremao jurnuti niz stube.

- Clive, znaš da ne smiješ bježati mamacima - prekorila sam ga, a u tom trenu sustigli su nas Simon i Mimi.

- Koga ti to vraga izvodiš, Uštogljena! Pokušavaš nas ubiti? - povikao je.

Mimi se ratoborno okrenula prema njemu. - Ne zovi je tako, ti obični... obični... nabijaču! - dreknula je na njega, pljesnuvši ga po prsima.

- Joj, dosta vas dvoje! - povikala sam. Hello Kitty nam se približavala, šepajući u samo jednoj cipeli niz hodnik, bijesno nas gledajući, vičući na ruskom.

Mimi i Simon vikali su jedno na drugo, Hello Kitty je urlala, Clive se pokušavao osloboditi mojeg zagrljaja i vratiti izabranici svojega srca, a ja sam stajala u središtu te oluje i pokušavala shvatiti koji se vrug dogodio u te dvije minute.

- Pazi na tu svoju vražju mačketinu! - povikao je Simon. Clive se još uvijek pokušavao osloboditi.

- Ne viči na Caroline! - Mimi ga je ponovno pljesnula dlanom.

- Pogledajte moju suknju - vapila je Hello Kitty.

- Tko je od vas naručio tajlandsku hranu? - začulo se, glasnije od sveg našeg nereda. Okrenula sam glavu i ugledala prestravljenog dostavljača na vrhu stuba. Nije izgledao kao da nam se želi približiti ni koraka bliže.

Svi smo zašutjeli.

- Ja ne vjerujem - promrmljala je Mimi i otišla u moj stan, dajući dostavljaču znak rukom da je slijedi. Ja sam pustila Clivea u stan i brzo zatvorila vrata za njim, prekinuvši ga u pola urlika. Simon je nježno gurao Hello Kitty u svoj stan, tiho joj govoreći da se presvuče u nešto njegovo.

- Odmah dolazim - dodao je i još je jednom pogurnuo u smjeru stana. Ona me ošinula bijesnim pogledom i ljutito odmarširala u stan pa tresnula vratima za sobom.

Simon se okrenuo prema meni, pogledali smo se i oboje u isti tren prasnuli u smijeh.

- Je li se ovo doista dogodilo? - uspio je upitati kroza smijeh.

- Nažalost, jest. Molim te, reci Hello Kitty da mi je jako žao - odgovorila sam, brišući suze.

- Hoću, ali mislim da će se prvo morati malo primiriti... čekaj, kako si je nazvala? - shvatio je.

- Ovaj... Hello Kitty? - odvrtila sam, još uvijek smijući se.

- A zašto? - upitao je, sad ozbiljan.

- Ti to ozbiljno? Ne možeš pogoditi? - rekla sam.

- Ne, reci mi - odvratio je, prolazeći prstima kroz kosu.

- Jao, daj, natjerat ćeš me da to izgovorim, ha? Hello Kitty... jer, Isuse... jer mijauče dok... - promucala sam, crveneći se.

Simon je pocrvenio još žešće od mene i kimnuo. - Aha, da, da, čula si nas, da - nasmijao se. - Hello Kitty - ponovio je tiho, smješkajući se. Čula sam Mimi kako se u mom stanu prepire s dostavljačem; izgleda da su zaboravili poslati proljetne rolice s povrćem.

- Ona me malo plaši, znaš? - rekao je Simon, glavom trzajući prema mojim vratima.

- A tek da znaš kakva je zapravo... - rekla sam. Još smo uvijek čuli Clivea kako jauče iza vrata. Priljubila sam lice uz dovrtak i odškrinula vrata koji centimetar. - Miruj, Clive - prosiktala sam. Odgovorio je pružanjem šape kroz procjep. Bila sam sigurna da mi je pokazao srednji prst.

- Ne znam previše o mačkama, je li ovo normalno mačje ponašanje? - upitao je Simon.

- Neobično je vezan za tvoju curu... od naše druge noći u ovom stanu. Mislim da je zaljubljen.

- Tako, dakle. Pa, pobrinut ću se da *Nadja* čuje za njegove osjećaje - rekao je. - U pravom trenutku, naravno - nasmijao se i krenuo u svoj stan.

- Bolje vam je da noćas budete tihi, inače šaljem Clivea - upozorila sam ga.

- O, Bože, ne - rekao je.

- Onda barem upalite neku glazbu. Moraš mi nekako pomoći - preklinjala sam. - Ili će se Clive ponovno baciti na zid.

- Mogu pustiti glazbu. Imaš nekih želja? - upitao je, okrećući se prema meni već pred svojim vratima. Ja sam spustila dlan na vlastitu kvaku.

- Sve, samo ne plesni orkestar, može? - rekla sam tiho. Srce mi je nekako čudno poskočilo, zaplesalo.

Izgledao je razočarano. - Ne voliš plesne orkestre? - upitao je pomalo potišteno.

Podigla sam ruku do vrata, koža mi je odjednom bila nekako vrela pod njegovim pogledom. Vidjela sam da prati moj pokret pogledom, a to me još više zagrijalo.

- Obožavam ih - prošaptala sam i iznenađeno me pogledao u oči. Sramežljivo sam se osmjehnula i zbrisala u stan, ostavljajući ga na hodniku sa smiješkom na licu.

Kad sam ušla, spremna prekoriti Clivea, shvatila sam da Mimi još uvijek više na dostavljača. Mačak i ja bili smo otprilike jednako ljuti. Pet minuta kasnije, usta punih

tjestenine, čula sam kako Hello Kitty na hodniku više nešto nerazgovijetno na ruskom, a potom i tresak Simonovih vrata. Pokušala sam prikriti cerek, praveći se da sam zahvatila previše ljutog umaka. Ništa od nabijanja po zidu noćas, ha? Clive će biti razočaran.

Oko pola dvanaest te noći, dok sam se uvlačila u krevet, Simon je pustio glazbu dovoljno glasno da je čujem kroz naš zajednički zid. Prince, *Pussy Control*.

Nasmiješila sam se iako mu stvarno nisam željela priznati da mi se svidio taj njegov bezobrazni pokušaj humora.

Prijatelji? Mislim da ćemo uspjeti.

Vjerojatno.

Možda.

- *Pussy Control* - rekla sam, pa još jednom frknula nosom. Dobar potez, Simone. Dobar potez.

crowarez

Osmo poglavlje

Nekoliko dana kasnije izlazila sam na večernju jogu kad sam se ponovno našla licem u lice sa Simonom. Uspinjao se, a ja sam silazila stubama.

- Da predložim da se prestanemo nalaziti ovako, bi li to i tebi zvučalo toliko ofucano kao što zvuči u mojoj glavi? - rekla sam.

Nasmijao se. - Ne znam još. Pokušaj.

- O.K. Što kažeš da se prestanemo ovako nalaziti? - povikala sam.

Oboje smo kratko šutjeli pa se nasmijali u isti tren.

- O, da, ofucano - rekao je.

- Možda bismo se mogli dogovoriti za raspored, podijeliti vrijeme za hodnik ili takvo što - promeškolljila sam se. *Super, sad misli da moraš piškiti.*

- A kamo si ti krenula? Meni se čini da se stalno srećemo kad nekamo ideš - rekao je, naslanjajući se na zid.

- Ne vidiš da sam sva sređena za neko otmjeno mjesto? - pokazala sam na svoje tajce i majicu za jogu. Podigla sam prostirku i bocu s vodom.

Pravio se da pomno razmišlja, a potom da je skužio. - Ideš na tečaj keramike!

- Bravo, točno tamo...

Iscerio se, a ja sam mu uzvratila osmijehom.

- Nego, nisi mi ispričala što si onaj dan čula za užinom. Kako ide našim prijateljima? - upitao je, a od ovog *našim* meni želudac uopće nije odjednom zaplesao. Ni najmanje...

- Pa, mogu ti reći da su tvoji dečki ostavili snažan dojam na moje cure. Znaš da svi zajedno idu na koncert idućeg tjedna? - rekla sam, užasnuta činjenicom koliko sam brzo pogurnula razgovor u tom smjeru.

- Čuo sam, da. Neil svake godine dobije karte za to. To ide s njegovim poslom, pretpostavljam. Sportski novinari stalno vise po koncertima klasične glazbe, ha?

- I meni se tako čini, za njih svi znaju da su učeni i otmjeni - namignula sam.

- A primijetila si kakav je, je li? - namignuo je i on meni i oboje smo se nasmiješili. Prijatelji? Lako moguće.

- Morat ćemo se poslije toga naći i razmijeniti dojmove, da vidimo kako napreduje Fantastična četvorka. Znaš li da su cijeloga prošlog tjedna izlazili u četvero? - rekla sam. Sophia mi je kazala da se nalaze, i to uvijek svi zajedno. Hm...

- Jesam, čuo sam za to. Čini se da se jako dobro slažu. To je dobro, je li tako?

- Dobro je, da. A i ja sam pozvana drugi tjedan, da znaš. Trebao bi i ti s nama - predložila sam ležerno. *Mislim, stalo mi je do primirja, zar ne? Samo do primirja...*

- Uh, bilo bi super, ali putujem. Odlazim već sutra - rekao je. Da mi to nije bilo stvarno teško povjerovati, pomislila bih da izgleda pomalo razočarano.

- Stvarno? Snimaš negdje? - rekla sam i odmah shvatila da sam pogriješila. Onaj podrugljivi smiješak zasjao je u punom sjaju.

- Snimam, ha? Znači, raspitivala si se o meni?

Osjetila sam kako mi se boja lica mijenja iz nježne ružičaste u vatreno crvenu. - Jillian mi je rekla čime se baviš, da. A i primijetila sam fotografije u tvom stanu. Dok je moj mačak naganjao tvoju Ruskinju? Sjećaš se toga?

Izgledao je kao da mu je malo neugodno. Da ja to nisam našla Simonovu slabu točku?

- Primijetila si moje fotke? - upitao je.

- Jesam. I kugle - rekla sam sa slatkim smiješkom i pogledala prema njegovu međunožju.

- Kugle? - promrmljao je pa se nakašljao.

- Svjetiljke, mi dizajneri primjećujemo takve stvari. A kamo ideš? Ne sad, nego sutra, mislim - vratila sam pogled na njegovo lice i vidjela da on još uvijek gleda dolje. He-he-he...

- Molim? Aha, ovaj, u Irsku. Snimam obalu za Conde Nast, a potom idemo po gradićima - odgovorio je, gledajući me konačno u oči.

Bilo ga je baš lijepo konačno vidjeti zbunjenog. - Irska, lijepo. Super, donesi mi vestu s njihovim uzorkom.

- Vestu, može. Još nešto?

- Čup zlata? Djetelinu s četiri lista?

- Super, to ću sve naći još na aerodromu - promrmljao je.

- A kad se vratiš, zaplesat ćemo kao Lord of the Dance! - povikala sam pa se nasmijala besmislenosti ovog razgovora.

- O, Barbie, jesi li ti to meni upravo ponudila ples? - upitao je dubokim glasom, prilazeći korak bliže.

I u tren oka uzeo mi je moć iz ruku.

- Simone, Simone, Simone - rekla sam s uzdahom, odmahujući glavom. Manje-više da je razbistrim, jer stajao je preblizu. - Mislila sam da smo to već riješili. Nemam nikakve želje pridružiti se tvom haremu.

- A zašto misliš da bih te htio?

- A zašto ti misliš da ne bi? Uostalom, mislim da bi to definitivno narušilo naše primirje, ti ne? - nasmijala sam se.

- No, da, primirje - rekao je.

A tada smo čuli korake kat niže. - Simone? Jesi li to ti? - začuo se glas.

I Simon se odmah odmaknuo od mene. Oborila sam pogled i shvatila da stojimo vrlo blizu, da smo se sa svakom rečenicom primicali centimetar bliže.

- Katie, bok! Ovdje sam! - povikao je.

- Haremska damica? Idem doma ojačati zid - rekla sam šapatom.

- Dosta s tim. Imala je gadan dan na poslu i ići ćemo u kino. To je sve.

Nekako se sramežljivo osmijehnuo, što me nasmijalo. Kad već namjeravamo biti prijatelji, mogu baš upoznati i njegov harem, pobogu.

Trenutak kasnije pridružila sam se Katie, koju sam poznavala kao Pljeskavicu. Osmijehnula sam joj se, nastojeći ne prasnuti u smijeh.

- Katie, ovo je moja susjeda Caroline - rekao je Simon. - Caroline, ovo je Katie.

Pružila sam ruku, a Katie je upitno pogledala Simona.

- Bok, Katie. Drago mi je.

- I meni, Caroline. Ti si ona s mačkom?

- Ja sam da, da. Iako bih zapravo trebala reći da je Clive osoba za sebe.

- O, da, to znam. Imala sam psa, kujicu koja je gledala TV i lajala dok joj ne bih pronašla program koji joj se sviđa. Bila je baš naporna - nasmiješila se.

Neko smo vrijeme svi šutjeli i atmosfera je polako postajala nelagodna.

- O. K., ljudi, idem ja na jogu. Simone, sretan ti put. Kad se vratiš, čut ćeš sve tračeve o naša dva para.

- Zvuči super. Neće me biti neko vrijeme, ali nadajmo se da se neće uvaliti u nevolje dok me ne bude - nasmijao se i krenuli su prema stanu.

- Pazit ću ja na njih. Bilo mi je drago, Katie - rekla sam i krenula dolje.

- I meni, Caroline! Laku noć! - doviknula je.

Dok sam silazila stubama najsporije što sam mogla, čula sam kako Katie kaže: "Zgodna je Barbie!"

- Tiho, Katie - odvratio je Simon i prilično sam sigurna da je to popratio pljeskom po stražnjici.

Moje sumnje potvrdio je njezin uzbuđen vrisak. Zakolurala sam očima, gurnula vrata i izašla na ulicu. Kad sam stigla do teretane, preselila sam se u grupu za *kickboxing*.

- A meni votka-martini s tri masline, molim.

Barmen se bacio na miješanje mojeg pića, a ja sam se osvrnula po restoranu, odmarajući se malo od fantastične četvorke. Nakon dva tjedna priča o predivnim spojevima u četvero konačno sam pristala izaći s njima i biti peti kotač. Bili su zabavni, bilo nam je lijepo, ali nakon dva tjedna s dva nova para bilo mi je potrebno malo

odmora. Promatranje ljudi sa šanka činilo se kao dobrodošla razonoda. Lijevo od mene stajao je zanimljiv par: sjedokosi gospodin i ženska mlada od mene s novim novcatim cicama. Bravo, mala! Naplati! Mislim, da ja moram gledati obješenu staru guzicu, i ja bih si htjela kupiti veće cice.

Nikad nisam mislila da ću uživati u samačkom životu, ali u posljednje vrijeme bilo mi je baš lijepo bez muškarca. Zaboravimo li na orgazme, s vremena na vrijeme poželjela bih malo društva, ali zapravo sam voljela raditi stvari sama. Ako mogu putovati sama, zašto ne bih? Ipak, kad sam prvi put sama sebe izvela u kino, mislila sam da će to biti čudno iskustvo. Jedna je stvar lutati prašumom u Kostarici, tamo nema šanse da ćete naletjeti na nekoga koga poznajete, ali u kinu posred prašume San Francisca... Šanse za susrete tamo su već bile veće, ali znate što? Bilo mi je super. A i večerica za jednu osobu u restoranu isto mi se svidjela. Zaključila sam da sam baš ugodno društvo.

Večera s prijateljicama ipak je bila zabavna. Njih četvero izvodili su pravu predstavu plešući jedni oko drugih. Mimi i Sophia dočepale su se muškaraca o kakvima su sanjale, savršenih. Spazila sam Sophiju u gomili, isticala se visinom i prelijepom vatrenom kosom, čak i u ovako popularnom restoranu s ovako popularnim barom, gdje su svi bili i zgodni i puni sebe.

Vidjela sam da razgovara s nekime, a potom nedaleko od nje ugledala Mimi i Ryana. Čekaj malo... Sophia razgovara s *Neilom*?. A *Ryan*, s druge strane, posve opčinjeno gleda *Mimi*, koja lamata rukama po zraku i naglašava poentu rečenice maslinom nabodenom na čačkalicu? S ove udaljenosti vidim stvari bolje nego oni. Osmjehnula sam se. Cure su našle dečke kakve su tražile, ali zamijenile ih? Susjedovo dvorište uvijek je privlačnije, ha?

Sophia se osvrnula i spazila me, pa se nekoliko sekunda kasnije odvojila od njih i prišla mi.

- Zabavljate se? - upitala sam kad se smjestila na stolac do mojega.

- Ja da - rekla je veselo. Potom je izdala barmenu vrlo precizne upute za svoje piće.

- I kakav je Neil?

Na trenutak su joj oči zaiskrile, ali odmah se pribrala. - Neil je dobro, ne znam ja. Ryan je baš zgodan, ha? - rekla je brzo pa pokazala glavom prema grupici. Mimi i Ryan još su uvijek bili zabavljeni jedno drugim. Ryan je doista izgledao jako dobro, u trapericama i košulji koja je bila jednake zelene boje kao njegove oči - a te su oči bile čvrsto prikovane za gospodičnu Mimi.

Kako njih četvero ništa ne vide?

- I Neil izgleda super večeras - rekla sam ležerno, odmjeravajući visokog sportaša. Tamnosiva vesta, lijepo krojene hlače: doista i je izgledao otmjeno.

- Aha - rekla je ledeno, ližući sol s ruba čaše. Nasmijala sam se i spustila ruku na njezinu.

- Dođi, ljepotice, idemo te vratiti tvom savršenom muškarcu - rekla sam i pošle smo prema ostalima.

Otišla sam malo prije njih, umorna, ali i zadovoljna. Još sam jednu večer provela kao sama cura i dobro se zabavila. Zapitala sam se znaju li i druge cure koje nisu u vezama cijeniti kako je to, uživaju li u tome da su peti kotač. U tome što ne moraju pričati o bezvezarijama s tipom kojeg su im namjestili, brinuti se o tome kako će se obraniti od neželjenog poljupca neke budale koja je večerala odrezak s paprom, objašnjavati tom istom tipu da bi radije doma taksijem nego njegovom *super pilom koja je sparkana baš tu, iza ugla*.

Uživala sam - ili barem pretežno uživala - u nizu veza od srednje škole, ali zapravo već odavno nisam bila zaljubljena. Od zadnje godine fakulteta. Otkako se ta veza raspala, slijedile su nevažne. Odonda se nisam pošteno posvetila drugoj osobi. Zato mi baš dobro dođe ova stanka od veza. Što sam zrelija, to teže pronalazim nekoga tko će mi biti prihvatljiv u svemu, a i proces je sve naporniji. Donja Caroline možda bi se složila s nekima od njih, ali Mozak i Srce nekako oklijevaju. A sad kad me i O napustio, i to na tko zna koliko dugo, moj mi je samački život privlačniji nego ikad.

Dok sam se bavila ovakvim razmišljanjima sjedeći u taksiju na putu doma, oglasio se moj mobitel. Poruka, s broja koji nisam prepoznala.

Jesi li se dobro zabavila?

Tko je dovraga to?

Tko je dovraga to?

crowarez

Dok sam čekala odgovor, zavalila sam se u sjedalu i skinula cipele. Fantastično izgledaju, ali ubijaju stopala. Telefon se ponovno oglasio i pročitala sam novu poruku.

Zovu me Nabijač.

Nožni prsti su mi zaplesali i prezirala sam ih zbog toga. Kreteni mali.

Nabijač, ha? Čekaj malo - otkuda tebi moj broj?

Znala sam da na tome mogu zahvaliti Mimi ili Sophiji. Stvarno, cure. Čeka vas kazna.

Ne smijem otkriti izvor. Dakle, jesi li se dobro zabavila večeras?

O. K., mogu i ja tako.

Da znaš da jesam. Baš sam na putu doma. Kako ide u Irskoj? Jesi li usamljen?

Irska je predivna, baš uživam u doručku. I ja nikad nisam usamljen.

To ti vjerujem. Jesi li mi već kupio vestu? Radim na tome, čekam da pronađem pravu. O, da, važno je naći pravu.

Ovo uopće neću udostojati odgovora. Nego, kako je ona tvoja maca?

Ovo uopće neću udostojati odgovora. Jesi li me nešto trebao ili...

Izmorilo me sve ovo neodgovaranje... Da, ja znam iscrpiti muškarce.

O. K., dosta s jezičnim vratolomijama, posve smo se spetljali.

Ne znam, meni je ovo spetljavanje super.

A meni naše primirje. Bolje nego što sam mislio da će biti.

I meni, priznajem.

Zar još nisi stigla doma?

Jesam, evo baš smo ispred zgrade.

O. K., čekat ću da uđeš.

Kladim se da jedva čekaš da uđeš.

Baš si vrag, znaš?

Već su mi rekli, da. O. K., ušla sam. I usput sam ti lupnula po vratima, da znaš.
Hvala.

Sve za dobrosusjedske odnose. Laku noć, Caroline.

Laku noć, Simone.

Otključala sam vrata i ušla. Spustila sam se na naslonjač, još uvijek s osmijehom na licu. Clive mi je odmah skočio u krilo i milovala sam njegovo svilenkasto krzno dok je preo u znak dobrodošlice. Moj se telefon još jednom oglasio.

Jesi li stvarno udarila po mojim vratima?

Šuti tamo i jedi svoj doručak.

Još sam se jednom nasmijala i isključila telefon pa legla na naslonjač. Clive mi se uspeo na grudi i lijepo opustio dok sam ležala i razmišljala o vražjem nabijaču. Bila sam zapanjena jasnom slikom u glavi: njegove svijetle traperice, iznošene čizme u stilu Jacka Ryana iz *Sixteen candles*, prljavobijela debela vesta visoka ovratnika u irskom stilu, razbarušena kosa. Stoji na stjenovitoj obali Irske, iza njega ocean. Već ga je malo uhvatilo sunce, drži ruke u džepovima i smiješi se onim svojim osmijehom...

Deveto poglavje

Razgovor između Caroline i Simona:

Stigao ti je nekakav paket. Potpisala sam poštaru, čeka te kod mene.

Hvala, doći ću po njega kad se vratim. Kako ide?

Ide, radim. Kakvi su Irci?

Sretan narod. Kako je tvoja luda mačka?

Sretna mačka. Uхватила sam ga kako se penje uza zid. Još traga za Hello Kitty. Nedostaje mu.

Mislim da njih dvoje nemaju šanse.

Vjerojatno nemaju... Ali mislim da ga neće tako brzo proći. Možda da mu dam malo više slatkiša.

Samo nemoj pretjerati. Nitko ne voli debele mace.

Da znaš da me sad već pomalo plašiš.

LOL. Nemaš se čega bojati. Dok me ne upoznaš.

Kad te drugi put vidim, prijeći ću na drugu stranu ulice! A kad se točno vraćaš, kad smo kod toga?

Nedostajem li ti možda?

Ne, nego sam mislila objesiti neke slike iznad kreveta, pa da vidim koliko vremena imam.

Doma sam za dva tjedna. Ako možeš izdržati toliko dugo, stavljam ti se na raspolaganje. Za pomoć oko slika, naravno.

Naravno, ništa drugo nisam ni shvatila. Ti ponesi alat, ja ću nam kupiti cugu.

Baš te zanima moj alat, ha?

Idem ti opaliti po vratima, čekaj...

Razgovor između Mimi i Caroline:

Pazi ovo: Sophia nas zove na jezero sljedeći mjesec! Baka i djed joj nekamo putuju!

Predobro! Bit će nam super. Da znaš da jedva čekam izlet s mojim curama.

Mislile smo pozvati dečke... Ako nemaš ništa protiv?

Naravno da nemam. Vas četvero ćete se super provesti.

Nas petero, glupačo, naravno da si i ti pozvana.

Hvala! Bit će mi fantastično na izletu s dva para! Savršeno!

Ne budi glupa, ideš i gotovo. Nećeš biti peti kotač. Bit će nam super! Jesi li znala da Ryan svira gitaru? Ponijet će je, možemo svi skupa pjevati!

A mi smo u osnovnoj školi i idemo na kampiranje? Hvala ne.

Razgovor između Mimi i Neila:

Hej, veliki, što radiš sredinom sljedećeg mjeseca?

Hej, mala, ništa još nemam u planu. Zašto?

Sophijini djed i baka putuju, kuća na jezeru Tahoe bit će prazna. Hoćete s nama ti i Ryan...

Nego što! Ja sam za. Pitat ću i štrebera. Pokušavam nagovoriti i Caroline.

Super, što više, to bolje. Još uvijek vrijedi piće sa Sophijom i Ryanom večeras?

Vrijedi, vidimo se. Vidimo se, mala.

crowarez

Razgovor između Simona i Neila:

Dosta jebenih sranja o irskim vilenjacima. Kad su smiješni, što ću. Hej, kad se ti vraćaš? Sljedeći mjesec idemo na Tahoe za vikend.

Vraćam se sljedećeg tjedna. Tko sve ide?

Sophia i Mimi, Ryan i ja. Možda i Caroline. Draga je ona.

Je, draga je dok ne drži prodike. Znači, Tahoe?

Aha, Sophijini baka i djed imaju kuću ondje.

Super.

Razgovor između Simona i Caroline:

Ideš li i ti na jezero?

Kako, pobogu, već znaš za to?

Jer nitko ne zna držati jezik za zubima, eto kako... Neil je sav nabrijan.

Mogu misliti. Sophia i jacuzzi - tko zna čemu li se veseli? Čekaj, pa zar se on ne viđa s Mimi?

Viđa, viđa, ali mislim da se ipak veseli Sophiji u badiću, vjeruj mi.

Koji vrag?...

Bizarne se stvari događaju tu kod nas: njih četvero krivo su se spojili. Molim?

Da znaš da je stvarno bizarno. Mimi non-stop priča o Ryanu, koji pak nju gleda kao zaljubljeno štene. A Sophia toliko pilji u Neilove navodno jako lijepe ruke da ni ne primjećuje da on bulji u nju. Ja se zabavljam.

Zašto se ne zamijene?

Lako je tebi, haremašu... Nije to svima tako jednostavno.

Čekaj da se vratim, ja ću sve srediti.

O. K., poduzetni. To će biti prije ili nakon što objesiš moje slike na zid?

Ništa se ti ne brini, Barbie. Tvoja mi je spavaća prioritet.

Ah.

Jesi li to upravo natipkala ah?

Ah...

Onda, ideš li na jezero?

Ne, ako baš ne budem morala, lako bi se isplatilo putovati već i samo zbog spektakularnog trenutka kad njih četvero shvate.

Nego što.

crowarez

Razgovor između Caroline i Sophije:

Što ja to čujem, da se tebi ne ide na jezero?

Isuse, kao da je to važno.

Opa, netko je ljut, što ti je?

Samo ne kužim zašto ste svi zapeli da ja idem s vama na romantični vikend. Ići ću idući put, koga briga. Večera i izlazak s vama je jedno. Ali Tahoe? Ne bih rekla.

Nećeš biti višak, obećavam.

Dosta mi je što slušam Simonovo nabijanje po zidu dok sam doma. Samo mi još trebate ti i Ryan u sobi do moje ili golemi koji obrađuje Mimi.

Misliš da je obrađuje?

Molim?

Neil. Misliš da su već došli do toga?

Ma što???

Ma znaš ti što...

Je l' ti to mene pitaš seksa li se naša Mimi sa svojim savršenim dečkom?

Da, to te pitam!

U tom slučaju, odgovor je ne. Još se ne seksaju. Ali čekaj, zašto to tebe zanima?
Ti i Ryan ste se već... Ili niste? Sophia?

Moram ići.

Razgovor između Sophije i Ryana:

Je li i tebi čudno da se vidamo samo kad su s nama Mimi i Neil?

Molim?

Je li ti čudno?

Ne znam. Tebi jest?

Jest. Večeras dolaziš k meni, sam. Gledat ćemo film.

Na zapovijed!

I usput, izvoli pitaj Simona želi li na jezero s nama.

Imaš neki dobar razlog za to?

Imam.

A da mi ga kažeš?

Ne želim. Donesi kokice.

crowarez

Razgovor između Ryana i Simona:

Je li ti već dosadila zelena boja?

Ja bih doma, da. Slijećem kasno sutra. Ili noćas? Isuse, moram provjeriti.

Sophia je naredila da te službeno pozovem na jezero Tahoe s nama. Jesi li za?

Tahoe, ha?

Aha. Mislim da i Caroline ide s nama.

A ja sam mislio da ne ide.

Znači, razgovarao si s uštogljenom?

Nešto malo. Nije jako uštogljena. Primirje se još drži.

Aha... Nego, Tahoe?

Moram razmisliti.

Jesi li za surf preko vikenda?

Može.

Razgovor između Simona i Caroline:

Pozvan sam na jezero. Ideš?

Ti si pozvan? Ajme...

Dakle, tebi se još uvijek ne ide?

A ne znam. Volim kuću, krasna je, a i jezero. Ti ideš?

Ideš li ti?

Ja sam prva pitala.

Pa?

Koje si ti dijete. Da, valjda idem.

Super. Divno je tamo.

Znači i ti ideš?

Čini se da idem. Zvuči zabavno.

Hm, vidjet ćemo. Sutra si doma?

Da, slijećem kasno noću i spavam idući dan.

Javi se kad se probudiš. Imam paket za tebe.

Hoću.

A večeras pečem kolač s tikvicama. Ostavit ću ti komad. Sigurno imaš prazan frižider?

Kolač s tikvicama, stvarno?

Nego što.

Ah...

Probudila sam se naglo. Iz susjednog stana dopirala je glazba. Duke Ellington. Pogledala sam na sat. Prošlo je dva ujutro. Clive je provirio ispod pokrivača i prosiktao.

- Joj, tiho tamo. Ne budi ljubomoran.

Ošinuo me bijesnim pogledom, okrenuo mi stražnjicu i uvukao se natrag pod pokrivače, gurajući se prvo glavom.

I ja sam se uvukla malo dublje pod deku, osmjehujući se na zvuk glazbe.

Simon je doma.

Idućeg sam se jutro probudila jako sretna što je subota. Nisam imala zaostalih obveza: ni traga prljavom rublju, nigdje ni sitnice radi koje bih trebala izaći. Cijeli sam dan mogla provesti u opuštanju i zabavi. Fantastično.

Odlučila sam početi dan krasnom dugačkom kupkom, a potom vidjeti kako dalje. Razmišljala sam da odem na trčanje do mosta poslijepodne. Jesen je jako lijepa u San Franciscu, sve dok se vrijeme ne pokvari. Mogla bih uzeti knjigu i provesti cio dan u prirodi.

Pustila sam vodu u kadu, a Clive je ušao u kupaonicu praviti mi društvo. Vijugao je oko mojih nogu, golih nakon što sam skinula pidžamu, pa skoknuo na rub kade i mjauckao. Clive voli šetati po rubu kade dok ja ležim u vodi. Nikada dosad nije upao u vodu, iako je nekoliko puta namočio rep. Šašavi mačak - kad-tad će umočiti više od repa.

Provjerila sam temperaturu vode rukom. Baš sam se spremala ući u kadu kad sam odlučila da mi za potpunu sreću nedostaje kavica, pa sam otapkala do kuhinje - gola kao od majke rođena - skuhati je. Zijevajući sam usula zrna u mlinac.

Ubacila sam nekoliko žličica samljevene kave u aparat i otišla po vodu. Čim sam otvorila slavinu, počelo je škripanje.

Prvo sam čula Clivea, koji je urlao kao nikad prije. Potom sam čula pljuskanje vode. Nasmiješila sam se, misleći da je maćan konačno sletio u kadu, kad me po licu opalila voda iz slavine.

Panično sam treptala, zbunjena sve dok nisam shvatila da me voda oblijeva s vrha slavine, razlijevajući se usput po cijeloj kuhinji. - Sranje! - povikala sam, pokušavajući je zatvoriti. Ništa od toga.

Potrčala sam u kupaonicu, psujući putem, pa zatekla Clivea iza toaleta, mokrog od glave do repa. Slavina u kadi štrcala je poput uličnog hidranta. - Ma koji vrag? - povikala sam, pokušavajući zatvoriti i ovu slavinu. Tada me uhvatila panika. Kao da je cijeli stan odlučio poludjeti u istom trenutku. Voda je curila i štrcala na sve strane, Clive još uvijek glasno protestirao.

Ja sam stajala usred svega toga gola, mokra i bijesna.

- Jebem ti sve po spisku! - zavrištala sam i dograbila ručnik. Pokušala sam razmišljati, pokušala sam se primiriti. Sigurno je negdje u stanu glavni ventil. Pa ja sam dizajner interijera, pobogu, znam takve stvari! Misli, Caroline, misli!

U tom trenu začula sam lupanje iz drugog dijela stana. Naravno, prvo sam pomislila da dopire iz spavaće sobe. Ali dopiralo je s vrata.

Omotala sam se ručnikom i, još uvijek psujući toliko žestoko da bi i mornari pocrvenjeli da me čuju, odmarširala do ulaznih vrata nekako izbjegavajući smrt na sklizavom, mokrom podu, pa naglim pokretom otvorila vrata.

Simon.

- Jesi li ti sišla s uma? Koga vraga toliko urlaš?

Gotovo nisam primijetila njegove zelene bokserice kariranog uzorka, kosu razbarušenu od spavanja, trbušne mišiće nalik na kornjačin oklop. *Gotovo.*

Ali već sam bila u mentalnom sklopu za preživljavanje i zgrabila ga za lakat pa ga povukla za sobom i uvukla u stan, dok je on trljao oči. - Gdje je, dovraga, u našim stanovima glavni ventil za vodu? - vikala sam.

Simon se osvrnuo po kaosu: voda je još šiktala iz slavine u kuhinji, pod kupaonice bio je pošteno zaliven, a ja sam stajala usred svega toga omotana ručnikom s likom Snoopyja, jer sam njega prvog dohvatila.

Čak i usred sve te nevolje Simon je uzeo 2,5 sekunda vremena da me odmjeri od glave do pete. Ipak, ja sam za njega bila uzela čak 3,2 sekunde.

Tada smo se oboje prenuli i bacili na posao. On je otrčao u kupaonicu kao da je stručnjak i potom sam ga čula kako lupa po nečemu. Clive je istrčao, sikćući, i uletio ravno u kuhinju. Kad je shvatio da je ona jednako potopljena, preskočio ju je u jednom jedinom akrobatskom skoku pa se smjestio na hladnjaku. Ja sam potrčala prema kupaonici i sudarila se sa Simonom, koji se bio uputio u kuhinju. Nije se dao smesti, nastavio je prema ormariću pod sudoperom i otvorio vratašca. Bacao je sredstva za čišćenje jedno za drugom, ne mareći kamo, samo da si raščisti put do ventila. Ja sam se za to vrijeme silno trudila ne primjećivati koliko su mu se bokserice lijepo pripile uz stražnjicu. Silno, *silno* sam se trudila. Bio je potpuno mokar i nije ni čudo da se poskliznuo na jednako mokrom kuhinjskom podu i pao.

- Au - izjavio je, ležeći još pod sudoperom, nogu ispruženih preko moje kuhinje. Potom se okrenuo na leđa. Bio je posve mokar i prilično zamaman.

- Dolazi ovamo i pomaži. Ne mogu zavrnuti ventil - naredio je, glasnije od šuma vode i Cliveova mjaukanja.

Prisjećajući se u pravom trenutku da na sebi imam samo ručnik, oprezno sam kleknula pokraj njega, nastojeći ne gutati pogledom njegovo tijelo - njegovo mokro, vitko, mišićavo tijelo koje je ležalo na svega centimetar-dva od mojega. Iz paralize me izvukao mlaz vode koji me zapljusnuo po licu, pa sam se u tren oka pribrala.

- Što da radim? - povikala sam.

- Imaš li francuski ključ?

- Imam!

- Možeš li ga donijeti?

- Mogu!

- Zašto vičeš?

- Nemam pojma! - sjedila sam, pokušavajući proviriti ispod sudopera.

- Idi po ključ, kreni, pobogu!

- Idem. Idem! - povikala sam i potrčala do ormara u hodniku. Promatrala sam ga kako radi, vidjela sve osim lica. Ruke su mu bile napete i tek sam sad shvatila koliko je

snažan. Zadivljeno sam gledala kako mu se trbušni mišići stežu i opuštaju, svih šest. Opa, vidim još dva. A tek onaj V...

Stenjao je i režao na ventil, pokušavajući ga okrenuti snagom cijeloga tijela. Ja sam odgledala cijelu Bitku kod Sudopera i vidjela kad je pobijedio. Ali najzanimljiviji dio bitke bile su mi njegove zelene bokserice, također mokre, jako priljubljene, poput druge kože. Kože koja je bila mokra i vjerojatno vrela i...

- Imam ga!

- Bravo! - zapljeskala sam kad je voda konačno prestala šiktati. Još je jednom zarežao, a taj mi se zvuk učinio neobično poznat. Potom se opustio, pa skliznuo da se izvuče.

Ostao je ležati na podu, mokar i samo u gaćama. Ja sam sjela do njega, mokra i samo u ručniku. Clive je još uvijek sjedio na hladnjaku, promočen do kože i bijesan.

Ljutito je mjaukao dok smo Simon i ja ležali i gledali jedno drugo, teško dišući. On je bio zadihan zbog svoje bitke, a ja... zbog njegove bitke. Naposljetku je Clive skoknuo s hladnjaka na šank pa potom oprezno krenuo kroz lokvicu vode. Do nas je docurila i glazba, Marvin Gaye, što je Clivea konačno nagnalo da se otrese i zbríše u dnevnu sobu.

Let's get it on⁴, pjevao je Marvin nagovarajući nas, dok smo se Simon i ja međusobno promatrali, crveni poput dviju rajčica.

- Ma ozbiljno? - rekla sam ja.

- U pravom trenutku! - rekao je Simon i oboje smo prasnuli u smijeh zbog tog nereda, apsurdnosti situacije, ludila kroz koje smo upravo prošli i činjenice da ležimo gotovo goli na podu moje kuhinje, natopljeni vodom, slušajući pjesmu koja nam predlaže da se bacimo jedno na drugo.

Prva sam se pribrala pa sjela uspravno, brišući suze iz očiju. Simon se također uspravio, još uvijek se držeći za trbuh i smijući se.

- Ovo je kao u *Threes Company* - nasmijao se kratko.

- Točno tako. Nadam se da je netko pozvao gospodina Furleyja - zahihotala sam se, omatajući se bolje ručnikom.

- Idemo počistiti? - upitao je, ustajući. Meni su se pred očima našle njegove bokserice i sve ono što one pokrivaju. *Smiri se, Caroline.*

- Da, trebali bismo - odvrtila sam kroza smijeh, a Simon mi je pružio ruku da ustanem. Pod je bio toliko mokar da sam proklizavala, ne uspijevajući ustati. Samo sam visjela o Simonovoj ruci.

- Ma nema šanse za ovo - zaključio je, pa se sagnuo i podigao me, odnio do dnevne sobe i posjeo. - Pazi malo, Snoopy nam bježi - rekao je, pokazujući prema ručniku na mojim grudima.

- A ti bi baš volio da skroz zbríše, ha? - odbrusila sam pa povukla ručnik nagore.

⁴ u prijevodu: Obavimo to (op. urednika)

- Idem se presvući i donijeti ti suhих ručnika. Nemoj ništa pokvariti dok me nema - namignuo je i otišao do svoga stana. Još sam se jednom nasmijala i otišla do spavaće sobe, u kojoj se Clive ponovno skrivao pod pokrivačem.

Pogledala sam se u ogledalo kod ormara s rubljem. Bila sam blistava i svježa. Sigurno od sve te hladne vode.

Sat kasnije, stvari su se bile smirile. Počistili smo, obavijestili ljude u stanu ispod mojeg za slučaj da nešto procuri i potom pozvali pazikuću.

Na kraju smo pobrisali i hodnik ručnicima koje mi je Simon velikodušno bio donio.

- Kakva katastrofa! - rekla sam, ustajući s poda i spuštajući se na naslonjač, iscrpljena.

- Moglo je biti i gore. Mogla si se naći u ovakvoj situaciji nakon samo tri sata sna i naglog buđenja vrištanjem neke ženske - rekao je pa se naslonio na naslon sofe do mene.

Podigla sam obrvu, na što je promijenio mišljenje.

- O. K, ovo možda i nije najbolji primjer, jer i ti si se navodno našla u sličnoj situaciji. Što ćeš sad?

- Nemam pojma. Moram ostati ovdje i čekati majstore. A u međuvremenu sam bez vode, što znači i bez kave, bez tuša, bez ičega. Totalno sranje - mrmljala sam pa nadureno prekrížila ruke na prsima.

- Ah, dobro onda, valjda ću ja sjediti doma sam s kavom u ruci nakon što se pošteno istuširam. Javi se ako još nešto trebaš - ležerno je izjavio i krenuo prema vratima.

- E, da znaš da ćeš mi sad skuhati kavu.

- A da te i istuširam možda?

- Na tuš pristajem, ali bez tebe.

- Možda ti i dopustim... Hajmo, diži se, uštogljena babo - progundao je, vukući me iz naslonjača i na hodnik. Clive me još jednom bijesno ošinio pogledom iz spavaće sobe, ali ušutkala sam ga.

- Joj, čekaj - rekla sam, grabeći u prolazu paketić zamotan u foliju sa stola.

- Što je to? - upitao je.

- Tvoj kolač s tikvicama.

Zagrizao je donju usnicu. Kladim se da obožava kolač s tikvicama.

Trideset minuta kasnije sjedila sam za Simonovim kuhinjskim stolom, nogu savijenih ispod sebe, pijuckajući kavu skuhanu na francuski način, trljajući opranu kosu ručnikom.

Simon se odmaknuo od stola, uzdahnuvši, pa se potapšao po punom trbuhu.

- Hoćeš još? Puno sam ispekla, prasac jedan pohlepni - pogledala sam ga lažno namršteno.

- Hoću sve što nudiš, Barbie. Nemaš pojma koliko volim domaće kolače. Nisam okusio nešto ovakvo godinama - rekao je i tiho podrignuo.

- Jako seksi - namrštila sam se još jače pa odnijela svoju kavu u dnevnu sobu, otvarajući usput vrata da provirim na hodnik i vidim jesu li mi stigli majstori. Simon je krenuo za mnom i smjestio se na svoj veliki, udobni naslonjač. Na zidu dnevne sobe visjela je serija crno-bijelih fotografija, na svima je bila ista žena, na plaži. Ruke, noge, trbuh, ramena, stopala, nožni prsti i na kraju lice. Bila je prelijepa.

- Ovo je divno. Jedna od tvojih haremskih cura? - upitala sam, gledajući ga.

Uzdahnuo je i provukao prste kroz kosu. - Ne spavam sa svim svojim modelima, znaš?

- Pardon. Šalila sam se. Gdje si ovo snimio? - upitala sam, sjedajući do njega.

- Bora Bora, na plaži. Bio sam na zadatku za jedan turistički časopis... Tamo su najljepše plaže na južnom Pacifiku, a sve je jako retro. Jednog dana došla je na plažu, obična mjesna cura, svjetlo je bilo dobro, pa sam je upitao bi li pozirala. Super su ispale.

- Preljepa je - rekla sam, pijuckajući kavu.

- Jest - potvrdio je, lijepo se osmjehujući.

Neko smo vrijeme tiho pili kavu i bilo nam je posve ugodno.

- Što si imala u planu za danas? - upitao je.

- Misliš, prije nego što su se cijevi pobunile?

- Da, prije revolucije - nasmiješio se preko ruba šalice. Oči su mu blistale.

- Zapravo nisam imala ništa u planu i to mi je bilo super. Mislila sam otići na trčanje, popodne možda sjesti van i čitati - uzdahnula sam, opuštena. Baš mi je bilo lijepo. - A ti?

- Namjeravao sam prespavati dan pa se baciti na gomilu neopranog rublja.

- Možeš ti otići u krevet, znaš? Ja ću čekati majstore u vlastitom stanu - ustala sam. Sirotan je kasno došao doma, a ja ga zadržavam.

Ali odmahnuo je rukom i pokazao mi da sjednem. - Ne bih trebao, zapravo. Ako prekasno zaspim, probudit ću se navečer. Moram se što prije prilagoditi lokalnom vremenu. Zapravo, baš dobro da si me probudila revolucijom cijevi.

- No da, valjda. Kako je bilo u Irskoj? Zabavno? - upitala sam, sjedajući.

- Uvijek je zabavno na putu.

- Kakav fantastičan posao imaš. Baš bih željela tako putovati, živjeti iz kufera, vidjeti svijet. Fantastično... - zamislila sam se, ponovno promatrajući njegove fotografije. Na najdaljem zidu spazila sam malu policu s još manjim bočicama. - Što je ono? - upitala sam, pa otišla do neobične male police. U bočicama je bio pijesak ili nešto što je sličilo na pijesak. U jednoj je bilo bilje. U nekima je sadržaj bio siv, u nekima ružičast, a u jednoj gotovo crn. Svaka je bočica bila označena. Dok sam ih razgledavala, osjetila sam da mi prilazi više nego što sam ga vidjela. Uho mi je zagrijao njegov dah.

- Uvijek kada prvi put posjetim neku plažu, uzmem malo pijeska s nje... kao podsjetnik da sam tamo bio - rekao je tiho, gotovo zamišljeno.

Bolje sam pogledala bočice i ostala zadivljena nekima od oznaka. Harbour Island, Bahami. Prince William Sound, Aljaska. Punaluu, Havaji. Vik, Island. Samur, Fidži. Patara, Turska. Galicia, Španjolska.

- I sve si ovo posjetio? - Aha.

- Zašto pijesak? Zašto ne razglednica ili, još bolje, tvoje vlastite fotografije? Nije li to bolji suvenir? - okrenula sam se prema njemu.

- Fotkam jer volim fotografiju i jer mi je to posao. Ali ovo je... opipljivo. Stvarno. Taj pijesak isti je onaj na kojem sam stajao, na svakom kontinentu. U trenutku me vraća tamo - rekao je, odjednom sav zanesen.

Da mi je bilo koji drugi tip pričao ovakve gluposti, proglasila bih ga ljigavcem. Ali iz Simonovih usta zvučalo je duboko. Kvrugu i on.

Prelazila sam prstom preko bočica - bilo ih je toliko da sam se izgubila u brojenju. Dulje sam se zadržala na bočici pijeska iz Španjolske i Simon je to primijetio.

- Španjolska, ha? - upitao je.

Okrenula sam se i pogledala ga. - Aha. Uvijek sam željela posjetiti Španjolsku. I hoću, kad-tad - uzdahnula sam i vratila se na naslonjač.

- Često putuješ? - upitao je, spuštajući se do mene.

- Pokušam svake godine otići nekamo... ne na neka ekstra mjesta kao ti ni toliko često, ali počastim se barem jednom svake godine.

- S curama? - osmjehnuo se.

- Ponekad, ali posljednjih nekoliko godina radije putujem sama. Ima nečeg lijepog u tome da si sam sebi gazda, ideš kamo hoćeš i sam si biraš tempo, ne moraš sazvati sastanak svaki put kad želiš izaći na večeru, kužiš?

- Kužim. Samo sam iznenađen - rekao je, pomalo namršten.

- Time što volim putovati sama? Šališ se. Pa nema ničeg boljeg od toga! - odvratila sam.

- Tu se slažemo, samo sam iznenađen. Ljudi najčešće ne vole putovati sami... prenaporno im je, previše se boje. A i misle da će biti osamljeni.

- Tebi se to događa? - upitala sam.

- Već sam ti rekao da nikad nisam sam - odvratio je, odmahujući glavom.

- Da, da, jesi, ali malo mi je teško povjerovati u to - namatala sam pramen sad već gotovo suhe kose oko prsta.

- Ti si usamljena? - upitao je.

- Dok putujem? Ne, sama sam sebi super društvo - odgovorila sam bez oklijevanja.

- Ne sviđa mi se što ovo priznajem, ali slažem se - rekao je, pa podigao šalicu kave kao da nazdravlja.

Nasmiješila sam se i malo zarumenjela, prezirući sama sebe zbog toga. - Ma gle ti nas, da mi to nećemo postati prijatelji? - upitala sam.

- Hmm, prijatelji... - pravio se da se premišlja, promatrajući i mene i moje crveno lice. - Da, mislim da hoćemo.

- Zanimljivo. Od uštogljene babe do prijateljice. Nije loše - nasmijala sam se i kucnula svojom šalicom njegovu.

- A ne, još ne znam hoćeš li se riješiti titule uštogljene babe - rekao je.

- Samo ti meni lijepo unaprijed reci prije nego što te Pljeskavica drugi put posjeti, može, *prijatelju?*. - nasmijala sam se njegovu zbunjenom licu.

- Pljeskavica?

- Aha, da, ti je zoveš Katie - nasmijala sam se.

Konačno je smogao dovoljno pristojnosti da se zacrveni i posramljeno nasmiješi. - Moram ti priznati da gospodična Katie više nije dio onoga što ti uporno nazivaš mojim haremom.

- O, ne! A meni je bila tako super! Da je nisi prejako natukao po guzici? - izazivala sam ga, cerekajući se sad već preglasno.

Panično je provukao prste kroz kosu. - Da znaš da je ovo službeno najčudniji razgovor koji sam ikada vodio sa ženskom osobom.

- Čisto sumnjam, ali da čujem: kamo je Katie nestala? Blago se nasmiješio. - Upoznala je nekoga drugog i čini se da je stvarno sretna. Tako je našoj fizičkoj vezi došao kraj, naravno, ali i dalje smo prijatelji.

- To je dobro - kimnula sam pa neko vrijeme šutjela. - Nego, kako to ide kod tebe?

- Kako što ide kod mene?

- Moraš priznati da su tvoje veze u najboljem slučaju neobične. Kakva pravila imate? Kako se ne posvađate? - bockala sam znatiželjno.

Nasmijao se. - Ne želiš me valjda pitati kako ih sve uspijevam zadovoljiti? - upitao je, cereći se zločesto.

- A, ne, to sam već čula! Znam cijeli postupak, korak po korak! Zanima me kako izbjegnute povrijeđene osjećaje.

Malo je razmišljao. - Valjda zato što smo bili iskreni od početka. Nije da smo namjerno sjeli i stvorili si ovakvu... strukturu. Jednostavno se dogodilo. Katie i ja uvijek smo se dobro slagali, pogotovo u seksu, pa smo se lako dogovorili.

- Simpa je Pljeskavica... mislim, Katie. Znači, ona je bila prva? U haremu?

- Joj, daj dosta s haremom. To zvuči tako prljavo. Katie i ja znamo se od faksa, neko smo vrijeme pokušavali biti pravi par, ali nije nam išlo. Ali ona je super, znaš da... čekaj, stvarno si sigurna da želiš sve ovo slušati?

- O, sva sam se pretvorila u uho. Čekam objašnjenje još otkako ste mi zbacili sliku sa zida ravno na glavu - nasmiješila sam se, udobnije se smještajući na naslonjač, podvijajući noge pod sebe.

- Zbacili smo ti sliku sa zida? - upitao je, izgledajući u isto vrijeme razveseljeno i ponosno. Kakav lik.

- Vratimo se na temu, Simone: da čujem sve o tvojim dvorskim damama. I želim sve detalje... zanimljiviji ste mi od HBO-a.

Nasmijao se pa uozbiljio. - No dobro. Počelo je s Katie. Nismo se slagali kao par, ali kad smo se nekoliko godina nakon faksa slučajno sreli, sjeli smo na kavu, koja se nastavila na piću, koje smo dovršili u... pa, u krevetu. U to vrijeme nijedno od nas nije bilo u vezi ni s kim drugim, pa smo se počeli viđati kad god sam ja bio u gradu. Katie je super. Samo je... Ne znam kako da ti objasnim. Mekana je.

- Mekana.

- Da, sva je nježna, slatka i topla. Mekana, ukratko. Jako je draga.

- A Hello Kitty?

- Nadja. Zove se Nadja.

- Moj mačak kaže Hello Kitty.

- *Nadja* i ja upoznali smo se u Pragu. Jedne zime bio sam tamo na zadatku. Inače se ne bavim modnom fotografijom, ali zadatak je bio za *Vogue*... jako konceptualno, jako otmjeno. Nadja je imala kuću u predgrađu. Proveli smo vikend zajedno bez odjeće, a kad se preselila u Sjedinjene Države, potražila me. Ovdje je na magisteriju iz internacionalne politike. Ima tek dvadeset pet, a manekenska karijera joj je već gotova, ludo je to. Jako se trudi naći nešto drugo. Pametna je. Proputovala je pola svijeta, govori pet jezika. Studirala je na Sorbonni. To nisi znala, ha?

- A kako bih znala?

- Lako se rugati kad ne znaš ništa ni o čemu, ha? - upitao je, promatrajući me.

- Priznajem - rekla sam, gurkajući ga nježno nogom da ga potaknem da nastavi.

- Treća je Lizzie. Isuse, ona je luda! Nju sam upoznao u Londonu, bila je mrtva pijana u pubu. Prišla mi je, zgrabila me za ovratnik i poljubila, pa odvušla k sebi doma. Ta mala zna što želi i ne oklijeva.

U sjećanje su mi navrli neki glasnjiji detalji njihovog susreta. Lizzie je *doista* bila jako precizna u izricanju svojih želja. Dok se nije hihotala i roktala.

- Lizzie je odvjernica, jedan klijent joj je tu u San Franciscu. Inače radi u Londonu, ali kad smo oboje u istom gradu, nađemo se. I to je sve. Čiča miča, gotova priča.

- To je sve? Tri ženske i to je sve? Kako da nisu ljubomorne jedna na drugu? Kako to da im ništa od toga ne smeta? Ti ne želiš više? Ni one ne žele više?

- Zasad ne. Svi dobivamo točno onoliko koliko želimo, sve je kako treba. I sve tri znaju jedna za drugu, a kako nitko od nas nije zaljubljen, nitko ni ne očekuje ništa osim druženja... s povlasticama. Nemoj me pogrešno shvatiti, svaka od njih jako mi je draga i

volim svaku na neki način. Sretnik sam. One su fantastične. Ali nemam vremena za pravu vezu, a većina žena ne bi podnosila da im dečko više vremena provodi na putovanju nego doma.

- Istina, ali ne žele sve žene isto. Ne želimo sve mi bajku.

- Svaka žena s kojom sam ikad bio u vezi tvrdila je da ne želi bajku, pa je ispalo da želi. Nemam ja ništa protiv toga, sve mi je jasno, ali živim toliko ludo da bi mi bilo jako teško biti u vezi s nekom tko bi od mene očekivao da budem nešto što nisam.

- Znači, ništa od ljubavi?

- To nisam rekao.

- Onda si ipak bio u pravoj vezi s nekim? Sa samo jednom ženom?

- Naravno da jesam, ali rekao sam ti već. Kad je moj život postao ovakav kakav je danas, kad sam počeo toliko putovati... Teško je biti zaljubljen u nekoga kao što sam ja. Barem mi je tako rekla bivša kad se počela viđati s nekim računovođom. Znaš već, tip u odijelu, s torbom u ruci, svaki dan je doma do šest, san svake žene - izdahnuo je, spustio kavu na stolić i opružio se na naslonjaču. Možda je upravo rekao da mu je sve ovo super, ali izraz na njegovu licu govorio je nešto drugo.

- Nije to san svake žene - pobunila sam se.

- Pardon, ispravka: san svake žene s kojom sam ja izlazio. Barem dosad. Zato meni ovo odgovara. Dolaze k meni i družimo se dok sam u gradu, sjajne su, sretne su, ja sam sretan. Čemu išta mijenjati?

- Čuj, ne znam ja. Već su ti ostale samo dvije. Mislim da bi promijenio mišljenje da naletiš na pravu curu. Neku koja ne bi htjela mijenjati ništa u tvom životu. Ne bi te natjerala da mijenjaš sebe, nego bi ti se pridružila takvom kakav jesi.

- Baš si romantična, znaš - nagnuo se prema meni i prijateljski me kucnuo po ramenu.

- Romantična, ali i praktična. I da znaš da je meni privlačan dečko koji putuje, jer da budem iskrena, volim svoju samostalnost. A i u snu se rasprostrem po cijelom krevetu, zato ne volim spavati pored nekog drugog - zamišljeno sam odmahнула glavom, prisjećajući se koliko sam puta dečke za jednu noć brže-bolje otpravila doma. Moja prošlost ima ponešto zajedničko sa Simonovom, samo što je on svoje pothvate izveo puno urednije.

- Praktična romantičarka, zanimljivo. A što je onda s tobom? Viđaš se s nekim? - upitao je.

- Ne, i to mi je O. K.

- Ozbiljno?

- Teško ti je povjerovati da zgodna, seksi ženska s dobrom karijerom ne treba muškarca da bi bila sretna?

- Kao prvo, moje čestitke za to komplimentiranje sebi samoj, a i istina je. Lijepo je vidjeti curu koja zna sama sebe pohvaliti umjesto da to očekuje od svih drugih. Kao drugo, nisam mislio na brak, samo na veze. Znaš, druženje? Neobvezno, opušteno?

- Znači, pitaš me ševim li se trenutačno s nekim? - ispalila sam, na što se zagrcnuo kavom.

- Bez konkurencije najčudniji razgovor koji sam ikad vodio sa ženskom - promrmljao je.

- Seksi, zgodnom ženskom - podsjetila ga.

- To uopće nije u pitanju. O. K., onda mi reci što je s tobom i ljubavi.

- Ovo je sve više nalik na romantičnu mini seriju. Kavica i razgovori o ljubavi.

- Prepusti se trenutku - frknuo je nosom, još jednom nazdravljajući kavom.

- Hm, ja i ljubav. Jesam li ikad bila zaljubljena... jesam.

- I?

- I ništa. Nije baš dobro završilo, ali što točno završi dobro? On se promijenio, ja sam se promijenila, pa sam zaključila da mi je dosta. To je sve.

- Zaključila si da ti je dosta jer...

- Ništa dramatično. Nije ispao onakav kakav sam mislila da će ispasti - pojasnila sam, spuštajući šalicu i igrajući se s kosom.

- Kako to?

crowarez

- A znaš kako to ide. Bili smo zajedno dok sam ja bila na zadnjoj godini na Berkeleyju, a on na magisteriju. Pravo. Počelo je super, nastavilo manje super, pa sam prekinula. Ali prije toga naučio me kako se penjati po stijenama, pa sam mu zahvalna.

- Pravnik, kažeš.

- Pravnik, da, a to mu je i oblikovalo razmišljanje. Trebala sam znati što očekuje od žena kad je moje zanimanje proglasio "onim nečim sa zavjesama". Njemu je trebala zgodna cura koja će ostati doma i brinuti se da on uvijek ima čiste košulje. Ja nisam bila ta.

- Ne poznajem te posebno dobro, ali ni ja te ne vidim u obiteljskoj kući u predgrađu.

- Ni ja sebe. Nije da imam nešto protiv toga, samo... nije to za mene.

- Ne smiješ mi zbrisati u predgrađe. Tko će mi peći kolače?

- Ma molim te, samo me želiš vidjeti u pregači.

- I te kako - namignuo je.

- Nije lako dobiti sve što želiš u jednoj osobi. Znaš što želim reći? Znam da znaš, koga vruga uopće pitam? - nasmijala sam se.

Oboje smo poskočili na zvuk kucanja na mojim vratima. Majstori su napokon stigli.

- Hvala ti na kavi, na tušu i na spašavanju iz poplave - rekla sam, protežući se, krećući prema vratima. Kimnula sam majstoru i podigla prst kako bih mu dala znak da me još malo pričekaj.

- I drugi put. Nisam se baš najugodnije probudio, ali pretpostavljam da si mi to dugovala.

- Jesam. Ali svejedno ti hvala.

- Nema na čemu. Hvala tebi na kolaču, bio je super. A ako ispečeš još koji, slobodno ponovno svrati do mene.

- Vidjet ćemo. Nego, gdje je moja vesta?

- Imaš li ti pojma koliko su te veste skupe?

- Bezveznjak, hoću svoju vestu! - rekla sam plačljivo pa ga bubnula po prsima.

- Nešto sam ti ipak donio... mali dar za zahvalu što si mi čuvala stan.

- Znala sam da hoćeš. Donesi mi ga kasnije. - Otišla sam pustiti majstora u stan. Pokazala sam mu gdje je kuhinja pa otišla na hodnik pozdraviti Simona. - Prijatelji?

- Čini se da jesmo.

- Recimo da mi se to sviđa - nasmiješio se i zatvorio vrata. Dok je majstor rješavao moj problemčić, otišla sam u spavaću sobu provjeriti čime se Clive bavi. Dok sam ulazila, oglasio se moj telefon. Već mi šalje poruku? Sa širokim osmijehom spustila sam se na krevet i zgrabila svojega još uvijek prestrašenog mačka. Odmah se smirio i počeo presti.

Nisi mi odgovorila na pitanje...

Kad sam shvatila na koje pitanje misli, oblila me vrešina i prošli su me žmarci kao kad vam utrne noga - samo ugodniji. Simon zna poslati pravu poruku.

Misliš, ševim li se trenutačno s kim?

Isuse, koja si ti prostakuša. No da, prijatelji smiju pitati takve stvari, zar ne?

Smiju, da.

Onda?

Baš si gnjavator, znaš? Znaš, je l' tako?

Govori, nećeš se valjda sad početi sramiti.

E pa ne. Ni s kim.

Čula sam tup s druge strane zida, pa još jedan, pa još jedan.

Koga vruga izvodiš? Lupaš glavom o zid?

Izludila si me, eto.

Čim sam dovršila s čitanjem poruke, tupkanje se nastavilo. Glasno sam se nasmijala, a on je nastavio tupkati glavom o zid. Položila sam ruku na dio zida na kojem se najjače čulo i još jednom se nasmijala. Kakvo bizarno jutro...

Deseto poglavlje

Sjedila sam u uredu i gledala kroz prozor. Preda mnom je ležao današnji popis obveza - i to podulji. Morala sam svratiti do Nicholsonovih. Preuređenje je pri kraju. Spavaća soba i kupaonica su gotove, ostalo je još samo nekoliko detalja. Moram otići po razne uzorke materijala. Moram se sastati s klijentom kojeg mi je poslala Mimi, a povrh svega toga čekala me još i hrpa računa koje je valjalo pregledati.

Ja sam pak sjedila i gledala kroz prozor. Možda sam mislila na Simona, a možda sam imala i dobar razlog za to. Nakon kaosa s cijevima, nabijanja glavom o zid i nedjelje provedene u slanju poruka (u kojima je moljakao još kolača), nisam ga mogla izbaciti iz glave. Sinoć se posebno potrudio ostati zapamćen i bacio mrežu u vidu orkestra Glenna Millera. Čak je kucnuo po zidu da mi privuče pozornost i uvjeri se da slušam.

Spustila sam glavu na stol i nekoliko puta lupnula njome po stolu da vidim hoće li to pomoći. Samo me podsjetilo na Simona...

Te sam večeri ravno s posla otišla na jogu, a kad sam se vratila, uhvatio me na stubištu. Još sam se penjala kad sam čula kako otvara vrata.

- Caroline?

Nasmiješila sam se i ubrzala korak. - Da, Simone? - odgovorila sam.

- Dugo te nema.

- Stražariš pred mojim vratima? - nasmijala sam se prolazeći posljednjim polukatom i ugledala ga. Visio je preko ograde, a kosa mu je padala niz lice.

- Nego što, čekam kolače. Spreman sam za tebe, ženo!

- Ma lud si, eto što si. Svjestan si toga, je li tako? - uspela sam se do našeg kata i stala pred njega.

- To su mi već rekli. Fino mirišeš - rekao je, naginjući se bliže.

- Jesi li ti to mene upravo onjušio? - upitala sam s nevjericom, otvarajući vrata.

- Mhm, baš mi fino mirišeš. Bila si u teretani? - upitao je, ulazeći za mnom i zatvarajući vrata.

- Na jogi, zašto?

- Jer fino mirišeš kad se pošteno izmoriš, eto zašto - odvrati, podižući nestašno obrve.

- Ozbiljno, ovo ti nekad upali kod žena? - okrenula sam se i skinula jaknu, stežući svaki mišić u bedrima.

- Ne upucavam se, stvarno dobro mirišeš - čula sam ga pa brzo zaklopila oči da se usredotočim na odgovaranje Donje Caroline od nasjedanja na Simonove majstorije.

Kad je čuo moj glas, Clive je doskakutao iz spavaće sobe, ali onda je ugledao Simona i stao kao ukopan. Odnosno, bio bi stao da su mu šape stvarale ikakvo trenje na parketu - ovako se odsklizao pod stol u blagovaonici. Pokušavajući povratiti dostojanstvo, bez zaleta je izveo težak skok na policu pa mahnuo šapom po zraku kao da me doziva. Želi da ja dođem k njemu - pravo muško.

Spustila sam torbu za jogu i prišla mu.

- Bok, ljepotane moj. Kako si proveo dan? Hmm? Jesi li se igrao? Jesi li lijepo pajkio? Hmm? - češkala sam ga iza uha, a on je glasno preo. Gledao me zaneseno svojim mačjim očima, ali tada je potpuno drugačije pogledao Simona. Podrugljivo, kad vam kažem.

- Kolač, kažeš? Onaj s tikvicama, pretpostavljam? - upitala sam Simona, bacajući jaknu na naslon stolca.

- Znam da ga imaš još. I proglašavam ga svojim - rekao je jako ozbiljno, držeći prst uperen u mene kao pištolj.

- Ti baš jako voliš domaću hranu, ha? To je nekakva ovisnost, postoje i grupe za potporu ili?... - upitala sam, odlazeći u kuhinju potražiti komad kolača koji sam možda bila sačuvala za njega. Možda.

- Jest, postoje. AŽ, Anonimni žderonje. Sastajemo se pred pekarnicama - odgovorio je, sjedajući za stol pokraj šanka.

- Društvo je dobro?

- Super. Ona grupa na placu još je bolja, ali tamo više ne smijem - rekao je, odmahujući glavom.

- Izbacili su te? - upitala sam, naslanjajući se na šank pokraj njega.

- Jesu, da znaš - odvratio je pa mi prstom dao znak da priđem bliže. - Uvalio sam se u nevolje s nečijim buhtlama - prošaptao je.

Nasmijala sam se i uštihnula ga za obraz. - Mazio si buhtlice, ha? - frknula sam nosom, a on je odgurnuo moju ruku.

- A sad ovamo kolač i sve će biti u redu - rekao je upozoravajući me. Podigla sam ruke kao da se predajem pa dohvatila čašu za vino iz ormarića iznad njegove glave. Upitno sam podigla obrvu i kimnuo je.

Pružila sam mu bocu merlota i vadičep pa dohvatila grožđe iz hladnjaka. Natočio je, kucnuli smo se i bez ikakva dogovora bacila sam se na kuhanje večere.

Cijelu smo se večer družili ni ne primjećujući. U jednom smo trenu razgovarali o novim čašama za vino koje sam kupila u Williams-Sonomi, a već pola sata kasnije sjedili smo za stolom pretrpavajući se tjesteninom. Ja sam još bila u tajcama, Simon u majici kratkih rukava, trapericama i čarapama. Vestu s kapuljačom sa znakom Stanforda bio je

skinuo prije nego što je ustao ocijediti tjesteninu, za što ga nisam morala ni zamoliti. Samo je ušao u kuhinju, ocijedio je i vratio u zdjelu baš kad sam ja dovršavala umak.

Razgovarali smo o životu u gradu, o njegovu poslu, o mojemu poslu, o izletu na jezero Tahoe, a na kraju se preselili na naslonjač s kavom.

Ja sam se zavalila na jastuke, sklupčanih nogu. Simon mi je pričao o posjetu Vijetnamu otprije nekoliko godina.

- Takvo što nisam nikad vidio, sela visoko u planinama. Predivne plaže, a tek hrana. Ah, Caroline, kakva hrana! - uzdahnuo je, spuštajući ispruženu ruku uz naslon. Nasmiješila sam se, praveći se da ne primjećujem kako se uznemirim kad tako izgovori moje ime: s jednim *aaah* ispred. Uh!

- Zvuči divno, ali ne volim vijetnamsku hranu. Ne mogu je smisliti. Mogu li ponijeti sendviče?

- Znam jednog tipa... kuha najbolju tjesteninu na svijetu, ima kuhinjicu na brodu posred zaljeva Ha Long. Jedan zalogaj i bacit ćeš sendviče u more.

- Joj, kako bih voljela putovati kao ti. Dosadi li ti ikad? - upitala sam.

- Hm, i da i ne. Uvijek je lijepo vratiti se doma. Volim San Francisco. Ali ako sam predugo doma, poželim se maknuti s mjesta, sve me svrbi. I da mi nisi odmah rekla da se onda trebam počesati - lažno prijekorno potapšao me po ruci.

Pokušala sam izgledati uvrijeđeno, ali bila je istina da sam se doista spremala reći točno to. Shvatila sam da je zadržao ruku na mojoj, odsutno kružeći prstima po mojoj nadlanci. Je li doista prošlo toliko dugo otkako su me muški prsti milovali da sam se baš sad morala raspametiti od tog dodira? Ili je stvar bila u Simonu? *O, Bože, ti njegovi prsti. Što god da je bilo u pitanju, bila sam na najboljem putu da se susretnem sa svojim O* - još je bio daleko, ali ne toliko daleko kao prije. Već sam ga mogla vidjeti kako mi domahuje.

Krišom sam pogledala Simona i shvatila da promatra svoju ruku, kao da se pita što to njegovi prsti rade na mojoj koži. Glasno sam zadržala dah i taj je zvuk naveo Simona da me pogleda. Sjedili smo i gledali se u oči. Donja Caroline javila se, naravno, ali sad je odjednom i srce počelo hvatati korak s njom.

A onda je Clive skočio na naslon sofe, podigao Simonu rep pred nos i ubio atmosferu. Oboje smo se nasmijali, Simon se odmaknuo, a ja sam poučila Clivea da nije pristojno tako se ponašati prema gostima. Clive se držao nekako samodopadno, znala sam da još nešto smjera.

- Joj, pa skoro je deset! Potrošio sam ti cijelu večer. Nadam se da nisi imala ništa u planu - rekao je Simon, ustajući i protežući se. I dok se tako protezao, majica mu se podigla, a ja sam morala zagristi jezik da ga spriječim da ne poleti prema koži između te majice i traperica.

- Da znaš da sam namjeravala provesti uzbudljivu večer gledajući kuharske emisije, zato se srami - ustala sam i priprijetila mu šakom.

- A čak si mi i večeru skuhala... Usput rečeno, bila je divna - rekao je, tragajući za svojom majicom.

- I drugi put. Bilo je lijepo kuhati za još nekoga, a ne samo za sebe. Tako primim svakog tipa koji dođe žicati kolače - konačno sam mu pružila ostatak kolača koji sam bila izvukla iz ledenice.

Sa širokim osmijehom podigao je majicu s poda pokraj naslonjača. - Drugi put ja kuham za tebe. Znam spremi fantastičan.. . ha, ovo je čudno... - rekao je, prekinuvši sam sebe.

- Što je čudno? - upitala sam, gledajući ga kako premeće majicu po rukama.

- Ovo je vlažno. Zapravo i više nego vlažno... mokro je? - upitao me, promatrajući me zbunjeno. Pogledala sam majicu pa Clivea koji je nevino sjedio na naslonu.

- O, ne - prošaptala sam, problijedivši. - Clive, seronjo mali! - ošinula sam ga pogledom.

Skočio je s naslonjača i brzo mi šmugnuo između nogu na putu prema spavaćoj sobi. Vrlo je brzo dokučio da ga ne mogu dohvatiti kad se sakrije iza komode i tamo bi uvijek zbrisao kad bi izveo nešto jako, jako gadno. Već dugo nije.

- Simone, molim te, baci to na pod. Oprat ću je, dati na kemijsko, što god treba. Jako mi je žao - ispričavala sam se, jezivo se srameći.

- Ma nije se valjda?... Jest, ha? Jest - rekao je s gađenjem, dok sam mu ja uzimala majicu iz ruku.

- Jest, da. Stvarno mi je žao, Simone. Clive je bezobrazan što se tiče označavanja teritorija. Kad bilo koji muškarac kod mene ostavi odjeću na podu, on se... Bože, kako je ovo grozno... kad-tad popiški na to. Oprosti. Jako mi je žao, stvarno mi je...

- Caroline, u redu je. Mislim, fuj je i sve to, ali u redu je. Dogodilo se meni i gorih stvari. Sve je O. K., ozbiljno - krenuo je spustiti ruku na moje rame, ali činilo se da se predomislio na pola puta. Vjerojatno je shvatio što je posljednje dirao.

- Oprosti, ja stvarno... - počela sam opet kad je krenuo prema vratima.

- Prestani. Još se jednom ispričaj i ja ću se popiškiti na nešto tvoje, kunem se.

- O. K., sad si ti fuj - konačno sam se nasmijala. - Ali baš smo se lijepo zabavljali i on se baš morao popišati! - kukala sam, otvarajući mu vrata.

- Lijepo smo se družili čak i *usprkos* pišanju. I družiti ćemo se još, ne brini se, Barbie - namignuo je, već stojeći na svojim vratima.

- Pusti mi nešto lijepo noćas, može? - rekla sam, gledajući ga kako otvara vrata stana.

- Dogovoreno. Lijepo spavaj - rekao je i oboje smo zatvorili vrata u istom trenutku.

Naslonila sam se na zatvorena vrata, privijajući Simonovu majicu na grudi. Prisjećala sam se dodira njegovih prstiju vjerojatno posve blesava izraza lica. A tada sam shvatila da grlim popišanu majicu.

- Clive, seronjo jedan! - dreknula sam i potrčala prema spavaćoj sobi.

Prsti, dlanovi, topla koža uz moju, posve blizu. Osjećala sam njegov topao dah, njegov glas bio je seks za uši. - Mmm, Caroline, ovo je tako dobro.

Zastenjala sam i preokrenula se bliže njemu, ispreplećući naše ruke i noge, gurajući jezik u njegova usta. Sisala sam njegovu donju usnicu, osjetila mentol, vrelinu i obećanje osjećaja koji će me obuzeti kad uđe u mene. Uzdahnula sam, on je zastenjao, u trenu sam se našla ispod njega.

Njegove su se usne preselile s mojih na vrat, lizale, grickale i pronašle ono mjesto - onaj djelić kože pored brade koji je pod njegovim dodiranjem stvorio eksploziju, natjerao me da zaklopim oči. Osjetila sam da se smiješi dok me ljubio iznad ključne kosti i znala da sam izgubila igru.

Prebacila sam se na njega i iako mi je nedostajala njegova težina na tijelu, bilo je dobro osjećati ga pod bedrima, osjećati kako se miče i izvija potaknut mojim dodiranjem. Odmaknuo mi je kosu s lica, gledajući me u oči - pogledao me tako da sam zaboravila kako se zovem, ali sam odmah izgovorila njegovo ime.

- Simone! - uzdahnula sam, osjećajući njegove ruke na bokovima kad me povukao bliže k sebi.

Uspravila sam se u krevetu, zadihana od posljednjih slika sna koji mi je već bježao iz glave. Mislim da sam s druge strane zida začula tih smijeh kroz glazbu Milesa Davisa.

Ponovno sam legla. Koža me još peckala i morala sam okrenuti jastuk da se rashladim. Ležala sam razmišljajući o tome što se nalazi s druge strane zida, na svega nekoliko centimetara od mene. Nevolja, eto što.

Kasnije tog jutra sjedila sam za stolom i čekala novog klijenta - koji je tražio baš mene. Nisam više početnica, ali većinu klijenata nalazim preko preporuke, pa sam pomislila da dugujem mnogo osobi koja me preporučila ovom klijentu. Želio je posve preurediti velik stan - doslovno ostaviti samo zidove. San svakog dizajnera. Kad bih se prvi put sastajala s nekim klijentom, pripremila bih fotografije svojih prethodnih projekata i nacрте, ali danas sam se pripremila pomnije nego inače. Ako dopustim mozgu da odluta samo na trenutak, iste će se sekunde vratiti noćasnjem snu. Pocrvenjela bih svaki put kad bih se sjetila što je Simon iz Snova napravio Caroline iz Snova i što je ona napravila njemu...

Simon iz Snova i Caroline iz Snova jako su zločesti.

- Pardon - čula sam negdje iza sebe. Okrenula sam se i ugledala Ashley kako stoji na mojim vratima. - Caroline, gospodin Brown je stigao.

- Super, odmah dolazim - odvrtila sam. Ustala sam i popravila suknju pa spustila dlanove na obraze provjeriti koliko su vreli.

- I zgodan je, da znaš - dobacila je ispod glasa pa smo zajedno krenule niz hodnik.

- A, da? Moj sretan dan, dakle - nasmijala sam se i skrenula dočekati zgodnog klijenta.

Koji je bio apsolutno prezgodan. I bio je moj bivši dečko.

- Jao, Bože! Kakva je šansa za to! - viknula je Jillian dok smo dva sata kasnije zajedno ručale.

- Pa, s obzirom na to da su slučajnosti zavladaile mojim životom, ja bih rekla da je omjer bio 1:1- otrgnula sam komadić pogače i odlučno ga počela žvakati.

- Ali stvarno, kolike su bile šanse za to? - uporna je bila Jillian, točeći svakoj još Sanpellegrina.

- Ja ti kažem da to nema veze sa slučajnošću. On ne prepušta ništa slučaju. Jako je dobro znao što radi kad ti je prišao na toj zabavi prošloga mjeseca.

- Ma ne - Jillian je bila zabezegnuta.

- Ma da. Sam mi je rekao. Vidio me, a kad je doznao da radim za tebe, bum! Odjednom mu je trebao dizajner interijera - nasmiješila sam se, prisjetivši se kako je i prije uvijek znao sve srediti da dobije što želi. No dobro, ne baš sve.

- Ne brini se, Caroline. Dat ću mu drugog dizajnera ili ga preuzeti sama. Ne moraš raditi s njim - rekla je, tapšući me po ruci.

- A, ne! Već sam mu rekla da hoću i da znaš da hoću! - prekrizila sam ruke na prsima.

- Jesi li sigurna?

- Jesam. Nema problema. Nismo ružno prekinuli. Zapravo bih rekla da nismo mogli bolje prekinuti, kad smo već morali. Neko se vrijeme nije mogao pomiriti s tim da ga napuštam, ali naposljetku ipak jest. Mislio je da neću imati muda za to, ali bogme se iznenadio - igrala sam se ubrusom.

James i ja bili smo par gotovo cijelu svoju zadnju godinu na fakultetu. Već je tada bio na magisteriju, polako i uporno napredujući prema savršenoj budućnosti. Bože, kako je samo zgodan bio - snažan, lijepih crta lica, vrlo šarmantan. Upoznali smo se jedne večeri u knjižnici, nekoliko puta se našli na kavi i polako postali pravi par.

A seks? Nestvarno dobar.

James je bio moj prvi pravi dečko i znala sam da će me kad-tad zaprositi. Imao je posve jasnu viziju svojeg života, znao je što želi i definitivno je želio mene uza se. A i on je bio sve što sam *mislila* da želim od muškarca. Zaruke su bile neizbježne. Ali tada sam počela primjećivati stvari, isprva sitnice, koje su mi s vremenom postale važne. Na večeru smo išli kamo je on htio. Nikad nije predložio da ja biram mjesto. Jednom sam ga čula kako nekome govori da moja "dizajnerska faza" neće dugo trajati, ali da bi bilo lijepo imati suprugu koja će znati urediti kuću. Seks je i dalje bio super, ali James me sve više živcirao, pa sam odlučila prestati pristajati na sve samo kako ne bi izbila svađa.

Kad sam počela shvaćati da James više nije ono što ja vidim u *svojoj* budućnosti, stvari su postale malo ružnije. Neprestano smo se svađali i kad sam odlučila prekinuti s njim, pokušao me uvjeriti da sam donijela pogrešnu odluku. Ali ja sam znala da nisam i

naposljetku je i on prihvatio da smo stigli do kraja, a ne samo da sam "u fazi feminizma", kako je on tvrdio. Kasnije se nismo vidjeli, ali jedno je vrijeme bio važan dio mog života i pamtila sam našu vezu kao nešto dobro. Ili barem onaj dio veze zbog kojeg sam bolje upoznala sebe.

A samo zato što nam veza nije uspjela, ne znači da nećemo moći surađivati, zar ne?

- Jesi li stvarno sigurna? Doista želiš raditi s njim? - upitala me Jillian još jednom, ali vidjela sam da mi je konačno spremna povjerovati.

Još sam jednom promislila, oslanjajući se na osjećaj koji me obuzeo kad sam Jamesa ugledala na hodniku - njegova plava kosa, prodoran pogled i šarmantan osmijeh u meni su pobudili nostalgiju. Kad je krenuo prema meni, široko sam se osmjehnula.

- Ma koga ja to vidim - rekao je, pružajući mi ruku.

- James! - rekla sam iznenađeno, ali sam se brzo pribrala. - Izgledaš super! - Zagrlili smo se, praćeni pogledom zabezegnute Ashley.

- Jesam, sigurna sam - odgovorila sam Jillian. - Bit će to dobro iskustvo za mene. Recimo da će mi pomoći u osobnom razvoju. A i ne želim se odreći provizije. Vidjet ćemo kako će biti večeras.

Na te je riječi podigla pogled s jelovnika. - Večeras?

- A nisam ti rekla? Nalazimo se na piću i razgovoru.

Stajala sam pred ogledalom, unoseći prstima malo volumena u kosu i provjeravajući imam li ruža na zubima. Ostatak radnog dana proletio je i odjednom sam bila doma, spremajući se za izlazak. Dogovorili smo se za piće, ništa otmjeno, a kasnije ćemo vidjeti hoćemo li i nešto pojesti. Ali nisam se namjeravala previše sređivati - traperice, crna dolčevita i siva kožna jakna bit će sasvim dovoljni.

James i ja ugodno smo razgovarali u mom uredu i kad je predložio piće, odmah sam pristala. Zanimalo me dokle je dogurao u životu, a i željela sam vidjeti hoćemo li moći surađivati. Nekoć je bio važan dio mog života, a pomisao da radim s nekim tko mi je nekad mnogo značio bila je nekako ugodna. Osjećala sam se zrelo. Ili odraslo? Bilo kako bilo, osjećaj je bio posve prirodan.

Trebao je doći po mene u sedam, a mislila sam ga dočekati pred zgradom. Uхватiti parkirno mjesto u mojoj ulici nemoguća je misija. Pogledala sam na sat i shvatila da je vrijeme da krenem, pa sam dobacila kratku pusu Cliveu, koji se od incidenta sa Simonovom majicom ponašao uzorno, i izašla na hodnik.

I sudarila se sa Simonom, koji je stajao pred mojim vratima.

- O. K., moram li tražiti sudsku zabranu pristupa? Nemam više kolača, prijatelju! Nadam se da nisi sve već pojeo, jer ne pečem tako skoro novu rundu - upozorila sam ga, bockajući ga prstom i tjerajući unatrag.

- Znam, znam. Zapravo te trebam službeno - nasmijao se, podižući ruke u znak predaje.

- Reci mi usput - rekla sam, pokazujući stube glavom.

- I ja sam krenuo van. Idem posuditi film - pojasnio je kad smo krenuli stubištem.

- Ljudi još posuđuju filmove? - našalila sam se, skrećući na polukatu.

- Da, ljudi još uvijek posuđuju filmove. I zato što si bila bezobrazna, sad nemaš pravo izbora i gledat ćeš što god ja posudim - odvratio je, podižući obrvu.

- Večeras?

- Može, zašto ne. Ionako sam došao vidjeti jesi li za druženje. Dugujem ti za sinoćnju večeru, a i gleda mi se nešto strašno... - počeo je pjevušiti špicu *Zone sumraka*.

Prasnula sam u smijeh kad je zgrčio šake kao filmski zombi i prekrižio oči. - Prošli put kad mi je netko predložio da posudimo film, to je bio poziv na maženje na kauču. Ti nećeš pokušati takvo što?

- Molim te! Pa mi smo potpisali primirje, prijatelji smo, sjećaš se? Ja se držim toga. Dakle, večeras?

- Vrlo rado, ali imam dogovor. Sutra navečer? - sišli smo niz posljednjih nekoliko stuba i ušli u predvorje.

- Može i sutra. Svрати nakon posla. Ali ja biram film i ja kuham večeru. To je najmanje što mogu učiniti za svoju užtogljenu babu - podrugljivo se iscerio, pa sam ga zveknula po ruci.

- Molim te, prestani s tim. Inače ništa od deserta - rekla sam, zatreptavši zločesto i zavodljivo.

- Desert? - upitao je, otvarajući mi vrata da izađem.

- Nego što. Jučer sam kupila jabuke, cijeli tjedan jede mi se pita. Kako ti to zvuči? - upitala sam, pretražujući ulicu u potrazi za Jamesom.

- Pita od jabuka? Domaća pita od jabuka? Isuse, ženo, želiš me dokrajčiti? Uf - mljacao je, proždrljivo me promatrajući.

- Dakle, mladi gospodine, vi mene promatrate kao da sam zalogajčić - izjavila sam oponašajući Scarlett O'Hara što sam bolje mogla.

- Nacrtaj mi se sutra s pitom na vratima i možda te nikad ne pustim da odeš - rekao je brzo, rumenih obraza i kose razbarušene vjetrom.

- To bi bilo nepodnošljivo - prošaptala sam. *Uh*. - A sad nestani, nosi se po svoj film! - rekla sam, prijateljski gurajući dva metra komada od sebe. *Ne zaboravi da ima harem!* vikala sam sama sebi u mislima.

- Caroline? - začula sam zabrinut glas i osvrnuvši se, ugledala Jamesa kako nam prilazi.

- O, bok, Jamese - rekla sam i još uvijek se smijući, malo se odmaknula od Simona.

- Jesi li spremna? - upitao je, pažljivo odmjeravajući Simona. Simon se ispravio u vojnički stav i jednako pažljivo uzvratilo pogled.

- Jesam, idemo. Simone, ovo je James. James, ovo je Simon. - Prignuli su se malo bliže kako bi se rukovali i vidjela sam da su i jedan i drugi prečvrsto stisnuli šaku te da nijedan nije želio prvi pustiti. Zakolotala sam očima. *Bravo, dečki, obojica se možete pišanjem potpisati u snijegu - samo čija će slova biti veća?*

- Drago mi je, Jamese. James, je li tako? Ja sam Simon. Simon Parker.

- James, da. James Brown.

Vidjela sam prvi tračak smijeha na Simonovom licu.

- O. K., Jamese, idemo mi. Simone, čujemo se kasnije - umiješala sam se, prekinuvši najdulju ceremoniju rukovanja u ovom stoljeću.

James je krenuo prema automobilu, a Simon me pogledao.

- Brown? James Brown? - rekao je jako tiho, a ja sam prigušila smijeh.

- Ma šuti - odvrtila sam jednako tiho, smiješeći se Jamesu kad se okrenuo prema nama.

- Bilo mi je drago, Simone. Vidimo se - doviknuo je, nježno me gurkajući prema autu dlanom prislonjenim na leđa. Ja to isprva nisam ni primijetila, jer nas dvoje uvijek smo tako hodali, ali zato ga je Simon iznenađeno pogledao.

Hmm...

James mi je otvorio vrata pa zaobišao auto da i sam sjedne. Dok smo odlazili, Simon je još stajao pred zgradom. Protrljala sam ruke i pogledala Jamesa, koji se probijao kroz promet.

- Dakle, kamo ćemo?

Udobno smo se smjestili u popularni bar koji je James bio odabrao. Izgledao je baš kao mjesto koje bi se svidjelo Jamesu: profinjeno i otmjeno, prožeto prikrivenim seksepilom. Tamnocrvena, pro hladna koža stolaca dočekala nas je kad smo se smjestili i počeli ponovno upoznavati nakon tolikih godina razdvojenosti.

Dok smo čekali da nam priđe konobar, proučavala sam Jamesovo lice. Još je uvijek izgledao kao na fakultetu: kratko podšišana kosa boje pijeska, prodoran pogled, mršavo tijelo i držanje koje me uvijek podsjećalo na mačje. Godine su mu samo još popravile izgled, a njegove su strateški poderane traperice i crna vesta od kašmira prijanjali uz tijelo točno toliko da vidim da je u dobroj formi. James se ranije bavio penjanjem po stijenama, bio je neumoran u osvajanju planina. Svaka stijena, svaka planina za njega su bili prepreka koju je *morao* svladati, nešto što je morao osvojiti.

Nekoliko sam puta pošla s njim na penjanje potkraj naše veze, iako sam od malih nogu bila nesigurna na visinama. Ali gledati Jamesa kako se penje, vidjeti kako se njegovi izduženi mišići napinju i dovode njegovo tijelo u položaje koji su se činili neizvedivima bilo je vrtoglavo iskustvo i tih sam se noći bacala na njega pod šatorom kao da sam opsjednuta.

- O čemu razmišljaš? - upitao je, prekidajući me u prisjećanju.

- O tome koliko si volio penjanje. Još se time baviš?

- Bavim, ali nemam više toliko vremena kao prije. Zatrjavaju me poslom. Ipak, nastojim otići do Big Basina kad god stignem - rekao je, smiješeći se. Prišla nam je konobarica.

- Što biste željeli naručiti? - upitala je, spuštajući ubruse pred nas.

- Njoj votka-martini s tri masline, a meni tri prsta Macallana - rekao je. Konobarica je kimnula i otišla po naša pića.

Promatrala sam ga kako se udobnije namješta na stolcu, a potom me pogledao.

- Joj, oprosti, Caroline, još uvijek to piješ?

Pogledala sam ga suženim očima. - Slučajno da. Ali što da mi se večeras to nije pilo?
- odvrtila sam neljubazno.

- Pogriješio sam, priznajem. Što bi željela? - upitao me, domahujući konobarici da se vrati.

- Votka-martini s tri masline, molim - rekla sam, namigujući.

Izgledala je zbunjeno.

James se glasno nasmijao, a ona je još jednom otišla, odmahujući glavom.

- Priznajem poraz, Caroline. Priznajem poraz - rekao je, pomno me proučavajući.

- Dakle, da čujem čime si se bavio ovih godina - naslonila sam lakte na stol, a bradu na dlanove.

- Hm, kako da sažmem godine u nekoliko rečenica? Završio sam pravo, zaposlio se u pravnom uredu ovdje u gradu, radio kao pas dvije godine. Odonda sam se malo opustio, sada tjedno radim samo šezdeset pet sati i lijepo je ponovno vidjeti danje svjetlo, priznajem - rekao je široko se osmjehujući i ni ja nisam mogla suspregnuti osmijeh. - A kad radim toliko koliko radim, naravno da nemam vremena za društveni život, pa je prava sreća da sam te spazio na onoj zabavi prošlog mjeseca - dovršio je, oslanjajući se na lakte i približavajući se meni preko stola. Jillian je česta gošća zabava, a ja sam joj povremena pratnja. Navodno je to dobro za posao. Mogla sam znati da ću kad-tad na nečemu takvom naletjeti na Jamesa.

- Znači, vidio si me, a nisi mi prišao. A sad smo ovdje, dva tjedna kasnije, i ti želiš da ti preuredim stan. Kako to? - Uzela sam piće koje je upravo stiglo pa otpila velik gutljaj.

- Želio sam ti se javiti, vjeruj mi. Ali nekako nisam mogao. Previše je vremena prošlo. Tada sam shvatio da ti radiš za Jillian, čiji mi je studio predložio prijatelj, pa sam zaključio: *Savršeno!* - Nagnuo je čašu prema mojoj da se kucnemo.

Malo sam ga promatrala pa podigla čašu. - Znači, doista me želiš zaposliti? Ovo nije nekakva igrice da me odvučeš u krevet, je li tako?

Smireno me pogledao. - Izravna kao i uvijek, koliko vidim. Ali ne, ovo je čisti posao. Priznajem da nisam bio sretan kad smo prekinuli, ali prihvatio sam tvoju odluku. I eto

nas. Meni je stvarno potreban dekorater. Ti si dekorater. To je jednostavna jednadžba, ne čini ti se?

- Dizajner - rekla sam tiho.

- Molim?

- Dizajner - ponovila sam glasnije. - Ja sam dizajner interijera, a ne dekorater. To su dva različita zanimanja, gospodine fiškalu - otpila sam još jedan gutljaj.

- Naravno, naravno - odvratio je, pozivajući ponovno konobaricu.

Iznenadena sam pogledala vlastitu čašu i shvatila da je prazna.

- Jesi li za još jedno? - upitao je, a ja sam kimnula. Tijekom razgovora koji je potrajao jedan sat doznala sam i što želi u svom novom domu. Jillian je bila u pravu. Želio je da mu uredimo cio stan, od parketa do vaza - i sve između. Provizija bi bila pozamašna, a čak bi nam dopustio da fotografiramo stan za dizajnerski časopis koji mi je Jillian predlagala. James potječe iz imućne obitelji - Brownovi iz Philadelphije, ma kako niste čuli za njih? - i znala sam da vjerojatno većinu projekta plaća obiteljskim novcem. Odvjetnici njegovih godina ne mogu si još priuštiti stan kakav on ima, a pogotovo u jednom od najskupljih gradova u Sjedinjenim Državama. Ali zaklada za nasljednike divna je tradicija, a Jamesova je pozamašna. Jedna je od boljih stvari u našoj vezi bila mogućnost da već na fakultetu izlazimo na bolja mjesta, a ne samo na pizzu. Taj mi se dio veze sviđao, priznajem.

Svidjet će mi se i taj dio ovog projekta. Zapravo raspolaže neograničenim budžetom. Jedva sam čekala da počnem raditi.

Na kraju je večer ispala prilično dobra. Kao i sa svim bivšima, i kod nas je bilo prisutno sjećanje na bliskost, nostalgija koju dijelite samo s nekim koga ste intimno upoznali - i to u razdoblju života kad još niste bili posve odrasla osoba. Bilo ga je lijepo ponovno vidjeti. James je uvijek bio snažna osoba, prodoran i pun samopouzdanja, i ovaj me susret podsjetio zašto mi se nekad sviđao. Smijali smo se i prepričavali zgođe iz vremena dok smo bili zajedno i s olakšanjem sam shvatila da se i dalje dobro slažemo. Moći ćemo se snaći ako budemo provodili vrijeme zajedno na projektu. Nismo se osjećali nelagodno, iako je to bila stvarna mogućnost.

Potkraj večeri odvezao me kući i prvi postavio pitanje na koje sam ja silno željela čuti odgovor. Ugasio je motor pred mojom zgradom i pogledao me.

- Viđaš li se s kime? - upitao je tiho.

- Ne, ne viđam. Ali to nije pitanje koje baš dopuštam klijentima - rekla sam u šali, pogledavajući svoj prozor. Vidjela sam Clivea kako sjedi na svojem uobičajenom mjestu na prozorskoj dasci i nasmiješila se. Nisam se mogla suzdržati od pogleda i prema Simonovu prozoru, a isto tako nisam mogla spriječiti želudac da zatreperi kad sam vidjela plavičast odbljesak televizora na zidu njegova stana.

- Pa onda ću se ubuduće, kao klijent, naravno, suzdržavati od postavljanja takvih pitanja, gospođice Reynolds - nasmijao se.

Okrenula sam se prema njemu. - U redu je, Jamese. Ti i ja odavno smo prešli granicu poslovnog odnosa - rekla sam i sa zadovoljstvom primijetila da se kroz njegovo savršeno držanje na trenutak probila nelagoda.

- Mislim da ćemo se dobro zabaviti.

Sad sam se ja nasmijala. - O. K., nazovi me sutra u ured i početak ćemo. Opelješit ću te do gole kože, stari moj. Pripremi kreditnu - rekla sam izazivački, izlazeći iz auta.

- Nisam ni mislio da nećeš - namignuo je i domahnuo pozdrav.

Pričekao je da uđem u zgradu, pa sam mu zatvarajući vrata za sobom mahnula. Bilo mi je drago što sam se dobro držala večeras. Kad sam stigla do svojih vrata, učinilo mi se da čujem neki zvuk. Osvrnula sam se, ali nije bilo nikoga. Clive je već mjaukao u znak dobrodošlice, pa sam se nasmiješila i ušla, podigla mačka i nježno ga zagrlila, a on me zagrlio na pravi mačji način, spuštajući mi kandžice na rame.

Iduće večeri valjala sam tijesto za pitu kad sam dobila poruku od Simona.

Dođi kad god želiš. Neću početi s večerom prije nego što stigneš.

Još nisam gotova s pitom, ali dolazim uskoro.

Trebaš pomoć?

Kako ti ide guljenje jabuka?

Nisam stigla ni odgovoriti kad sam čula kucanje na vratima. Otišla sam otvoriti još uvijek brašnjavih ruku, pa sam gurnula kvaku laktom. - O, bok - rekla sam, gurajući vrata nogom da se otvore do kraja.

- Kod tebe izgleda kao kraj *Lica s ožiljkom* - primijetio je pa prinio prst mojemu nosu i potom mi pokazao brašno na njemu.

- Kad se radi o prhkom tijestu, ne znam za mjeru - rekla sam, dok je on zatvarao vrata.

- Dobro da znam. Takve informacije uvijek dobro dođu - odvratio je i pljesnuo me po ruci kad sam ga pokušala posuti brašnom.

Potom me pošteno odmjerio, prelazeći svojim plavim očima preko moga tijela. - Nisi se šalila za ovo s pregačom. Ne mogu obećati koliko ću izdržati, a da ne posegnem za tvojim *buhlicama*.

- Ulazi i primi se jabuka, prijatelju - odbrusila sam i krenula prema kuhinji, njišući bokovima više nego inače. Od Simona je dopro težak uzdah. Provjerila sam što imam na sebi: majicu bez rukava, stare traperice, na nogama ništa, preko svega toga pregaču na kojoj piše: *A tek da mi vidiš pogačice...*

- Kad kažeš "primi se jabuka", na koje točno jabuke misliš? -upitao je iz kuhinje, skidajući vestu.

Stresla sam glavom da se razbistrim, gledajući Simona u crnoj majici kratkih rukava i ispranim trapericama. Opet je bio bos i divila sam se koliko se udomaćio u mojoj kuhinji.

Zaobišla sam šank i dohvatila valjak za tijesto. - Da znaš da ću te bez grižnje savjesti udariti valjkom po glavi ako nastaviš s ovim seksualnim uznemiravanjem - upozorila sam ga, pritom sugestivno prelazeći gore-dolje po valjku.

- A ja bih tebe zamolio da prestaneš maziti valjak ako želiš da se pozabavim tim tvojim jabukama - rekao je, gledajući moje ruke.

- Ne zbijaj šale s pitom, Simone - odvratila sam, prosipajući malo brašna po radnoj plohi.

Neko je vrijeme šutio, samo očarano promatrajući kako tapkanjem oblikujem tijesto za pitu. - A što ćeš sad s tim? - upitao je nekako promuklo.

- S čim, s ovim? - upitala sam, nadvijajući se nad radnu plohu, možda mrvicu namjerno prenaglašeno izvijajući leđa.

- Mhm... - odvratio je.

- Prvo ću stanjiti tijesto valjkom. Vidiš, ovako - ponovno sam ga izazivala, gurajući valjak naprijed-natrag, pazeći dobro da te pokrete prate i pokreti bokova i da pri valjanju naprijed *cure* dođu do punog izražaja.

- Ajoj - prošaptao je, a ja sam mu se zločesto iscerila.

- Je li sve kako treba, frajeru? Tek smo na gornjoj kori pite, još nas čeka donja - dobacila sam mu preko ramena. Čula sam kako je zagrebao noktima po radnoj plohi, stežući je šakama. - Jabuke. Jabuke. Ja sam zadužen za jabuke - ponavljao je sam sebi pa se okrenuo prema cjedilu u sudoperu, u kojem su ga čekale jabuke.

- Čekaj da ti dodam nož za guljenje - rekla sam, prišla mu s leđa, privinula se uz njega i posegnula oko njega dohvatiti nož za guljenje povrću iz drugog sudopera. Ovo je baš zabavno.

- Gulim jabuke, ja samo gulim jabuke. Uopće ne osjećam *tvoje* jabuke na sebi. Ne, ne, uopće ne - pjevušio je i ja sam se glasno nasmijala.

- Evo ti, guli - smilovala sam se i maknula iz njegova dijela kuhinje. Usput sam možda omirisala njegovu majicu.

- Jesi li ti to mene upravo ponjušila? - upitao me, još uvijek se usredotočujući na jabuke.

- Moguće - priznala sam i vratila se valjku za tijesto, nepotrebno ga snažno stisnuvši.

- I mislio sam da jesi.

- Hej, ako ti možeš mene, mogu i ja tebe - dobacila sam, istresajući svoje seksualne frustracije na nesretnom, bespomoćnom prhkom tijestu.

- U redu, to je pošteno. I koju sam ocjenu dobio?

- Dobar. Zapravo, vrlo dobar. Coccolino?

- Lenor. Ostao sam bez Coccolina - priznao je.

Nasmijala sam se i nastavili smo valjati i guliti. Petnaestak minuta kasnije imali smo punu zdjelu oguljenih i narezanih jabuka i savršeno razvaljano tijesto za pitu. Usto smo popili po čašu vina.

- O. K., što sad? - upitao je, brišući brašno s radne plohe i pospremajući.

- Sad ćemo malo začiniti stvari i dodati nešto kiselo - rekla sam, vadeći cimet, muškatni oraščić, šećer i limun.

- A gdje mene trebaš? - upitao je, spremno pokazujući brašnjave ruke.

Svakakvi su mi odgovori proletjeli glavom i morala sam se ugristi za jezik da mu odgovorim što doista trebam od njega. - Prvo obriši ruke, a potom počinjemo. Bit ćeš moj pomagač.

Osvrnuo se u potrazi za kuhinjskom krpom, za koju sam znala da sam je bila pripremila. Već sam je spazila na radnoj plohi kad sam osjetila dva snažna dlana na stražnjici.

- Koji vrag? - rekla sam, ukipivši se na mjestu.

- Bok - rekao je veselo, ne mičući ruke.

- Objasni koga vruga izvodiš? - upitala sam, istodobno predbacujući srcu da mi pokušava skakanjem zbrisati iz tijela kroz usta.

- Rekla si da obrišem brašno s ruku - promućao je kroz smijeh, lijepo brišući ruke o moje guzove.

- A ti si to ovako protumačio? - odvratila sam, okrećući se prema njemu, mičući njegove ruke sa sebe.

- A što da kažem? Nekonvencionalan pristup susjedskim odnosima - rekao je, a oči su mu letjele između mojih usana i očiju.

- Čeka nas pita, susjede. Molit ću vas da se ponašate kao gospodin. Moju guzu nitko ne dira bez pozivnice - hihotala sam se, još uvijek ne puštajući njegove ruke. Prelazio je palcem po mojem dlanu i prošli su me žmarci, a misli su mi postale mutne. Mene će ovaj lik ubiti. - Nestani u svoj kut, ruke k sebi i upristoji se - naredila sam mu.

Frknuo je nosom i okrenuo se, a ja sam iskoristila trenutak da si olakšam dušu. - Bože dragi i svi sveci - promrmljala sam i pridružila mu se kod zdjele s jabukama. - Odsad nadalje radiš kako ti ja kažem, jasno? - rekla sam, posipajući jabuke šećerom.

- Jasno.

Promiješala sam ih rukama. Simon je slijedio moje upute kao da su zakon. Kad sam rekla da doda još šećera, dodao je još šećer.

Kad sam rekla da doda još cimeta, poslušao je. Kad sam rekla da iscijedi limun, zgromio ga je toliko temeljito da sam se jedva suzdržavala da se ne bacim na njega.

Miješala sam jabuke kušajući usput i kad su konačno imale okus kakav sam željela, jedan sam komadić prinijela njegovim ustima. - Otvori usta - rekla sam i on se prignuo bliže.

Spustila sam jabuku na njegov jezik, a on je zatvorio usta prije nego što sam uspjela izvući prste. Zaklopio je usne oko njih i polako ih usisao, poigravajući se s njima jezikom, namjerno vrlo polagano.

- Slasno - rekao je potom tiho.

- Ah - odgovorila sam ja vrlo smisleno, jedva držeći oči otvorene zbog ovog utjelovljenja seksepila na dvije noge pred sobom.

Žvakao je jabuku. - Slatka. Slatka Caroline.

- Ah - izjavila sam još jednom. Mozak je znao da je ovo jako loše, a srce je tuklo kao da će iskočiti.

- Fino? - upitao je, promatrajući me sa samodopadnim smiješkom koji je bio na granici podrugljivosti.

- Fino - odvrtila sam, još zapaljena obrađivanjem prsta. Ma kakvo primirje, briga me i za to i za harem. Koga briga i ako ne dobijem svoj O? Dovoljan mi je bilo kakav kontakt s ovim ovdje.

Zagrebao je ispod površine i bila sam spremna poderati mu svu odjeću s tijela, baciti ga na pod i iskoristiti među jabukama, cimetom i valjcima, kad je zazvonio telefon.

Hvala nebesima.

Pogledala sam plavookog vruga i pohitala na drugi kraj stana, što dalje od njegove magije. Dok sam bježala, vidjela sam da se snuždio od razočaranja.

- Bok, mala, što radiš večeras? - dreknula je Mimi čim sam se javila. Morala sam odmaknuti telefon od uha da ne prokrvari. Mimi ima tri razine jačine zvuka: normalno glasna, uzbuđeno glasna i pijano glasna. Sad je bila negdje na kraju uzbuđene i spremala se zakoračiti u pijano glasnu.

- Evo spremam se na večeru. A gdje si ti? - upitala sam, kimajući Simonu koji se primio jabuka i raspoređivao ih po tijestu.

- Izašla sam na piće sa Sophijom. Što radiš? - zatulila je.

- Sad sam ti rekla, spremam se na večeru - nasmijala sam se. Simon je ušao u dnevnu sobu noseći pitu. - Da je strpam u pećnicu? - upitao je.

- Čekaj malo, Mimi. Ne još, prvo je moram premazati vrhnjem - odgovorila sam mu i poslušno se vratio u kuhinju.

- Caroline, pa to je neki frajer? S kim si ti to? S kim večeraš? Koga ćeš premazati vrhnjem? - izvikivala je pitanja kao mitraljez, još glasnije nego dosad.

- Smiri se. Isuse, kako si glasna! Večeram sa Simonom, trenutačno spravljamo pitu od jabuka - pojasnila sam, a ona je odmah sve to odvrištala Sophiji.

- Sranje - promrsila sam kad sam čula da je telefon promijenio ruku.

- Reynoldsice, koga ti to vruga radiš? Je l' ti to pečeš pite sa svojim susjedom? Jeste li vi to goli u kuhinji? - vikala je sad Sophia, jer na nju je došao red da me podvrgne ispitivanju.

- O. K., kao prvo ne, a kao drugo, vas dvije morate se malo primiriti. Prekidam - povikala sam da je nadglasam. U pozadini sam čula Mimi kako izvikuje prljavštine o pitama i vrhnju, a Sophia je bila usred prijetnje da će me ubiti prekinem li. Prekinula sam.

Uzdahnula sam i vratila se Simonu, koji je još uvijek stajao s pitom u ruci. Morala sam se nasmijati.

- Jao, kako je ovo dobro - zadrhtala sam, zaklapajući oči i prepuštajući se užitku.

- Znao sam da će ti se svidjeti, ali nisam imao pojma da ćeš ovoliko uživati - odvratio je šapatom, gledajući me napeto.

- Prestani pričati, sve ćeš upropastiti - negodovala sam, protežući se, spremna prihvatiti sve što mi je želio dati.

- Hoćeš još? - upitao je, uzdižući se na lakte.

- Ako dobijem još malo, sutra neću moći hodati.

- Ma navali, budi i ti jednom zločesta, zaradila si to. Znam da želiš još, Caroline - izazivao me priginjući se bliže.

- Može - prihvatila sam, otvarajući usta. Zaklopila sam oči, čekajući dodir na jeziku. Kad je stigao, uzdahnula sam i zatvorila usnice, uživajući.

- Nikad nisam vidio curu koja može toliko podnijeti u jednoj turi - divio se, promatrajući me kako se rastapam od slasti.

- E pa, nisi vidio ni curu koja toliko voli mesne okruglice kao ja - uzdahnula sam, sita i presita, ali još uvijek ne želeći da užitku dođe kraj.

Simon mi je pripremio po svoj prilici najukusniju večeru koju sam ikad okusila, nije mogla biti slasnija i oborila me s nogu. Naučio je spravljati mesne okruglice od neke žene u Napulju, kleo se da slasnije od tih neću probati. Nakon ni manje ni više nego sedam prljavih primjedbi o okruglicama i ustima, morala sam mu priznati da su njegove kuglice najbolje što sam ikad iskusila.

Nikad neću poželjeti ničije druge.

Potom sam sama pojela cijelu vrećicu tjestenine, a onda i pola njegovih okruglica, uza svoje, naravno. Ustrajala sam da bar posljednju on uzme, ali odbio je i brzo sam pristala da utrpa to savršenstvo u moja usta.

Simon je bio krasan domaćin: odmah mi rekao da samo sjednem, pijuckam vino i gledam njega kako radi. Zabavljao me pričama s putovanja dok je pripremao sastojke za večeru, a iako je skuhaio jednostavno jelo, izveo je to savršeno. - *Nonna* je obećala da će me naučiti raditi svoje *polpette*, ali samo ako naučim raditi i umak i nikad ih ne napravim bez njega. Ako se ikad usudim poslužiti ih s kupovnim umakom, doletjet će prvim zrakoplovom koji uhvati i slomiti kuhaču na mojim leđima.

- I morao si je zvati *nonna*? - nasmijala sam se, zavaljujući se u stolcu i otkopčavajući dugme traperica. Nije me ni najmanje bilo sram. Pojela sam brdo hrane.

- Znaš što *nonna* znači? - bio je pomalo iznenađen.

- Moja je prabaka bila Talijanka. Svi smo je morali zvati *nonna* - rekla sam i nasmijala se kad sam vidjela kako me promatra dok masiram napaćeni trbuh.

- Hoćeš li preživjeti? - podigao je obrvu i ustao rasprijeti stol.

- Samo mi treba mali predah - uzdahnula sam s mukom, pridižući se.

- Ne, ne, ne moraš pomagati - odmah je rekao, pritrčao i uzeo moj tanjur.

- Nisam ni namjeravala. Mislila sam se odvući do onog tamo kauča i izgubiti svijest - pokazala sam glavom prema dnevnoj sobi.

- Samo se ti odmori. Svatko tko je strpao toliko okruglica u usta zaslužuje odmor - drsko je rekao, pa sam ga kvrcnula po uhu.

- Jesmo li rekli da je bilo dosta fora s kuglicama! Nasmijao si se, sad me pusti da idem krepati u miru - odvušla sam se do dnevne sobe. Stvarno sam ispala žderonja, ali večera je bila nevjerojatna. Zavalila sam se u naslonjač i otkopčala još jedno dugme pa utonula u jastuke i prevrtjela večer u mislima.

Gledati Simona kako kuha bilo je, jednom riječju, žestoko. Dobro se snalazio u kuhinji, ako zanemarimo ono petljanje s pitom. Čak i salata koju je napravio - jednostavna zelena salata s preljevom od limuna, maslinova ulja, soli, papra i pravoga parmezana - bila je savršena.

- Ružičasta himalajska sol i ništa drugo - trijumfalno je izjavio izlazeći iz smočnice. Donio ju je s jednog od svojih brojnih putovanja i dao mi da probam malo prije nego što je njome začinio salatu. Pretenciozno? Možda, ali ne u Simonovoj izvedbi. Toliko je mnogo toga na njemu bilo zanimljivo da sam shvatila kako su moji prvotni dojmovi - zapravo pretpostavke - ispali potpuno netočni. Tko mi je kriv kad skačem pred rudo...

Čula sam ga kako zveckea posuđem i koliko god sam se željela odvući u kuhinju i pomoći mu, jednostavno nisam imala snage ustati s naslonjača. Sklupčala sam se na jednom kraju i ogledavala po sobi. Ponovno su mi pogled privukle bočice s pijeskom s raznih strana svijeta. Divila sam se koliko je svijeta vidio, ali zadivilo me i koliko ga putovanje još uvijek veseli. Pogledala sam fotografije djevojke na plaži na Bori Bori, njezinu predivnu tamnu kožu i glatke obline njezina tijela, i shvatila koliko su različite tri cure iz njegova harema. Joj, dvije - ostao je bez Katie/Pljeskavice.

Odjednom je do mene dopro miris pite od jabuka i čula sam škljocaj zatvaranja vrata pećnice. Stavila sam je na pečenje čim smo prešli u njegov stan, da bude gotova nakon večere.

- Da mi nisi ni pokušao ponuditi pite! Mrtva sam, kad ti kažem! Puna!

- Ma tiho, samo sam je izvadio da se hladi - rekao je, izlazeći iz kuhinje. - A sad miči dupe, mala. Vrijeme je za film - naredio je, gurkajući me poticajno nožnim prstima da me potakne da se uspravim.

- Što ono gledamo?

- *Egzorcista* - šapnuo je, gaseći svjetiljku na stoliću, ostavljajući nas u mraku.

- Ma ti se šališ - vrisnula sam pa se protegnula preko njega ponovno je upaliti.

- Na budi kukavica. Gledaš i točka - odrješito je odbrusio i ponovno ugasio svjetiljku.

- Nisam ja kukavica, nego znam prepoznati kad je nešto glupo, a glupo je gledati *Egzorcista* uz ugašena svjetla! To je jednostavno izazivanje vruga! - odbrusila sam i ja, paleći svjetlo.

Još malo i kao da smo u disku.

- O. K., može ovako: ugasićemo svjetla, ali - ušutkao me prstom čim je vidio da pokušavam protestirati - ako se budeš previše bojala, upalit ćemo ih. Dogovoreno?

Još sam uvijek ležala preko njegova krila, pokušavajući dohvatiti svjetiljku, kad sam shvatila da su naša lica jako blizu. I da sam u savršenom položaju da me dohvati po guzi. Znala sam da zna kako...

- No dobro - puhнула sam nezadovoljno kad je već počela teći špica i sjela.

Trijumfalno se nasmiješio i podigao palac.

- Još jednom digni taj palac i odgrist ću ga - zarežala sam, dohvaćajući pašminu s naslona i omatajući se njome za zaštitu. Prva minuta filma, a ja se već tresem od straha.

Od tog sam trenutka sjedila napeto poput puške i svaka prethodna sumnja da se dečki bolje drže gledajući horore iščezla je tijekom scene kad se Regan popiški na pod tijekom večere.

Do trenutka kad je na scenu stupio svećenik, bila sam na najboljem putu da se uspnem Simonu u krilo. Već sam grčevito stezala njegovo bedro, gledajući ekran kroz pašminu, koja mi je sad bila prebačena i preko glave.

- Da znaš da te mrzim jer si me natjerao da gledam ovo - prošaptala sam mu u uho, što je zapravo bila samo posljedica toga koliko sam mu blizu sjedila. Nisam se odvajala od njega ni kad je trebao na toalet. Ustrajao je da ostanem stajati na hodniku, ali ja sam se zalijepila za vrata kupaonice, panično šibajući očima lijevo-desno, još uvijek s pašminom na glavi.

- Hoćeš da ugasio film? Ne želim ti priuštiti noćne more - ponudio je šapatom, ne skidajući pogled s ekrana.

- Samo me idućih nekoliko noći poštedi nabijanja po zidu, molit ću. Moji živci to ne bi izdržali - rekla sam, vireći prema njemu kroz tkaninu.

- Jesi li uopće čula ikakvo nabijanje u posljednje vrijeme? - upitao je, kolutajući očima kao i svaki put večeras kad bi me vidio kako se skrivam iza pašmine.

- Zapravo i nisam. Što se zbiva?

Duboko je udahnuo. - Pa sad... - počeo je, ali u tom trenutku iz televizora se začuo jeziv zvuk i oboje smo poskočili.

- O. K., možda ovo i jest pomalo strašno. Hoćeš da sjednemo bliže? - predložio je, zaustavljajući film.

- Mislila sam da nikad nećeš ponuditi - zavapila sam i skoknula mu u krilo, smještajući se između njegovih bedara. - Hoćeš malo pašmine? - ponudila sam i nasmijao se.

- Ne, bit ću muško. Slobodno se ti skrivaj - rekao je pomalo drsko.

Oštro sam ga pogledala - kroz pašminu, razumije se - pa gurnula jedan prst kroz otvor. - Pogodi koji ti prst pokazujem - rekla sam, mašući mu njime pred nosom.

- Tiho, počinjemo - odvratio je, obgrlivši me i privlačeći bliže k sebi.

Bio je topao, snažan i divan, ali nikakva obrana od *Egzorcista*. O čemu smo ono razgovarali? Nisam se mogla baviti nikakvim nabijanjem po zidu osim Reganinim, a ludara je upravo razbijala zid i ukrašavala ga juhom od graška. Ostatak prokletog filma odgledali smo smotani jedno oko drugoga kao dva pereca i naposljetku je ipak popustio pred primamljivom lažnom sigurnošću virenja kroz pašminu.

Klik. Klik. Klik.

Koji je to vrag?

Klik. Klik. Klik.

O, ne.

Ležala sam u krevetu kao paralizirana, a sva svjetla u mom stanu bila su upaljena. Klik. Klik. Klik.

Povukla sam prekrivače više, prekrila lice sve do očiju, koje su pak panično šarale po sobi. Mozak je znao da smo sigurni i da se ništa ne događa, ali isto je tako bez prestanka vrtio scene iz onog jezivog, jezivog filma, odbijao je isključiti se i konačno zaspati. Živci su bili spremni za paničarenje, slali su rijeke adrenalina mojim tijelom. Mrzila sam Simona svim svojim bićem što me nagovorio na *Egzorcista*. I željela da je pored mene.

Klik. Klik. Klik.

Ma koji je to vrag?

Klik. Klik. Klik.

Ništa to nije.

A tada je Clive skočio k meni na krevet i zavrištala sam kao da me napao serijski ubojica. Clive je podigao rep i prosiktao odgovor, sigurno sav u čudu zašto mamica vrišti na njega. Klik-klik-klik je bio zvuk Cliveovih vražjih kandža na parketu.

Trenutak kasnije zavibrirao je moj telefon, protresao sa noćni ormarić i izvukao iz mene još jedan vrisak. Simon.

- Koji se vrag događa kod tebe? Zašto vrištiš? Jesi li dobro? - povikao je čim sam se javila, a čula sam ga podjednako glasno iz telefona i kroz zid.

- Dovuci dupe ovamo, ti i tvoj jebeni horor isprepadali ste me! - bijesno sam se izderala i prekinula. Baš kao nekada kad sam bila dijete i pretrčavala posljednjih nekoliko stuba izlazeći iz podruma u potpunj panici, sad sam šmugnula natrag u

krevet i sletjela ravno na sredinu. Potom sam se omotala pokrivačima pa bojažljivo provirila. Simon je pokucao i čula sam da otvara vrata.

- Caroline? - zazvao me.

- Ovdje sam! - povikala sam iz spavaće sobe. Žalosti me priznati, ali bilo mi je drago što je tu.

- Donio sam pitu - rekao je, smiješeći se posramljeno. - I ovo - dometnuo je, izvukavši iza leđa pašminu.

- Hvala - nasmiješila sam se, skrivajući se iza jastuka.

Nešto kasnije smjestili smo se na mom krevetu, svatko s tanjurom pite i čašom mlijeka. Nakon večere bili smo presiti za pitu, a kasnije previše ustrašeni. Clive i njegove fantomske kandže zbrisali su u drugu sobu čim se Simon pokazao. Clive je drsko mahnuo repom i zakolutao očima.

- Koliko imaš godina? - upitala sam, režući malo pite viljuškom.

- Dvadeset osam. Ti?

- Dvadeset šest. Znači, dvije odrasle osobe od dvadeset šest i dvadeset osam godina drhte od straha zbog filma - zaključila sam, nabadajući pitu. Bila je ukusna.

- Ne bih baš rekao da drhtim - pobunio se. - Malo sam isprepadan? To da. Ali došao sam samo da prestaneš vrištati.

- I po pitu - dodala sam, namigujući.

- Ma tiho tamo - priprijetio je pa utrpao komad pite u usta. - Isuse, kako je ovo dobro - izjavio je s uzdahom, žvačući zaklopljenih očiju.

- Znam, da. Ima nešto posebno u domaćem tijestu i jabukama. Ima li išta bolje od toga?

- Bilo bi bolje samo da uživamo u ovoj piti goli - iscerio se, otvarajući jedno oko.

- Ništa od skidanja, prijatelju. Šuti i jedi svoju pitu - uperila sam vilicu u njegov tanjur.

Neko smo vrijeme jeli u tišini.

- Sad mi je bolje - rekla sam nekoliko minuta kasnije, pijujući mlijeko.

- I meni. Više se ničega ne bojim.

Nasmiješio se, a ja sam odložila naše tanjure na noćni ormarić. Zadovoljno sam uzdahnula i zavalila se na jastuke, sita i manje prestrašena.

- Nego... jednostavno moram pitati. James Brown? Mislim ozbiljno, James Brown? - nasmijao se i spustio do mene na jastuke, a ja sam ga gurnula nogom. Potom smo se pogledali, ležeći tako ruku podmetnutih ispod glave.

- Znam, znam. I ne vjerujem da si izdržao ovoliko dugo bez komentara! Znam da od sinoć čekaš priliku za fore na njegov račun.

- A sad ozbiljno, tko ti je taj?

- Novi klijent.

- Aha, sve jasno - rekao je, zadovoljna izraza lica.

- I stari dečko - dodala sam, promatrajući ga u iščekivanju reakcije.

- Tako dakle. Novi klijent i stari dečko - čekaj, onaj pravnik? - upitao je, trudeći se ne djelovati previše znatiželjno. *Bezuspješno* se trudeći.

- To je taj. Nismo se vidjeli godinama.

- I sad ćete surađivati?

- Vidjet ćemo kako će to ispasti. Ne znam još.

Doista nisam znala kako će izgledati suradnja s Jamesom. Bilo mi je drago vidjeti ga, ali znala sam da neće biti lako zadržati profesionalnost ako James zaključi da želi nešto više. A moj mi je instinkt vrištao da James želi više. U prošlosti je imao više kontrole nada mnom nego što sam mu ja željela dati. Jednostavno sam bila uvučena u crnu rupu zvanu James Brown - a čak me nije ni sredio Kum Soula.

- Uglavnom, morat ćemo raditi zajedno. Projekt će biti super za mene, želi preurediti cijeli stan - uzdahnula sam zadovoljno, već razmišljajući o bojama. Prevrnula sam se na leđa i protegnula. Večeras sam natrpala toliko hrane u želudac da se pobunio i tjerao me u san.

- Ne sviđa mi se James - rekao je Simon nakon dulje tišine. Pogledala sam ga i vidjela da se mršti.

- Ni ne poznaš ga, kako znaš da ti se ne sviđa? - nasmijala sam se.

- Jednostavno mi se ne sviđa - bio je uporan. Pogledao me i njegove plave oči odmah su me počele hipnotizirati.

- Ma daj, samo se bez veze duriš - rekla sam i razbarušila mu kosu. Nisam trebala. Bila je primamljivo mekana...

- Ne durim se. Samo mi James smrdi - negodovao je.

- Ali zato ti mirišeš kao proljetna livada po Lenoru - izjavila sam ozbiljno, njušeći zrak oko nas.

Podigao je ruke iznad glave i znala sam da bih se mogla jednim okretom privinuti uz njega, zavući mu se između vrata i ramena. Pogledao me, jedva primjetno podižući obrvu. Razmišljamo li mi to o istome?

Želi li me privinuti?

Želim li se ja privinuti?

Ah, koragu sve...

- Privinut ću se uz tebe - najavila sam pa se odmah otkotrljala prema njemu, stavila glavu uz njegov vrat, prebacila mu lijevu ruku preko grudi, a desnu zavukla pod njegov jastuk. Noge sam ostavila gdje su i bile - toliko blesava ipak nisam.

- O, bok - rekao je iznenađeno. Ali odmah se smotao oko mene. Uzdahnula sam, sva začahurena u mušku čaroliju.

- Otkud sad ovo, *prijateljice*? - prošaptao mi je u kosu i zadrhtala sam.

- Zakasnjela reakcija na *Egzorcista*. Treba mi malo *privinuća*. To je u redu među prijateljima, ne misliš?

- Mislim, ali nisam znao da smo mi taj tip prijatelja - upitao je, šarajući prstima po mojim leđima. On i ti njegovi prsti...

- Snaći ću se ja nekako. Ti? - zadržala sam dah u iščekivanju odgovora.

- Snaći ću se i ja, samo... - počeo je i zašutio.

- Samo? Samo što? - potaknula sam ga, pogledavajući ga odozdol. Pramen moje kose izvukao se iz gumice i pao između nas. Simon ga je odmaknuo i pažljivo ga zataknuo za moje uho.

- Samo da si u onom Barbie negližeu, ne bismo ovako mirno ležali.

- U tom slučaju, dobro da nisam i da smo samo prijatelji, ha? - prisilila sam se kazati. Pogledao me u oči.

- Prijatelji, da.

Izdahnua je, a ja sam udahnula. Isti zrak.

- Samo me zagrlj, Simone - rekla sam tiho i on se zadovoljno iskesio.

- Dolazi ovamo - rekao je i privinuo me uza se. Skliznula sam malo niže i zaustavila se kad sam čula otkucaje njegova srca. Prebacio je pašminu preko nas i još sam jednom primijetila kako je mekana. Baš dobro da je ima. >Z

- Super mi je ova pašmina, ali moram reći da mi uopće ne paše uz tvoj stan... nije nešto što bi tip poput tebe trebao imati - razmišljala sam naglas. Bila je jako retro, svijetlozelena i tamnonarančasta. Simon dugo nije ništa rekao i pomislila sam da je možda zaspao.

- Bila je mamina - rekao je tada tiho i snažnije me zagrljio. Nakon toga više nismo ništa govorili.

Simon i ja tu smo noć spavali zajedno pod upaljenim svjetlima moga stana.

Clive i njegove kandže nisu nas ometali.

Jedanaesto poglavlje

Probudila sam se nekoliko sati kasnije, prenuvši se kad sam u snu osjetila toplinu tijela do svojega, zamjetno krupnijeg od Cliveova, koje se inače stiskalo uz mene u krevetu. Pažljivo sam se okrenula na leđa, od Simona, i promotrila ga. Dobro sam ga vidjela jer su sva svjetla u stanu još uvijek bila upaljena, čuvajući nas od strave horora.

Protrljala sam oči i promotrila svojega *krevetnog kompića*. Ležao je na leđima, rukama grleći zrak kao da sam ja još uvijek uz njega i shvatila sam da je bilo baš lijepo ležati uz njega.

Ali i da ne bih trebala ležati uz njega. Mozak je znao da ne bih. Živci su se zdušno slagali. Sve je vrištalo da sam zašla na jako, jako opasan teren. I iako je kombinacija Simona i opasnosti bila neobično zamamna, odmah sam odbacila takve misli. Okrenula sam glavu od njega i pogled mi je pao na lijepu pašminu koju je Simon stisnuo između koljena. Kao i ja, kad smo već kod toga.

Dakle, pašmina je bila mamina. Malo me stegnulo oko srca kad sam se sjetila kakvim je tihim, nježnim tonom podijelio tu sitnicu sa mnom. Nije znao da mi je Jillian pričala o njegovim roditeljima, da znam kako više nisu živi. Spoznaja da još uvijek čuva majčinu pašminu bila je dirljiva i moje je srce još jednom reagiralo.

Ja sam u dobrim odnosima sa svojima. Još uvijek žive u istoj kući u kojoj sam odrasla, u gradiću na jugu Kalifornije. Smatram ih sjajnim roditeljima i posjećujem kad god stignem, dakle na blagdane i pokoji vikend. Kao i svatko od nas u dvadesetima, trenutačno uživam u svojoj samostalnosti, ali moji su uvijek uz mene kad ih zatrebam, uvijek. Pomisao da ću jednoga dana morati ići kroz život bez njihove podrške i napornih savjeta ispunjava me bojazni, a ne mogu ni zamisliti kako bi mi bilo da sam ih oboje izgubila u osamnaestoj.

Drago mi je da Simon ima tako dobre prijatelje i tako snažna uzora kao što je Benjamin, ali koliko god nam prijatelji i partneri bili bliski, tek kad imamo nekoga kome potpuno pripadamo, imamo korijenje - a korijenje je i te kako potrebno za suočavanje s težim problemima koje nam svijet nakrca na vrat.

Simon se promeškoltio u snu i ponovno sam ga pogledala. Promrmljao je nešto što nisam posve razaznala, ali mislim da je spominjao okruglice. Nasmiješila sam se i dopustila si da provučeni prste kroz njegovu kosu, svilenkastu, rasutu po mom jastuku.

Ah, te njegove okruglice.

Uspavljajući se provlačenjem prstiju kroz Simonovu kosu, počela sam sanjariti o zemlji u kojoj mesne okruglice rastu na drveću, a pite iz tla. Nasmijala sam se sama sebi i počela tonuti u san, ponovno se privinuvši uz Simona. Osjećala sam udobnost koju

pruža samo muški zagrljaj i u glavi mi se oglasio tihi alarm, upozoravajući me da se ne približim previše. Da budem na oprezu.

Očigledno je da privlačimo jedno drugo, očigledno je da bismo u drugim okolnostima provodili dane, tjedne i mjeseci ne izlazeći iz kreveta. Ali Simon ima svoj harem, a ja pauziram od veza - a da ni ne spominjem da pauziram od O. I zato ćemo ostati *samo prijatelji*.

Prijatelji koji se međusobno hrane mesnim okruglicama. Koji se privijaju. Koji uskoro idu zajedno na Tahoe.

Zamislila sam Simona u jacuzziu, iza njega jezero u svoj svojoj veličanstvenosti. Ne znam koji mi je prizor izgledao privlačnije. Utonula sam u san, tek se malo prenuvši kad me Simon čvršće zagrlio.

Iako mu je glas bio tek mrvicu snažniji od šapata, čula sam posve razgovijetno što govori. Uzdahnuo je moje ime. Nasmiješila sam se i zaspala.

Idućeg jutra probudilo me uporno bockanje po lijevom ramenu. Promeškoljila sam se da prestane, ali nije.

- Clive, seronjo, prestani - promrmljala sam, zavladeći glavu pod pokrivač. Znala sam da neće odustati dok ga ne nahranim. Njega vodi želudac i ništa drugo. A tada sam čula smijeh - ljudski smijeh, definitivno ne Cliveov.

Naglo sam otvorila oči i cijela mi je prošla noć proletjela glavom: horor, pita, krevet. Ispružila sam desnu nogu unatrag, pipajući po krevetu dok nisam naišla na nešto toplo i dlakavo. Iako sam sad bila posve sigurna da to nije Clive, bocnula sam *to* prstom pa oprezno krenula opipavati uvis. Kao odgovor dobila sam prigušen smijeh.

- Nabijač? - prošaptala sam, ne želeći se okrenuti prema njemu. Kao i uvijek, bila sam protegnuta po cijelom krevetu, dijagonalno, glave na jednoj, a nogu na drugoj strani.

- Jedan jedini - u uhu mi je odjeknuo ugodan glas.

Donja Caroline probudila se brže od mene. - Sranje - okrenula sam se na leđa da procijenim štetu. Bio je sklupčan u djeliću kreveta koji nekim čudom nisam zauzimala. Nema veze tko je pored mene, ja uvijek spavam jednako. - Baš se znaš rasprostrti - primijetio je, smiješeći se, pokriven tek krajičkom pašmine. - Ako ovo ikad ponovimo, morat ćemo prethodno utvrditi neka pravila.

- Ali nećemo. Ovo je bila samo reakcija na užasan film na koji si me nagovorio. Zaboravi na ovo - izjavila sam odlučno, pitajući se koliko mi je snažan zadržak. Savinula sam dlan, puhнула, ponjušila.

- Mirišeš kao ruža? - upitao je.

- Nego što - odvratila sam.

Odmjerala sam ga, upijajući koliko je savršeno razbarušen od spavanja. Osmjehnuo se onim svojim osmijehom i uzdahnula sam. Na nekoliko sekunda dopustila sam si

fantazirati o tome kako me baca na leđa pa sebe baca na mene, ali brže-bolje obuzdala sam raspojasanu bludnicu u sebi.

- A što ako te noćas opet uhvati strah? - upitao je dok sam se ja uspravljala u sjedeći položaj i protezala.

- Neće - dobacila sam mu preko ramena.

- A što ako mene uhvati strah?

- Snađi se, ljepotane. A sad idemo skuhati kavu, moram na posao - blago sam ga poklopila jastukom.

Izvukli smo se ispod pašmine, koju je potom pažljivo presavio i ponio u kuhinju, odloživši je na stol. Nasmiješila sam se, prisjećajući se da je prošle noći prošaptao moje ime. Što bih samo dala da znam o čemu je sanjao.

Kretali smo se kuhinjom žustro i bez riječi, meljući kavu, brojeći žličice, ulijevajući vodu u aparat. Ja sam spustila šećer i vrhnje na šank, on je ogulio i narezao bananu. Ja sam nasula zobene pahuljice u zdjelice, on ih je zalio mlijekom i dodao bananu unutra. Nakon nekoliko minuta sjedili smo jedno do drugoga na visokim stolcima za šankom, jedući doručak kao da to radimo godinama. Ta me opuštenost zaintrigirala - i zabrinula.

- Što radiš danas? - upitala sam ga, ne dižući glave sa zobenih pahuljica.

- Moram svratiti do ureda *Chroniclea*.

- Radiš na nečemu za novine? - upitala sam i sama iznenađena količinom zanimanja u vlastitom glasu. Znači, neko će vrijeme boraviti u gradu? Znači, mene to stvarno zanima? Znači, sranje.

- Nekoliko ću dana snimati za prilog o najboljim mjestima za vikend u okolici grada... izletištima i tako to - odvratio je, usta punih banane.

- Kad počinješ? - upitala sam, zadubljena u grožđice u svojoj zdjelici, nastojeći ne izgledati kao da umirem od želje da čujem odgovor.

- Idućeg tjedna. Odlazim u utorak - odvratio je, a moj se želudac uznemirio. Idućeg smo tjedna trebali ići na jezero Tahoe. Zašto se moj želudac uzrujava oko toga što Simon ne ide s nama?

- Aha - rekla sam, još uvijek zagledana u grožđice.

- Ali vraćam se prije izleta na jezero. Odnosno, namjeravao sam se sa snimanja odvesti ravno do Tahoea - rekao je, pogledavajući me preko ruba šalice kave.

- Aha, super - odgovorila sam tiho, a moj je želudac sad već divljao.

- Kad vi uopće krećete? - upitao je, sad i on zadubljen u zob.

- Cure idu s Ryanom i Neilom u četvrtak, ali ja moram ostati ovdje najkraće do petka u podne. Mislila sam unajmiti auto i odvesti se sama.

- Ne trebaš. Svratit ću do tebe, povest ću te - ponudio se i kimnula sam bez riječi.

Kad smo to riješili, dovršili smo doručak, oboje promatrajući Clivea kako u krug oko stola ganja nekakvu mucicu. Nismo previše govorili, ali kad god bi nam se pogledi susreli, sretno bismo se osmjehnuli.

Razgovor između Sophie i Mimi:

Jesi ti znala da Caroline radi s Jamesom?

Kojim Jamesom?

Jamesom Brownom, a kojim drugim?

MA NE! Kako, dovraga?

Sjećaš se da nam je rekla kako ima novog klijenta? E pa, nije nam rekla tko je taj.

Prebit ću je kad je vidim. Bolje joj je da ne otkaže Tahoe. Je li ti Ryan rekao da nosi gitaru?

Jest, rekao je da imate neku glupu fiks-ideju da ćemo svi skupa pjevati.

Jest, ha? LOL, mislila sam da će biti zabavno.

Razgovor između Neila i Mimi:

Bok, mala. Još uvijek stoji dogovor za kuglanje sa Sophijom i Ryanom večeras?

Aha, i bolje bi ti bilo da budeš spreman za pobjedu. Sophia i ja to shvaćamo jako ozbiljno.

Sophia dobro kugla? Hm.

Zašto hm?

Samo zato što mi ne izgleda kao netko tko uopće kugla. Vidimo se večeras.

Razgovor između Neila i Simona:

Nisi se predomislio oko vikenda?

Nisam, ali dolazim sam, imam snimanje.

Kad stižeš?

Petak navečer, ne znam kad. Prvo prolazim kroz grad.

Za koga se vruga vraćaš u grad? Snimanje ti je u Carmelu, zar ne?

Jest, ali trebam pokupiti stvari za izlet.

A da se spakiraš prije snimanja, genije?

A moram pokupiti i Caroline.

Aha, kužim.

Ma ništa ti ne kužiš.

Ma sve ja kužim.

Sigurno, mudri? Kužiš i Sophiju?

Kakve veze Sophia ima s tim?

Vidimo se na jezeru.

Razgovor između Mimi i Caroline:

Čekam objašnjenje, mlada damo...

Joj, što volim kad mi glumiš mamu. Što sam sad skrivila?

Da čujem zašto mi nisi rekla tko je taj novi klijent.

Caroline, ne pravi se da nisi pročitala poruku. CAROLINE!

Joj, daj se smiri. Baš ti zato nisam rekla.

Caroline Reynolds, ovo je nešto što si mi apsolutno trebala reći!

Gle, mogu ja to. James je klijent i to je sve. Potrošit će besramnu hrpu love na preuređenje.

Ma briga mene koliko će love potrošiti. Samo ne želim da radiš s njim.

Gle ti nju. Znam ja i sama birati klijente, hvala lijepa. Sve je pod kontrolom.

To ćemo još vidjeti... Ali što to čujem da tebe Nabijač vozi na jezero?

Otkud odjednom to? Da, vozi me.

Fino. Odaberite najdulji mogući put.

Koji to sad vrag znači?

Mimi? Je l' čitaš ti ovo??

Kvragu, Mimi... Jesi li tu??

Razgovor između Caroline i Simona:

Zemlja zove Nabijača... Zemlja zove Nabijača...

Nema ovdje nikakvog Nabijača, samo jedan egzorcist.

Da znaš da to uopće nije smiješno.

Što ima?

Kad sutra dolaziš po mene?

Mislim da ću stići do grada oko podneva. Ako uspiješ tada zbrisati s posla, krenut ćemo prije gužve.

Već sam rekla Jillian da u petak radim samo do podne. Gdje si sad?

U Carmelu, na stijeni pored oceana.

Gle ti njega kako je romantičan...

Nisam, nego fotograf. Ja samo tražim najbolji položaj.

Ne počinji mi o položajima...

A i mislio sam da si ti romantična.

Rekla sam ti da sam prije svega praktična.

Onda da ti praktično opišem prizor. Valovi se razbijaju o obalu, sunce zalazi, divno je.

Jesi li sam?

Aha.

Ali radije ne bi bio?

Naravno da ne bih.

Pff, koji si ti mekušac.

Nema na meni ni jednog mekog dijela, Caroline.

Eto njega opet...

Caroline?

crowarez

Da?

Vidimo se sutra. Aha.

Razgovor između Caroline i Sophije:

Daš mi adresu kuće da je ubacim u navigaciju?

Ne dam.

Ne daš?

Ne dok mi ne kažeš otkud ti pravo da mi ZATAJIŠ JAMESA BROWNA.

Isuse, kao da imam dvije dodatne mame...

Nije da sam te opomenula da se uspravno držiš ili pojedeš svu salatu, ovo je pitanje moralnog stava.

Ja ne vjerujem.

Ozbiljna sam, Caroline. Zabrinute smo.

Ozbiljna sam, Sophia, znam. Daš adresu?

Razmislit ću još.

Neću te ponovno pitati...

Naravno da hoćeš. Želiš vidjeti Simona u jacuzziu. Ne laži mi.

Mrzim te...

Razgovor između Simona i Caroline:

Gotova s poslom?

Aha, čekam te doma.

Trebaš vidjeti kako zamišljam taj prizor...

Onda me zamisli kako vadim kolač iz pećnice.

Ne izazivaj, ženo... S tikvicama?

S brusnicama i narančom. Mljac.

Ne znam nikoga tko me napalio desertom osim tebe.

Ha! Kad stižeš?

Ne znam... Mozak mi stoji.

Možeš mi javiti kad konačno odrasteš?

Moje isprike. Stižem za pola sata.

Savršeno, imam još vremena za uglancati buhtlice.

Molim?

Nisam ti rekla? Ispekla sam i buhtle.

Evo me za 25 min.

- Nema šanse da to slušam.

- Naravno da ima. Ovo je moj auto, a vozač bira glazbu.

- E pa, tu se varaš. Suvozač bira glazbu, zauzvrat jer se odrekao volana.

- Caroline, ti ni nemaš auto. Čega si se ti točno odrekla?

- Čak i auta, i zato slušamo što ja želim - zaključila sam mudro. Zgrabila sam iPod i listala dok nisam pronašla nešto čime ćemo oboje biti zadovoljni.

- Nije loše - priznao je, pjevušeci.

Naše je putovanje zasad teklo odlično. Kad sam ga prvi put vidjela - odnosno, čula - nisam znala da će mi Simon postati tako drag. Posve sam ga krivo procijenila.

Krišom sam ga pogledala: pjevušio je, kuckajući prstima po upravljaču. Nije skidao pogled s ceste pred nama, što mi je dalo priliku da ga bolje promotrim.

Čeljust? Odrješita.

Kosa? Tamna, razbarušena.

Bradica? Dvodnevna.

Usnice? Primamljive, ali nekako usamljene. Mislim da bi im moje mogle praviti društvo...

Morala sam sjesti na dlanove da ih spriječim u pokušaju uspinjanja prema Simonu. On je i dalje pjevušio i bubnjao po upravljaču.

- Kakvim se mislima baviš, Barbie? Malo si mi rumena. Trebaš malo zraka? - posegnuo je za tipkom klimatizacije.

- Ne treba, dobro sam - odvrtila sam, zvučeći potpuno namješteno.

Neobično me pogledao, ali vratio se pjevušenju. - Mislim da je vrijeme da izvučemo ono s narančom i brusnicom. Ovamo s tim - rekao je malo kasnije, dok sam se ja bavljala razmišljanjem kako da pomirim svoje penjanje na Simonovo krilo s održavanjem brzine na autocesti.

- Može! - dreknula sam, prestrašivši i sebe i njega, pa stala prekopavati po stražnjem sjedalu. U tren oka moje su se noge našle u zraku, stražnjica svima na vidiku, a lice iščezlo sa stražnje strane mojeg sjedala. Znala sam da sam crvena kao semafor, pa sam se malo pljesnula da se priberem.

- Imaš sjajnu guzicu, prijateljice - uzdahnuo je, naslanjajući obraz na mene kao da sam jastuk.

- Hej, napaljeni, drži oči na cesti, inače ništa od kolača. -Zanjihala sam bokovima da ga odgurnem od sebe, ali tada je skrenuo i pošteno sam naletjela na njega.

- Caroline, daj se suzdrži malo, inače ćemo morati stati kraj ceste...

- Joj, daj šuti. Začepi usta kolačem - obrecnula sam se, spuštajući se natrag u sjedalo poput klade, bacajući mu kolač u krilo.

- Koji ti je vrug? Ne nabacuj se time, povrijedit ćeš mu osjećaje! - zavapio je Simon, nježno milujući u foliju zamotan kolač.

- Da znaš da me zabrinjavaš, Simone, doista me zabrinjavaš - nasmijala sam se, promatrajući ga kako pokušava razmotati foliju. - Hoćeš da ti odrežem malo... O. K, možeš i tako - namrštila sam se kad je jednostavno zagrizao cijeli kolač.

- Cijeli je moj, je l' tako? - profrfljao je punih usta, a mrvice su prštale.

- Kako se ti uopće snalaziš u normalnom društvu? - upitala sam, odmahujući glavom, a on je odgrizao još jedan ogroman zalogaj. Umjesto odgovora samo se nasmiješio. U manje od dvije minute smazao je cio kolač.

- Večeras će ti biti zlo. Kolač je bio za sve, a ti si ga slistio sam - rekla sam.

Odgovorio je glasnim podrigivanjem i potapšao se po trbuhu. Morala sam se nasmijati. - Ti si totalni čudak, Simone - rekla sam kroz smijeh.

- I svejedno te fasciniram, zar ne? - osmjehnuo se, strijeljajući me svojim plavim očima.

Moje rublje spalilo se od vreline. - Bizarno, ali da - priznala sam, osjećajući kako mi i lice oblijeva vreline.

- Znam - iscerio se i ponovno posvetio vožnji.

- Dobro, još jednom skreni i mislim da smo tu... sjećam se ove kuće! - povikala sam, poskakujući u sjedalu. Dugo nisam bila na jezeru i zaboravila sam koliko je priroda divna. Volim Tahoe ljeti, sve te vodene sportove i ostalo, ali u jesen? Predivno je.

- Hvala nebesima. Moram ići piškiti - mrmljao je Simon, što je već radio posljednjih tridesetak kilometara.

- Tko ti je kriv kad si popio toliko kole - prekora sam ga, još uvijek poskakujući sretno.

- Opa, je li to naša kuća? - upitao je kad smo skrenuli. Do kuće, drvene dvokatnice s velikim kamenim dimnjakom na jednoj strani, vodio je prilaz obrubljen svjetiljkama. Pred kućom su već stajali automobili i čula sam glazbu sa stražnje terase.

- Čini se da je naše društvo već počelo sa zabavom - primijetio je Simon. Smijeh i cika pridružili su se glazbi.

- Ni ne sumnjam. Pretpostavljam da su počeli s cuganjem poslije večere i sad su već napola goli u jacuzziu. - Obišla sam auto dohvatiti torbu.

- Morat ćemo se potruditi da ih sustignemo, ha? - namignuo je, izvlačeći bocu Galliana iz torbe. - Mislio sam nam smiješati Wallbanger⁵.

- A vidi ti to, i ja isto - odvrtila sam, izvlačeći istu takvu iz svoje torbe.

- Znam da jedva čekaš da me probaš, Caroline - nasmijao se kratko pa podigao svoju torbu i krenuo prema vratima.

- Ma daj, molim te, na rubu si da izmisliš koktel i nazoveš ga Barbie negliže samo da ti mene probaš... Ni ne pokušavaj poreći - izazivala sam ga, gurnuvši ga usto ramenom.

Stao je na pola puta do kuće pa me zavodnički pogledao. - Ti to mene izazivaš? Jer da znaš da sam jako dobar s koktelima - izjavio je, a pogled mu je zabljesnuo u tami.

- Nisam ni sumnjala - rekla sam jedva čujno. Zrak među nama iskrio je, napetost je bila preočita da bismo se mogli praviti da je ne primjećujemo.

- Dođi, idemo se nalokati i početi vikend - nasmijao se, gurnuo me ramenom da krenem i razbio čaroliju.

- Idemo, da - promrmljala sam, slijedeći ga do kuće.

Ulazna vrata dočekala su nas otvorena i Simon je spustio naše torbe, pa smo prošli kućom i izašli na terasu. Jezero se prostrlo pred nama, jedva vidljivo pri treperavoj svjetlosti baklji što su označavale put do mola i obale. Između kuće i jezera ležalo je nekoliko terasica, a na jednoj od njih pronašli smo svoje prijatelje.

⁵ Puni naziv: Harvey Wallbanger. Američki koktel koji se sastoji od vodke, Galliano likera i soka od naranče

- Caroline! - vrisnula je Mimi iz jacuzzija, u kojoj se prskala s Ryanom. Već je došla do pijano glasne razine, dakle.

- Mimi! - vrisnula sam i ja njoj, osvrćući se u potrazi za Sophijom. Ona i Neil sjedili su na kamenoj klupici pored roštilja, okrećući sljezove kolačiće na štapićima. Veselo su nam domahnuli, a Neil je izveo nešto nepristojno sa svojim štapićem.

- Mislim da nam neće biti ne znam kako teško navesti ih da vide koliko griješe, pomoćniče - došapnula sam Simonu, koji je već miksao prvi koktel.

- Misliš da će biti lako? - upitao me, kimajući jednom pa drugom prijatelju, pozdravljajući ih međunarodno priznatim muškim pozdravom.

- Nego što, pogledaj dokle su došli i bez naše pomoći. Samo im moramo do kraja otvoriti oči.

Pružio mi je koktel. - Dakle, kakav sam? - namignuo je.

- Ovo je Wallbanger?

- Jest.

Otpila sam gutljaj pa ga malo bučkala po ustima.

- Baš onoliko dobar koliko sam očekivala - prošaptala sam i otpila još jedan opasno dugačak gutljaj.

- Nazdravljam očiglednom! - dodao je Simon, kucnuo moju čašu svojom i otpio jednako dugačak gutljaj.

- Očiglednom! - složila sam se i susrela se s njegovim pogledom preko ruba čaše.

Bila sam opijena Nabijačem.

Dvanesto poglavlje

- Čija je ovo noga?

- Moja, Neile. Prestani je maziti.

- Stari... miči noge od mene, Ryane!

- Prvo ih ti prestani maziti!

Ryan i Neil trudili su se ne paničariti prekidajući svoje podvodno maženje. Uхватила sam Simonov pogled s druge strane jacuzzija i nasmiješila se, a on mi je uzvratio jednakim osmijehom.

- Jesi li za još jedno? - upitao me bez glasa, pokazujući moju praznu čašu glavom.

- Dosta mi je za večeras, ne čini ti se? - odgovorila sam, dok su se naši prijatelji pijano hihotali oko nas.

- Ja sam mislio da si ti tip cure koji uvijek želi još - rekao je, ponovno s onim njegovim podrugljivim smiješkom.

Samo sam ga pogledala. Fantazije koje sam imala proteklih nekoliko tjedana nisu bile ništa u usporedbi sa stvarnošću. Snažne ruke ispružene po rubu jacuzzija, mokra kosa vještima prstima začesljana unatrag. Mislila sam da je pogled na polugolog, mokrrog Simona u mojoj kuhinji bio zamaman - nisam mogla ni zamisliti koliko je privlačan pri svjetlu baklji i nakon nekoliko koktela.

Bio je bez konkurencije najzgodniji muškarac kojeg sam ikad vidjela, a ako sam dobro shvatila, pokušavao me napiti. Moj je mozak već bio pomalo zamagljen, srce je već pjevušilo Ettu James.

- Ti to mene pokušavaš napiti? - upitala sam, smijući se i odgurujući praznu čašu, odlučna u namjeri da više ne okusim ni kapi.

- Ni u ludilu. Ne znam što da radim s pijanom užtogljenom babom.

Iskesio se, a ja sam ga poprskala vodom. Naši su se prijatelji utišali i promatrali nas ne skrivajući znatiželju.

Nakon što nam je odmah po dolasku natočio koktele, povela sam ga u razgledavanje kuće. Torbe smo ostavili kod ulaznih vrata, jer još nismo znali tko će gdje spavati. Kad smo se vratili na terasu, vidjeli smo da su se Sophia i Neil pridružili Ryanu i pripitjoj Mimi u jacuzziju. Nakon presvlačenja otišla sam do njih, odjevena samo u tamnozeleni bikini i osmijeh. Simon je već sjedio u vodi i vidjela sam kako me odmjerava. Skliznula sam u toplu vodu, otpila gutljaj koktela i upila prizor svojega mokrrog susjeda u kupaćima. Sophia me doslovno morala gurnuti da me prene iz buljenja.

Sad smo svi lijepo sjedili u seksom nabijenoj, mjehurićima zapjenjenoj toploj juhici s dva krivo sparena para i više hormona nego što bi bilo preporučljivo.

Zato nije bilo važno *želim* li ja još jedan koktel, nego bih li ga trebala popiti.

Morala sam malo protresti glavom da se razbistrim. Pogledala sam ostale. Mimi je izašla iz vode jer joj je bilo prevruće i sjedila je na rubu kade, mašući nogama po vodi i udarajući pritom Neila, koji joj je to dopuštao kao da je ona njegova luckasta mala seka. Sophia i Ryan sjedili su jedno do drugoga na drugoj strani jacuzzija - Sophia je odsutno češkala Ryana po leđima, posvećena razgovoru s Neilom o obrani ili napadu 49ersa ili tako nečem nogometnom i, iskreno rečeno, svima drugima dosadnom.

- Dakle, koji nam je plan za vikend? - upitala sam, trudeći se usredotočiti na grupu i ne obraćati pažnju na plave oči koje nisu silazile s mene. Kvragu i on i te njegove oči. Dokrajčit će me.

- Mislili smo na pješačenje. Tko je za? - rekao je Ryan. Sophia je odmahнула glavom. - Ja nisam. Nema šanse.

- Zašto ne? - želio je znati Neil.

Simon i ja na taj znak zanimanja razmijenili smo znakovit pogled.

- Ne smijem. Prošli sam put na brdskoj stazi gadno pala i iščašila zglob. Ne smijem riskirati da si upropastim sezonu - rekla je, mašući rukom po zraku kao da gudi, podsjećajući nas da za život zarađuje rukama. Sophia se na račun karijere čelistice zna izvući iz svega i svačega. Jednom je jako unesrećila svog dečka bankara Boba odbijajući svirati na njegovom instrumentu cijele jedne zime.

- A ti, mala? - Neil je gurnuo Mimino stopalo.

- A, ne, Mimi ne pješači - odgovorila je, popravljajući svoj minijaturni bikini. Njezin navodni savršeni muškarac to nije ni primijetio, ali su zato Ryanu oči iskočile iz glave kad je zanjihala grudima.

- I ti ćeš odbiti, pretpostavljam - Simon je pogledao mene.

- A, ne. Ja sutra hodam okolo s dečkima! - nasmijala sam se, a Sophia i Mimi zakolultale su očima. Ne razumiju zašto ja toliko volim *muške* aktivnosti, kako ih one zovu.

- Fino - zadovoljno je izjavio Simon, a ja sam procijenila koliko su moja usta udaljena od njegovih. Neko smo vrijeme svi šutjeli, svatko izgubljen u vlastitim mislima. Ja sam se sjetila da im moram otvoriti oči i iskoristila priliku.

- Nego, Ryane, znaš li ti da Mimi svake godine daje lovnu tvojoj zakladi? - upitala sam, na što su me oboje iznenađeno pogledali.

- Stvarno?

- Nego što, svake godine - rekla je. - Znam koliko znači pristup računalu, pogotovo djeci koja ne odrastaju u bogatstvu - rekla je sramežljivo i u tren oka našli su se u raspravi o procesu kojim se odlučuje kojim će se školama dodijeliti sredstva.

Simon i ja razmijenili smo smiješak. Potom je Simon iskosa pogledao Sophiju pa krenuo u drugu fazu naše združene akcije. - Hej, Neile, koliko karata imaš za Simfoniju ove godine? - upitao ga je.

Neil se zarumenio.

- Imaš karte? - upitala ga je Sophia.

- Ima *pretplatu* - odgovorio je Simon umjesto Neila, koji je samo kimnuo. Sophia i Neil počeli su razgovarati o njegovim ulaznicama, a Simon je podigao stopalo iznad vode.

- Ovamo papak.

- Molim?

- Daj pet! Ne mogu te dosegnuti rukom! - bio je uporan, mašući stopalom naprijed-natrag. Nasmijala sam se i skliznula dublje u vodu pa poslušno pružila stopalo prema njegovom.

- Sva si smežurana - nacerio se.

- Ma pokazat ću ti ja tko je smežuran - odvratila sam i poprskala ga.

- Stvarno ne znam kako bi mi moglo biti bolje. Doslovno mislim da nema ničega na svijetu što mi nedostaje - frfljala sam, usta punih kave i likera. Ležala sam na pedesetak jastučića pored kamina širokog gotovo tri metra, s dimnjakom koji se penjao kroz sva tri kata kuće. Kamin je bio srce kuće, sazidan od kamena iz obližnjeg rudnika. Sve su sobe bile raspoređene oko njega i grijao je cijelu kuću.

Kad smo konačno ušli, svi smo bili promrzli. Jedno za drugim sjedali smo na rub jacuzzija, kako nam je postajalo prevruće. Kad smo shvatili da nam više uopće nije vruće, bilo je prekasno i u kuću smo se utrpali drhteći i kukajući, jedva čekajući da se stisnemo oko vatre. Kako se još nismo bili dogovorili tko gdje spava, mi cure pobjegle smo presvući se u pidžame u najvećoj spavaonici pa se vratile dečkima, koji su nas čekali u donjim dijelovima pidžama i majicama kratkih rukava. Skuhali smo kavu, a ja nam narezala kolač - drugi dio onoga s brusnicama i narančom, koji sam bila sakrila od Simona. Rastočili smo liker u šalice, dolili kave i spustili se pred vatru, izgledajući poput reklame za odmor u planinama.

Simon se kraljevski ispružio pred kaminom, smjestivši se na prijestolje od pomno naslaganih jastuka. Ja sam se spustila do njega pa zamahnula rukom da rastjeram perca što su nam zalepršala oko glava. Otkrili smo da svaki od njih trojice ima svoju metodu paljenja vatre - grančicama, novinama, grančicama i novinama - prije nego što je Sophia gurnula glavu u kamin i obavijestila nas da je odušak još uvijek zatvoren. Kad smo to riješili, vatru je konačno zapalio Ryan - jer su u tom trenu kod njega bile šibice. Vatica se razgorjela unutar nekoliko minuta i sad smo svi sjedili oko nje, pospani i sretni.

Duboko sam udahнула. Obožavam miris prave vatre - ne plinskog roštilja, ne svijeća, nego prave vatre koja pucketa, dimi se i neobično pišti kad para prolazi kroz pukotine u drvu.

- Onda, Caroline, jesi li već zamolila Simona da te nauči surfati? - odjednom se javila Mimi sa svojega mjesta na rubu naslonjača. Prije toga svi smo bili tihi, omamljeni i gotovo u polusnu, i malo sam se prenula kad je progovorila.

- Ha? Molim, što? - izjavila sam, uspravljajući se na jastucima i vraćajući u stvarnost.

- Dečki surfaju, eto što. Ti želiš naučiti surfati, a ja se kladim da te Simon želi naučiti. Što ti kažeš, Simone? - zahihotala se, ispila posljednji gutljaj kave pa skliznula s naslonjača u krilo Ryanu, koji se slučajno našao baš tamo. Osmjehnuli su se jedno drugome na sekundicu - prije nego što su shvatili što rade i prije nego što ju je Ryan šaljivo prebacio Neilu na krilo. Njega Mimino pitanje nije bilo probudilo, ali zato ga je Mimino ateriranje pošteno iznenadilo.

- Želiš naučiti surfati? - upitao me Simon, okrećući se prema mom prijestolju od jastuka.

- Da znaš da želim, i to odavno.

- Teško je, to ti odmah moram reći. Ali trud se isplati - nasmiješio se, a Ryan je potvrdno kimnuo s drugog kraja sobe.

- Isplati, isplati, pokazat će ti Simon. Oboje ćete uživati - dobacio je, na što ga je Mimi nagradila namigivanjem, a ja kolutanje očima.

- Možemo se dogovoriti kad se vratimo u grad - predložila sam.

- Dosta više priče. Ja sam gotova. Premorena - javila se Sophia. - Gdje tko spava? - okrenula se prema nama s naslonjača na kojem je dotad drijemala.

- Koliko soba imamo? - upitao je Simon, dok sam ja ustajala i protezala se.

- Četiri, birajte - odgovorila je Sophia, a potom se maknula iz daljnje rasprave polako ispijajući cijelu bocu vode.

- Spavat ćemo u mješovitim parovima? - upitala sam, smijući se kad sam primijetila Simonov iznenađen pogled.

- Može, da - odgovorila je Mimi, nervozno pogledavajući prema Neilu.

Prigušila sam smijeh kad sam vidjela kakav su uspaničen pogled razmijenili Sophia i Ryan. Vidjela sam da ih je i Simon skužio.

- Tako je, ne dajte, vi parovi, da vam Caroline i ja kvarimo zabavu. Mimi, ti i Neil prvi birajte sobu, Sophia i Ryan drugi, a Caroline i ja ćemo podijeliti dvije koje vi nećete. Savršeno. Je 1' tako, Caroline?

- Savršeno! Idem ja samo isprati šalice, a vi se nosite u krevet. Brišite! - nagovarala sam ih poletno. Simon i ja šmugnuli smo u kuhinju i počeli ispirati posuđe, pogledavajući preko ramena prema njima. Krenuli su u sobe kao da idu na strijeljanje.

- Uh, nadajmo se da će ovo upaliti... inače sam gotova - stala sam iza Simona i virila preko njegova ramena, gledajući za četvorkom koja se razdvojila u dva para.

- Zašto ti? - upitao je šapatom, okrećući lice u stranu i približavajući ga momemu.

- Jer Sophia i Mimi svaka iza svojih vrata smišljaju kako da mi dođu glave. Vjerojatno doslovno - uzdahnula sam pa se okrenula isprati i posljednju šalicu i staviti je u perilicu.

Simon je ulio deterdžent i uključio perilicu, a potom otišao ugaziti vatru. Dok smo šetali kućom gaseći svjetla, razgovarali smo o sutrašnjem pješačenju.

- Nećeš nas valjda usporavati, je li? - našalio se.

Gurnula sam ga prema zidu. - Ma molim te, gutat ćeš moju prašinu, stari moj - upozorila sam ga, dohvatila svoju torbu i krenula prema sobi.

- Vidjet ćemo, Barbie curo. A kad smo kod toga, imaš li koji negliže za moje oči? - gurnuo je ruku u moju torbu, slijedeći me niz hodnik.

- Miči prste. Nemam ja ništa za tebe ni u torbi ni bilo gdje drugdje - stala sam pred svoju sobu.

Prošao je pored mene i stao ispred susjednih vrata. - Ma gle ti to, opet dijelimo zid - podrugljivo me pogledao.

- E pa, sad bar znam da si sam u sobi, zato ti je bolje da ne čujem ni glasa od tebe - rekla sam prijekorno, oslanjajući se na dovratak.

- Bit ću tih. 'Noć, Caroline - rekao je tiho, oslanjajući se na svoj dovratak.

- 'Noć, Simone - odvratila sam, domahnula mu prstima i zatvorila vrata. Kad sam ušla, spustila sam torbu na krevet i osmjehnula se.

crowarez

- No, dajte, dečki, ostalo nam je još malo - doviknula sam preko ramena, požurivši da što prije prijeđem posljednji dio staze. Već smo pješačili dva sata, pa iako smo neko vrijeme hodali u grupici, posljednjih tridesetak minuta Ryan je znatno usporio, a Neil je ostao s njim. Simon i ja i dalje smo hodali istim tempom i sad smo bili nadomak vrhu staze.

Nekako sam uspjela izbjeći ostati nasamo sa Sophijom i Mimi, iako su mi njihove natečene oči i umorni pogledi jasno govorili da se nitko od njih četvero nije naspavao. Samo Simon i ja.

Nakon doručka izbjegla sam odrede smrti brzim presvlačenjem i bijegom pred kuću, gdje sam ostala čekati dečke. Znala sam da me kazna čeka kad se vratim u kuću, ali moram priznati da sam jedva čekala povratak: baš me zanima kako će se izvikati na mene, a da ne priznaju da su dečki s kojima se viđaju već tjednima pogrešan izbor.

Kao što je rekao Simon: "Nazdravimo očiglednom." Večeras će biti zanimljivo.

Potrudila sam se i prešla preko posljednjeg brdašca, stigavši tako do kraja staze. Simon je bio svega nekoliko metara iza mene i čula sam kako se približava. Duboko sam udahnula, pluća su mi se razveselila svježem zraku. Bilo je prohladno, a ja sam bila vrela od napora. Dosta je vremena prošlo otkako sam se maknula iz grada i mojem je tijelu nedostajala vježba. Bedra su mi gorjela, nos nije prestajao curiti. Znoj je s mene tekao u potocima - i ne sjećam se kad sam se tako dobro osjećala. Glasno sam se nasmijala,

gledajući jezero u dolini, spazivši nekoliko jastreba koji su klizili na zračnoj struji. Čeličnoplavo jezero, tamnozeleno šuma, čiste bijele stijene: bilo je predivno.

A onda sam ugledala svoju novu najdražu nijansu plave. Simon je stao do mene, zadihan koliko i ja. Protegnuo je ruke i zagledao se u dolinu pod nama. Dok smo se penjali, skidao je komad po komad odjeće i sad je bio u bijeloj majici kratkih rukava. Košulja svezana oko struka, svijetle hlače, planinarske cipele i širok osmijeh davali su mu izgled svake moje fantazije i piljila sam u njega umjesto da uživam u prirodnim ljepotama. A tek te plave oči, koje su profesionalno odmjeravale svaki prizor kako se okretao oko sebe.

- Predivno - uzdahnula sam, a on je pogledao prema meni. I uhvatio me kako buljim.
- Nije li sve ovo predivno? - promucala sam, nasumično lamatajući rukom.

Ali znao je u čemu me uhvatio i osjetila sam kako mi se licem širi rumenilo. Na sreću, još sam bila zadihana od uspinjanja i dovoljno crvena, nadam se.

- Da, baš je lijepo. Preljepo - nasmiješio se i ostali smo gledati jedno drugo. Približio mi se nekoliko koraka i osjetila sam kako se atmosfera mijenja. Zagrizla sam usnicu, Simon je provukao prste kroz kosu i oboje smo se osmjehnuli. Nismo ništa govorili, ali čak su i šumske životinje mogle vidjeti da se nešto sprema i, sigurna sam, napeto nas promatrane iz svojih skrovišta.

- Bok - rekao je tiho.

- Bok - odvrtila sam.

- Bok - ponovio je, približivši se opasno blizu. Još korak i dodirivat ćemo se.

- Bok - ponovila sam i ja, nagnjući glavu u stranu kako bih mu dala do znanja da slobodno poduzme taj posljednji korak.

Nagnuo se prema meni jedva primjetno, ali ipak sam znala da će...

- Parkere! - zagrmjelo je ispod nas i odskočili smo jedno od drugoga. - Parkere! - začulo se opet i oboje smo prepoznali Ryanov glas.

- Ryan - rekli smo uglas i nasmijali se.

Sad kad je čarolija malo popustila, jasnije sam vidjela stvari i počela u sebi ponavljati *harem, harem*.

- Ovdje smo! - doviknuo je Simon i Ryan se ukazao u podnožju našega brdašca.

- O, bok! Neil je gotov, mrtav, ne može dalje. Jeste li spremni za povratak? - upitao je, skakućući sa stijene na stijenu poput divokoze. Uopće mi nije izgledao kao da je umoran. Hmm...

- Aha, baš smo se spremali krenuti potražiti vas - rekla sam, rastežući nogu unatrag.

- Stvarno je odustao toliko blizu vrha? - upitao je Simon, već silazeći stazom.

- Leži poprečno na stazi, izvalio se kao kralj šume i odbija napraviti i koraka dalje - Ryan se nasmijao i ubrzao spuštanje, krećući prema Neilu javiti mu da silazimo.

- Sigurno ne želiš još malo ostati gore? Mislim, pošteno smo se namučili uspinjući se - rekao je Simon, zaustavljajući me u trku prema dečkima. Osjetila sam njegov dodir na ramenu i prisilila hormone da se povuku odakle su i došli. - Sigurna sam. Moramo krenuti natrag. Čini se da se sprema oluja - pokazala sam glavom prema grupici sivih oblaka na obzoru. Pogledao je u istom smjeru i namrštio se.

- Da, u pravu si. Ne želimo zapeti ovdje sami - rekao je nezadovoljno.

- Ako ne požurimo, nećemo stići zezati Neila da se umorio prije cure - iscerila sam se, a Simon je prasnuo u smijeh.

- E to ne smijemo propustiti. Idemo! I krenuli smo nizbrdo.

- Kakav je bio grupnjak, Caroline? - slatko je otpjevušila Sophia kad nas je zatekla u kuhinji kako pijemo vodu. Sva trojica zagrcnula su se, ali ja sam i dalje pijuckala kao prava dama.

- Fantastičan, hvala. Pogotovo se iskazao Neil. Morali smo ga gotovo nositi niz planinu koliko sam ga iscrpila - odvrtila sam jednako slatko.

Dečki su se sad već malo pribrali, ali Neil se odmah potom ponovno zbunio, zanesen pogledom na Sophijinu majicu bez rukava. A njezin navodni savršeni muškarac? Ryan je pogledom tražio Mimi, okrećući glavom na sve strane poput sove. Stresla sam glavom i odlučila mu skratiti muke.

- Gdje je Mimi? - upitala sam.

- Pod tušem, a trebali biste i vi onamo. Vani je ledeno, kako ste se uspjeli toliko oznojiti? - upitala je, mršteći se.

- Namučili smo se penjući se. Pješaćenje je teže nego što misliš - uvrijedio se Neil, a nas troje mudro smo odlučili prešutjeti da je odustao tridesetak metara prije vrha, pokošen predinfarktним stanjem.

Dohvatila sam jabuku i krenula prema svojoj sobi, a Sophia se prilijepila za mene kao što sam i očekivala. Zadovoljno sam se osmjehnula i razmislila bih li joj trebala olakšati stvari - pitati je što misli o Neilu, dati joj priliku da se izjasni.

- Te ti hlačiće uopće ne stoje - rekla je bezobrazno, ulazeći za mnom u sobu.

A, ne. Nema milosti za nju. - Hvala na komplimentu, a sad uvuci kandže - rekla sam osorno.

Svalila se na moj krevet, zagrlivši golem jastuk. - Kad smo kod toga, gdje je Clive? Koga si našla da pripazi na njega?

- Clive je kod ujaka Euana i ujaka Antonija i vjeruj mi da uživa. Vjerojatno leži na svilenom jastuku i hrane ga sušijem.

- Zna taj macan kako se živi - rekla je pomalo zamišljeno, udobnije se namještajući.

Skinula sam mokru odjeću i navukla frotirni ogrtač koji je visio u kupaonici. Sophia je pohvalila moj izbor sportskog grudnjaka i nasmijala se kad je vidjela da sam ga sparila sa seksi rubljem s uzorkom leoparda, ali brzo je ponovno odlutala u mislima.

- Što se zbiva, Sophia? - upitala sam spuštajući se do nje na krevet, i sama zagrlivši jastuk.

- Ništa, zašto? - odvratila je.

- Jer izgledaš kao da te nešto muči.

- A to... Valjda se samo nisam naspavala.

- A da? Znači, Ryan te držao budnom cijelu noć, ha? Da, danas je bio spor i sav iscijeđen dok smo se penjali... - bocnula sam je laktom.

- Ne, nije to. Samo... ne znam. Nisam se mogla opustiti. Inače ovdje spavam kao beba, ali prošle je noći bilo tako tiho da... - šakom je nabila jastuk, ostavljajući otisak.

- Aha. E pa, ja sam spavala super! - nasmijala sam se i Sophia je podigla šaku da ostavi otisak i na mojoj glavi.

- Hoćeš se večeras nacugati? - upitala me kad se konačno primirila.

- Može. Ti?

- Nego što.

Netko je pokucao na vrata i Mimina glava pod turbanom od ručnika provirila je u sobu. - Trebate intimu ili se može pridružiti i hetero cura? - povikala je.

Domahnule smo joj da uđe, a ona je odskočila ravno od vrata na krevet i sletjela na nas.

- Dakle, kako ćemo? Prvo malo maženja ili idemo odmah prijeći na stvar? - upitala je.

- Ja sam za maženje - začuo se muški glas kroz vrata koja je Mimi bila ostavila otvorena. Okrenule smo se i ugledale svu trojicu na do vratku. Svaki je na licu imao svoju verziju blaženog izraza koji je značio *cure se maze*.

- Ni ne sanjajte, dečki, a i kao da nama treba vaše dopuštenje za maženje - rekla je Sophia kroz smijeh pa im mašući nogom preko svojih leđa dala znak da se pokupe. Sva trojica i dalje su stajala kao skamenjeni i uspjeli su se samo smeteno nakašljati. Tipično.

- Večeras se namjeravamo oblitati. Jeste li vi dečki za? - najavila je Mimi prodorno. Još nije bila ni blizu boce, ali pijano glasna Mimi već je bila spremna.

- Naravno, na zapovijed - izjavio je Ryan, čak je i salutirao, na što smo se nas tri još glasnije nasmijale.

- A sad bježite i pustite nas cure same - dobacila im je Sophia preko ramena pa zadigla moj ogrtač i lupnula me po stražnjici. Zacvilila sam i pokušala se pokriti, ali bilo je prekasno.

- Stari moj... leopard - prošaptao je Neil Simonu uzbuđenim šapatom glasnijim i od normalnog govora.

- Znam, vidio sam - odvratio je Simon i prešao rukom preko lica kao da želi izbrisati taj prizor iz sjećanja.

Simon se pali na uzorke. Dobro je znati.

- Hajmo, dečki. Dame žele biti same, ostavimo ih - Ryan ih je izgurao na hodnik, namigujući nam preko ramena, na što je Mimi pocrvenjela od vrata naviše. Sophia je promatrala svoje nokte.

Ove dvije ne znaju kako ću se ja dobro zabaviti večeras.

- Ma gdje si, pobogu, naučila ovako kuhati? Isuse, kako je ovo fino! - glasno je izjavio Neil, uzimajući treću porciju *paelle* iz zdjele na sredini stola.

- Hvala, Neile - nasmijala sam se, gledajući ga kako zaranja u još jedno brdo riže.

Simon je kimnuo prema mojoj čaši, a ja sam odgovorila istim pokretom.

Palo mi je na pamet da bih mogla skuhati nekakvu brzinsku verziju *paelle* kad sam vidjela sve one divne svježe morske plodove na tržnici. A kad sam vidjela da supermarket ima na sniženju španjolska vina, potvrdila sam svoju odluku. Jedno smo načeli još i prije večere, motajući se po kuhinji. Pjenušavo se španjolsko vino savršeno slagalo sa sirom *manchegom* koji smo kupili i sa slanim maslinama. Simon je opet bio zadužen za pomaganje i nas smo se dvoje motali po kuhinji dok je ostalo četvero sjedilo na stolicama na drugoj strani šanka. Netko je pustio Otisa Reddinga i atmosfera nije mogla biti bolja.

Vino je bilo lepršavo kao i razgovor i vidjela sam da naša grupica ima potencijala za dugotrajno prijateljstvo. Zanimale su nas slične stvari, imali smo sličan smisao za humor, ali smo istodobno bili i dovoljno različiti da budemo zanimljivi jedni drugima.

A kad smo kod zanimljivog, kako je vino nestajalo, tako su nestajale i neke prepreke. Mimi i Sophia sad su se već jedva trudile sakriti tko ih privlači - i tko ih *ne* privlači. Dečkima to nije ni najmanje smetalo. Igrali su istu igru. Ryan se upravo bavio pregledavanjem Mimina stopala, jer ju je navodno ugrizao pauk. Nema veze što joj je za tu dijagnozu navodno morao izmasirati listove - što smo primijetili i ja i Simon.

Iskesio se i pozvao me pogledom, a ja sam se neprimjetno pomaknula niz klupicu i primaknula glavu njegovoj. Približio je usne mom uhu i udahнула sam. Vino, pohota i vreline uvukli su mi se kroz nosnice ravno u mozak i misli su mi se zamaglile.

- Koliko prije nego što padnu puse? - prošaptao je Simon. Usnice su mu bile toliko blizu mojega uha da sam bila prilično sigurna da ga je i dodirnuo.

- Ha? - upitala sam, hihoćući se već onako kako se uvijek hihoćem kad malo previše popijem i kad je preda mnom netko seksi.

- Koliko im treba, što misliš? Prije nego što poljube krivu osobu? - upitao je baš kad sam okrenula glavu prema njemu.

I naletjela na te njegove oči, koje su me dozivale, bila sam sigurna.

- Misliš, pravu osobu? - prošaptala sam.

- Da, pravu osobu - odvratio je, primičući se bliže.

- Nemam pojma, ali ako uskoro ne bude ljubljena, eksplodirat ću - priznala sam, posve svjesna da više ne govorim o našim prijateljima. I posve svjesna da je on posve svjestan da ne govorimo o njima.

- Hm, ne želimo da eksplodiraš - sad su nam lica bila udaljena tek nekoliko centimetara.

Harem. Harem. Harem, ponavljala sam svoju mantru.

- Ja bih u jacuzzi.

Nečije cendranje izvuklo me iz čarolije i vratilo u kuhinju, gdje je bilo i drugih ljudi.

- Ja bih u jacuzzi - čula sam opet i okrenula se obračunati s Mimi. Zamislite iznenađenja kad sam shvatila da cendra Sophia, obješena Neilu oko vrata.

- O. K., idi u jacuzzi. Nitko te ne drži - rekla sam, odmaknula se od Simona i vratila pred svoj tanjur. Metodično sam stala razdvajati komadiće jastoga i grašak po tanjuru. Odavno sam sita, ali nema šanse da ostavim jastoga. Ipak ja držim do određenih vrednota.

- Moraš i ti sa mnom - cvilila je Sophia, a meni je počelo svitati. Sophia je pijana. Sophia se jako voli družiti dok je pijana. Ajoj.

- Idite vi, ja ću rasprijeti stol i pridružiti vam se - rekao je Simon, uzimajući moj tanjur i ustajući.

- Hej, ti! Imam još jastoga na tanjuru, čekaj! - pobunila sam se kad mi je uzeo vilicu iz ruke.

- Ne brini se, ne bih se nikad ispriječio na putu vašoj ljubavi - nasmiješio se, pružajući mi vilicu. Strpala sam jastoga u usta smiješeći se i ustala. Bila sam mrvicu pijanija nego što sam mislila, što sam doznala kad me snašla gravitacija.

- Hopla, jesi li dobro? - Simon me zadržao da ne padnem, a Sophia je krenula prema spavaćoj sobi.

- Jesam. Dobro sam. Dobro sam - izjavila sam, poprativši svoju izjavu stajanjem u mjestu.

- Možda da malo usporiš? - predložio je, uzimajući mi čašu iz ruke.

- Joj, daj se razvedri malo, pa partijamo - zahihotala sam. Odjednom je sve bilo smiješno.

- O. K., onda nastavi s partijanjem - nasmiješio se, a ja sam krenula u sobu presvući se u kupaći. To se pokazalo zahtjevnijim nego inače. Vezanje mašne na bikiniju nije lagana zadatak kad si pripit.

- O. K., sad je red na Caroline! Istina ili izazov! - vikala je Mimi, još jednom dokazujući da je pijana Mimi najglasnija.

- Istina! - odvrtila sam glasno, slučajno zalivši Sophiju po licu kad sam se okrenula dohvatiti čašu s ruba. Ponijeli smo posljednju bocu vina i polako smo je praznili. A što je

boca bila praznija, to je naša igrlica bila opasnija. Nebom je bljesnula munja pa se začula grmljavina glasnija i od pljuskanja vode i od hihotanja.

Nakon što smo izašli i smjestili se u jacuzzi, Neil je pričekao nekoliko minuta prije nego što je predložio "istinu ili izazov", a Sophia punu sekundu prije nego što je pristala. Ja sam isprva odbila smijući se, odbijajući vratiti se u tinejdžerske godine, ali kad mi je Simon rekao da sam kukavica, alkohol je odgovorio umjesto mene biranim riječima: "Ma igrat ću se ja s tobom, kukavico, dok ti istina ne postane izazov!"

Ta je izjava u mojoj glavi bila savršeno smisljena, a da sam u pravu potvrdile su i Sophia i Mimi, koje su odmah zamahnule zrakom da si čestitamo, onako muški. Ili ženski? Mislim da je Simon u nevjerici odmahnuo glavom, ali vidjela sam samo da se smješka, pa sam mu progledala kroz prste. I natočila si još malo vina.

- Kamo ste uvijek željeli otići, a nikako da krenete? - izvalila je Sophia prvo pitanje, pjevušeći usput uz glazbu što je dopirala kroz otvorena vrata terase.

Sophia je bila pronašla djedove stare ploče i Simona je umalo dokrajčio srčani udar kad je vidio zbirku. Odabrao je revijalni orkestar Tommyja Dorseyja i pobrinuo se za savršene zvučne kulise.

- Dosadno pitanje, odmah kreni s izazovom! - otpjevao je Simon, a ja sam mu odgovorila plaženjem jezika.

- Nije dosadno pitanje, a i Caroline je odabrala istinu, pa je sad poslušajmo. Caroline, kamo si uvijek željela otići, a dosad nisi? - ponovila je Sophia.

Zavalila sam se, naslanjajući glavu na rub kade. Pogledala sam zvijezde i odjednom znala točno kamo želim. Osjetila sam nježan povjetarac i sunce na licu, vidjela ocean pred sobom, stojeći na oštrim stijenama. Već mi je i pomisao na sve to izmamila osmijeh na usta.

- U Španjolsku - uzdahnula sam tiho, još se smiješeći pri pomisli na sebe na toj plaži.

- U Španjolsku? - ponovio je Simon.

Pogledala sam ga. Promatrao me sa smiješkom. - U Španjolsku. Ali trenutačno je to toliko skupo putovanje da ću morati pričekati - ponovno sam se nasmiješila, još jednom gledajući svoj san u mislima.

- Čekaj malo... zar ti ne ideš u Španjolsku sljedećeg mjeseca? - javio se Ryan i ja sam se u čas razbistrila.

- Ovaj, da. Idem, da - odgovorio je Simon.

- Super! Caroline, ideš s njim - odlučila je Mimi, plješćući sretno i gledajući Ryana.

- Ryane, ti si na redu.

- Čekajte, čekajte malo. Kao prvo, ne idem ja sa Simonom u Španjolsku. Kao drugo, ja sam na redu - pobunila sam se, a Simon se uspravio.

- Zapravo, baš bi i mogla sa Simonom u Španjolsku - rekao je, gledajući me. Druga strana jacuzzija naglo je utihnula.

- Ne, ne mogu. Ti ideš tamo raditi, ja si to ne mogu priuštiti, a i ne znam hoću li imati slobodnog vremena idući mjesec. - Dok sam sve to razjašnjavala, obuzela me neka euforija.

- A ja sam baš neki dan čula da ti Jillian govori kako bi sad mogla na godišnji, jer inače nećeš moći do poslije blagdana - otkucala me Mimi. Potom se, praćena mojim bijesnim pogledom, povukla u tamu.

- No dobro, možda, ali svejedno si ne mogu priuštiti Španjolsku, zato dosta o tome. Ja sam na redu. Da vidimo kome ću postaviti pitanje - pogledala sam ih sve redom.

- Zapravo ne bi bilo toliko skupo. Unajmit ću kuću, dakle, to ti ne bi morala platiti. Samo karta i tekući troškovi, to je sve što ti treba - javio se smiono, ne odustajući.

- Hej, Caroline, super ponuda - veselo je dreknula Mimi, a od njezina poskakivanja jacuzzijem su se proširili valovi.

- No dobro, Mimi je na redu: istina ili izazov? - upitala sam, prelazeći preko njezine primjedbe i nastavljajući igru.

- Hej, već imamo temu, ne mijenjaj je - protestirala je.

- E pa, ja sam gotova s tom temom. Istina ili izazov, seronjo mali? - ponovila sam da je uvjerim.

- Nek ti bude. Izazov - odvratila je nadureno.

- Super. Izazivam te da poljubiš Neila - odbrusila sam bez oklijevanja.

- Molim? - povikala je, a ostali su zadržali dah.

- Pa igramo se, zar ne? Nije da sam predložila nešto šokantno, Mimi: poljubi tipa s kojim se viđaš već tjednima.

- Molim? Ha? Ne, ja nisam za takve stvari - petljala je, vrlo blizu odluci da zaroni pod vodu. Ne, nije Mimi za takve stvari: nisu nju umalo uhitili zbog skandaloznog ponašanja kad su je na prvoj godini faksa našli ispod tribina polugolu, i to tijekom utakmice.

- Joj, daj, u čemu je problem? - javio se Simon i zahvalno sam ga pogledala.

- Ni u čemu. Samo - počela je, ali ju je Neil prekinuo.

- Ma daj, dođi ovamo - rekao je i privukao je k sebi. Neko su se vrijeme netremice gledali, a tada je Neil odmaknuo kosu s Mimina lica i nasmiješio se. Mimi se prignula bliže. Čula sam kako Sophia panično zadržava dah - u istom trenutku kad i Ryan - a potom smo svi gledali Mimi kako ljubi Neila.

I bilo je čudno.

Zatim su se razdvojili i Mimi se povukla na drugu stranu jacuzzija. K Ryanu. Neko smo vrijeme svi šutjeli. Simon i ja razmijenili smo poglede, ne znajući što da sad učinimo. Nadmudrili su nas. A ja mrzim kad me netko nadmudri. Bila sam na rubu eksplozije. To, naravno, nije imalo nikakve veze s time da sam bila i pijana.

- No dobro, čini se da sam sad ja na redu. Hm... Ryane! Istina ili izazov! - počeo je Neil, ali ja sam naglo ustala, zalijevajući vodom sve oko sebe.

- Ne, ne i ne! Nije se *tako* trebalo dogoditi! - povikala sam, lupajući usput nogom. Naravno da sam izgubila ravnotežu i pala u vodu, odakle su me izvukle Simonove snažne ruke. Odmah sam nastavila svoju alkoholiziranu prodiku. Nebom su šarale munje, grmljavina je bila sve bliža.

- *Ti* si je trebao spriječiti da ga poljubi! - vikala sam, obraćajući se Ryanu, pokazujući sad Neila, sad Mimi. Potom sam se okrenula prema Sophiji. - *A ti* bi se trebala naljutiti na nju!

- Zašto bih se ja trebala naljutiti što Mimi ljubi svoga dečka - tiho je mumljala Sophia, odjednom silno zainteresirana za svoje nokte.

- Isuse! - zarežala sam i pogledala Mimi.

- Mimi, zanima li tebe Neil uopće? - strogo sam je upitala, naglašavajući ozbiljnost spuštanjem ruku na bokove. Noćni zrak bio je prohladan i s mene se dizala para.

- Neil je sve što sam ikad željela od muškarca. Savršen je u svakom pogledu - odrecitirala je Mimi poput robota, lecnuvši se kad ju je Ryan pogledao povrijeđeno.

- Bla, bla, bla, reci ti meni jeste li se vi poševili? - vikala sam i dalje, uperivši prst u nju, kao što znam učiniti kad malo popijem.

- O. K., Caroline, rekla si što misliš - pokušao me smiriti Simon, povlačeći me nježno dolje.

crowarez

- A što to misli? O čemu vi to govorite? - upitala je Sophia, naginjući se prema nama.

- Joj, daj, molim te, vas četvero ste apsurdni! Briga mene što vi svi želite u teoriji! U praksi ste sve zbrkali! - odgovorila sam, pa pljesnula po vodi da lijepo sve zaokružim. Kako oni ništa ne vide? Nemam pojma ni zašto sam se toliko uzrujala, ali u posljednjih šezdeset sekunda baš su me razbjesnili.

- Ma šališ se! - viknula je Mimi, ustajući. Nije ni uzburkala vodu.

- Ma daj, Mimi! I slijep bi vidio kako se ti i Ryan gledate! Za koga vraga gubiš vrijeme na bilo koga drugoga! - navaljivala sam.

Simon me povukao k sebi u krilo pokušavajući me ušutkati.

- Dobro, ovo je otišlo dovoljno daleko - rekao je Neil, ustajući iz jacuzzija.

- Ne, nije! Neile, pogledaj Sophiju! Kako ne vidiš da je luda za tobom? Zašto si toliko blesav? Nismo valjda Simon i ja jedini koji vide kako stvari stoje? - vikala sam, ponovno uvlačeći Simona u igru, želio on to ili ne.

Neil je pogledao prvo Ryana pa Simona.

- Stari! - povikao je.

- Stari - rekao je Simon i glavom pokazao prema Sophiji, koja je baš ustajala kao da želi nešto reći. Neil joj je spustio ruku na rame, pa je samo poslušno sjela. Neil je pogledao Ryana.

- Stari? - upitao je, a Ryan je odgovorio istim pokretom glave. Neil je duboko udahnuo i pogledao Sophiju.

- Sophia, istina ili izazov? - upitao je Neil.

- Više se ne igramo - pokušala sam protestirati, ali Simon je iskoristio priliku i poklopio mi usta dlanom.

- Samo naprijed, stari - obratio se Neilu, obgrlivši me drugom rukom oko struka da me pribije uza se.

- Sophia? - ponovio je Neil. Ona je šutjela, izbjegavajući pogledati i Mimi i Ryana.

- Izazov - odvratila je tiho, zaklapajući oči. Alkohol stvarno pretvara sve u dramu.

- Izazivam te da me poljubiš - rekao je Neil i odjednom je jedino što se čulo bilo glasanje gnjuraca. U jacuzziju je konačno bilo tiho. Svi smo šutke promatrali kako se Sophia okreće prema Neilu i spušta mu dlanove na zatiljak, a potom ga privlači k sebi. Poljubila ga je isprva polako, ali bez premissljanja, i ljubila ga beskrajno dugo. Ja sam se nasmiješila ispod Simonova dlana, a on me potapšao po trbuhu, od čega mi je želudac zaplesao.

Kad su se konačno razdvojili, Sophia se smijala, usnicama priljubljenim uz Neilove, a on je uzvratio trapavim cerekom dostojnim jednog diva.

- Bilo je i vrijeme - rekao je Simon, skidajući dlan s mojih usta.

- Mimi, ja - zaustila je Sophia, okrećući se prema Mimi... i zatekla ju je samo voda.

Mimi i Ryan odavno su izašli. Krajičkom oka ugledala sam djelić Ryanova ručnika kako iščezava u spremištu za čamce - i još mokru Mimi, sjajnu u mraku, pored njega.

- Dakle, čini se da je večeri kraj - zaključila je Sophia hvatajući Neila za ruku.

- Laku noć - zahihotala sam se dok je hodala prema kući, vukući Neila za sobom. Potom ju je obgrlio i već su izgledali kao pravi par. Pogledala sam spremište i vidjela da je još u mraku. Vjerojatno će tako i ostati dulje vrijeme.

- Baš si lijepo sve sredila, iako stvarno moraš poraditi na pristupu - nasmijao se Simon, naslanjajući čelo na moja leđa. Još sam mu uvijek sjedila na krilu. Bio je maknuo dlan s mojih usta i spustio ga *južnije*, a drugu je ruku još uvijek držao oko mojega struka.

- Da, moj je pristup često preizravan - rekla sam suho. Nisam se željela pomaknuti koliko mi je bilo ugodno, ali znala sam da moram - i to što prije. Simon nije ništa rekao i počela sam se odmicati od njega.

- Sa mnom ti ide poprilično dobro - rekao je tiho, zaustavljajući me usred pokreta. Neko vrijeme ni on ni ja nismo ništa rekli, ali skliznula sam natrag prema njemu.

Ne okrećući se, nasmijala sam se. - Da znaš da nikad ne znam kad se samo zezamo.

Šarao je prstima po mojoj koži. - Mislim da znaš - rekao je tiho, posve blizu mog uha. Zrak oko nas iskrio je od napetosti i oluje koja se spremala. Simon je i dalje šarao prstom po mojoj koži.

Više nisam mogla izdržati.

Naglo sam se okrenula i, iznenadivši ga, obavila noge oko njegova struka, odbacujući i oprez i svoju *haremsku* mantru. Zavukla sam prste u njegovu kosu, uživajući u dodiru mokre svile, privlačeći ga bliže.

- Zašto si me poljubio na Jillianinoj zabavi? - upitala sam ga. Usnice su nam bile udaljene tek koji centimetar. Kad je shvatio da ja vodim igru, pristao je i odmah približio bokove mojima. Bliže od toga dosad nismo bili.

- A zašto si ti poljubila mene? - upitao je, prelazeći dlanovima preko mojih leđa, spuštajući ih do mojega struka - palci naprijed, ostali na leđa - i privlačeći me još bliže.

- Jer sam morala - odgovorila sam iskreno, prisjećajući se kako sam ga doista poljubila instinktivno, bez previše razmišljanja, jer sam morala, iako doista nisam željela. - Ali, zašto si *ti* poljubio *mene*? - ponovila sam.

- Jer sam morao - rekao je s dobro mi poznatim podrugljivim smiješkom. Ali ovaj ga put nisam morala predugo trpjeti. Jer sam shvatila nešto vrlo važno.

Kako Nabijaču makneš podrugljivi smiješak s usana? Poljupcem.

crowarez

Trinaesto poglavlje

Nebo se otvorilo nad nama i obasulo nas krupnim kapima kiše koje su pale na tlo zagrijane vrelinom zraka i naših tijela. Pogledala sam Simona odozgor: bio je topao i moker, i ništa na svijetu nisam željela više od njegovih usana na svojim. Zato sam ušutkala svaki alarm koji mi je zvonio u glavi, čvršće ga stegnula bedrima i pogledala ga ravno u oči.

- Caroline, što to izvodiš? - nasmiješio se, stežući me toliko čvrsto da su mu prsti bili napola sakriveni u mojoj koži. A kad smo kod kože, njegova je klizila uz moju toliko podatno da mi se mozak posve smutio. Doslovno sam osjećala njegove trbušne mišiće na koži. Bio je snažan, bio je slastan i mozak je digao ruke od mene, prepuštajući kontrolu nada mnogim drugim organima.

Mislim da je O na trenutak bojažljivo provirio iz svoje spilje, ogledao se malo oko sebe i zaključio da je možda došlo vrijeme da se ponovno sretnemo.

Liznula sam usnice, a Simon je ponovio moj pokret. Jedva sam ga vidjela kroz paru iz jacuzzija i vrelinu koja nas je okruživala. Sjedili smo u tom kotlu hormona, polako se kuhajući.

- Nešto zločesto, to ti obećavam - rekla sam bez daha, izdižući se malo iznad njega. Dodir mojih grudi na njegovima bio je nezamislivo dobar. Kad sam mu se ponovno spustila na krilo, osjetila sam da i njegovo tijelo reagira kao i moje, i oboje smo zastenjali na taj dodir.

- Nešto zločesto, ha? - ponovio je, a njegov se hrapav i sladak glas prelio preko mene poput meda.

- Jako zločesto - prošaptala sam mu u uho, a on je spustio usnice na moj vrat. - Pridružit ćeš mi se u zločestoći?

- Sigurna si da to želiš? - upitao je još hrapavije, sad već posve nekontrolirano stežući moju kožu prstima.

- Idemo malo nabijati po zidovima? - odgovorila sam, odvaživši se pustiti jezik da odluta iz usta i krene prema njegovu vratu. Bradica me zagrebla po jeziku i dala mi prilično dobru ideju kako bi je bilo osjetiti na drugim osjetljivim dijelovima tijela.

Moj je O ponovno virnuo iz svoje spilje i odmah se obrušio na mozak, koji je pak izdao naredbu rukama.

Odlučno sam ga zgrabila za zatiljak pa mu privukla lice ravno ispred svojega, na što me pogledao vrlo iznenađeno i posve hipnotizirajuće.

I osmjehnuo se, u sekundi krut.

Sagnula sam se i obrušila na njegovu donju usnicu, grickajući je nježno, privlačeći ga tim pokretom. Nije se odupirao, prepuštajući mi kontrolu, dok su moji prsti zatezali i milovali njegovu kosu, stenjući tiho dok se moj jezik probijao u njegova usta. Svijet oko mene iščeznuo je i sazeo se u Simona, u divnog Simona kojeg sam privijala uza se i rukama i nogama, ljubeći ga kao da je kraj svijeta blizu.

Nisam bila ni slatka ni bojažljiva - vodila me čista tjelesna frustracija začinjena neobjašnjivom požudom i tek daškom želje da se nikad više ne odvojim od njegovih usana. Moje su usnice vodile njegove u plesu starijem od vremena, starijem od planina što su nas promatrale iz daljine, naši su se jezici i zubi sudarali i isprepletali, konačno se prepuštajući slatkoj napetosti koja je rasla otkako sam mu se nacrtala na vratima u Barbie negližeu.

Zadrhtala sam osjećajući kako spušta ruke na moju stražnjicu i privlači me još bliže sebi, pa sam kroz vodu pokušala pomaknuti noge da mu pomognem, dišući s mukom poput grešnika u crkvi. Simon je bio moja crkva i priznajem da sam jedva čekala da padnem na koljena.

Oči su mi bile zaklopljene, noge raširene i disala sam u njegova usta poput kakva bijesna psa. Pomisao da me jedan jedini poljubac doveo u ovo stanje napaljenog ludila bila je neporeciva i znala sam da je sljedeći korak neizbježan. Bila sam spremna primiti ga u svoju *crkvu*.

- Dođi u moju crkvu, Simone - ne baš sasvim razgovijetno promrmljala sam u njegove usnice.

crowarez

Prestao me ljubiti. - Molim? U što tvoje? O, Bože - zaključio je ipak, na što sam nas ja odgurnula od jednog do drugog kraja jacuzzija, izbacujući pritom pola vode na terasu. Nabio me o drvenu klupicu na drugom kraju, podigao na nju i vratio moje noge tamo gdje im je mjesto: oko njegova struka, a ja sam spremno vratila usnice na njegove, ne želeći ga nikad pustiti. Uskoro sam ga ljubila toliko mahnito da se morao malo odmaknuti da dođe do daha.

- Diši, Simone, diši - nasmijala sam se, milujući ga po licu dok je kašljucao.

- Ti... si jedna... ludara - izjavio je zadihano, ali nije me pustio. I dalje je držao ruke provučene ispod mojih, priljubljene uz moja leđa, dlanove na mojim ramenima, stižući me uz rub jacuzzija. Ja sam zabila pete u njegova leđa, ne puštajući ga da se pokuša odmaknuti. Zaklopio je oči i zagrizao donju usnicu, ispuštajući gotovo životinjsko rezanje kad sam krenula u drugu fazu napada koji je vodila Donja Caroline.

- Stvarno si neuobičajeno dobar - rekla sam teško dišući, ljubeći ga ponovno, spuštajući kišu poljubaca na njegove usne, obraze, vilicu, klizeći niz vrat kad je zabacio glavu da mi olakša napad. Sad me već grubo milovao, spustio je ruke do uzice mog bikinija i zavukao ih pod nju, olabavivši je. Pomisao na moje gole grudi uz njegovu kožu raspametila me i konačno sam dopustila malo predaha njegovoj sirotoj kosi, pa izvukla ruke da sama razvežem uzicu. Dok sam pokušavala izvesti taj manevar, prevrnula sam jednu od praznih boca vina, a ona je srušila druge i uskoro su se sve počele kotrljati

poput pločica za domino. Nasmijala sam se kad se odmaknuo, naoko prenut tim zvukom.

Pogled mu je bio mutan, zamagljen požudom, ali kad je susreo moj, počeo se bistriti. Ja sam konačno uspjela razvezati čvor bikinija i skidala sam gornji dio, osjećajući već kako mi voda slobodno klizi kožom. Bila sam napola gotova kad je Simon naglo spustio ruke preko mojih i zaustavio me čvrstim pokretom. Stresao je glavom kao da se pokušava rastrijezniti, a potom čvrsto zaklopio oči, prekinuvši čaroliju.

- Hej, hej - bockala sam ga, sileći ga da otvori oči i pogleda me. - Kamo si odlutao? - prošaptala sam.

Još uvijek držeći uzice mojega kupaćeg kostima, preselio mi je ruke iza vrata. Dok je polako vezao mašnu, osjetila sam kako me oblijeva rumenilo, kako se krv iz cijeloga mogeg tijela seli ravno u lice.

- Caroline - počeo je, još uvijek zadihan, ali bistro me promatrajući.

- Što se zbiva? - prekinula sam ga.

Preselio je dlanove s moga vrata na ramena i učinilo mi se da me time drži na sigurnoj udaljenosti.

- Caroline, ti si fantastična, ali... ne mogu... - zaustio je.

Sad sam ja zaklopila oči. Ispod kapaka moji su se osjećaji kovitlali, predvođeni sramom. Srce mi je potonulo. Osjećala sam njegov pogled na sebi, ali nisam ga željela susresti iako sam znala da moram. [crowarez](#)

- Ne možeš - rekla sam suho, otvarajući oči i gledajući posvuda, samo ne u njega.

- Mislim, nije da... - zamuckivao je, odmičući se od mene s očitom nelagodom.

Sad sam se već tresla. - *Ne možeš?* - upitala sam ga. Odjednom sam se smrzavala usprkos vrelini vode. Razmaknula sam noge da mu omogućim da se odmakne, kad je to već toliko želio.

- Ne, Caroline, s tobom ne. Ne mogu...

- A baš sam ispala glupača, ha? - izgovorila sam nekako, nasmijala se i izvukla iz jacuzzija, sjedajući na rub.

- Što? Ne, ne razumiješ. Samo - posegnuo je za mnom, ali zaustavila sam ga i pokretom noge vratila u vodu.

- Čuj, gle. Jasno mi je. Ne možeš. Sve je u redu. Kakva večer, ha? - još sam se jednom nasmijala pa odgurnula od ruba i ustala.

Krenula sam prema kući da zbrišem prije nego što primijeti suze, koje su se već spremale. Naravno da sam se morala poskliznuti na ljestvicama i da sam glasno pljusnula natrag u vodu. Osjećala sam peckanje u očima i znala da moram zbrisati što brže mogu ili se rasplakati prije nego što uđem u kuću. Sad kad sam se morala maknuti s mjesta, počela sam osjećati utjecaj sveg onog alkohola koji sam ispila večeras, kao i početak moćne glavobolje.

- Caroline! Jesi li dobro? - povikao je Simon, ustajući iz vode.

- Jesam. Jesam, samo... - konačno sam izašla, ali grlo me već izdavalo i zašutjela sam da ne odgovorim jecajem. Ispružila sam ruku da ga zaustavim i jasno mu dam do znanja da mi nije potrebna pomoć. - Dobro sam, Simone.

Nisam ga mogla pogledati u oči. Samo sam žurila prema kući. Prokleta je glazba još svirala, ali svejedno sam još jednom čula da me doziva. Nisam se okretala, samo sam ušla. Osjećala sam se kao budala hodajući okolo u svom bikiniju, koji očigledno nije bio onoliko primamljiv koliko sam mislila. Nisam čak ni uzela ručnik u prolazu, samo sam otvorila staklena vrata terase, koja su se uz tresak zalupila dok sam gotovo trčala prema svojoj sobi. Putem sam ostavljala za sobom lokvice vode na kamenu, nastojeći se ne obazirati na veseo smijeh koji je dopirao iz Sophijine sobe. Kad su mi suze konačno potekle licem, već sam bila iza zatvorenih vrata. Zaključala sam ih i skinula kupaći kostim. Utrčala sam u kupaonicu, upalila svjetlo i zagledala se u svoj odraz. Bila sam gola, mokra mi se kosa cijedila niz leđa, na bedru se već ocrtavala buduća masnica od pada na rub jacuzzija, a usnice su mi bile otečene od ljubljenja.

Zamotala sam kosu u ručnik pa se oslonila na umivaonik i približila lice na centimetar-dva od ogledala.

- Caroline, draga moja, upravo te odbio tip koji je jednom naveo žensku da mjauče pola sata. Kako se osjećaš? - upitala me gola žena u ogledalu, pretvarajući moj palac u sićušni mikrofon. Potom mi je pružila "mikrofon" pod nos.

- Pa, popila sam dovoljno vina da cijelo malo španjolsko selo živi godinu dana od moje love. Nisam se susrela s orgazmom otprilike jedno tisućljeće i po svojoj ću prilici umrijeti sama u prelijepo uređenom stanu, okružena Cliveovom nezakonitom dječicom... Što misliš, kako se osjećam? - uzvratila sam pitanje, vraćajući Zrcalnoj Caroline njezin mikrofon.

- Šašava Caroline, pa Clivea si dala uškopiti! - odgovorila je Zrcalna Caroline, tresući glavom.

- Jebi se, Zrcalna Caroline, kad ja već ne mogu - odbrusila sam joj. Razgovor je bio završen i odvušla sam svoju голу guzicu u sobu. Navukla sam majicu kratkih rukava i svalila se na krevet, posve iscrpljena pješaćenjem i usponom, večerom i vinom, glazbom i najboljim maženjem koje sam ikad iskusila. Sjećanje na ovo posljednje ponovno mi je izmamilo suze na oči pa sam se protegnula dohvatiti maramice, ali zatekla sam samo praznu kutiju. Tek sam tad briznula u plač.

Jebeni Nabijač.

Može li ova noć biti gora?

A tada je zazvonio telefon.

- Palačinke, dušo?

- Vrlo rado. Hvala, draga.

Isuse.

- Imamo li još vrhnja za kavu?
- Sačuvala sam vrhnja za tebe, mazo.

Isuse mili.

Kad slušate novi par, dođe vam da se ispovraćate - a da ni kažem kako je kad slušate *dva* nova para. Dodajte tome mamurluk i znat ćete kako mi je počelo jutro.

Nakon sinoćnjeg razgovora s Jamesom, duboko sam zaspala, čemu je, nimalo ne sumnjam, pomoglo sve ono vino koje sam ispila. Probudila sam se suhih usta, s razornom glavoboljom i uznemirena želuca - koji bi se još više uznemirio svaki put kad bih se sjetila da me čeka razgovorčić sa Simonom na temu prošle noći.

Nakon razgovora s Jamesom osjećala sam se bolje, priznajem. Nasmijao me i prisjetila sam se kako je uvijek bio brižan dok smo bili u vezi. Bilo je lijepo prisjetiti se toga, ali još ljepše razgovarati s njim. Nazvao me da se navodno dogovorimo oko izbora boje za stan, što sam odmah prozrela. Potom je priznao da je samo želio malo razgovarati sa mnom, a ja sam, još dotučena porazom u Bitki kod jacuzzija, bila sva sretna što mogu razgovarati s nekim tko želi moju pažnju. *Kvragu i ti, Simone.* Kad me James upitao jesam li za večeru idućeg vikenda, odmah sam pristala. Dobro ćemo se zabaviti, a budući da se moj O ponovno ustrašeno povukao u svoju spilju, mogla sam si bar priuštiti izlazak.

Sad sam sjedila za doručkom uz dva nova para koji su kuhinju ispunjavali s toliko seksualnog zadovoljstva da mi je došlo da vrištim. Ali suzdržala sam se. Šutjela sam i gledala Mimi kako sretno sjedi Ryanu u krilu, Neila kako hrani Sophiju dinjom, zadovoljne kao da ih je Bog stavio na svijet samo s tom svrhom.

- A kako je prošao ostatak vaše večeri, gospodična Caroline? - cvrkutala je Mimi, prepredeno podižući obrvu. Uboła sam je vilicom u ruku i naredila joj da prestane.

- Uh, guñđalo jedno. Sigurno je provela noć sama - Sophia je došapnula Neilu.

Iznenadeno sam je pogledala. Ležernost s kojim su svi pričali o nama sad me već živcirala.

- Naravno da sam provela noć sama. Nego što ste vi mislili s kim ću je provesti? Ha? - upitala sam, odgurujući se od stola i prevrćući pritom čašu soka od naranče. - A, jebi ga - opsovala sam pa izjurila na terasu suzdržavajući suze drugi put u manje od dvanaest sati.

Sjela sam u drvenu ležaljku i pogledala prema jezeru. Hladno jutro ugodno je smirivalo moje crveno lice i nespretno sam obrisala suze kad sam čula kako mi cure prilaze iza leđa.

- Ne želim o tome, može? - odmah sam izdala upute, a one su sjele na ležaljke nasuprot mojoj.

- Može, ali nešto nam ipak moraš reći. Mislim, kad smo vas sinoć ostavili, bila sam sigurna... mislim, ti i Simon ste... - počela je Mimi, ali prekinula sam je.

- Nismo Simon i ja ništa. Ne postoji "Simon i ja". Mislile ste da ćete i nas spariti samo zato što ste vas četvero konačno shvatili tko s kime? A kad smo kod toga, nema na čemu - obrecnula sam se, spuštajući šiltericu niže na oči, skrivajući od prijateljica suze koje baš nisu željele odustati.

- Caroline, samo smo mislile - javila se sad Sophia, ali i nju sam prekinula.

- Mislile ste da ćemo se nas dvoje pretvoriti u par samo zato što smo ostali sami? O, prava bajka: tri savršena para, ha? Kao da se to ikada događa. Nije ti ovo ljubić.

- Ma, molim te, pa vas dvoje *jeste* savršeni jedno za drugo. Ti si nama sinoć rekla da smo slijepi? A što si ti? - odbrusila mi je Sophia.

- E pa, u tom slučaju, imaš trideset sekundi da zбриšeš prije nego što te ovaj slijepac premlati. Ništa se nije dogodilo. Ništa se neće dogoditi. Za slučaj da ste zaboravile, on ima harem, drage moje. Harem! A ja nemam namjeru postati treća haremska dama. Zato prekrižite Simona i mene! - povikala sam, ustala iz ležaljke i krenula prema kući. Naravno da sam naletjela na Simona, zamišljenog.

- Ma super! I ti si nam tu! A i vas kretene vidim kako virite kroz rolete! - dreknula sam, a Neil i Ryan istog su se trena odmaknuli od prozora.

- Caroline, možemo li porazgovarati, molim te? - pokušao je Simon, uhvativši me za ramena i okrećući prema sebi.

- Može, zašto ne? Idemo me do kraja osramotiti. Kad već svi toliko želite znati što se dogodilo, bacila sam se na ovog ovdje, a on me odbio. Eto, sad više nema tajni. Možemo li sad prestati o svemu ovome? - Izmigoljila sam iz njegova stiska i uputila se prema stazi uz jezero. Nisam čula nikakve reakcije i kad sam se okrenula vidjeti što se zbiva, zamijetila sam da me samo promatraju razrogačenih očiju, ne znajući što da kažu.

- Hej, ti! Simone! Za mnom! - pucnula sam prstima i Simon je poslušao, krećući za mnom pomalo ustrašeno.

Sjurila sam se niz stazu, pokušavajući smiriti disanje. Srce mi je ludo udaralo, a nisam se željela ovako nabrijana upuštati u razgovor s njim. Iz toga ne bi izašlo ništa dobro. Dok sam duboko disala, primijetila sam da je jutro prelijepo i pokušala se malo razvedriti. Moram li sve ovo još dodatno otežavati? Ne moram. Kontrola je u mojim rukama, ako zaboravimo na ono od sinoć. Mogu se jednostavno praviti da se ništa od onoga sinoć nije dogodilo, a mislim da i hoću.

Još sam jednom duboko udahнула, osjećajući kako dio napetosti nestaje. Usprkos svemu što se dogodilo sinoć, Simon i ja doista se lijepo slažemo i mislim da ga smatram prijateljem. Još sam uvijek marširala stazom, ali nakon nekog vremena smirila sam se i usporila u samo ljuti to šetkanje.

Ostavila sam stabla za sobom i nisam stala dok nisam stigla do mola. Sunce se pojavilo nakon sinoćnje oluje, bacajući srebrnkasto svjetlo na vodu.

Čula sam Simona kako mi prilazi i staje iza mene. Još sam jednom duboko udahнула. Šutio je.

- Nećeš me valjda gurnuti u vodu? Ne bih ti to preporučila, Simone - nasmijao se s izdahom, a ja sam se nasmiješila iako mi nije bilo do smijeha.

- Caroline, mogu li ti objasniti što je bilo? Želim da znaš da...

- Nemoj, može? Možemo li svaliti svu krivicu na vino? - upitala sam, okrećući se naglo prema njemu da ga preduhitrim.

Začudeno me promatrao. Izgledao je kao da se oblačio u žurbi: bijela termo-majica, traperice, nezavezane cipele za planinarenje čije su vezice sad bile mokre i blatne nakon naše šetnjice kroz šumu. Ali svejedno je bio zgodan, osvjetljen ranojutarnjim suncem koje mu je naglašavalo lijepe crte lica i zamamnu dvodnevnu bradicu.

- Stvarno bih želio, Caroline, ali... - počeo je ponovno. Odmahnula sam glavom. - Ozbiljno, Simone - počela sam i zašutjela kad mi je spustio prste na usnice.

- Prestani više, hoćeš li? Prekini me još jednom i stvarno ću te baciti u jezero - upozorio me vragolasto me gledajući.

Kimnula sam i maknuo je ruku. Pokušala sam se praviti da ne primjećujem da mi usnice gore od tog dodira.

- Dakle. Sinoć smo došli na korak od totalne katastrofe - rekao je i kad je vidio da otvaram usta nešto kazati, mahnuo mi je prstom pred nosom.

Odmah sam odustala od komentiranja, napravila pokret kao da zaključavam usta i bacam ključ u jezero. Tužno se nasmiješio i nastavio.

- Očigledno me privlačiš. Kako i ne bi? Fantastična si. Ali bila si pijana, ja sam bio pijan i koliko god bi nam bilo dobro, sigurno bi... promijenilo bi stvari, kužiš? A ja ne mogu... Caroline, ne smijem si dopustiti da... - tražio je riječi pa provukao prste kroz kosu pokretom za koji sam već znala da znači frustraciju. Potom se zagledao u mene kao da želi čuti da je sve kako treba, da mu ništa ne zamjeram.

Isplati li se izgubiti prijatelja zbog ovoga? Ni u ludilu.

- Hej, rekla sam već: previše vina. Uostalom, znam da imaš svoj... svoje cure, a ni ja ne mogu... Sinoć sam malo izgubila kontrolu - pojasnila sam, pokušavajući ga uvjeriti u to.

Zaustio je nešto kazati, ali nakon nekoliko sekunda odustao je i samo kimnuo. - Jesmo li još uvijek prijatelji? Ne želim da nam ovo smeta, Caroline. Stvarno mi se sviđaš - rekao je, gledajući me kao da mu se ruši svijet.

- Naravno da smo prijatelji. Što bismo drugo i bili? - progutala sam čvor iz grla i nacrtala osmijeh na lice. I Simon se osmjehnuo pa smo krenuli natrag prema kući. Dobro, ovo nije bilo previše strašno. Možda bismo čak mogli nastaviti ovako. Zastao je, zgrabio šaku pijeska s plaže i utrpao je u plastičnu vrećicu.

- Za bocu?

- Za bocu - kimnuo je i nastavili smo hodati.

- Čini se da je naš mali plan uspio - počela sam, tražeći bilo koju temu osim naše.

- Za njih? O, da, i meni se čini da je upalio. Izgleda da su svi našli što su tražili.

- Svi to želimo, zar ne? - nasmijala sam se. Stigli smo do kuhinjskih vrata. Naših je četvero prijatelja u tren oka iščezlo s prozora. Pretpostavljam da su se nonšalantno rasporedili oko stola. Nasmijala sam se.

- Lijepo je kad su ono što trebaš i ono što želiš iste stvari - promrsio je Simon, otvarajući mi vrata.

- Kako si ti jutros pametan. - Još me držala tuga i nisam se mogla natjerati na osmijeh čak ni kad sam vidjela kako je naših četvero prijatelja sretno.

- Jesi li za doručak? Mislim da još ima buhtla - ponudio je Simon, ulazeći u kuhinju.

- Ovaj... ne bih. Mislim da ću ići spakirati se, moram pronaći hrpu stvari - rekla sam, primjećujući da mu je licem proletjelo razočaranje. Ipak se junački osmjehnuo.

No dobro, ovo možda nije super. Ali to se dogodi kad se prijatelji ljube. Nikad više nije kao što je bilo. Pozdravila sam cure glavom i uputila se u svoju sobu.

Potaknuti mojom potrebom da se vratim u grad, svi su se spakirali za dva sata i sad su se dogovarali tko se s kime vozi. Ja se nisam željela voziti sama sa Simonom, pa sam povukla Mimi na stranu i rekla joj da nagovori Ryana da se vozi s nama. Stajali smo kod auta i utrpavali torbe u prtljažnike. Dok je Simon spuštao torbu za torbom u Land Rover, malo sam se stresla, tek tada shvaćajući da sam jaknu spakirala u torbu koja je sad bila na dnu hrpe. Kad me pogledao, shvatio je da se smrzavam.

- Hladno ti je?

- Malo, ali ne smeta. Moja je torba na dnu, ne želim da sve moraš vaditi - odvrtila sam, cupkajući u mjestu da se zagrijem.

- Dobro da si me podsjetila! Imam nešto za tebe! - povikao je, prekapajući po svojoj torbi koja je bila na vrhu. Pružio mi je neuredan paket umotan u smeđi papir.

- Što je to? - upitala sam, a Simon se zarumenio. Zar se Simon rumeni? To još nisam vidjela...

- Nisi valjda mislila da ću zaboraviti? - odvratio je, a kosa mu je pala preko očiju dok je saginjao glavu osmjehujući se poput dječaćića. - Mislio sam ti to dati još sinoć, ali...

- Hej, Parkere! A da nam malo pomogneš? - doviknuo je Neil, muku mučeći sa Sophijinim torbama. Još jučer to bi bio Ryanov posao. Sad se time bavi Neil. Jučer. Kako se sve preokrenuto u jednom danu.

Simon se odmaknuo od mene, a Ryan i Mimi smjestili su se na stražnje sjedalo.

Otvorila sam paket i pronašla mekanu debelu irsku vestu. Izvlačila sam je iz papira, osjećajući težinu vune i teksturu pletiva. Prislonila sam je uz nos i prepoznala Simonov miris. Osmjehnula sam se u vestu, a potom je brzo navukla preko majice kratkih rukava, diveći se koliko je udobna i topla. Okrenula sam se i vidjela Simona kako me promatra, stojeći pored Neilova auta. Kad sam se zavrtjela da mu pokažem kako mi vesta stoji, nasmiješio se.

- Hvala - rekla sam.

- Nema na čemu - odvratio je.

Udahnula sam miris svoje nove veste, nadajući se da me nitko nije vidio.

crowarez

Četrnaesto poglavlje

U crnom Land Roveru na putu za San Francisco...

Caroline: O. K, mogu ja ovo... Ionako smo za nekoliko sati u gradu. Mogu ja biti odraslija od nas dvoje. Mogu se ja praviti da se nije smrznuo kad je shvatio da ću mu pokazati cure. Ma koji je njemu vrug? Koje muško ne želi vidjeti cure? Mislim, lijepo su, stvarno jesu. Baš su bile lijepo podignute kupaćim. I mokre, za Boga miloga... Zašto on ne želi moje cure? Caroline, smiri se, pobogu... Smješaj se i pretvaraj daje sve kako treba. Čekaj, gleda prema tebi! Brzo smiješaj! U redu, i on se smiješi... Glupi curomrzac... Koji je njemu vrug? Znam da mu se digao!

Simon: Smiješi mi se... Mogu uzvratiti, je l' tako? Mislim, pravimo se da je sve O. K., je l' da? O. K, gotovo. Nadam se da je izgledalo prirodnije nego što mislim. Isuse, tko bi rekao da golema vesta može tako dobro izgledati na nekome... Ali na Caroline sve izgleda dobro. Pogotovo onaj zeleni kupaći. Jesam li ja to nju stvarno odbio sinoć? Isuse, a bilo je tako jednostavno... Ne mogu. Ma zašto ne mogu??? Isuse, Simone. No, dobro, bili smo pijani... Ne, ne. Samo je ona bila pijana. Misliš da bi joj jutros bilo žao? Moguće. Ne smijem tako. Mogli smo sve sjebati... Možda sam je odbio zbog svojih cura? Ni njima to ne smijem napraviti... Ali ni s njima mi ne ide u zadnje vrijeme, ne? Hm. Nijedne se nisam sjetio u zadnja dva dana... jer sam sve vrijeme razmišljao o Caroline. Opet me gleda... O čemu ćemo, pobogu, razgovarati cijelim putem do grada? Ryan nas ni ne gleda. Gad. A rekao sam mu da će mi njih dvoje morati pomagati... I sad se bavi samo Mimi. Sad mi je gotovo žao da smo se Caroline i ja toliko trudili oko njih. Hm... Caroline i ja... Caroline i ja u jacuzziu u kojem su kupaći zabranjeni... Isuse, čekaj malo - o da, budim se...

Caroline: Za koga se vruga trza? Da ne mora pišati? Možda da predložim stanku... Ako izađemo iz auta, možda uspijem zgrabiti Mimi i pojasniti joj da ih nisam pozvala da se voze s nama kako bi se sve vrijeme cmakali, nego da služe kao tampon-zona između Simona i mene, kad me se već toliko boji. O. K., zamolit ću ga da stane na sljedećoj benzinskoj. Gle ga kako pleše, stvarno mora na WC. Nadam se da na benzinskoj imaju čipse...

Simon: Hvala Bogu da je tražila da stanemo. Sad se mogu namjestiti, a da ne izgledam kao pervertit... Ma kome ja lažem? Ja i jesam pervertit. Vozim se sa ženskom koja me sinoć zajahala i odmah mi se diže. Pervertit, pervertit, pervertit. Nadam se da na benzinskoj drže čipse...

Mimi: Ohoho, stajemo! Nadam se da benzinska drži žvakaće!

Ryan: O, ne, pa zar već stajemo? Nećemo stići do grada prije mraka. Mimi me vodi k sebi, želi da vidim stan. Nadam se da će mi ga pokazivati gola... Nadam se da na benzinskoj imaju kondome.

Caroline: O. K., ovo si mogla i bolje izvesti. Mimi nije ništa loše mislila, možemo Simon i ja podijeliti čipse. Malo si osjetljiva, hm? Da, jesam... Ali sigurna sam da sam vidjela Simona kako mi odmjerava guzu dok sam išla prema benzinskoj. Za koga me vruga sad pogledava? Sinoć ga nije zanimalo što je ispod kupaćeg. Je li moguće da je stvarno toliko kompliciran? Pobogu, zašto me još uvijek gleda? Pruža ruku prema meni... Budi mirna, Caroline, budi mirna. Aha, imam sezama na licu. E pa, da mi nisi gledao usta, ne bi ni znao da imam sezama na bradi, frajeru. Sad ti je kasno, ne ulizuj se, nećeš me dobiti. Koragu sve, zašto ova vesta tako dobro miriše? Nadam se da nije skužio kako sve vrijeme njušim vestu.

Simon: Danas je sva šmrca. Nadam se da se nije prehladila. Puno smo bili vani ovih dana... Stvarno bi bilo loše da se prehladi. Opet šmrca. Da joj ponudim maramicu?

Mimi: Jesam te, Caroline. I mislila sam da mirišeš vestu...

Ryan: Pitam se ima li Mimi još žvakaćih? Nadam se da nije vidjela da sam kupio kondome. Mislim... ne želim da misli da uzimam stvari za gotovo. Ali da želim da me opet zajaše, to da. Tko bi rekao da takva sitnica može biti toliko glasna... i sad mi se digao.

Mimi: Ryan Hall... Mimi Reyes Hall... Mimi Hall... Mimi Reyes-Hall...

Caroline; O. K., Caroline, vrijeme je za ozbiljan razgovor - s tobom. Zašto si se, pobogu, bacila na Simona sinoć? Zbog vina? Zbog glazbe? Zbog njegova vudua? Zbog svega skupa? O.K., O. K, dosta sranja. Bacila si se na njega jer... jer... ma idem ja po još čipsa.

Simon: Tako je zgodna. Mislim, nije samo zgodna, nego stvarno zgodna... Kakva sam ja kukaonica. Jebeš to, nije samo zgodna, nego prelijepa... A i fino miriše... Baš sam pičkica. Kako to da neke cure mirišu bolje od drugih? Neke mirišu po cvijeću i voću, mrzim to. Mislim, zašto bi itko htio mirisati kao mango? Zašto bi itko trebao mirisati kao mango? Možda ako se budem dovoljno dugo bavio mangom neću misliti na pičkice. Caroline... Mango... Caroline. Opet isto... I sad mi se digao.

Caroline: Opet izgleda kao da mora na WC. To mu je jer pije previše kave. Iz te termosice već je posisao šest šalica. Zanimljivo... doma nikad ne popije više od jedne. A za koga ti vruga znaš koliko on kave pije? Pomiri se s činjenicama, Caroline, znaš toliko o njemu jer... jer...

Ryan: Stari, je l' ti to opet staješ? Nikad nećemo stići doma. Njega danas nešto ždere... Mislim da ću ga morati izvesti na pivicu kad se vratimo - možda mi želi reći što se stvarno sinoć dogodilo. Da ga odmah pitam? Vau, Mimi jebeno izgleda u ovim hlačama... Pitam se hoće li izaći po još žvakaćih?

Mimi: Prestani njušiti vestu, Caroline! Ozbiljno, sad se već sramotiš... Da je bar uhvatim nasamo. O. K, Simon ide na WC. Možda je zgrabim kod police sa sendvičima.

Caroline: Ajoj. Mimi me skužila za vestu. Možda je i Simon?

Simon: Izgleda da joj je bolje... Više ne šmrca.

Mimi: Poslat ću poruku Sophiji. Mora znati što se kod nas zbiva, ovo između njih se ne popravljaju. Što ćemo mi s njima dvoma? Mislim, stvarno... Neki ljudi ne vide ni ono što im je pred nosom. O, Ryan želi da ga češkam po leđima. Obožavam ga... I njega i njegove duge prste...

Ryan: Mmm... leđa... Nokti... Mmm... Leđa...

Caroline: O. K., sad sama sebi lažeš, Reynoldsice... Opa, ozbiljno je kad smo dogurali do prezimena. Slušaj ti mene, dakle, Reynoldsice... He-he... Baš opako zvučim!

Simon: I tako... sad se cereka? Vlastitim forama, kaže. Možda je njoj sve ovo O. K. - uh, krivi čips. Je li se ona to namrštila na mene?

Caroline: Prvo neće moje cure, a sad hoće moj čips? Ne bih rekla, stari moj. O. K., Reynoldsice, dosta cerekanja. Ne možeš zauvijek gurati glavu u pijesak, čak ni u svojoj glavi. Da vidimo što je na stvari: Prvo - zašto si se sinoć bacila na Simona? I ne želim čuti kako okrivljuješ vino, glazbu, vikend-vibru, žiuce, srce ili bilo što takvo. Drugo - zašto te odbio? Ako te ne želi, zašto već dva tjedna plešete nimalo susjedski ples? Pa tip ima harem, za Boga miloga! Nije nekakav puritanac! Grr. Treće - ima li to Simonovo odbijanje ikakve veze s tim što si pristala na večeru s Jamesom? Četvrti - kako da Simon i ja ponovno budemo prijatelji sad kad znamo kako je ljubiti se? A ljubi se jako, jako dobro. O. K, da. Ponjuši vestu još jednom - samo pazi da te nitko ne vidi.

Simon: Moram smisliti što da radim s Caroline. Stvarno je super, mislim, divna je... Jesam li ikad sreo neku koja je imala sve osobine koje tražim? No dobro, Natalie Portman. Ali Caroline? Stvarno moram prestati gledati Lifetime. Koje muško uopće razmišlja tako: "Jesam li ikad sreo neku koja je imala sve osobine koje tražim?" Čekaj, jesam li ja uopće ikoga tražio? Nisam. Nemam ja ni vremena ni prostora za to. Moje cure ne žele kućicu u cvijeću. Žele sve prije nego kućicu u cvijeću. Misliš da Caroline voli cvijeće? Katie je našla svoju bajku, blago njoj. Kad sam se uopće zadnji put čuo s Nadjom ili Lizzie? Možda to više nije za mene. Ne želim ih kao što bih mogao... kao što želim Caroline. Koja si ti pičkica, Parkere... Isuse, Caroline, to je cura i pol... Čekaj malo. Koji je tebi vrug? Je li se ti to ozbiljno baviš mislima o... ajoj... o... vezi? I jesi li ti to upravo pomislio ajoj? A jesi dramatičan. Ma daj, razmisli malo... Ako se dobro sjećam, pozvao si je u Španjolsku. Ne izmotavaj se sad. Stari... je li ona to njuši tvoju vestu?

Ryan: Mmm, moja mala voli pršut. Baš je prava. Voli me češkati po leđima i zna pojesti. Umro sam i sad sam u raj.

Mimi: Ja ne vjerujem koliko mi je pršuta smazao. Baš je prasac. He-he.

Caroline: Pitanje broj jedan je preteško. Ne mogu početi s tim. Idem odostraga. Četvrti: nemam pojma možemo li biti prijatelji, ali stvarno želim - i ne lažem. Stvarno mi se sviđa Simon i koliko god smo sinoć sve sjebali, mislim da ćemo se nekako snaći... Oh, gle, pa ja sam na drogama. Treće: PA NARAVNO DA SAM PRISTALA IZAĆI S JAMESOM ZBOG TOGA ŠTO SE DOGODILO SA SIMONOM! Super su mi ova velika slova u glavi. Drugo: da znam zašto me odbio, bila bih jebeni genij. Da mi nije smrdjelo iz usta? Nije. Možda zato jer sam bila pijana? Moguće... Ali ako je to, onda je baš našao pravi čas za viteško ponašanje. Doduše, uporno je

ponavljao da ne može... I da griješimo... O. K, možda bismo pogriješili, ali kakva bi to pogreška bila. Možda je samo vjeran svom harem? Kako bizarno i kako slatko. Znam da mu je stalo do njih. Kvragu, znam da mu je jako stalo do njih. Ali znam i da ne mogu nije istina. Ne mogu podrazumijeva erektilnu disfunkciju, a znam ja dobro što sam osjetila na bedru sinoć. Ah. Ah, ah. Ova vesta igra mi se s glavom. Šnjof...

Simon: Opet njuši vestu - dobro, koji je njoj vrug? Dok sam je ja nosio, nije mi mirisala ni po čemu osim po vuni. Cure su čudne, to ti je to. Divno čudne. A ja sam pičkica... O, ne opet... I opet mi se dignuo. Za koga se ja vruga pretoaram da nisam poludio za njom? A to čak ni nema veze s nezinom... I još se više dignuo, super.

Caroline: Prestani se izmotavati i odgovori na Pitanje broj jedan. Zašto si se bacila na Simona, zaboravljajući i prijateljstvo i harem i pauzu od O i sve one divne pametne razloge zašto si se trebala držati kilometrima dalje od Nabijača i njegova vudua? Hajde, hajde, Caroline. Budi muško i priznaj si. Što je ono rekao kad si ga upitala zašto te poljubio? Jer sam morao. Isuse, čak i u mojoj glavi to zvuči fantastično... Eto ti odgovora, Caroline: jer si i ti morala. A sad se lijepo pitaj zašto si morala.

Ti si poljubila njega i on je poljubio tebe jer ste morali. Donijeli ste neke odluke, nitko vas nije silio... A zašto te prekinuo i rekao da ne može? Nakon svih onih tjedana nabacivanja? I nakon poziva u Španjolsku? U jebenu Španjolsku! A i ti s njim želiš u jebenu Špa... ma čekaj malo, zašto ti želiš u Španjolsku s njim? Grr! Zaboravi Španjolsku! Kako god, sigurna sam da su mu razlozi na mjestu, jer ti si komad, eto što si, bez obzira na O. Ti si super! Naravno da si super, Reynoldsice! A zašto ti sama sa sobom razgovaraš u drugom i trećem licu, ha? O, hvala nebesima, most! Dosta promišljanja...

Simon: Sranje, most. Još malo pa smo doma, a ja nemam pojma što da radim s Caroline. Jedva smo razgovarali dosad... Ali drago mi je da smo skoro doma. Auto smrdi po pršutu, a ja se moram... olakšati. I ne mislim na pišanje.

Mimi: To, most! Baš me zanima hoće li Ryan prespavati kod mene.

Ryan: Hvala kurcu, konačno most. Pitam se zna li Mimi da noćas spavamo kod nje? Samo što ne spavamo. Da zna što ću joj raditi... sutra neće moći na posao. Isuse, cijeli auto smrdi po pršutu. Ovo je najšutljivija vožnja ikad.

Odvezli smo novi par k Mimi. Nisu ni primijetili kad smo otišli, zaneseni jedno drugim - i žvakaćima? Produžili smo do naše zgrade i iako smo pretežno šutjeli tijekom vožnje, izgubljeni u mislima, napetost koja je dosad bila primjetna, sada kad smo ostali sami bila je jedva podnošljiva. Simon i ja inače uvijek imamo tema za razgovor, ali sada smo šutjeli kao ribe. Nisam htjela da misli da mu zamjeram i znala sam da ću morati prva progovoriti, dati mu do znanja da je sve u redu. On se već potrudio ponuditi mi ozbiljno objašnjenje, ali spriječio ga je moj pristup.

Glavom mi je proletio prizor moje objave na terasi da sam se nabacivala Simonu i da me odbio, ali iako sam pocrvenjela od glave do pete i samo se sjećajući toga, isto sam se

tako i nasmijala. Sigurno je bilo super vidjeti me kako lamatam rukama i glavom, spremna na verbalnu paljbu. Potom režim na sirotog Simona da me slijedi do plaže. Sigurna sam da se pitao hoću li ga ubiti i baciti leš u jezero.

Promatrala sam njegove ruke na upravljaču, ruke koje su prošle noći jednako tako čvrsto držale mene. Divila sam se njegovoj sposobnosti da se zaustavi usred *posla*, jer znam da je bio jednako napaljen kao i ja. Možda je reagiralo samo njegovo tijelo?

Ali morala sam si priznati da mislim drugačije: *znala* sam da nije bila stvar samo u tijelu, da me želio sve dok nije počeo previše razmišljati. Još sam ga jednom kratko pogledala, primjećujući da stajemo pred našom zgradom. Kad smo stali uz pločnik, pogledao me i zagrizao donju usnicu... Koju sam ni dvadeset četiri sata ranije grickala ja, sretnica.

Brzo je izašao iz auta i stigao do mojih vrata prije nego što sam ja uopće uspjela otkopčati pojas.

- Idem ja po... po torbe - promućao je i promotrila sam ga поближе. Lijevom je rukom provlačio prste kroz kosu, desnom bubnjao po autu. Da nije nervozan?

- Da, idem - promrmljao je još jednom i otišao do prtljažnika.

O, da, nervozan je, baš kao i ja. Izvukao je moju torbu iz auta i šutke smo se uspeli do trećeg kata. Još smo uvijek šutjeli, a jedini zvuk na hodniku stvarali su naši ključevi. Nisam htjela da ovako završi. Morat ćemo porazgovarati. Duboko sam udahnula i okrenula se prema njemu. - Simone, čuj...

- Gle, Caroline...

Kratko smo se nasmijali.

- Ti prvi.

- Ne, ti prva - odvratio je.

- Ne. Što si htio reći?

- Što si *ti* htjela reći?

- Ma daj, govori. Žuri mi se spasiti mačka od dvojice homoseksualaca na drugom katu - rekla sam, začuvši Clivea kako me doziva iz stana ispod mojega.

Simon se nasmijao i naslonio na dovratak. - Mislim da sam samo htio reći da nam je bilo super.

- Sve do sinoć, ha? - I ja sam se naslonila na dovratak, a on se lecnuo kad sam to bubnula.

- Caroline - rekao je tiho, s uzdahom zabacujući glavu unatrag.

Izgledao je kao da ga nešto doslovno boli. Bilo mi ga je žao. Možda nisam trebala suosjećati s njim, ali eto.

- Možemo jednostavno sve zaboraviti? - predložila sam. - Mislim, znam da ne možemo, ali možemo li se barem praviti da smo zaboravili? Znam da si ljudi stalno govore da će nastaviti kao i prije, pa ne nastave jer je prečudno. Možemo li mi drugačije?

Otvorio je oči i ozbiljno me pogledao. - Morat ćemo. Potrudit ćemo se, može?

- Može - kimnula sam i odvratio je prvim iskrenim smiješkom još otkako sam odmotala svoj dar kraj jezera. Podigao je torbu.

- Sviraj nešto lijepo noćas, može?

- Dogovoreno - odgovorio je i oboje smo zatvorili vrata. Te večeri nije pustio glazbu.

A tog tjedna više se nismo vidjeli.

- Tko je tebe oneraspoložio?

Podigla sam pogled sa stola i ugledala Jillian, otmjenu kao i uvijek, u uskim crnim hlačama i bijeloj svilenj bluzi, s ležernom punđom i preko ramena prebačenom vestom boje maline. Od kašmira. Kako znam da je vesta od kašmira kad stoji na drugom kraju ureda? Jer je to Jillian, eto kako.

Izvukla sam jednu od pet olovaka zavučениh u moju vlastitu punđu, ne ležernu, nego neurednu, i vratila se neredu na stolu. Već je bila srijeda, a tjedan se istodobno i otezao i letio. Od Simona ni riječi. Ni poruke. Ni pjesme, čak.

Ali nisam se ni ja javljala njemu.

Vrijeme su mi žderale posljednje sitnice na kući Nicholsonovih, naručivanje skupih gluposti za Jamesov stan, prvi nacrti za projekt na kojem moram početi raditi idućeg mjeseca. Stol mi je bio u totalnom neredu, ali ponekad sam jedino tako uspijevala raditi. Ponekad volim da je sve savršeno uredno, ponekad volim da mi je stol u jednakom kaosu kao i glava. Danas je dan za kaos.

- Kako ide, Jillian? - odvrtila sam neljubazno, prevrćući šalicu s bojicama dok sam posezala za kavom.

- Koja ti je to kava danas, Caroline? - nasmijala se Jillian, sjedajući nasuprot meni i pružajući mi bojice koje je bila podigla s poda.

- Teško je reći... Koliko šalica stane u lonac i pol? - odvrtila sam, slažući papire jedne na druge da oslobodim malo mjesta na stolu za njezinu šalicu čaja. Jillian hoda okolo s porculanskom šalicom čaja u ruci. Svaka joj čast.

- Dakle, mogu zaključiti da danas nemaš sastanaka s klijentima? - upitala je, naginjući se preko stola da mi uzme šalicu. Odgovorila sam siktanjem pa ju je mudro vratila na mjesto.

- Ne, ništa danas - rekla sam, gurajući nacрте u raznobojne mape pa gurajući mape u ladice.

- O. K., mala, da čujem što se zbiva?

- Kako to misliš, *što se zbiva?*. Radim... plaćaš me da radim, znaš? - obrecnula sam se, grabeći sa stola prsten s uzorcima tkanina, prevrćući usput vazru s cvijećem. Za ovaj tjedan odabrala sam tamnoljubičaste tulipane, gotovo crne. Sad su svi ležali na podu. Tegobno sam uzdahnula i prisilila se da malo usporim. Ruke su mi drhtale od kofeina

koji mi je tekao krvotokom i kad sam konačno mirno sjela i ogledala se po kaotičnom uredu, osjetila sam kako mi se niz obraze spuštaju dvije goleme suze.

- Dovraga - promrmljala sam i prekrila lice rukama. Neko sam vrijeme tako sjedila, osluškajući otkucaje starinskog sata na zidu, čekajući da Jillian nešto kaže. Budući da je samo šutjela, provirila sam kroz prste. Stajala je pored vrata, držeći u ruci moju jaknu i torbicu.

- Izbacit ćeš me iz ureda? - prošaptala sam, a suze su polako preuzimale kontrolu nada mnom. Mahanjem ruke naredila mi je da izađem. Ustala sam negodujući, a ona mi je u prolazu prebacila jaknu preko ramena i pružila torbicu.

- Hodaj, mala. Ti plaćaš ručak - namignula je i stala me vući niz hodnik.

Dvadesetak minuta kasnije već me bila utrpala u raskošan separe u crvenoj koži, djelomično sakriven zlatnim zavjesama. Odvela me u svoj najdraži kineski restoran, naručila čaj od kamilice i smireno čekala da joj počnem objašnjavati svoj raspad sistema. Jedini zvuk koji je narušavao tišinu bilo je krčkanje juhice.

- Znači, vikend na jezeru bio je za pamćenje, ha? - upitala je naposljetku.

Nasmijala sam se u juhicu. - Moglo bi se reći.

- Što se dogodilo?

- Pa, Sophia i Neil su se konačno našli.

- Čekaj malo, Sophia i Neil?. Mislila sam da Sophiju zanima *Ryan*.

- I zanimao ju je, ali da ti pravo kažem, njoj je otpočetak više pasao Neil, pa je sve ispalo kako treba.

- Jadni Mimi i Ryan. Sigurno im nije bilo lako.

- Ha-ha, da, jadni Mimi i Ryan! Oni su se poševili u spremištu za čamce, za Boga miloga - frknula sam.

Jillian me zapanjeno pogledala. - U spremištu za čamce... uh - rekla je bez daha, a ja sam kimnula. Ponovno smo se posvetile juhici.

- Nego, i Simon je išao s vama, je li tako? - upitala je nekoliko minuta kasnije, gledajući na sve strane, samo ne prema meni. Nasmiješila sam se na pomisao da se smatra uvjerljivom špijunktom. Jillian ima mnoge vrline, ali suptilnost nije među njima.

- Aha, Simon je išao s nama.

- I kako je bilo?

- Bilo je super, onda je bilo manje super, a sad je čudno - priznala sam, ostavila se juhice i dohvatila čaj. Bio je smirujući i u njemu nije bilo kofeina, baš kao što je Jillian naredila.

- Znači, vas dvoje niste dospjeli do spremišta za čamce? - rekla je, još se uvijek ležerno ogledavajući oko sebe.

- Ne, Jillian, ništa od spremišta. Mi smo se družili u jacuzziju, ali u spremištu nismo - rekla sam, napadno naglašavajući svaku riječ, a potom joj ispričala sve do posljednjeg apsurdnog detalja.

Slušala me, hmkala i uzdisala na pravim mjestima, bila zgrožena baš kad je trebalo. S posljednjim riječima ja sam opet bila u suzama i ljuta na sebe.

- Najgore je od svega što možda jesam ja počela, ali on je prestao, a mislim da zapravo i nije htio! - izvalila sam za kraj, ljutito brišući suze ubrusom.

- A što misliš zašto jest?

- Jer je homoseksualac? - pokušala sam, a Jillian se nasmiješila. Duboko sam udahnula i primirila se.

Jillian me zamišljeno promatrala pa se prignula bliže.

- Tebi je jasno da se za dvije pametne ženske trenutačno ponašamo jako glupo? - rekla je.

- Ha?

- Pokušavamo razumjeti što frajer misli, a znamo da od toga nema koristi. Ovo će se riješiti samo od sebe. A to što plačeš, to je od jada, od napetosti. Ništa više. Ali nešto ću ti ipak reći...

- Da?

- Dugo znam Simona i znam da nikoga nikad nije pozvao na svoje snimanje. Nikad. A tebe pozove u Španjolsku? To uopće nije u njegovu stilu.

- Tko zna jesam li uopće još pozvana - uzdahnula sam dramatično.

- Pa još ste prijatelji, je li tako? - upitala je, podižući obrvu.

- Zašto ga ne pitaš jesi li pozvana? - Kad nisam ništa rekla na to, dodala je: - Budi žensko.

- Mislim da se kaže *budi muško*, Jillian. Budi muško.

- Čak i za žene? Ma nije važno, budi hrabra. A sad, da vidimo što ti kaže kolačić za sreću - nasmiješila se, gurkajući keksić prema meni preko stola. Otvorila je svoj i razmotala poruku.

- Što kaže tvoj? - upitala sam je.

- Otpusti sve zaposlenike koji drže više od jedne olovke u kosi - pročitala je ozbiljno. Obje smo se nasmijale i konačno sam se osjetila malo bolje.

- A što kaže tvoj? - upitala me.

Otvorila sam ga, pročitala, pa zakolotala očima. - Glupi keks - uzdahnula sam i pružila joj papirić.

Pročitala je i ona pa ponovno razrogačila oči. - Uh, teška sudbina! Dođi, idemo raditi.

Nasmijala se, vukući me za ruku iz restorana. Vratila mi je papirić i namjeravala sam ga baciti, ali sletio mi je u torbicu.

ČUVAJTE SE ZIDOVA KOJE GRADITE I ONOGA ŠTO JE NA DRUGOJ STRANI.

Konfucije, ubijaš me.

Razgovor između Jamesa i Caroline:

Bok, ti.

Bok i tebi.

Još vrijedi dogovor za petak navečer?

Vrijedi. Kamo ćemo na večeru?

Otkrio sam super novi vijetnamski restoran, zanima me kakvi su.

Zaboravio si da ne volim vijetnamsku hranu?

Ma da, znaš da je ja obožavam. Ti naruči juhu!

No dobro, vijetnamski restoran. Naći ću nešto na jelovniku. E da, namještaj ti stiže u ponedjeljak. Doći ću potpisati dostavu i reći im kamo da što spuste.

Koliko nam još treba do kraja?

Osim nekoliko komada za spavaću sobu, sve bi trebalo stići do kraja drugog tjedna. Prije roka, moram dodati...

Sjajno. Ti ćeš doći srediti stvari i u spavaćoj?

Prestani, Jaime.

Znaš da mrzim kad me zoveš Jaime.

Znam, Jaime.

Vidimo se u petak.

Dan me posve iscrpio. U meni nije ostao ni atom snage. Imala sam planove za jogu, stvarno jesam, ali kako se večer približavala, tako sam samo razmišljala o tome da produžim doma. Htjela sam se družiti s Cliveom, a i sa Simonom, da budem iskrena. Možda je već doma? Dok sam se uspinjala stubama, čula sam Simonov televizor kroz vrata. Već sam bila gurnula ključ u vrata kad sam se sjetila poruke iz keksića. Mogu ja pokucati na njegova vrata, je li tako? Tek tako doći i reći bok? Dok sam raspravljala sama sa sobom, zazvonio je Simonovo telefon i kroz vrata sam čula njegovu stranu razgovora.

- Nadja? Bok, kako si? - rekao je Simon i odmah sam odlučila što da radim. Simon ima svoj harem, a ja se ne želim uvući u takvo što. Želim Simona, ali želim cijelog Simona. Obećala sam sama sebi da se više neću petljati s njim. I osjetila da mi suze naviru po tisućiti put danas. Ušla sam u stan, gdje me dočekao Clive kojemu sam se

osmjehnula kroz suze. Podigla sam ga i privinula k sebi, dok mi je mačjim zvucima prepričavao što je sve radio tijekom dana. Čini se da je prvo nešto lagano prezalogajio pa onda malo odspavao, tridesetak minuta posvetio se lizanju krzna, još nešto prigrizao, još malo odspavao, a tada proveo poslijepodne i večer promatrajući susjedstvo. Večerala sam ostatke izvaljena na kauču, u društvu Ine i Jeffreyja, istuširala se na brzinu i rano legla. Jednostavno nisam željela više trpjeti ovaj dan.

Zaspala sam s Cliveom sklupčanim do koljena. S druge strane zida još uvijek nije dopirala nikakva glazba.

U petak navečer stajala sam pred ogledalom i pokušavala se odlučiti koje cipele obuti za svoju večer/koja nije spoj/naravno da je spoj s Jamesom. Umalo sam ga dva puta nazvala i otkazala, ali naposljetku sam ipak odlučila biti hrabra i obukla se. Ponekad je nama curama dovoljno da se malo sredimo i odmah se osjećamo bolje, a ja sam se večeras sredila toliko da sam se osjećala super: tanka crna bluza, uska crvena suknja, vrtoglavo visoke potpetice.

Cijeli sam se tjedan predomišljala oko ovog izlaska, kako god ga nazivali. Ali zaključila sam da želim izaći s Jamesom. Jesam li ga iskorištavala? Možda. Ali s njim je uvijek bilo zabavno i možda ne bi bilo tako loše da se ponovno nađemo.

- Caroline Reynolds, pa ti slamaš srca - prošaptala sam vlastitom odrazu u ogledalu. I prasnula u smijeh. Cliveu je bilo neugodno i u moje i u njegovo ime, pa je pokrio njušku šapicom. Još sam se smijala kad je netko pokucao na vrata. Kuckajući potpeticama otišla sam otvoriti, a Clive me slijedio u stopu.

Dubok osam udahnula i otvorila vrata. - Bok, James.

- Caroline, izgledaš predivno - promrmljao je, ulazeći i privlačeći me u zagrljaj.

Čim me zagrljao znala sam što je na stvari: ovo je spoj.

Mirisao je po začinima. Ne znam zašto cure muške mirise uvijek opisuju kao *začinske*, ali ovaj je doista i bio. Topao i začinjen... Nije to loše. Osim ako se ne pretjera, pa mirišete kao kuhinja.

Uzvratila sam mu zagrljaj, zapravo uživajući u dodiru naših tijela. Uvijek smo bili dobri u grljenju.

- Spremna za polazak?

- Da, čekaj da zgrabim torbicu - kleknula sam pozdraviti Clivea. Mačak je podigao rep i bijesno prosiktao prema Jamesu, ne dopuštajući mi da ga pozdravim.

- Što tebe muči? - upitala sam Clivea, ali i od mene se okrenuo i pokazao mi rep. - Da znate da ste postali jako nepristojni u posljednje vrijeme, gospodine Clive - opomenula sam ga, dohvaćajući torbicu sa stola. Isplazila sam mu jezik, zgrabila Jamesa i izašli smo.

- Dakle, ravno na večeru? - upitala sam zaključavajući vrata.

- Aha, ravno na večeru - odvratio je, stojeći nekako preblizu. Gledali smo se netremice svega nekoliko sekunda, ali meni se činilo znatno dulje. Prišao je još malo bliže i zadržala sam dah. Naravno, Simon je odabrao upravo taj trenutak da otvori vrata.

- Bok, Caroline. Mislio sam... o, James. James, je li tako? - još se smiješio, ali slabije nakon što je shvatio s kime izlazim. Izlazim, izlazim, izlazim na spoj.

- Sheldon? - James mu je pružio ruku.

- Simon, zapravo - podigao je ruku i pokazao mu vrećicu za smeće da se izvuče od rukovanja. - Vi prvi - pokazao je glavom stube i naša mala tročlana povorka krenula je dolje.

- I kamo ćete večeras? - upitao je Simon, dok sam ja hodala ispred njega.

Osjećala sam njegov pogled na vratu i kad sam stigla do polukata, pogledala sam prema njemu. Licem mu je bio razvučen potpuno lažan osmijeh, a glas mu je bio hladniji nego inače.

- Caroline i ja idemo na večeru - odvratio je James. Osmjehnula sam se preko ramena. - U neki krasni mali vijetnamski restoran - progugutala sam, praveći se dobro raspoložena.

- Ti ne voliš vijetnamsku hranu - namrštio se Simon. Nato sam se iskreno nasmiješila. - Ja ću se zadovoljiti juhom - rekla sam.

James je pogledao Simona u oči, otvarajući mi vrata. Potom ih je ispustio i Simon se sa svojim vrećama provukao u posljednjem trenutku, a i ne bi da ih ja nisam zadržala.

- Uživaj i ti - dobacila sam Simonu dok me James vodio prema autu, držeći mi ruku na leđima.

- Laku noć - odvratio je, stisnutih usana. Vidjela sam da mu ništa od ovoga nije dobro sjelo.

Fino.

James me utrpao u auto i krenuli smo.

Večera je bila sasvim u redu. Naručila sam rižu s povrćem u nekakvoj manje vijetnamskoj, više internacionalnoj verziji, i od trenutka kad je stigla na stol razmišljala samo o tome kako bi bilo jesti je sa Simonom na brodu posred zaljeva Ha Long.

Ali, kao što rekoh, večera je bila sasvim u redu, razgovor je tekao sasvim u redu, James je bio sasvim u redu. Zgodan tip sa svijetlom budućnošću, vlastitim planovima i snovima. A večerašnji sam mu plan bila ja. I možda sam i ja bila za taj njegov plan, ne znam.

Otpratio me do vrata, iako sam ga mogla ostaviti još pred zgradom. Dok sam tragala za ključevima, čula sam kako Simonu opet zvoni telefon.

- Nadja? Jesam, spreman sam, ti? - nasmijao se.

Srce mi se stegnulo. Neka mu bude. Okrenula sam se poželjeti laku noć Jamesu, koji je bio vrlo zgodan i tik ispred mene. Sasvim blizu mene. Moj me O odavno nije posjetio, a James i on nekoć su bili bliski. Tko zna jesu li još dobri? Možda? Da probamo? Pozvala sam ga da ude.

Izvadila sam bocu vina iz hladnjaka i promatrala Jamesa kako se ogledava oko sebe, procjenjujući detalje: Bose stereo, Eamesov stolac pokraj radnog stola. Čak je provjerio je li čaša dizajnerska kad sam mu je pružila. Zahvalio mi je, ne skidajući pogled s mene kad su nam se prsti dodirnuli.

Potom je uzde preuzela priroda. Ruke su znale što rade, koža prepoznavala dodir, usnice se oprezno ponovno upoznale. Osjećaj je bio i nov i star u isto vrijeme i lagala bih kad bih rekla da nije bio dobar. Skinuo je košulju. Ja sam skinula suknju, odbacila cipele i ruke su nam se ispreplele. Naposljetku smo posve očekivano završili u spavaćoj sobi. Ležerno sam sjela na krevet pa oborila pogled na Jamesa, koji je kleknuo pred mene.

- Nedostajala si mi.

- Znam - povukla sam ga prema sebi. Sve je bilo sasvim u redu, sve je bilo kako treba i bez previše razmišljanja ovila sam noge oko Jamesa, osjećajući hladnu kopču njegova remena na bedrima. Pogledao me u oči i osmjehnuo se.

- Baš mi je drago da sam trebao dekoratera.

U tren oka *sasvim u redu* postalo je nedovoljno.

- Ne, Jamese - uzdahnula sam, odgurujući ga.

- Što je, zlato?

Kako li sam samo mrzila kad me zvao *zlato*.

- Ne. Jednostavno ne. Diži se - uzdahnula sam još jednom, iako se James i dalje trudio oko mogega vrata. Suze su mi izbile na oči kad sam shvatila da nisam osjećala ništa radeći nešto što mi je nekad bilo ugodno.

- Sigurno se šališ? - stenjao mi je u vrat i ponovno sam ga odgurnula.

- Rekla sam diži se, Jamese - naredila sam malo glasnije. Konačno je shvatio. Ali to ne znači da je i razumio. Ustao je dok sam ja popravljala bluzu, koja je na sreću još bila pretežno zakopčana.

- Moraš ići - promucala sam, a niz obraze su mi potekle suze.

- Caroline, što se...

- Samo idi, može? Odlazi! - povikala sam. To nije bilo pošteno prema njemu, ali morala sam biti poštena prema sebi. Ne mogu se vratiti nečemu što je gotovo.

Prekrila sam lice rukama i čula ga kako uzdiše, potom bijesno hoda prema vratima i izlazi, lupajući. Nisam bila ljutita na njega. Sigurno sam ga prekinula usred posla. Ja sam bila tužna, ljutita, pomalo pripita i mrzila sam svoj O. Pogled mi je pao na cipele, probrane isključivo da nekoga zavedu, i odbacila sam ih daleko u dnevnu sobu.

- Uh! - čula sam nečiji duboki glas i znala da nije Jamesov. Znala sam da pripada muškarcu kojeg ne bih izbacila iz kreveta, koliko god na njega trenutačno bila ljutita.

Simon se nacrtao na vratima moje spavaće sobe, noseći odbačenu cipelu, bos i samo u donjem dijelu pidžame. Pravi princ za moju droljastu Pepeljugu bez bajkovitog O. Pogled na njegove bajkovite trbušne mišiće pogurnuo me iz obične ljutnje u nadnaravnu.

- A kojega ti vruga radiš ovdje? - upitala sam, ljutito brišući suze s lica. Ne želim plakati pred njim.

- Ovaj... čuo sam tebe i Jamesa... Dobro, čuo sam tebe i onda sam te čuo još glasnije jer si vikala, pa sam došao provjeriti jesi li dobro - mucao je.

- Nisi me valjda došao spasiti? - odbrusila sam ljutito, a ovo "spasiti" stavila pod navodnike prstima.

Ustuknuo je kad sam ustala, izgledajući preplašeno zbog eksplozije koja se očigledno spremala. Čak sam i ja znala da će ovo biti gadno.

- Zašto svi vi muški mislite da nas treba spašavati? Mislite da se mi ne znamo same spasiti? Misliš da mi treba priskočiti u pomoć? Ne treba meni nikakvo spašavanje, a pogotovo me ne treba spašavati Nabijač radi kojeg ženske mjauču i koji sjedi uha prislonjena na moj zid, da zna kad treba uskočiti! Jesmo li se razumjeli, frajeru?

Mahala sam rukama i šarala prstima po zraku kao da ganjam nevidljive muhe. Nije ni čudo što me toliko ustrašeno promatrao.

- Mislim, ozbiljno sad, koji je vama muškarcima vrug? Imam jednoga koji me hoće opet, imam jednoga koji me uopće neće! Debila koji mi navodno želi biti dečko, a ne može zapamtiti da nisam jebena dekoraterka, nego jebena dizajnerica! Dizajnerica!

Sad sam se posve raspištoljila, lupetala što god mi je palo na pamet. Šetkala sam oko Simona, koji me neko vrijeme pokušavao razumjeti i pratiti, ali je ipak odustao i ostao stajati i gledati me sav u strahu.

- A i još nešto: ne možeš nekoga siliti da jede vijetnamsku hranu ako dotična ne voli vijetnamsku hranu, zar ne? Ne smije mi je nitko natrpati na tanjur, je l' tako?

- Ne, Caroline, mislim da stvarno ne smije - počeo je Simon.

- Naravno da ne smije! Zato sam naručila rižoto, eto što! Rižoto, Simone! I da znaš da više nikad ne namjeravam okusiti vijetnamsku hranu: ni za Jamesa, ni za tebe, ni za bilo koga! Je l' to jasno?

- Jest, Caroline, jasno je...

- A još nešto neka bude jasno: nije me trebalo spašavati! Znam se pobrinuti za sebe. Otpravila sam ga. I znam da misliš da je James nekakav psihopat, ali nije - rekla sam, polako se hladeći. Moja je donja usnica ponovno počela podrhtavati i neko sam se vrijeme borila, ali sam naposljetku ipak odustala. - Nije on loš... Samo je... Samo... samo nije pravi za mene - rekla sam uzdahnuvši pa skliznula na pod ispred kreveta i zarinula glavu u ruke.

Neko sam vrijeme plakala, a Simon je stajao kao skamenjen. Potom sam ga pogledala odozdol. - Hej, ti! Cura cmizdri na podu! - zagrcnula sam se riječima.

Trudeći se svim silama ne nasmijati se, spustio se na pod pred mene. Povukao me po parketu i privukao u zagrljaj. Nisam se opirala. Podigao me u krilo i stisnuo uza se, a ja sam samo plakala uz njegove grudi. Bio je topao i nježan, i iako sam znala da ne bih trebala - jako sam dobro znala koliko je ovo glupo - opet sam se privinula uz njegov vrat i pustila ga da me tješi. Prelazio mi je dlanovima gore-dolje po leđima dok sam plakala, kružeći prstima po mojim lopaticama, a ja sam udisala njegov miris. Toliko je dugo prošlo otkako me netko ovako grlio, da su me taj dodir, ti kružni pokreti po leđima i njegov miris posve opili.

Naposljedku se moje jecanje smirilo i ostali smo sjediti tako na podu, prekrivenih nogu. - Zašto mi nisi ništa svirao cijeli tjedan? - šmrknula sam.

- Pukla mi je igla na gramofonu. Moram ga odnijeti na popravak.

- O... Mislila sam da možda... nedostajala mi je glazba, to je sve - rekla sam sramežljivo.

Poravnao je moju kosu, odmičući mi je s lica, pa me uhvatio za bradu i pridigao lice prema svojem. - Meni si nedostajala ti - nježno se osmjehnuo.

- I ti meni - izvalila sam u jednom dahu, a njegove safirne oči počele su svoj vudu. O, ne. Samo ne vudu. - Kako je Hello Kitty, je l' dobro? Kladim se da i njoj nedostaješ - rekla sam i odjednom mu se izraz lica promijenio.

- Zašto se stalno vraćaš na Nadju?

- Jer sam vas večeras čula. Zvučalo mi je kao da imate planove.

- I imali smo ih. Našli smo se na piću.

- Ma daj. Nećeš me uvjeriti da nije došla na nešto osim pića - rekla sam, tek sad primjećujući da mu još uvijek sjedim na krilu.

- Pitaj svojega mačka. Je li večeras divljao? - Simon je pokazao prema Cliveu, koji se u međuvremenu bio lijepo smjestio na naslonjač i mirno nas promatrao.

- Ne, da znaš da nije.

- Jer Nadja nije bila kod mene. Našli smo se na piću da se pozdravimo - Simon me oprezno pogledao.

Srce mi je počelo udarati toliko mahnito da nema šanse da ga nije čuo.

- Pozdravite?

- Da, Nadja se vraća u Moskvu dovršiti studij.

Moje se srce malo primirilo. - Aha, pozdravljali ste se jer *odlazi*, a ne iz nekog drugog razloga. Šašava pretpostavka... - pokušala sam se odlijepiti od Simonova krila, ali nije me puštao. Malo sam se promeškolljila.

- Nadja odlazi, da. Ali pozdravljali smo se i zato što...

I dalje sam se pokušavala izvući iz njegova stiska. - Uh, samo ti je još Roktavica ostala! Spao si na jednu! Mislim da se samo jednu žensku ne može proglasiti haremom,

pa kako namjeravaš dalje? Hoće li sav teret spasti na njezina leđa ili namjeravaš raspisati natječaj? Kako to ide kod tebe?

- A i s Lizzie ću uskoro razgovarati. Mislim da ćemo u budućnosti biti samo prijatelji - nastavio je, ozbiljno me promatrajući. - Više ne ide onako kako je dosad išlo.

Samo malo. *Molim?* - Više ne ide tako? - upitala sam bez daha, ne usuđujući se povjerovati u to što čujem.

- Aha - odvratio je, spuštajući nos prema mojemu vratu, duboko udišući.

Bi li primijetio da mu liznem rame? Samo jedan mali liz?

- Caroline?

- Da, Simone?

- Oprosti što ti ovog tjedna nisam puštao glazbu. I oprosti što... ukratko, oprosti za svašta.

- O. K. - rekla sam kratko, jedva dišući.

- Imam pitanje za tebe.

- Nemam više onog kolača s tikvicama - prošaptala sam i sobom je odjeknuo njegov smijeh. Pridružila sam mu se i ja, iako nisam bila raspoložena za smijeh. Nedostajalo mi je smijanje sa Simonom.

- Pođi sa mnom u Španjolsku - prošaptao je.

- Molim, što? - upitala sam nesigurnim glasom. *Što, što, ŠTO?-Ti to ozbiljno?*

- Posve ozbiljno.

Morala sam se podsjetiti da prodišem. Ionako već omamljena njegovim vuduom i mirisom omekšivača, morala sam stresti glavom da probavim ovo posljednje. Tu je kartu izvukao, ha?

Bilo mi je drago što se posvetio mojemu vratu, jer čisto sumnjam da bi i dalje bio zainteresiran za putovanje sa mnom da je vidio blesavo blažen izraz mojega lica. Očigledno sam se trebala pribрати. Malo sam se odmaknula i konačno ustala.

- Idem se umiti. Ne miči se - naredila sam mu.

- Slatka Caroline, ne idem ja nikamo - rekao je s onim svojim seksi osmijehom.

Natjerala sam se krenuti prema kupaonici, korak po korak, a svaki je korak odzvanjao po parketu u istom ritmu: *Španjolska, Španjolska, Španjolska*. Ušla sam u kupaonicu i ispljuskala se hladnom vodom, ali većinu sam vode progutala, jer sam se cerila od uha do uha. Na brzinu sam provjerila stanje u haremu: dvije su otišle, ostala je jedna. Ima trenutaka za oprez, ali ima trenutaka za bezglavu hrabrost. Morala sam *biti žensko*, kako kaže Jillian, ohrabriti se i poslušati instinkt. Pribrala sam se, prizvala svu svoju *ženskost* i vratila se Simonu.

- O. K., Simone, već je kasno. Vrijeme da te otpravim doma. - Uhvatila sam ga za ruku, povukla s poda i povelala do vrata.

- Čekaj, stvarno? Hoćeš da odem? Nećeš još malo... ne znam, razgovarati? - upitao je.
- Htio sam ti reći koliko...

Nemilosrdno sam ga vukla van. - Ne, dosta mi je razgovora za večeras. Umorna sam. - Otvorila sam vrata i izgurala ga na hodnik. Otvorio je usta još nešto kazati, ali podigla sam dva prsta. - Imam ti dvije stvari za reći.

Kimnuo je.

- Prvo, na jezeru si me povrijedio - počela sam i odmah me pokušao prekinuti. - Tišina, Simone. Ne trebamo ponoviti lekciju. Samo to nemoj nikad više izvesti - dovršila sam. Nisam mogla suspregnuti osmijeh kada sam mu vidjela izraz lica.

Oborio je pogled, stojeći sav skrušen. - Caroline, iskreno mi je žao zbog toga. Samo sam želio...

- Prihvaćam ispriku - nasmiješila sam se i počela zatvarati vrata.

Iste je sekunde podigao glavu. - Čekaj malo, čekaj. Htjela si mi reći dvije stvari - protestirao je, naslanjajući se na dovratak. Prišla sam mu korak bliže, stajući na centimetar-dva od njega. Prostor između nas ispunjavala je vrešina što je isijavala iz njegove kože, pa sam zaklopila oči da malo obuzdam emocije. Duboko sam udahnula i otvorila oči da se zagledam u safire koji su me promatrali odozgor.

- Želim s tobom u Španjolsku - rekla sam, namignula i zatvorila mu vrata ravno u zapanjeno lice.

crowarez

Petnaesto poglavlje

- Jaja na oko, slaninu, prepečenac i marmeladu od maline.

- Zobenu kašu s grožđicama, ribizom, cimetom i smeđim šećerom. I kobasice.

- Vafle, voćnu salatu, kobasicu i slaninu - rekla je Sophia, zaključujući našu narudžbu i zaradila upitne poglede i od Mimi i od mene.

- Ma što je? Gladna sam.

- Lijepo da i ti konačno jedeš pravi doručak. Proradio ti je tek s Neilom sinoć, ha? - izazivala sam je, namigujući Mimi preko soka od naranče.

Sjedile smo zajedno za nedjeljnim doručkom, prvi put nakon izleta na jezero. Njih dvije u međuvremenu bile su previše zauzete snalaženjem u novim ulogama polovice para, pa su imale jako malo vremena za mene. Dok su izlazile s krivim dečkima, rado su me vukle uokolo sa sobom - što više, to bolje, govorile su. Bila sam im od pomoći dok nije bilo kemije. A sad? Mimi i Sophia definitivno su u vezi s pravim dečkima i uživaju u svakoj sekundi.

Isprva sam mislila da će moja mala crowarez zakomplicirati stvari, ali ispostavilo se da su cure bile spremne za zamjenu. Nikome nije bilo neugodno, oba su para uživala, a mene je prošla griznja savjesti.

Smijale smo se prepričavajući događaje koje smo propustile, čekajući da stigne hrana i da počnemo s važnijim temama, kako protokol i nalaže.

- O.K., tko će prvi? Tko ima vijesti? - počela je Mimi i otvorila sjednicu. Sophia je prestala trpati vafle u usta, dajući nam do znanja da želi otvoriti razgovor.

- Neil mora u Los Angeles na konferenciju televizijskih sportskih novinara i pozvao me da idem s njim - rekla je. Mimi i ja kimnule smo.

- Ryan razmišlja da mi povjeri reorganizaciju kućnog ureda; trebate vidjeti kako to izgleda. Dosta mi je bio jedan pogled na arhiv da mi izbije osip - stresla se Mimi.

- Natalie Nicholson preporučila me dvama klijentima. Oboje su imućni, s Nob Hilla, hvala na čestitkama - izjavila sam, natačući si još kave, dok su mi cure doista čestitale.

Neko smo vrijeme šutke jele.

- Neil govori u snu. Stvarno je meden. Frflja nogometne rezultate.

- Ryan mi je sinoć dao da mu nalakiram nokte na nogama.

- Pristala sam otputovati u Španjolsku sa Simonom.

Da vam kažem nešto o zagrcavanju hranom: u filmovima je to smiješno, u stvarnosti prljavo i gadljivo.

- Čekaj malo, jebemu, čekaj malo... Molim? - bjesnjela je Sophia, kojoj je niz bradu još uvijek curio sok od naranče.

- Caroline, pristala si na što? - uspjela je promucati Mimi, još se uvijek daveći i mašući usput konobaru da joj donese još ubrusa.

- Otputovati u Španjolsku s njim. Ništa važno - iscerila sam se. Znala sam koliko je to važno.

- Ja ne vjerujem da cijelo jutro sjediš tu s nama i meljemo gluposti, a ti šutiš o ovome. Kad si to odlučila? - upitala je Sophia, naginjući se prema meni preko stola.

- One večeri kad sam izašla s Jamesom - nasmiješila sam se.

- Ali sad je dosta... Da čujemo sve - priprijetila mi je Mimi nožem za maslac, mršteći se.

- Koji vrag, Caroline? Ja ne vjerujem što ti sve nama tajiš? A kad si to izašla s Jamesom? Govori sve i ne izostavljaj ništa! Govori, inače ću pustiti Mimi na tebe! - upozorila me Sophia. Mimi je još jednom prijeteći zamahnula nožem - toliko uvjerljivo kao da glumi u mjuziklu, otprilike. Doduše, mislim da bi i stvarna tučnjava s Mimi uključivala piruete i skokove.

U svakom slučaju, duboko sam udahnula i ispričala im sve po redu. Sve. Zašto sam izašla s Jamesom, što osjećam prema Simonu, da mi je James rekao da sam dekoraterka, da sam ga izbacila van. Napeto su me slušale, ubacujući se tek s vremena na vrijeme, kad bi im trebalo pojašnjenje.

- Da znaš da sam ponosna na tebe - izjavila je Sophia kad sam završila. Mimi je složno kimala glavom.

- Zbog čega?

- Caroline, nekad bi bilo dosta da ti James kaže da skočiš i ti bi skočila. Mislim da smo se nas dvije zabrinule da ćeš se ponovno pretvoriti u tu curu kad se tako odjednom pojavio - objasnila je Sophia.

- Znam ja što vas brine. Obje ste jako drage i znam da nitko nikada neće toliko držati do mene kao vas dvije, ali ponekad ste prave kokoši koje paze na svoje pile - rekla sam sa smiješkom svojim opakim curama.

- No dobro, puknula si Jamesa Browna van i što onda? - upitala je Sophia i dovršila sam posljednji dio priče: na scenu je stupio Simon. Rekla sam im za ispriku, za nestanak Hello Kitty, za poziv...

- Znači, doživjela si prosvjetljenje u kupaonici, samo tako? Idem ja lijepo malo do Španjolske sa Simonom - naposljetku je zaključila Mimi.

- Aha. Nisam previše razbijala glavu time. Ne znam kako da vam uopće objasnim... Jednostavno sam znala da moram poći s njim. Mislim, sto godina već želim otići u Španjolsku, znam da će Simon biti dobar vodič, pa ono... bit će zabavno. Bit će nam super tamo zajedno!

- Sereš - odrezala je Sophia.

- Molim?

- Kažem da sereš, Caroline. Ideš jer želiš da se tamo nešto dogodi između vas dvoje. I ne pričaj mi da ne želiš - strogo me odmjeravala.

- Ne pričam ti ja ništa više - obrecnula sam se i dala znak konobaru da nam donese račun.

- Znači, nema više harema, ha? - upitala je Mimi.

- Čini se da nema. Ali nisam ja glupa. Znam da se netko poput Simona neće promijeniti preko noći, ali ako se riješi i Roktavice prije Španjolske? Tada ću možda zaključiti da se možda ipak promijenio - slavodobitno sam se iskesila, znakovito podižući obrve.

- Caroline Reynolds, meni se sve čini da ti namjeravaš zavesti tog gospodina - rekla je Sophia, a Mimi je veselo pljesnula dlanovima.

- Simon će pronaći O! - navijala je Mimi, privlačeći i previše pažnje.

- Joj, tiho. To ćemo još vidjeti. Ako, i stvarno mislim *ako* se između Simona i mene ikad išta dogodi, to će biti tek kad ja odlučim. Bez harema, bez jacuzzija, bez alkohola.

- Ne znam baš, Caroline. Bez alkohola? Bilo bi šteta otputovati u Španjolsku, a ne probati sangriju - javila se Mimi.

- Hm, da, sangriju volim... - U mislima sam već odlutala u španjolski zalazak sunca, koji smo Simon i ja promatrali pijuckajući sangriju. Hmm...

crowarez

Razgovor između Simona i Caroline:

Jesi li ti od onih cura koje na plažu ponesu golemi mlohavi šešir?

Molim?

Ma znaš one bizarne mekane šešire golema oboda. Imaš nešto takvo?

Zapravo imam, ali zašto se to tebe tiče?

Nije da me se tiče, samo te zamišljam na plaži u Španjolskoj...

I kako je?

Prpošno.

Prpošno? Jesi ti to napisao prpošno?

Zapravo sam napisao prpošno, imaš nešto protiv?

Kao prvo, ne znaš što znači, a usto govoriš kao stari djed.

A i takvu glazbu slušaš...

Hej!

Ali i ja, pa znaš to...

No da, znam to...

Je li mi to stvarno idemo zajedno u Španjolsku?

Aha.

Doma si? Jutros nisam vidjela Rover.

Sad me provjeravaš?

Možda... Dakle, gdje si?

Snimam u Los Angelesu, vraćam se za nekoliko dana. Vidimo se kad se vratim?

To ćemo još vidjeti...

Pustit ću ti neku lijepu glazbu.

Nešto prpošno.

- Dakle, budući da je projekt preuređenja kod Nicholsonovih dovršen, mislila sam... Već sam odradila dio komercijalnog projekta koji me sad čeka, a rekla si da ako želim otići na godišnji, odem prije blagdana, pa sam mislila... da bih mogla...

- Govori više, Caroline. Moliš me dopuštenje da odeš u Španjolsku sa Simonom? - izravno je upitala Jillian, ne trudeći se previše sakriti osmijeh.

- Moguće - posramljeno sam spustila čelo na stol.

- Odrasla si žena i možeš odlučivati za sebe. Znaš da mislim kako je sad pravi trenutak za godišnji, pa onda tko sam ja da ti kažem hoćeš li ga provesti sa Simonom?

- Jillian, da budemo jasne: neću ja provesti godišnji sa Simonom. To zvuči kao da smo u nekakvoj tajnoj vezi.

- Aha, da, pardon: vas dvoje samo idete pobliže upoznati kulturu Španjolske, kako sam to mogla zaboraviti? - rastegnula je Jillian, gledajući me znakovito, ali i zadovoljno. Uživala je u mojoj nelagodi.

- No dobro, O. K., smijem li na godišnji? - upitala sam, znajući dobro da ću o ovome slušati još stoljećima. Ali više me nije bilo briga.

- Naravno da smiješ. Ali smijem li ti reći samo još jedno? - upitala je, podižući obrve.

- Kao da bih te mogla spriječiti - promrmljala sam.

- U ovome i ne bi, da ti pravo kažem. Samo ti želim reći da se dobro zabavite, radite što god želite, ali pazi na njega dok ste tamo, može? - rekla je, odjednom jako ozbiljna, a to se rijetko vida.

- Da pazim na njega? A Simonu je, kao, sedam godina? - nasmijala sam se, ali odmah prestala kad sam shvatila da je Jillian i dalje ozbiljna.

- Caroline, ovo će putovanje promijeniti stvari među vama. To sigurno znaš. A ja vas volim oboje i ne želim da se ijedno od vas vrati povrijeđeno - rekla je tiho. Imala sam spremnu šalu, ali odustala sam. Znala sam što želi reći.

- Jillian, ni ja još ne znam što se doista događa između Simona i mene, a pogotovo ne znam što će se dogoditi u Španjolskoj. Ali mogu ti reći da se doista veselim ovom putovanju. A mislim da se veseli i on - dodala sam.

- O, veseli se on, to da. Samo... Ah, nema veze. Oboje ste odrasli, dobro se zabavite. Poludite!

- Prvo mi kažeš da budem oprezna, a sad da poludim? - pobunila sam se.

Pružila je ruku preko stola i nježno potapšala moju. Potom je duboko udahнула i posve promijenila temu. - No dobro, da čujem sad dokle smo došli s Jamesom Brownom? Što još moramo napraviti?

Nasmiješila sam se i otvorila rokovnik na prvu stranicu idućeg tjedna. Dan kada James Brown odlazi iz mog života.

Nekoliko dana kasnije, navečer sam se smjestila u naslonjaču, udobno ugniježđena do Clivea i u društvu Ine Garten, ali tada je do mene iz hodnika dopro nekakav zvuk. Clive i ja razmijenili smo poglede pa skočili na noge i bacili se na istraživanje. Zнала sam da Simon nije doma i neće biti još koji dan jer mi je slao poruke - i možda zato što sam brojila dane - pa sam slijedila Clivea do našeg stražarskog mjesta: špijunke.

Provirila sam na hodnik i pred Simonovim vratima ugledala nečiju svijetloplavu kosu. Tko je to došao k Simonu? Smijem li ja uopće ovako buljiti? Što to ona drži u rukama? Plavokosa je žena pokucala na Simonova vrata, a kad nije dobila odgovor pokucala je još jednom i potom se, prije nego što sam se uopće snašla, okrenula prema mojim vratima i znatiželjno zagledala ravno u moju špijunku. Nenačelna na to da me promatraju kroza špijunku, jer inače sam ja ta koja promatra, sva sam se smrznula i netremice gledala kako plavokosa žena promatra moja vrata. U dva je koraka prekoračila hodnik i prešla na moju stranu pa odlučno pokucala na moja vrata. Iznenađeno sam poskočila, udarivši pritom u stalak za kišobrane i jasno joj dajući do znanja da sam doma. Okrenula sam glavu prema unutrašnjosti stana i povikala: - Stižem! - a potom napravila krug po hodniku kao da tek prilazim vratima. Clive me promatrao sa zanimanjem, frkćući i dajući mi do znanja da nisam ni približno toliko pametna koliko mislim da jesam.

Bučno i teatralno sam otključala vrata pa ih otvorila.

Procijenile smo jedna drugu u sekundi, onako kako samo žene to mogu. Bila je visoka i prelijepa na neki hladni, plemenitaški način, odjevena u crno odijelo stroga kroja i zakopčana do grla. Njezina je plava kosa bila savijena na zatiljku i obuzdana kopčom, ali jedan se nestašni pramen bio izvukao i visio joj je uz lice. Brzo ga je zataknila iza uha. Njezine usne boje trešnje nakon pomna pregleda ponudile su mi jedva primjetan osmijeh.

- Caroline, je li tako? - upitala je sa snažnim britanskim naglaskom koji je jednako oštro proparao zrak koliko i njezino držanje. Već mi je bilo jasno da mi nikad neće biti simpatična.

- Tako je, kako vam mogu pomoći? - odjednom sam se osjetila neuredno u svojoj pidžami s Garfieldom i majici bez rukava. Promeškolljila sam se, nezadovoljna i svojim golemim mucastim čarapama, a potom još jednom, svjesna da sad već vjerojatno izgledam kao da mi se piški. Isto sam tako postajala svjesna da se pred ovom ženom osjećam nelagodno, ali nisam imala pojma zašto. Iste sam se sekunde uspravila i zauzela ponosnije držanje. Sve sam to izvela u pet sekundi, što je za proces ženske koja procjenjuje drugu žensku prava vječnost.

- Trebala bih ostaviti ovo za Simona, a rekao je da ako ne bude doma kad dođem, sve ostavim preko puta, kod njegove susjede Caroline. A ti si *Caroline*, pa eto, izvoli - dovršila je, gurajući kartonsku kutiju prema meni. Uzela sam je, na trenutak obarajući pogled na paket i podalje od njezina.

- Zar on misli da sam ja poštanski sandučić? - promrmljala sam, spuštajući paket na stolić pored vrata i okrećući se ponovno prema ženi.

- Trebam li mu prenijeti tko je ostavio paket za njega ili će znati? - upitala sam. Još me uvijek promatrala kao da sam nerješiva zagonetka.

- O, znat će on od koga je - odvrtila je, a njezin je strogi glas zazvonio istodobno vrlo ritmično i vojnički strogo. Moram priznati da me fascinira britanski naglasak, ali da bi mi još draži bio bez arogancije.

- O. K., dobro... obećavam da će ga dobiti - kimnula sam, spuštajući ruku na kvaku. Pomaknula sam vrata za centimetar, ali žena se nije pomaknula ni milimetra.

- Trebate li još nešto? - upitala sam je. Iz dnevne sobe dopro je zvuk televizora, Ina je radila keksiće. Nisam željela propustiti ni sekundu te razvratne kulinarske divote.

- Ne, ništa više - odvrtila je, još uvijek nepomično stojeći.

- U redu, dakle, ugodnu vam večer želim - rekla sam gotovo upitno, zatvarajući vrata. Baš kad sam ih malo jače povukla, žena je zakoračila prema meni kako bi mi dala znak da još nismo gotove.

- Izvolite? - rekla sam, sad već čujno iživcirana. Ova me engleska *lady* zadržava, a Ina je već stigla do kocaka od oraha koje sam čekala cijelu epizodu.

- Samo... drago mi je da sam vas upoznala - rekla je naposljetku, konačno me promatrajući malo manje oštro. - Doista ste prilično ljupki - dodala je. Bolje sam je promotrila. Taj mi je glas odnekud poznat, ali ne znam otkud.

- Aha... hvala? - odgovorila sam, ali već je krenula prema stubama. Zapela je petom za stubu i malo se spotaknula. Već sam zatvarala vrata kad sam je čula kako se smije vlastitoj nespretnosti. I shvatila sam tko me upravo posjetio.

Zapanjeno sam razrogačila oči i naglo otvorila vrata. Pogledala sam je kao da je izvanzemaljac, a ona mi je odgovorila širokim i drskim osmijehom. Kad sam nato pocrvenjela, namignula mi je. Kakva čast, pomislila sam, konačno sam upoznala i tu damu.

Domahnula mi je prstima pa nestala niza stube. Clive me prenuo i povratio u stvarnost grickajući mi nogu i konačno sam zatvorila vrata.

Sjela sam na naslonjač, ne baveći se više Inom i orasima, pokušavajući posložiti stvari u glavi.

Roktavica je rekla da sam ljupka.

I time mi potvrdila da joj je Simon pričao o meni.

Simon misli da sam ljupka.

Znači li to da je Roktavica dobila nogu iz harema?

Znači li to da više nema harema?

Što sve ovo znači?

Hoću li do kraja života razmišljati u upitnom obliku?

A kad smo već kod pitanja, tko je ubio Kennedyja?

Razgovor između Simona i Caroline:

Što radiš?

Što TI radiš?

Ja sam tebe prvi pitao.

Ja tebe druga.

Čekam...

I ja...

crowarez

Isuse, kako si uporna. Vozim se iz Los Angelesa doma. Zadovoljna?

Jesam hvala. Ja pečem kolač od bundeve.

Dobro da sam na benzinskoj, a ne za upravljačem, jer bih se stvarno teško mogao usredotočiti na vožnju...

Aha, da, tebe napaljuju slastičarski proizvodi.

Ni ne znaš koliko.

Znači, ne bih ti smjela reći da trenutačno mirišem po cimetu i đumbiru, ha?

Caroline.

I da se moje groždice trenutačno kupaju u rumu.

Ubijaš me...

Ponovno sam provirila kroz prozor, šarajući pogledom po ulici. Nigdje ni traga Roveru. Magla je bila prilično gusta i iako nisam željela zvučati kao naporna babetina, bila sam prilično nezadovoljna što se Simon još nije vratio doma. Sjedila sam u kuhinji, kolač preda mnom, i nigdje Simona da ga omiriše. Dograbila sam telefon da mu pošaljem

poruku, ali potom sam ga ipak odlučila nazvati. Nisam htjela da u vožnji čita poruku. Telefon je zazvonio nekoliko puta i Simon se javio.

- Bok, najdraža moja slastičarko - preo je poput mačka i koljena su mi zaklecala, a mišići Donje Caroline se napeli. Simon je bio poput kućne teretane, tjerao me na tjelovježbu.

- Jesi li blizu?

- Molim? - nasmijao se.

- Blizu doma, to te pitam. Jesi li skoro doma? - upitala sam, kolutajući očima, opuštajući mišiće.

- Jesam, zašto?

- Večeras ima dosta magle. Mislim, više nego inače... Ovaj, budi oprezan, može?

- Baš lijepo od tebe što se brineš.

- Joj, daj šuti, ja se brinem za sve svoje prijatelje - prekorila sam ga pa se počela spremati za krevet. Ja sam majstor za obavljanje nekoliko zadataka odjednom, takva sam oduvijek. Mogla bih ispunjavati poreznu prijavu dok mi depiliraju bikini zonu i ne bih pogriješila. A skidanje za krevet dok razgovaram sa Simonom laka je kombinacija. Hm...

- Prijatelje? A mi smo, kao, prijatelji? - upitao je.

- Nego što bismo drugo bili? - odvrtila sam, svlačeći hlače i navlačeći debele čarape. Pod je pošteno hladan večeras.

- Hmm - mrmljao je, dok sam ja skidala majicu i navlačila gornji dio pidžame.

- Dok ti razmišljaš o tome, ja ću tebi ispričati kako mi je prošla večer. Upoznala sam jednu tvoju prijateljicu.

- Moju prijateljicu? To mi zvuči zanimljivo.

- Aha, damu s kraljevskim naglaskom, zakopčanu do grla. Zvuči ti poznato? Ostavila je nekakav paket za tebe.

Istog je trena prasnuo u smijeh. - Kraljevski naglasak, super! Lizzie, dakle, upoznala si Lizzie - smijao se kao da u životu nije čuo ništa smješnije.

- Ma kakva Lizzie - meni će ona zauvijek ostati Roktavica - frknula sam nosom, sjedajući na krevet da namažem noge losionom.

- Zašto je i dalje tako zoveš? - upitao je, praveći se nedužan, ali u glasu mu se čulo da je opet na rubu smijeha.

- Stvarno ti to moram reći? Ma daj, pa čak ni ti nisi toliko blesav... ili jesi, zaboravi da sam išta rekla - presjekla sam ga prije nego što mi je stigao odgovoriti. Nakon upoznavanja u jacuzziu stvarno sam znala sve o Simonu. I mentalno i tjelesno. Tjelesno... Donja Caroline još se jednom javila.

- Volim te zezati, Negliže. Urnebesna si mi.

- Prvo prpošno, sad urnebesno? Brine me tvoj vokabular, Simone - vratila sam se u dnevnu sobu pogasiti svjetla i pripremiti stan za noć. To je uključivalo punjenje Cliveove zdjele svježom vodom i skrivanje nekoliko njegovih poslastica po stanu. Dok ja spavam Clive se često igra lovca-sakupljača - ide u lov na mačje keksiće. Povremeno se poigra i s jastucima, gunicama za kosu, vezicama tenisica i svakakvim drugim divotama koje otkrije u dva ujutro. Stan mi ujutro izgleda kao da su u njemu snimali *Knjigu o džungli*.

- E pa, ne brini, doći ću po paket čim stignem. Jeste li vas dvije lijepo porazgovarale?

- Malo smo pročavrljale, da. Ali nikakve prljave tajne nismo razmijenile. Iako uz toliko tanke zidove, mislim da i nemamo nikakvih tajni. Ali kako je posljednja haremska dama? Nedostaju li joj družice? - ugasila sam svjetlo i otapkala do kuhinje po Cliveovu *lovinu*. Silno sam željela upitati Simona je li se već riješio i Roktavice. I ako nije - zašto nije?

- Možda je malo usamljena, da - rekao je prilično oprezno ili mi se to samo učinilo. Hmm...

- Usamljeno jer... - potaknula sam ga, zastavši usred skrivanja keksića.

- Usamljeno jer... jer sam nakon dosta vremena... recimo to tako... ovaj... - petljao je i zavlacio.

- Daj pljuni više - naredila sam, jedva dišući.

- Jer sam bez partnerice... ženske partnerice. Ili, kako bi ti rekla, raspustio sam harem - dovršio je tiho, a moje noge nato su odgovorile popriličnim drhtanjem. Pridružile su im se i ruke, koje su držale Cliveove keksiće i na zvuk šuškanja njegove lovine u kutiji, Clive se poveselio da je lov počeo ranije.

- Raspustio harem, kažeš? - odgovorila sam, još uvijek jedva dišući, a glavom mi je zaplesao prizor Simona samog.

Samog Simona sa mnom u Španjolskoj.

- Da - odvratio je tiho i neko smo vrijeme - otprilike dva mjeseca, činilo mi se - oboje šutjeli. Clive je za to vrijeme uhvatio svoju prvu žrtvu: keksić skriven u mojoj tenisici pored ulaznih vrata. Otišla sam mu čestitati.

- Ali rekla je nešto neobično - prekinula sam čaroliju.

- Da? A što to? - upitao je.

- Rekla mi je da sam doista ljupka, točno tim riječima.

- Ma da? - nasmijao se, ponovno opušten.

- Da, baš tako, kao da se slaže s nečime što joj je rekao netko drugi. Nisam ja tip cure koji bi žicao komplimente uokolo, Simone, ali ipak moram primijetiti da si me hvalio meni iza leđa - nasmiješila sam se, svjesna da se već rumenim. Krenula sam prema kupaonici, kad sam začula tiho kucanje na vratima. Otišla sam ih otključati ne provjeravajući tko je. Bila sam prilično sigurna da znam tko kuca.

Stajao je preda mnom držeći telefon prislonjen na uho, s torbom u drugoj ruci i širokim osmijehom na licu.

- Rekao sam joj da si ljupka, ali istina je da si i više od toga - rekao je, saginjući se prema meni, spuštajući lice na centimetar od mojega.

- Više? - upitala sam šapatom. Znala sam da se osmjehujem jednako široko koliko i on.

- Upravo si fantastična - rekao je.

I pozvala sam ga da uđe, odjevena samo u gornji dio pidžame. Iz daljine sam čula kako moj O veselo plješće ručicama...

Sat kasnije sjedili smo za stolom u kuhinji, a pred nama su stajali žalosni ostaci kolača s bundevom. Nekako sam usprkos Simonovim spretnim i pohlepnim prstićima i ja uspjela utrpati koju krišku u usta. Većina kolača sad je počivala u miru u Simonovu trbuhu, kojeg je slavodobitno tapšao kao da je izveo nešto hvalevrijedno. Sjedili smo i jeli, razgovarajući o sitnicama, gledali Clivea kako traga za keksićima i čekali da nam se skuha kava. Simonova torba još je uvijek ležala pored vrata - još nije ni koraknuo u svoj stan. Ja sam sjedila u gornjem dijelu pidžame, nogu i dalje u debelim čarapama savijenih pod stolac, zagledana u njega. Osjećali smo se opušteno, ali ipak je među nama i dalje bružala ona uvijek prisutna napetost, one iskre.

- Super su ti bile grožđice, da znaš. Najbolji dio! - pogledao me zločesto pa ubacio još jednu u usta.

- Grozan si - stresla sam glavom pa nekako uspjela ustati i počela raspremati stol, skupljajući mrvice koje su nekako bile promakle Simonovom usisavanju. Osjećala sam njegov pogled dok sam se kretala po kuhinji. Dohvatila sam vrč s kavom i podigla ga prema Simonu, upitno ga promatrajući. Kimnuo je glavom. Prišla sam njegovu stolcu natočiti mu kave i uhvatila ga kako mi odmjerava noge.

- Sviđa ti se to što vidiš? - naslonila sam se preko stola, prema Simonu, dohvaćajući šećer.

- Aha - odgovorio je, naslanjajući se i on prema meni.

- Šećera?

- Aha.

- Vrhnja?

- Aha.

- To je sve što znaš reći?

- A-a.

- Onda, da te čujem - nasmijala sam se, zaobišla stol i sjela na svoje mjesto. I dalje me promatrao.

- Evo, reći ću ti ovo - počeo je, i dalje oslonjen na lakte i nagnut preko stola. - Kao što sam već rekao, oprostio sam se s Lizzie.

Gledala sam ga netremice, ne dišući. Pokušala sam biti *cool*, jako *cool*, ali nisam mogla suspregnuti osmijeh koji mi se prelio licem.

- Vidim da te ta vijest nije shrvala - frknuo je nosom, sjedajući natrag na stolac.

- I nije baš. Hoćeš da budem iskrena? - upitala sam, odjednom sva puna samopouzdanja.

- Uvijek je dobro biti iskren.

- Mislim, hoćeš da ti kažem sve što mislim, do posljednjeg slova? Bez gluposti, bez dvosmislenih fora... iako moram priznati da nam to jako dobro ide.

- Ide, ali možemo se povremeno i uozbiljiti - rekao je, odjednom tih. Njegove safirne oči promatrale su me neobično žestoko.

- O. K, evo slušaj. Drago mi je da si prekinuo s Lizzie.

- A jest, ha?

- Jest. A sad ti budi iskren: zašto si prekinuo s Lizzie? - rekla sam. Neko me vrijeme samo promatrao, potom otpio malo kave, nemirnim pokretom provukao prste kroz kosu pa duboko udahnuo.

- O. K., iskreno. Prekinuo sam s Lizzie jer više nisam želio biti s njom. Ni s bilo kojom drugom, zapravo - dovršio je, spuštajući šalicu na stol. - Siguran sam da ćemo ona i ja ostati prijatelji, ali iskreno... U posljednje vrijeme sve sam češće mislio da su mi tri žene malo previše. I mislio sam se neko vrijeme malo smiriti... Možda pokušati biti samo s jednom - nasmijeo se, a pogled mu je bio čista opasnost.

Svjesna da sam na korak od toga da se veselo iscerim i osramotim do kraja, ustala sam i otišla proliti talog od kave u sudoper. Potom sam sekundu-dvije ostala tamo, razmišljajući panično. Znači, Simon više nema nikoga. Samac je. Čuda se događaju: Nabijač je ostao bez žena.

Osjetila sam kako mi prilazi i staje iza mene. Ukipila sam se kad mi je njegova ruka odmaknula kosu s ramena, a potom se spustila na bok. Njegove usnice - ajoj, te usnice - spustile su se do mojeg uha, jedva primjetno ga dodirujući kad je progovorio.

- Iskreno? Ne mogu prestati misliti na tebe.

Još uvijek nisam imala snage okrenuti se i pogledati ga, bila sam previše iznenađena, na pola puta između slavljeničkog urlika i bacanja na njega posred kuhinje.

Ali i prije nego što sam ja stigla dokučiti što bi od to dvoje bilo bolje, Simon je preselio usnice s mojeg uha na vrat, spalio mi mozak i stegnuo sve mišiće od struka nadolje u jednom potezu. Spustio je obje ruke na moje bokove pa me okrenuo prema sebi - prema tom svom tijelu i tom svom osmijehu - i brzo sam se pribrala, praveći se da sam posve smirena.

- Iskreno? Ne izlaziš mi iz glave od one noći kad si mi došla lupati na vrata - prošaptao je, saginjući se poljubiti me posred vrata matematički precizno. Njegova me kosa pošakljala po nosu i suzdržavala sam se da je iste sekunde ne zgrabim. Pomaknuo me malo u stranu i na moje veliko iznenađenje, podigao na radnu plohu. Instinktivno

sam razmaknula noge da mi se može još približiti i u sekundi mi je Nabijačeva bliskost izbrisala sve misli iz glave.

Jednu je ruku vješto preselio na dno mojih leđa, druga se uspela do zatiljka. - Iskreno? - upitao je još jednom, privlačeći moje bokove do ruba radne plohe, a moje noge - na autopilotu - savinule su se oko njega dok sam se naginjala unatrag. - Želim te u Španjolskoj - prošaptao je i poljubio me.

Negdje u daljini čula sam mjaukanje, a moj je O konačno izašao na svjetlo dana.

- Još vina, gospodine Parkere?

- Ne bih, hvala. Caroline?

- Ne bih, hvala - protegnula sam se u udobnom sjedalu. U prvoj klasi do New Yorka, odande u prvoj klasi do Malage u Španjolskoj. Nakon toga ćemo unajmljenim autom do Nerje, gradića na obali u kojem je Simon unajmio kuću. Čekalo nas je ronjenje, istraživanje spilja, pješaćenje, čekale su nas predivne plaže, planine i mirno selce.

Simon se promeškoltio u sjedalu i ljutito pogledao preko ramena.

- Što je? Što te muči? - upitala sam, osvrćući se i ja. Nisam primijetila ništa neobično.

- Klinac otraga nabija mi u sjedalo - promrmljao je kroz stegnute zube.

Nisam se prestala smijati najmanje dvadeset minuta.

crowarez

Šesnaesto poglavlje

- Previše smo požurili. Trebali smo još pričekati.

- Ti to ozbiljno? Dovoljno smo čekali. Znaš da smo dosta čekali, kasnije ne bi bilo dobro.

- Ne bi bilo dobro, ma otkuda ti to? Mogli smo još čekati i onda ne bismo bili u nevoljama kao sad!

- E pa, nisam te baš čuo da se žališ. Koliko se sjećam, sa svime si se slagala!

- Nisam se mogla žaliti jer su mi usta bila puna! Ali znala sam da neće biti dobro, imala sam loš predosjećaj.

- Dobro, pobijedila si. A sad mi reci što da radimo.

- Za početak, okreni kartu kako spada - odbrusila sam mu, grabeći je iz njegovih ruku i okrećući na pravu stranu. Pet smo minuta proveli zaustavljeni uz cestu, pokušavajući dokučiti kako da stignemo do Nerje.

Nakon što smo sletjeli u Malagi, prošli kroz carinu, unajmili auto i konačno se uspješno izvukli iz središta grada, uspjeli smo se izgubiti. Vozio je Simon, ja sam bila zadužena za kartu. A to je značilo da mi je grabi iz ruku svakih deset minuta, pregledava ispuštajući *hmm* i *uhh*, a potom gura natrag meni na krilo. Nije čuo ni riječ od uputa koje sam mu izdavala, oslanjajući se isključivo na svoju uređenu mušku navigaciju. Isto tako odbijao je uključiti GPS, sav nabrijan na to da nas dovede do Nerje isključivo vlastitim sposobnostima.

Zato smo se izgubili. Vlak bi bio logičan izbor - ali Simon je ustrajao na autu, jer ionako će morati putovati uokolo za snimanje. Na kraju krajeva, zbog snimanja smo i bili ovdje. Nakon leta oboje smo bili iscrpljeni, smoždeni vremenskom razlikom, a toga se - navodno - najlakše moglo riješiti brzim prilagođavanjem mjesnom vremenu. Zato smo se dogovorili da nećemo ni oka zaklopiti do večeri.

Sad smo se svađali oko toga kad smo trebali skrenuti. Kad je Simon pogrešno skrenuo, ja sam gutala *churrose* sa štanda pored kojeg smo bili prošli i nisam vidjela što radi, pa smo sad prebacivali krivnju jedno na drugo.

- Samo kažem da se netko nije prežderavao i da je umjesto toga gledao kamo vozimo...

- Prežderavao? Ozbiljno? Ti si mi krao *churrose* u vožnji! A rekla sam ti da si kupiš kad smo stali!

- E pa, onda ih nisam htio! Ali kad si počela mljackati i lizati čokoladu s njih, naravno da sam... ogladnio! - podigao je pogled s karte, sad rasprostrte po poklopcu motora i osmjehnuo se, rastjerujući odmah napetost.

- Ogladnio? - upitala sam s osmijehom, približavajući mu se malo. On se posvetio proučavanju karte, a ja proučavanju njega. Kako netko tko je proveo posljednjih stotinu godina u avionu može izgledati ovoliko dobro? Ali izgledao je sjajno, odjeven u svijetle traperice, crnu majicu i tamnoplavu jaknu marke North Face. Njegova jednodnevna bradica mamila me da je liznem. Ma tko liže čekinje, pobogu? Ja, eto tko. Nagnut nad kartom, naslonjen dlanovima na auto, proučavao ju je jedva primjetno mičući usnicama, izgovarajući si upute. Uvukla sam mu se ispod ruke i naslonila na auto besramno poput *pin-up* modela iz kalendara kakvi se viđaju kod automehaničara.

- Slobodno nešto predložim?

- Je li zločesto?

- Čudo jedno, ali nije. Možemo li, molim lijepo, upaliti GPS? Voljela bih stići u Nerju prije nego što budem morala krenuti doma za nekoliko dana - gundala sam. Kartu sam rezervirala u posljednjem trenu i morala sam pristati na povratak dan prije Simona. Ali ipak, pet dana u Španjolskoj... neću se žaliti.

- Caroline, molim te, GPS je za babe - frknuo je nosom pa se ponovno posvetio karti.

- E pa, ova baba hoće večeru, tuš i krevet, ubit će *me, jet lag*. I zato, ako ne želiš da stanem kraj ceste i podignem palac, uključiti GPS, Simone - zgrabila sam ga za ovratnik jakne i privukla k sebi. - Jesam li previše stroga? - upitala sam tiho, nježno ga ljubeći u bradu.

- Jesi, utjerala si mi strah u kosti.

- Znači li to da ćeš uključiti GPS?

- To znači da ću uključiti GPS - uzdahnuo je, pomiren sa sudbinom, pa me povukao sa sobom od auta. Veselo sam ciknula i krenula sjesti.

- A ne, ne, Negliže, bila si previše okrutna. Sad ćeš mi se morati nekako iskupiti - naredio je, a pogled mu je zločesto bljesnuo.

- Iskupiti?

Povukao me za ruku i privukao k sebi. - Aha. Inače ne idemo dalje.

- Baš si ponekad perverznan, Simone - privinula sam se uz njega, obavijajući mu ruke oko vrata.

- Ni ne znaš koliko - liznuo je usnice i nekoliko puta podigao obrve poput kakve karikature zlikovca.

- Ali dobro, dođi da ti se iskupim - odvratila sam, približavajući usnice njegovima.

Nikad mi neće dosaditi ljubiti Simona. Kako bi i moglo? Od one noći iskrenosti u mojoj kuhinji polako smo se bacili u istraživanje ove nove strane našeg odnosa. Ispod sveg tog prepucavanja i dobacivanja krila se poprilična količina seksualne napetosti, koja je rasla već mjesecima. I sad smo polako počeli rješavati taj *problem* - jako polako.

Istina, one smo noći mogli pojuriti u spavaću sobu i baciti se jedno na drugo, ne izlaziti iz krevera danima, ali bez izgovorenog dogovora pustili smo da se stvari razvijaju polako, još jednom se jako dobro razumjevši.

Salijetao me. A ja sam mu dopustila da me salijeće. Željela sam salijetanje. Zaslužila sam salijetanje. Htjela sam da me nakon salijetanja i pomete, jer pometanje je bilo neizbježno, ali dotad? Salijetanje.

A salijetao je kao pravi majstor...

Zavukla sam prste u njegovu kosu, povlačeći pramenove kao da sam tako prema sebi željela povući cijelog Simona. Tiho je zastenjao, osjetila sam njegov jezik na svojem i raspametila se. Uzdahnula sam, možda malo i zacvilila, i odjednom je postalo teško ljubiti ga, sve teže kako se mojim licem počeo širiti osmijeh.

Malo se odmaknuo i nasmijao. - Kako je netko sretan.

- Ljubi me još - zahtijevala sam, privlačeći njegovo lice svojem.

- Kao da se ljubim s Jokerom. Što ti je smiješno? - upitao je, istodobno se smiješeći jednako sretno.

- U Španjolskoj smo, Simone. Kako ne bih bila sretna? - zadovoljno sam uzdahnula, mrseći mu kosu.

- A ja sam mislio da je ro zato što se ja tako dobro ljubim - odvratio je pa me poljubio još jednom, nježno i slatko.

- Dobro sad, idemo vidjeti kamo će nas GPS odvesti? - upitala sam, odmičući se s mukom. Znala sam da moram maknuti ruke s njega, inače nikad nećemo krenuti.

- Idemo vidjeti koliko smo zalutali - složio se i krenuli smo.

- Mislim da ovdje trebamo skrenuti... Da, to je to - rekao je. Poskakivala sam u sjedalu od sreće. Ispostavilo se da nismo bili predaleko odlutali i hvatalo me uzbuđenje. Sad smo skrenuli posljednji put i kad smo se pogledali, zaskvičala sam. Posljednjih nekoliko kilometara s vremena na vrijeme ugledali bismo more - tračak plavetnila između stabala ili preko stijena. Ali sad, dok smo se vozili kratkom stazom do kuće, shvatila sam da Simon nije unajmio kuću *blizu* plaže, nego *na* plaži i bila sam na rubu histerije. A kad sam je ugledala, ostala sam bez riječi.

Simon je zaustavio automobil pred kućom, gume su šušcale na oblucima. Kad je ugasio motor automobila, začula sam valove kako se razbijaju na stjenovitu obalu tridesetak metara od nas. Neko smo vrijeme samo sjedili, upijajući atmosferu i osmjehujući se jedno drugome, ali tada sam iskočila iz auta.

- Ovdje ćemo spavati? Ovo je tvoja kuća? Cijela je tvoja? - ispalila sam dok je Simon vadio naše torbe iz auta. Stao je do mene.

- Naša, da - nasmiješio se i pokazao mi da uđem.

Kuća je bila šarmantna i veličanstvena u isto vrijeme. Imala je bijele zidove, krov od crvenog crijepa, nježne lukove iznad dovratka i čiste linije. Stazicu do kuće obrubljivala

su stabla naranača, uza zidove kuće uspinjala se bugenvilija. Bila je to klasična kuća na plaži, štiti je od vjetra i pružala zaštitu od mora. Dok je Simon tražio ključ podižući lonce cvijeća, ja sam udisala miris naranača i slani zrak.

- Aha, eto ga. Spremna proviriti unutra? - malo je petljao oko vrata pa se okrenuo prema meni.

Posegnula sam za njegovom rukom i ispreplela naše prste, poljubivši ga u obraz. - Hvala ti.

- Na čemu?

- Na tome što si me doveo ovamo - nasmiješila sam se i poljubila ga, ovog puta ravno u usta.

- Mmm, još se moraš malo iskupiti - spustio je torbe i privukao me.

- Dosta iskupljenja, kuća nas čeka! - izmigoljila sam iz njegova zagrljaja i utrčala u kuću. Nakon nekoliko koraka, čim sam prošla hodnikom, stala sam kao ukopana. Simon, koji me slijedio u stopu, naletio je na mene.

Dnevna je soba bila nekoliko stuba niža od hodnika, opremljena mekanim naslonjačima i stolcima koji su izgledali jednako udobno, a iz nje su vodila vrata u drugu prostoriju, za koju sam pretpostavila da je kuhinja. Francuski balkoni na drugom kraju dnevne sobe vodili su na nekoliko velikih terasa, koje su se poput golemih stuba redale nizbrdo prema stjenovitoj plaži. Ali ono što je mene zaustavilo bilo je more. U pozadini svega ovoga, mameći kroz goleme prozore, ležalo je modro, lijeno Sredozemlje. Obala je vijugala i plaža je vodila sve do grada Nerje, u kojem su se ulična svjetla upravo počinjala paliti, dok je plažu polako obavijao mrak, izvlačeći na vidjelo i druge bijele kuće razbacane po stijenama. Prisjetila sam se kako se hoda pa poletjela prema vratima terase i topao zrak ispunio je kuću, obavivši sve oko nas mirisima večeri.

Otišla sam do ograde od kovanog željeza i nagnula se preko ruba popločene terase pored koje su rasle masline. Spustila sam dlanove na topao metal i gledala oko sebe, samo gledala. Čula sam Simona kako mi prilazi i bez riječi spušta ruke na bokove. Potom se privinuo uz mene i spustio glavu na moje rame. Naslonila sam se na njega, osjećajući njegovo tijelo uz svoje.

Znate one trenutke kad se čini da je sve baš kako je oduvijek trebalo biti? Kad ste jedno sa svemirom i ne znate što biste mogli poželjeti da budete još zadovoljniji? Bila sam posve svjesna da upravo proživljavam jedan od tih trenutaka. Kratko sam se nasmijala, osjećajući Simonov osmijeh na vratu.

- Dobro nam je, ha? - prošaptao je.

- Dobro nam je - odgovorila sam i u tišini smo ispratili sunce na zalasku.

Nakon što smo odgledali zalazak sunca, krenuli smo u razgledavanje ostatka kuće. Svaka je soba izgledala još otmjenije od prethodne, a kuhinja je bila vrijedna još jednog skvičanja. Osjećala sam se kao da sam se našla u Ininoj kuhinji u španjolskom stilu u East Hamptonu: Sub Zero hladnjak, predivne granitne radne plohe i hladnjak Viking.

Nisam ni željela znati koliko Simon plaća najam. Odlučila sam jednostavno uživati. A uživao je i on i potrčali smo kućom pa prasnuli u smijeh kao djeca kad smo u kupaonici pronašli bide.

A tada smo ušli u spavaću sobu. Ja sam baš bila skrenula s hodnika kad sam ugledala Simona kako stoji pred vratima.

- Što si, pobogu, našao da si se tako... ajme meni. Ma vidi ti to - stala sam jednako ukopano kao i on, diveći se s praga.

Da sam mogla odabrati zvučnu kulisu za taj trenutak, svirala bi nam glazba iz *2001: Odiseja u svemiru*.

Spavaća soba nalazila se na jednom katu kuće, imala je vlastitu terasu što se nadvijala nad najljepše more na svijetu i najveći vražji krevet koji sam ikad u životu vidjela. Imao je drveni okvir - mislim da sam prepoznala tikovinu - i dimenzije nogometnog terena. Uzglavlje je bilo zatrpano tisućama svilenih ukrasnih jastučića, bijelim kao prekrivač koji se prelijevao preko ruba. Bio je uredan, ali ne ukočeno hotelski, a plahte - koje sam odmah prepoznala kao vrhunsku kvalitetu - doslovno su blistale, kao da su osvijetljene iznutra. Iznad kreveta stajao je baldahin, a s njega su visjele prozirne bijele zavjese. Iste takve visjele su i pred prozorima, s kojih je pucao pogled na more, i koji su sad bili otvoreni. Zavjese su vijorile na povjetarcu, stvarajući romantičnu, uspavljujuću atmosferu.

Ljepšeg kreveta svijet nije vidio. Svi mali kreveti diljem svijeta željeli su biti ovaj krevet kad odrastu. Riječ *kraljevski* ne bi ga ni približno prikladno opisala.

- Opa - promucala sam nekako, još uvijek se ne mičući iz hodnika, kao ni Simon.

Bili smo hipnotizirani. Krevet nas je vabio poput sirene, pozivao da zaronimo u njega.

- Uzela si mi riječ iz usta - promucao je Simon, ne skidajući pogled s kreveta.

- Opa - ponovila sam, još zatravljena.

Nisam mogla prestati piljiti u krevet i odjednom me obuzela nervoza, neugodna i bezobrazno snažna. Malo bi bilo reći da me uhvatio strah od *pozornice*.

Simon se nasmijao i vratio me u stvarnost.

- Nije nimalo zastrašujući, ha? - rekao je, pogledavajući me sramežljivo.

Molim? Zastrašujući? Nisam jedina? Preda mnom je stajao izbor: mogla sam se držati očiglednog i zaključiti da dvoje odraslih ljudi na zajedničkom odmoru u prekrasnoj kući s krevetom koji kao da je po mjeri izrađen za bordel mora odmah u njega i uskočiti... ili sam se mogla opustiti i uživati. Uživati u tome što smo zajedno i pustiti da se dogodi što mora. Ovo drugo više mi se sviđjelo.

Namignula sam mu i iz zaleta skočila na krevet, bacajući pri doskoku jastučice posvuda po sobi. Potom sam provirila prema njemu iza preostale planine jastučića i vidjela da još stoji na vratima, oslonjen na dovrtak kao i mnogo puta prije. Izgledao je nervozno, ali i zgodno.

- Dakle, gdje ćeš ti spavati? - upitala sam i njegovo se lice razvuklo u osmijeh jednak mome.

- Vina?

- Dišem li još?

- Dakle, želimo vina - nasmijao se, uzimajući bocu rosea iz dobro opremljenog hladnjaka s vinima. Simon je sredio da nas u kući dočeka nešto namirnica - ništa spektakularno, ali posve dovoljno za večericu. Sad je već bilo potpuno mračno, a nama je umor otjerao iz glave i posljednju pomisao na šetnju do grada. Odlučili smo ostati doma, pošteno se naspavati, pa ujutro otići u Nerju. U hladnjaku smo otkrili pečeno pile, masline, komad sira *manchega*, nešto divnog pršuta i dovoljno sličnih sitnica za pravi piknik. Ja sam sve to slagala na tanjure dok je Simon točio vino i uskoro smo se našli na terasi. Pod nama se pjenilo more, drvena stazica koja je vodila do plaže bila je obrubljena sićušnim svjetlima.

- Trebali bismo se spustiti do plaže prije spavanja, malo prošetati.

- Dogovoreno. Što želiš raditi sutra?

- Ne znam. Kad ti moraš početi raditi?

- Već znam na kojim ću mjestima obaviti dio posla, ali još ću se morati malo prošetati uokolo i pronaći ostale lokacije. Ideš sa mnom?

- Naravno. Počet ćemo s gradom ujutro pa vidjeti kamo ćemo dalje? - upitala sam, grickajući maslinu.

Podigao je čašu i kimnuo. - Za uzbuđenje neizvjesnosti - nazdravio je.

Prinijela sam čašu njegovoj. - Tome i ja nazdravljam. - Naše su se čaše kucnule, naši pogledi susreli. Oboje smo se sramežljivo nasmiješili. Konačno smo bili sami i nisam mogla zamisliti ni bolje društvo ni bolje mjesto. Večerali smo usput krišom pogledavajući jedno drugo i pijuckali vino. Omamilo me, raznježilo.

Nakon večere spustili smo se do mora, pažljivo silazeći preko stijena. U jednom smo se trenu uhvatili za ruke da ne padnemo, ali nakon toga nismo pustili. Sad smo stajali na rubu stijene, a kosu i odjeću šibao nam je snažan, slankast vjetar, dovoljno jak da nas malo i zanosi.

- Lijepo je biti s tobom - rekla sam. - Mislim, biti ovdje s tobom i držati te za ruku - priznala sam, ohrabrena vinom. Sale i podbadanja su mi dragi, ali sve ima svoje mjesto i vrijeme, a ovo je bio trenutak za istinu. Nije ništa odgovorio, samo je prinio moju ruku usnama i poljubio je.

Promatrali smo valove i kad me privukao k sebi pa privinuo na prsa, polako sam izdahnula. Već se dugo nisam ovako osjećala - iako nisam točno znala kako. Kao da je nekome stalo do mene?

- Jillian ti je rekla za moje roditelje? - rekao je toliko tiho da sam ga jedva čula.

- Jest. Rekla mi je.

- Oni su se često držali za ruke. I to ne za predstavu, kužiš? Kimnula sam i udahnula njegov miris.

- Stalno viđam parove koji se drže za ruke, privlače pozornost na sebe i nazivaju se slatkastim nadimcima: "ljubavi ovo, slatkice ono." Meni to sve izgleda nekako... ne znam, namješteno. Pitam se kako se ponašaju dok ih nitko ne vidi.

Opet sam kimnula.

- Moji roditelji... tada se nisam previše bavio njima, ali kad se sad prisjetim, shvaćam da su se stalno držali za ruke, kao da su prilijepljeni jedno za drugo. Čak i dok ih nitko nije gledao, znaš. Znao sam doći kasno doma s treninga i zateći ih kako gledaju televiziju, ruku spojenih na sredini naslonjača... To mi je bilo nekako... Ne znam. Lijepo.

Stegnula sam njegovu ruku, još uvijek u svojoj, osjetivši kako njegovi snažni prsti uzvraćaju stisak.

- Čini mi se da su bili pravi zaljubljeni par, a ne samo mama i tata - rekla sam i čula da mu se disanje ubrzalo.

- Točno tako, da.

- Nedostaju ti.

- Naravno.

- Ovo možda zvuči čudno jer ih nisam poznavala, ali mislim da bi bili ponosni na tebe, Simone.

- Da.

Još smo malo šutjeli, obavijeni noći.

- Hoćeš da se vratimo u kuću? - upitala sam.

- Može - poljubio me u tjeme i krenuli smo prema kući, ruku spojenih kao da nas je netko zalio ljepilom.

Simonu sam prepustila da raščisti stol, a ja sam otišla na brzinu se istuširati prije kreveta. Nakon što sam sa sebe sprala prljavštinu nakupljenu tijekom putovanja avionom i automobilom, navukla sam kratke hlače i majicu kratkih rukava. Nije mi se dalo gnjaviti seksi rubljem koje sam imala negdje u prtljazi. Da, naravno da sam ponijela i seksi rublje, nisam opatica.

Stajala sam pred ogledalom u najvećoj kupaonici (koju sam, razumije se, odmah prisvojila) i češljala tek osušenu kosu, kad sam ugledala Simona na vratima. Bio je na putu prema svojoj sobi, i on tek izašao ispod tuša, u pidžami i s ručnikom prebačenim oko vrata. Bila sam iscrpljena, ali ne dovoljno da ne primijetim ljepotu pred sobom. Promatrala sam ga u ogledalu, svjesna da i on promatra mene.

- Je li ti bio ugodan tuš? - upitao je.

- Fantastičan.

- Ideš u krevet?

- Jedva držim oči otvorene - odvrtila sam pa zijevnula u pravo vrijeme da naglasim tu izjavu.

- Želiš li još nešto? Vode? Čaja? Bilo što?

- Ni vode ni čaja.. Ali nešto ipak želim prije spavanja - slatko sam rekla, polako hodajući prema njemu.

- A to bi bilo?

- Pusa za laku noć.

Pogledao me strastveno. - I to je sve? Ništa lakše - zakoračio je i našao se preda mnom pa mi spustio ruke oko struka.

- Poljubi me konačno - rekla sam nestrpljivo, prepuštajući se njegovu zagrljaju kao da smo u starom holivudskom filmu.

- Spremna? - nasmijao se, ali za nekoliko sekunda više se nitko nije smijao. A za nekoliko minuta više nitko nije ni stajao.

Nakon što smo se bacili u carstvo jastučića, bacili smo se i jedno na drugo, ispreplećući ruke i noge, ljubeći se sve strastvenije. Moja se majica popela iznad struka, a njegov *znate što* pritisnuo se uz moju *znate gdje*. Osjećaj je bio nevjerojatan. Obasuo je moj vrat poljupcima, lickao, sisao i stenjao kao da je na natjecanju na kojem pobjednik dobiva fantastičnu nagradu - recimo, Simona kako ga ljubi, licka i siše.

Da budem iskrena, nikad nisam čula mačke dok se pare, ali bila sam prilično sigurna da su zvuci koje sam ispuštala privlačili sve životinje iz okoline. Prebacio me preko sebe kao da sam igračka i prebacila sam nogu preko njega, zajahavši ga kako sam već dugo željela. Uzdahnuo je, gledajući me odozdol dok sam ja nestrpljivo odmicala kosu s lica kako bih se mogla bez prepreka diviti ljepoti ispod sebe.

Prvo smo malo usporili, a potom se i potpuno smirili, samo bez suzdržavanja promatrajući jedno drugo, uživajući u pogledu.

- Nevjerojatno - rekao je tiho, podižući dlan do mojega lica, dok sam mu ja grickala prste.

- Lijepo si se izrazio, da. Nevjerojatno - okrenula sam glavu i poljubila njegove prste. Ponovno me gledao u oči, pretvarajući me pogledom u lokvicu otopljene požude spremnu na salijetanje. I privijanje.

- Ne želim ovo zabrljati - iznenada je rekao, budeći me iz snova o salijetanju.

- Ha, molim? - upitala sam, pokušavajući se snaći.

- Ne želim sve pokvariti. Nas. Ovo - ponovio je, uspravlajući se u sjedeći položaj, povlačeći moje noge iza svojih leđa.

- U redu... Onda nemoj - usudila sam se predložiti, još ne znajući kamo ovo vodi.

- Mislim, moram ti priznati... Nemam baš iskustva u ovome.

Podigla sam obrvu. - Ti se sjećaš da su nam zidovi tanki? Mislim da sam *čula* tvoje iskustvo - nasmijala sam se, a on me srušio k sebi u zagrljaj i stegnuo neočekivano snažno. - Hej... što se zbiva? - upitala sam ga nježno, prelazeći mu dlanovima niz leđa.

- Caroline... Isuse, kako da ovo sve izgovorim, a da pritom ne zvučim kao da sam na audiciji za Dawson's Creek? - razmišljao je naglas, govoreći u moj vrat.

Nisam se mogla suzdržati - nasmijala sam se, prisjećajući se zgodnog Paceyja, a to je prenulo Simona iz razmišljanja. Odmaknula sam se da ga pogledam u oči i odgovorio mi je melankoličnim osmijehom.

- O. K., zaboravi na Dawson's Creek... Stvarno mi se sviđaš, Caroline. Ali nisam bio u vezi još od srednje škole, nemam pojma kako se to radi. Ipak, sigurno znaš što osjećam prema tebi? Mislim... sranje... jednostavno, ovo je drugačije, O. K.? I što god tebi rekao naš tanki zid, ovo je drugačije od toga. Ovo među nama... ili ovo u što tek krećemo? Drugačije je, znaš to. Znaš li?

Pokušavao mi je reći da sam *ja* drugačija, da nisam tek zamjena za harem. I to sam znala, da. Gledao me toliko otvoreno, toliko ozbiljno, da se moje srce otvorilo. Spustila sam nježan poljubac na njegove usnice.

- Kao prvo, da, znam. Kao drugo, ide ti bolje nego što misliš - nasmiješila sam se, ljubeći njegove vjeđe jednu po jednu. - I kao treće, volim Dawson's Creek i mislim da bi sjajno prošao na audiciji - nasmijala sam se kad me pogledao s olakšanjem. Zagrlila sam ga još bliže, privlačeći njegovu glavu svojem vratu i ostali smo sjediti tako zagrljeni, ljuljajući se nježno. Navala hormona koja nas je bila ponijela sad je slabjela, a na njezino mjesto došla je bliskost potpuno druge vrste, ali gotovo jednako privlačna.

- Sviđa mi se što idemo polako. Dobro salijećeš - prošaptala sam.

Osjetila sam da mu se tijelo napinje, kako blago drhti...

- Dobro *salijećem*?. - upitao je, tresući se od smijeha, pokušavajući se suzdržati iako je već zasuzio od cerekanja.

- Ma idi kvragu - podvignula sam pa ga zveknula jastučićem. Smijali smo se nekoliko minuta i naposljetku pali na krevet i ostali ležati, konačno dokrajčeni. Zajedno. Nije bilo ni govora da odemo svatko u svoj krevet. Željela sam ga pored sebe. Okruženi jastucima i Španjolskom, privinuli smo se jedno uz drugo. Posljednja misao koja mi je prošetala glavom prije nego što sam zaspala u Simonovu snažnom zagrljaju bila je da sam na najboljem putu zaljubiti se u Nabijača.

Sedamnaesto poglavlje

Idućeg me jutro probudila zaglušna buka. Na trenutak sam zaboravila gdje sam i, naravno, odmah pomislila da sam u San Franciscu i da je potres. Već sam bila napola ustala, jednu nogu spustivši na pod, kad sam shvatila da kroz prozor vidim nešto plavo i da je to Sredozemno more. A buka? Nikakav potres. Simon. Simon je hrkao. Kad kažem *hrkao*, ne mislim na simpatično provlačenje zraka kroz zakučaste dijelove gornjih dišnih organa, nego na buku koja bi mogla nadjačati avionski motor. Poklopila sam usta da prikrijem smijeh i polako se uvukla natrag u krevet izbliza procijeniti situaciju.

Kao i uvijek, zauzela sam većinu kreveta i Simon je bio šćućuren u jednom kutu, smotan u lopticu s jastučićem među koljenima. Za nekoga tko je zauzimao tako malo prostora doista je stvarao puno buke. Zvuci što su izlazili iz njegovih skladnih usta i lijepog nosa bili su na pola puta između rike medvjeda i dreke traktora. Otpuzala sam na drugi dio golemog kreveta, legla do Simona i nadvila se nad njega da mu vidim lice. Iako je stvarao čudovišne zvukove, bio je neodoljiv. Polako sam spustila prste sa svake strane njegova nosa, nježno pritisnula i pričekala.

Desetak sekunda kasnije udahnuo je na usta i stresao glavom, sumanuto se ogledavajući oko sebe. Kad me vidio opruženu na jastucima pored sebe, smirio se i sanjivo osmjehnuo.

- O, bok, što ima? - promrmljao je, prevrćući me prema sebi, grabeći u zagrljaj i naslanjajući glavu na moj trbuh. Provlačila sam prste kroz njegovu kosu, uživajući u ležernosti našeg dodira.

- Upravo sam se probudila. Nešto je na tvojoj strani kreveta stvaralo neljudsku buku.

Zažmirio je na jedno oko i pogledao me. - Mislim da netko lamatav kao ti ne bi smio prigovarati drugima.

- Lamatav? To uopće nije riječ - prezirno sam otpuhnula, uživajući u njegovu stisku više nego što sam si željela priznati.

- Lamatav je onaj tko lamata rukama i nogama, eto što. Lamatav je netko tko čak i u krevetu veličine omanje države zauzme pola madraca bacakanjem u snu - bio je uporan, pojašnjavajući pritom i pokretima, pa onako usput - možda slučajno, možda namjerno - zadigao moju majicu i prislonio lice uz moju kožu.

- Bolje lamatav nego glasan kao poljoprivredni stroj - nisam se predavala, trudeći se ne razmišljati o tome koliko me ugodno grebucka njegova bradica.

- Ti lamataš. Ja hrčem. Kako li ćemo samo izdržati? - sretno se osmijehnuo, još uvijek u polusnu.

- Uz pomoć čepića za uši i štitnika za potkoljenice?

- Uh, seksi. Možemo opremiti jedno drugo svake večeri prije kreveta - uzdahnuo je, spuštajući sitne poljupce iznad mojeg pupka.

Kombinacija uzdaha i cvileža pobjegla mi je iz usta prije nego što sam je uspjela zauzdati, a lice mi se zažarilo kad sam konačno shvatila što je rekao - svake večeri. Uh...

Doručak smo pojeli na brzinu, a potom otišli do grada. U Nerju sam se zaljubila na prvi pogled: stare ulice popločene kamenom, bijela pročelja što svjetlucaju na užarenom suncu, ljepota što viri kroz otvorena dvorišna vrata, iz svakog centimetra plavetnila što se naziralo s raznih mjesta u gradu, iz prijateljskih osmijeha dragih ljudi koji su imali sreću živjeti u ovom čarobnom mjestu. Pala sam na prvi pogled.

Pronašli smo tržnicu i lutali među štandovima, kupili svježeg voća za užinu. Vidjela sam mnogo lijepih mjesta na svijetu, ali ovaj je gradić bio moj novootkriveni raj. Takvo što nikad prije nisam iskusila.

Godinama sam putovala sama i uvijek uživala u vlastitom društvu. Ali putovanje sa Simonom? Bilo je drugačije. *Cool*. Jednostavno *cool*. Simon je bio tih, baš kao i ja kad otkrivam nešto novo. Nije pokušavao ispuniti tišinu komentarima. Bilo nam je dovoljno upijati atmosferu okoline. Kad bismo i progovorili, to bi bilo samo zato da jedno drugome obratimo pozornost na nešto zgodno, poput štenaca što su se igrali u nečijem dvorištu ili dvoje starčića koji su razgovarali stojeći na balkonima na suprotnim dijelovima ulice. Simon je bio ugodno društvo.

Prošetali smo do našeg automobila, a poslijepodnevno sunce žarilo mi je ramena kroz tanki pamuk moje odjeće. Prsti su nam bili isprepleteni, prirodno. Kad mi je otvorio vrata da sjednem i prignuo se poljubiti me na toplom španjolskom suncu, njegove usnice i miris maslina bili su jedino što sam trebala za sreću.

Otkako sam upoznala Simona, nekoliko mi se prizora usjeklo u pamćenje. Prvi susret, kad je bio odjeven samo u plahtu i prezirni smiješak. Povratak sa Jillianine zabave i primirje sklopljeno u autu, na mostu nad zaljevom. Zamagljeni Simon koji gleda horor dok ja virim kroz pašminu. Simon osvijetljen bakljama, moker i vraški zgodan, zavaljen u jacuzziu. I posljednji prizor u mojem albumu uspomena? Simon koji me drži u zagrljaju, njegova topla koža i slatki dah na mojem vratu dok ležimo na golemom krevetu.

Ali nijedan, nijedan od tih prizora nije mi bio primamljiviji od ovoga sad. Gledala sam Simona kako radi i u jednom se trenutku morala malo rashladiti lepezom koliko je bio nevjerojatan - ali on to nije ni primijetio, usredotočen na posao.

Smjestila sam se sa strane i promatrala ga na djelu. Odvezli smo se niz obalu, do mjesta koje je Simonu preporučio mjesni turistički vodič i sad je opasno privlačni Simon bio sam posvećen poslu. Putem mi je pojasnio da će danas malo fotografirati, ali da ga

ne zanima ništa osim svjetla i boja. I tako, dok je on skakutao sa stijene na stijenu, ja sam sjedila na dekici koju smo pronašli u automobilu i promatrala ga. Stijena koju je odabrao nadvijala se visoko nad morem i s nje se vidjelo kilometrima u daljinu.

Stjenovita obala vijugala je, o nju su se razbijale tisuće valova što su se kotrljale s otvorenog mora. Iako je priroda oko nas bila prekrasna, pozornost mi je više od nje privlačio Simonov jezik koji bi provirio kad bi se na nešto jako usredotočio, uzbuđenje koje bi mu ozarilo lice svaki put kad bi kroz leću ugledao nešto zanimljivo.

Bilo mi je drago što se i ja imam čime baviti, jer je unutar mog tijela počela bitka. Od trenutka kad smo priznali da bi golemi krevet mogao biti psihološki pritisak, moje su misli bježale samo k tome. Uz krevet, opterećivalo me i dugotrajno odsustvo O, koji je još uvijek strpljivo - ili nestrpljivo? - čekao svoj povratak. Pritisak je bio silan, intenzivan i djelovao je na svaki dio mene.

Bitku su trenutačno vodili Mozak, Donja Caroline (koja je zastupala odsutni O), Karakter i iako je dosad šutjelo - puštajući Mozak i Živce da preuzmu kontrolu - sad se javilo i Srce.

Trebala bih naglasiti da je DC (Donja Caroline zahtijevala je da je se spominje isključivo inicijalima) ustrajala u tome da se u bitki u obzir uzme i Simonov penis, koji još nije bila upoznala, ali kojeg je već smatrala prijateljskom stranom. Moram priznati da mi pojam *penis* i nije nekako privlačan, ali su mi njegovi kolokvijalni sinonimi još manje dragi, pa sam u službeni zapisnik Bitke unijela taj pojam.

Karakter i Mozak već su se odavno bili svrstali na stranu čekanja, uvjereni da je čekanje temelj kvalitetne veze. DC, a s njom očigledno i Simonov penis, zalagali su se za što skoriju konzumaciju, razumije se. O, iako je glasao iz odsutnosti, stao je na stranu DC-a. Ipak, osjećala sam da DC zapravo sjedi na dva stolca, baš kao i Srce, koje je trenutačno pokušavalo navesti zaraćene strane da misle na romantiku, pobogu: na vječnu ljubav i nježnost.

Kad zbrojite sve to, što dobijete? Posve zbunjenu Caroline. Caroline koja ne zna što da počne sa sobom. Nije ni čudo da sam digla ruke od izlazaka. Ovo je katastrofa. Je li mi, dakle, bilo drago što sam našla još neku temu za razmišljanje osim seksualnog pritiska? Jest. Bih li mogla malo bolje razmisliti i smisliti kakav sladak nadimak za Simonov penis? Vrlo vjerojatno. Zaslužio je on to. Mali Simon? Ne, potencijalno uvredljivo. Simonov nabijač? A, ne, Simončić? Zvuči kao majmunčić.

Nekoliko sam puta naglas izgovorila potencijalni nadimak i svaki bi me put natjerao na smijeh.

- Simončić, Simončić, Simončić - ponavljala sam.

- Hej, Negliže? Dolazi ovamo - pozvao me Simon, prenuvši me iz lingvističkih pokusa. Okrenula sam leđa mentalnom bojištu i polako i oprezno prišla mu preko stijena.

- Trebam te.

- Ovdje? Sad? - firknula sam u šali.

Spustio je fotoaparat točno toliko da me pogleda preko objektiv. - Trebam te radi *dimenzija*. Stani tamo - pokretom me uputio prema rubu stijene.

- Molim? A, ne. Ne, ne, ne. Ništa od toga, ne - okrenula sam se i bila spremna vratiti na dekiću.

- Hajmo, hajmo. Treba mi nešto u prvom planu. Dolazi ovamo.

- Ali grozno izgledam! Vjetar me raščupao, sva sam crvena od sunca, gle! - povukla sam izrez svoje majice i pokazala mu da mi je koža već porumenjela na suncu.

- Nije da ne cijenim što mi pokazuješ dekolte, ali štedi snagu za kasnije. Sad mi treba samo objekt u prvom planu, radi perspektive. I ne izgledaš raščupano. Bar ne previše - nestrpljivo je tapkao nogom.

- Nećeš me valjda natjerati da poziram s ružom u zubima, a? - uzdahnula sam, nevoljko se vukući prema rubu stijene.

- Zašto, da nemaš možda ružu? - upitao je ozbiljna glasa, ali cereći se od uha do uha.

- Zaveži i slikaj više.

- O. K., samo bez poziranja. Budi prirodna, samo stani tamo... okreni se prema vodi, to bi bilo super - izdavao je upute.

Poslušala sam. Kružio je oko mene, iskušavao različite kutove, čula sam ga kako razgovara sam sa sobom o tome što bi moglo izgledati dobro. Priznajem, iako ne volim da me fotografiraju, osjećala sam kako me njegove oči gledaju kroz objektiv. Možda me obilazio svega nekoliko minuta, ali i to je bilo dovoljno da se u meni nastavi bitka.

- Jesi li skoro gotov?

- Ne požuruj savršenstvo, Caroline. Moram obaviti posao kako spada - rekao je ozbiljno. - Ali jesam, da. Gladna si?

- Želim mandarinu, imam ih u košari. Dodaš mi jednu? Ili će to poremetiti tvoje remek-djelo?

- Neće. Nazvat ćemo fotku *Raščupana cura s mandarinom na stijenama* - nasmijao se i krenuo prema autu.

- Jako zabavno - rekla sam suho, hvatajući u zraku mandarinu koju mi je bio dobacio. Počela sam je guliti.

- Daš mi malo?

- A valjda dam. Bar toliko mogu učiniti za čovjeka koji me doveo ovamo - nasmijala sam se i odmah osjetila kako mi sok curi niz bradu.

- Krezuba si? - upitao je i ovjekovječio me, a ja sam zakolutala očima.

- Stvarno misliš da si duhovit ili samo pokušavaš biti? - odvrtila sam, mameći ga pritom prema sebi korom mandarine. Odmahnuo je glavom i uzeo krišku. Naravno da je progutao sve odjednom i nije se uneradio. Zapanjeno me pogledao kao da se sam čudi vlastitoj spretnosti, a ja sam mu dobacila još jednu krišku... koja je slučajno sletjela na njegovo lice. Otvorio je oči i ostao tako stajati, dok mu je sok voća tekao lice.

- Umazani Simon - prošaptala sam dok me netremice gledao. Sljedeće je sekunde spustio usnice na moje, prljajući i mene sokom, dok sam ja protestirala.

- Slatka Caroline, - prošaptao je, smiješeći se. Okrenuo nas je prema moru, podigao fotoaparat i okinuo, ovjekovječivši nas ljepljive i nasmijane.

- Nego, jesam li ja to tebe ranije čuo da mrmljaš nešto o majmunčićima? - upitao me.

Samo sam se još glasnije nasmijala.

- Nema sumnje. Ovo je bez imalo sumnje najbolja stvar koju sam ikad imala u ustima - objavila sam, stenjući od zadovoljstva.

* * *

- To si rekla za sve što si večeras stavila u usta.

- Znam, ali sad je istina. Ovo je nevjerojatno, fantastično, najbolje - prostenjala sam opet. Sjedili smo za stolom u kutu malog restorana i probavala sam jelo za jelom. Simon, koji se razmetao jezičnim vještinama, naručivao je za oboje. Rekla sam mu da naručuje što poželi i znala da neće pogriješiti. Posao je obavio besprijekorno i sad smo se bogovski gostili.

Naravno, počeli smo s *tapasima* i domaćim vinom: svakih nekoliko minuta donijeli bi nam tanjuriće s novim zalogajčićima - okruglicama od svinjetine, kriškama pršuta, mariniranim gljivama, predivnim kobasicama, lignjama sa žara i divnim lokalnim maslinovim uljem. Sa svakim sam zalogajem bila uvjerena da je to najbolje što sam u životu okusila, sve dok me novi val hrane ne bi uvjerio u suprotno. A tada su stigle kozice. Nestvarno dobre. Hrskavo pržene u maslinovu ulju, s puno češnjaka i peršina, dimljenom suhom paprikom i tek mrvicom ljutine. Gotovo sam se onesvijestila. Malo je nedostajalo.

A Simon? Uživao je podjednako i u hrani i u mojim reakcijama.

- A sad stvarno više ne mogu - pobunila sam se, vukući komadić hrskavog kruha prelevenog maslinovim uljem. Promatrao me kako potom besramno uzimam još jedan komad kruha pa se odmičem od stola s teškim uzdahom.

- Najbolji obrok u životu? - upitao me.

- Da znaš da možda i jest. Ovo nije bilo normalno - uzdahnula sam, tapšući se po punom trbuhu. Zaboravljajući na damsko ponašanje, utrpala sam u sebe sve *tapase* u Nerji kao da mi ih netko želi oteti. Konobar nam je donio dvije male čaše domaćeg vina. Slatko i svježe, savršeno je zaključilo večeru. Polako smo ga pijuckali, dok nas je hladio povjetarac noseći miris mora.

- Ovo je bio divan izlazak, Simone. Stvarno. Nije mogao biti bolji - rekla sam, otpijajući još jedan gutljaj vina.

- A ovo je bio izlazak, znači? - upitao je.

Sledila sam se. - Ne, nisam tako mislila. Mislím...

- Daj se opusti, Caroline. Znam što si mislila. Samo mi je smiješno da nam je ovo izlazak, a ovamo smo doputovali zajedno i stanujemo zajedno - nasmiješio se i opustila sam se.

- No da, dosad se nismo previše držali tradicije, ha? Ovo bi nam stvarno i mogao biti prvi izlazak, ako ćemo pravo.

- Po kojoj to definiciji? - upitao je.

- Po toj da smo zajedno na večeri. Iako smo i prije večerali zajedno - počela sam.

- I gledali film, ne zaboravi film - podsjetio me.

Stresla sam se. - Da, to je definitivno bio dio tvog plana da me privučesh k sebi. Horor, baš si proziran - frknula sam.

- Ali upalilo je, zar ne? Ako se dobro sjećam, Negliže, te smo noći spavali zajedno.

- Priznajem da sam laka, O. K. Izgleda da smo krenuli od posljednjeg koraka i idemo prema prvom, unatrag - zaključila sam s osmijehom pa ga nježno lupnula nogom ispod stola.

- Meni je super odostraga - rekao je zločesto.

- Ovo ću mudro prešutjeti.

- A sad ozbiljno. Rekao sam ti da nemam iskustva s ovim - počeo je. - Kako to inače ide? Mislim, da smo krenuli... ne odostraga? Što bi bilo sljedeće?

- Pa, pretpostavljam da bismo izašli još jednom, pa onda još jednom - priznala sam sramežljivo.

- A ono s bazama? Ono nešto iz filmova? - upitao me posve ozbiljno.

Zagrznula sam se vino. - *Bazama?* Ti se to šališ? Misliš na pipanje preko i ispod majice, takve stvari? - smijala sam se u nevjerici.

- E to, to. Što me sljedeće čeka? Mislim, ako želim ostati gospodin. Da smo doista danas prvi put izašli, ne bismo otišli doma zajedno, je li tako? Da te *salijećem*, a ne da se pokušavamo spetljati. Ne zaboravi da si rekla da dobro *salijećem* - rekao je veselo.

- Istina, istina. Ne bismo otišli doma zajedno, to ne. Ali iskreno, ne želim da spavaš negdje na drugom kraju kuće. Je li to čudno? - osjetila sam da mi uši gore, bila sam posve crvena.

- Nije čudno - odvratio je tiho. Skinula sam sandalu i nježno mu protrljala nogu gornjim dijelom stopala.

- Možemo se privinuti jedno uz drugo - predložila sam.

- Možemo, da - složio se, približavajući i on nogu mojoj.

- A što se tiče baza, mislim da možeš računati na malo akcije ispod majice, ako si za - odgovorila sam. Mozak i Karakter razveselili su se ovako razumnoj ponudi, DC i Simončić bijesno su prevrnuli stol. Moje su se *cure* razveselile što će konačno nekome biti glavna zanimacija, a ne samo usputna postaja na putu prema jugu. A Srce? Srce je veselo pjevuckalo.

- Znači, držat ćemo se tradicije, ali ne slijepo. Idemo polako? - upitao je, gledajući me vatreno. Njegove su plave oči hipnotički blistale.

- Polako, ali ne puževim korakom. Pa odrasli smo ljudi, pobogu.

- Za akciju pod majicom - nazdravio je, podižući čašu.

- Nego što - nasmijala sam se i kucnuli smo se čašama.

Pedeset sedam minuta kasnije našli smo se u krevetu i Simonove tople ruke samouvjereno su letjele preko dugmadi moje košulje, da bi naposljetku dodirnule moju kožu. Polagano ju je raskopčao i pustio da se rastvori. Gledajući me netremice, nježno je prelazio prstima mojom kožom, od ključne kosti do pupka, bez oklijevanja. Oboje smo uzdahnuli u istom trenutku.

Ne znam točno kako, ali kad smo odredili granice za ovu večer, pretvorili smo ovo iskustvo u nešto senzualnije nego što je moglo biti, nešto u čemu smo oboje istinski uživali. Njegove su usnice lebdjele uz moj vrat, spuštajući jedva primjetne poljupce na moju kožu, iza uha, niže, prema grudima. Prstima je istraživao, polako i gotovo s obožavanjem, a ja sam zadržala dah.

Dok je nježno kružio prstima oko moje bradavice, svaki se živac u mojem tijelu okrenuo u tom smjeru. Izdahnula sam, osjećajući kako svi oni mjeseci napetosti polako izlaze iz mene, a na njihovo mjesto dolazi uzbuđenje. Slatkim poljupcima i nježnim dodirima počeo se upoznavati s mojim tijelom, kao da je znao što mi treba. Usnice, jezik, zubi - osjetila sam sve to na sebi, uživao je, kušao, milovao.

Kad je spustio usnice na moje grudi, osjetila sam njegovu kosu na bradi, simpatično me pošakljala i ovila sam ruke oko njega, privijajući ga uza se. Bilo je upravo savršeno osjetiti njegovu kožu na svojoj, ali još je ugodniji od tog bio osjećaj kojeg nikad ranije nisam iskusila... obožavanje.

Dok smo istraživali jedno drugo te noći, ono što je počelo kao naše uobičajene šale i zadirkivanja preraslo je u nešto još zanimljivije. Ono što smo isprva nazvali "akcijom ispod majice" preraslo je u nešto romantično, nešto što je moglo ostati isključivo tjelesno postalo je iskreno i toplo. I kad me privinuo posve blizu k sebi, ljubeći me nježno i kroz smijeh, počeli smo tonuti u zadovoljan i opušten san.

Lamatava i svjetski prvak u hrkanju.

Preostala dva dana u Španjolskoj prepustila sam se užicima. Možda to zvuči raskalašeno, ali ne postoji drugi način da opišem što sam radila ta dva dana. Nekima možda užitke predstavljaju beskrajna kupovina, posjet toplicama, skupi restorani, raskošni izlasci. Ja sam uživala u dvosatnom spavancu na terasi ispred kuhinje, u slatkim smokvama, suhom domaćem siru i vinu koje nam je Simon natočio iako još nije bilo ni deset ujutro. U šetnjama po malim obiteljskim trgovinama u Nerji, razgledavanju ljupke čipke. U istraživanju špilja u okolici sa Simonom, koji je usput fotografirao, u

bojama koje su nas okruživale. U pogledu na Simona kako visi sa stijene, tragajući za sljedećim mjestom s kojeg će se odraziti u usponu. Bez majice, jesam li to spomenula?

I uživala sam u noćima sa Simonom. To sam čak smatrala najvećim užitkom od svih, nečim što se već teže pronađe. S prve baze uskoro smo prešli na drugu, koja je bila znatno južnije. Je li ludo čekati posljednju zajedničku noć u Španjolskoj da konačno dođete do posljednje baze? Lako moguće, ali koga briga. Simon je jedne večeri proveo gotovo sat vremena ljubeći moje noge, a ja otprilike isto toliko u razgovoru s njegovim pupkom. Jednostavno smo uživali.

Ali sa svim je tim uživanjem dolazila i rastuća količina... kako da je opišem... nervozne energije.

U San Franciscu mogli smo si priuštiti da potrošimo mjesec na verbalnu predigru. Ali ovdje? Kad smo stigli do prave predigre? Bilo je nevjerovatno. Naša su tijela bila savršeno usklađena, toliko da sam osjećala kad će ući u istu sobu kao i ja, kad će me dodirnuti. Zrak između nas konstantno je bio nabijen seksualnom privlačnošću, dovoljno energije iskriilo je među nama da osvijetli cio grad. Kemija? Prisutna. Frustracija? Kritična.

Ah, kvragu sve: nazovimo stvari njihovim imenom. Bili smo napaljeni.

Tako smo se nakon poslijepodneva provedenog u istraživanju spilja po povratku kući našli na kuhinjskom stolu, žestoko se ljubeći. Oboje smo bili pomalo iscrpljeni od dnevnih aktivnosti, a ja i uzbuđena što ću konačno nešto skuhati na onom krasnom štednjaku. Pripremala sam povrće za roštilj i miješala rižu sa šafranom, kad mi se Simon pridružio u kuhinji nakon tuša. Ne znam kojim bih riječima opisala koliko je sjajno izgledao: iznošena bijela majica kratkih rukava, svijetle traperice, bose noge i mokra kosa, koju je upravo trljao ručnikom. Široko se osmijehnuo i zavrtjelo mi se u glavi od uzbuđenja. Doslovno sam ga jedva vidjela kroz izmaglicu požude, potrebe i želje koje su protutnjale kroz mene. Trebala sam njegove ruke na sebi, i to odmah.

- Mmm, nešto super miriše. Da upalim roštilj? - upitao je prilazeći mi dok sam rezala povrće. Stao je iza mene, tek centimetar dalje, i nešto je u meni eksplodiralo. Možda sam usput i skršila jednu mahunu graška...

Okrenula sam se i želudac mi je zaplesao pri pogledu na njega. Doslovno zaplesao. Spustila sam ruku na njegova prsa, osjećajući kroz pamuk snagu mišića i toplinu kože. Razum se poklonio i sišao s pozornice, a tijelo je preuzelo. Trebala sam ga iste sekunde, pa i sljedeće i sljedeće... Preselila sam ruku na Simonov zatiljak i povukla ga prema sebi, silovito spustivši usnice na njegove kao da želim i njemu prelitati dio te neizdržive potrebe koja me prožimala sve do vrha nožnih prstiju. A kad smo kod nožnih prstiju, i oni su se besramno trljali uza Simonovu nogu. Željela sam njegovu kožu na svojoj, bilo koji dio, bilo gdje, i to odmah.

Odgovorio je istom mjerom, ljubeći me jednako žestoko, posve prekrivajući moja usta svojima kad mi je spustio ruke na leđa.

Zastenjala sam od ugone. Okrenula sam nas i prislonila ga uza radnu plohu.

- Skidaj se, odmah - mrmljala sam između poljubaca, povlačeći njegovu majicu nagore. Odmah potom poletjela je na drugi kraj kuhinje, odbačena snažnim zamahom, a ja sam se bacila na njegovo tijelo. Nisam znala bih li ga prije zagrlila ili se popela na njega, pa sam to dvoje radila naizmjenice. Požuda je jurcala mnome brza i snažna poput teretnoga vlaka. Spustila sam ruku između nas i napipala ga preko traperica. Uhvatio je moj pogled, ali nije dugo ostao priseban. Znači da sam na dobrom putu. Sa svakom sekundom u mojoj ruci bio je sve krući i odjednom sam osjetila da je sve što želim i trebam, sve što moram imati Simon. U ustima.

- Hej, Negliže, što to...

- O, Bože - bez razmišljanja sam mu raskopčala traperice, spustila se na koljena pred njim i izvukla ga. Puls mi se ubrzao i prilično sam sigurna da mi je krv doslovno proključala kad sam ga vidjela. Zadržala sam dah - ispuštajući pritom prilično glasan zvuk - kad sam spustila Simonove traperice dovoljno da vidim taj slasni prizor.

Simon ne nosi donje rublje. Sad i to znamo.

Željela sam biti nježna, željela sam biti slatka i romantična, ali sve je to palo u vodu jer sam ga trebala previše. Pogledala sam ga odozdol i vidjela da je napola otplutao od uzbuđenja, ali ipak mi je uspio odmaknuti kosu s lica. Uхватила sam ga za ruke i položila ih na radnu plohu.

- Drži se čvrsto, trebat će ti - obećala sam. Zastenjao je s čistim užitkom, a potom se poslušno oslonio iza sebe.

Gotovo predući od zadovoljstva, sklopila sam usta oko njega. Kad ga je moj jezik dodirnuo, zabacio je glavu unatrag, a ja sam ga uvukla još dublje. Čisti užitak ovog čina, savršen užitak osjećaja njegove reakcije bio je dovoljan da mi glava bruji. Spustila sam usnice do njegova vrha, nježno prelazeći zubima preko osjetljive kože i vidjela da je još čvršće stegnuo kamen radne plohe. Prešla sam mu noktima preko unutarnje strane bedra, pa još malo povukla traperice dolje, željna dodira njegove tople kože. Spustila sam usnice na sam vrh i uhvatila ga rukom, milujući ga i stišćući. Bio je savršen, gladak i napet. Uvukla sam ga još jednom, pa još jednom, pa još jednom, kao opijena njegovim mirisom i dodirom u mojim ustima.

Stenjući, ponavljao je moje ime, njegove su se riječi spuštale odozgor na mene poput rastopljene čokolade, ulijevajući se u moj mozak i pozivajući svaki moj osjet da se posveti njemu, samo njemu. Nisam prestajala, izluđivala sam i njega i sebe, uživala u lizanju, sisanju, okusu i dodiru, u ovom mahnitom tjelesnom iskustvu. Uzela sam ga gdje i kako sam željela, prepuštajući se najvećem užitku od svih.

Postajao je sve napetiji i naposljetku je nekako uspio odlijepiti ruke od kamena i spustiti ih na mene, u pokušaju da me odmakne od sebe.

- Caroline... oh... Caroline... ne... prvo ti... oh - zamuckivao je. Na sreću, shvatila sam što pokušava izgovoriti - želio je i on meni pružiti užitak. Ono što nije shvaćao jest da je meni njegovo prepuštanje mojemu dodiru jedini užitak koji sam trebala. Odmaknula sam se, ali samo na trenutak, tek toliko da vratim njegove ruke natrag na kamen.

- Ne, Simone. Ti - odvrtila sam i ponovno ga duboko uvukla, osjećajući ga u dnu grla dok su moje ruke pokušavale obuhvatiti onaj dio njega koji nije stao u usta. Trznuo je bokovima jednom, pa još jednom i naposljetku svršio, ispuštajući najslađi zvuk koji sam ikad čula. Zabacio je glavu unatrag, zaklopio oči i prepustio se.

Bio je prelijep.

Nekoliko sekunda kasnije, grleći me na podu kuhinje, zadovoljno je uzdahnuo. - Bože moj, Caroline... ovo je bilo... neočekivano.

Nasmijala sam se, saginjući se k njemu da ga poljubim u čelo. - Nisam se mogla suzdržati. Bio si tako seksi i... eto, zanjela sam se.

- To sam i sam shvatio. Iako mislim da nije pošteno da sam ja gol, a ti i dalje potpuno odjevena. To bismo brzo trebali popraviti. - Povukao je uzicu mojih hlača.

Zaustavila sam ga. - Prvo, ne bih rekla da si gol, samo malo izložen pogledima. I uživam u pogledu. A kao drugo, ovo je bilo za tebe, iako priznajem da sam silno uživala.

- Aha, ali sad i ja to želim - navaljivao je, prelazeći prstima uz rub mojih gaćica, plešući po mojoj koži.

Moji su živci zaplesali flamenko, zahtijevajući još vremena. *Nismo spremni, nismo spremni!* Donja Caroline bila je bijesna. - Ne, ne. Ne večeras. Želim ti skuhati finu večeru. Malo se brinuti za tebe. - Daš mi? - odmaknula sam njegove vražje ruke sa sebe i poljubila ih.

Pogledao me sa smiješkom, još uvijek jednako raščupan, još uvijek se sretno smiješeći. Uzdahnuo je i priznao poraz pa kimnuo. Počela sam ustajati, ali povukao me za uzicu hlača i vratio k sebi.

- Mogu li reći još nešto prije nego što se dovedem u red?

- Izvolite, mladi gospodine - odvrtila sam, na što me pogledao pomalo prijekorno.

- Da se vratimo malo na ono s bazama: meni se čini da smo upravo preskočili nekoliko izlazaka.

- I meni - nasmijala sam se, nježno ga udarivši po glavi.

- U tom slučaju, mislim da te moram upozoriti... sutra navečer? Tvoje posljednje večeri u Španjolskoj? - upitao je, a oči su mu toliko blistale da sam ih vidjela iako je vani već bio sumrak.

- Da? - prošaptala sam.

- Namjeravam osvojiti i posljednju.

Nasmiješila sam se. - Simone... ne bih rekla da je osvajaš, jer sam ti je već prepustila - slatko sam odvrtila i žestoko ga poljubila.

Kasnije te noći, dok smo ležali čvrsto stisnuti jedno uz drugo, Donja Caroline počela je s pripremama. A Mozak i Karakter počeli su navijati... O... O... O... Možda potaknuti Simončićem, koji je bio pritisnut uz mene.

Srce se i dalje držalo iznad svega toga, ali bilo je spremno za priznavanje poraza. Samo još jedan dio mene nije mogao pronaći mjesto u novom poretku i sumnjivo se vukao od jednog do drugog, pokušavajući ih pridobiti na svoju stranu.

*Živček*i, pa gdje ste mi vi dosad.

Te sam noći spavala vrlo... lamatavo.

crowarez

Osamnaesto poglavlje

- Jesi li uvijek znao da želiš živjeti od fotografiranja?

- Molim? Otkud ti sad to? - Simon se nasmijao, zavaljen u stolcu, promatrajući me preko ruba šalice kave.

Uživali smo u dugačkom doručku mogega posljednjeg jutra u Španjolskoj. Crna kava, kolačići s limunom, svježe borovnice i tučeno vrhnje, posluženi na pozadini suncem obasjane obale. Odjevena u Simonovu košulju i vlastiti osmijeh, bila sam u raj. Živci su ovog jutra bili negdje drugdje.

- Ozbiljna sam - bila sam uporna. - Jesi li ovo oduvijek želio? Jer izgledaš mi stvarno... zadubljeno dok radiš, kao da uživaš.

- I uživam. Mislim, i to je posao, naravno da je povremeno zamorno, ali uživam, to da. Ali nisam planirao živjeti od toga, nisam. Zapravo je plan bio potpuno drugačiji - dovršio je, odjednom sjetan.

- Što to znači?

- Dugo sam mislio da ću naslijediti očev posao - uzdahnuo je, žalosno se smiješeći.

Uхватила sam ga za ruku, nesvjesno. Stegnuo ju je pa otpio još gutljaj kave.

- Jesi li znala da je Benjamin radio za mog oca? - upitao je. -Tata ga je zaposlio ravno s faksa, bio mu je mentor. Naučio ga je sve što zna. I kad se Benjamin poželio osamostaliti, iako bi bilo logično da se tata razljuti, zapravo je pucao od ponosa.

- On je super - zasjala sam.

- Dobro mi je poznato da ste sve vi zatreskane u njega - oštro me odmjerio.

- Bilo bi čudno da nije. Nismo nimalo suptilne u tom obožavanju.

- Parker Financial Services, tatina tvrtka, rasla je i rasla. Tata je želio da mu se pridružim čim završim faks. Iskreno, nikad nisam ni razmišljao o tome da se odselim iz Philadelphije. Čekao me super život: rad za tatu, *country* klub, velika kuća izvan grada. Tko to ne bi želio?

- Pa... - promrmljala sam. Zvučalo je idilično, to svakako. Ali nekako nisam mogla zamisliti Simona u tom životu.

- Radio sam za školske novine kao fotograf, uzeo fotografiju kao izborni da si povisim prosjek. A i izgledalo je dobro na aplikaciji za faks. Iako su mi se zadaci svodili na fotkanje ženskog hokeja na travi, uživao sam. Stvarno sam, stvarno uživao. Mislio sam da će mi to biti super hobi. Nikad nisam razmišljao o karijeri u fotografiji. Ali moji

su me podržavali u tome, mama mi je čak kupila fotić za Božić baš prije... no, da... - zastao je i kratko se nakašljao.

- Bilo kako bilo, nakon što se to dogodilo, Benjamin je došao u Philadelphiju na, ovaj... na sprovod. Ostao je neko vrijeme, sređivao stvari, znaš kako to ide. Bio je izvršitelj oporuke oboje mojih roditelja. A kako je Benjamin tada već živio na Zapadnoj obali, pomisao da ostanem sam u Philadelphiji nije mi se svidjela. I tako, da skratim, upisao sam se na Stanford, na fotografiju i novinarstvo, imao sreće s nekim programima prakse, našao se na pravom mjestu u pravo vrijeme i evo me gdje jesam. Tako sam se našao u ovome - dovršio je pa se bacio na kolač.

- I uživaš - nasmiješila sam se.

- I uživam - složio se.

- A što se dogodilo s tvrtkom tvoga oca? Parker Financial rekao si? - upitala sam, grabeći žličicom malo borovnica.

- Benjamin je neko vrijeme preuzeo tvrtku na sebe, a potom je zatvorio. Ja sam naslijedio sredstva, prema oporuci, i sad on upravlja njima za mene.

- Sredstva?

- Aha. To ti nisam rekao, Caroline? Puno sam naslijedio - rekao je nezadovoljno, zagledan u more.

- Znala sam da mi se sviđaš iz nekog razloga - pobrala sam šlag s njegove kave.

- Ozbiljan sam. Imam mnogo novaca.

- O. K., sad se već hvališ - pokušala sam malo popraviti atmosferu, koja je neočekivano skrenula u tamnije vode.

- Ah, ljudi čudno reaguju na novac. Nikad se ne zna - rekao je.

- Kad se vratimo doma, da znaš da ćeš nam ugraditi jacuzzi na hodnik - našalila sam se i konačno se blago osmjehnuo.

Sjedili smo i gledali jedno drugo, oboje zadubljeni u svoje misli. Simon je toliko toga radio i proživio sam. Više me nije čudilo što se uvijek činio pomalo udaljenim, nedostižnim. Živio je na putu, nije pripadao nigdje - je li moguće da mi sve vrijeme bilo pred nosom? Da se Nabijač okružio haremom jer se nije htio vezati ni za koga pa ponovno izgubiti... Pitanje za dr. Freuda.

Frojdovsko ili ne, pitanje je bilo na mjestu. Simonu sam se svidjela - odmah sam mu se svidjela. Ali po čemu je ovo bilo drugačije od svega onoga prije? Sigurno su mu se sviđale i sve one žene prije. Samo bez pritiska, Caroline... Zamahnuta sam glavom kao da tjeram misli od sebe i pokušala promijeniti temu.

- Ne mogu vjerovati da sutra odlazim. Imam osjećaj kao da sam tek došla - nalaktila sam se prema njemu. Nasmiješio se, po svoj prilici primjećujući moj nimalo suptilan pokušaj mijenjanja teme. Ali izgledao je kao da mi je zahvalan na tome.

- Pa onda ostani. Ostani sa mnom. Možemo provesti još nekoliko dana ovdje, a potom tko zna? Kamo još želiš ići?

- Aha, sigurno. Jesi li ti zaboravio da odlazim ovim letom jer je to jedini koji sam uspjela uhvatiti? Uostalom, moram se vratiti na posao, i to bistro glave. U ponedjeljak počinjem raditi. Znaš li koliko mi je Jillian projekata natrpala na stol?

- Razumjet će ona. Jillian je romantična. Hajde, ostani sa mnom. Na letu doma utrpat ću te u prostor za torbu iznad sjedala - vragolasto me pogledao preko šalice.

- Iznad sjedala, ma da ne bi. A i ovo je romansa? Zar se ne bi trebao bacati po meni na plaži? Trgati korzete s mene? - spustila sam bosa noge na Simonovo krilo, a on je iskoristio priliku da ih počne nježno masirati svojim toplim dlanovima.

- Imaš sreće da sam iskusan trgač korzeta. Vjerojatno bih mogao odnekud iskopati i gusarski kostim, ako te to pali - odvratio je, sad već na rubu osmijeha.

- Baš je sve ovo romantično, ha? Da mi netko prepričava što se sve dogodilo, mislim da mu ne bih povjerovala - razmišljala sam naglas, stenjući od sitosti s posljednjim zalogajem doručka.

- Ma kako ne? Pa nismo se toliko čudno upoznali.

- Koliko žena znaš koje bi pristale na izlet u Europu s tipom koji im je tjednima trgao žbuku sa zidova?

- Prihvaćam komentar, ali također bi me mogla opisati kao tipa koji je tjednima puštao dobru glazbu kroz zid i koji ti je, a ovo je izravan citat, "skuhao najbolje mesne okruglice ikad."

- Priznajem, Glenn Miller ti je pomogao. Na to sam pala - opustila sam se u stolcu dok su njegovi prsti izvodili čudesa s mojim stopalima obuvenim u njegove čarape.

- Pala si na mene, ha? - nasmiješio se samodopadno, priginjući se bliže.

- Joj, daj šuti - odgurnula sam njegovo lice, smiješeći se dok sam razmišljala o tome što je upravo rekao. Jesam li pala na njega? O, da. Totalno sam pala. A past ću opet, noćas.

Kad sam se sjetila što nas noćas čeka, želudac mi je nervozno zatutnjao i osjetila sam da mi osmijeh blijedi. Živci su se pokazali najsnažnijima u Bitki i kamo god bi Mozak zbrisao, Živci bi sad pobjednički išli za njim, navodeći ga na razmišljanje o tome što me čeka. Bila sam spremna, i te kako spremna, ali bila sam i nemirna. O će se vratiti, je li tako? Znala sam da hoće. Zašto sam onda toliko uznemirena?

- Jesi li brzo gotov s poslom? Čeka li te sutra još puno? - još sam jednom promijenila temu. Kao i uvijek kad bismo počeli o njegovu poslu, Simon se razvedrio. Počeo mi je opisivati što još mora fotografirati: rimski akvadukt u gradu.

- Da smo bar imali vremena za ronjenje. Baš mi je bez veze da smo se tako kratko družili - namrštila sam se.

- I to bi se riješilo da ostaneš još koji dan - namrštilo se i on, silno se trudeći oponašati položaj mojih obrva.

- Ponavljam, neki od nas imaju uredsko radno vrijeme. Moram doma!

- Doma, da. Znaš da te čeka ispitivanje u policijskom stilu čim se vratiš. Svi će htjeti znati što smo radili ovdje - rekao je ozbiljno.

- Znam. Izdržat ćemo mi to - rekla sam, ali odmah se stresla pri pomisli na *roštiljanje*. Zнала sam da će me cure pošteno namučiti, a o Jillian nisam htjela ni razmišljati. Pitam se je li mislila na pušenje u kuhinji kad je rekla da se brinem za Simona...

- Mi?

- Ha? Što mi? - upitala sam.

- Sad smo *mi*, sviđa mi se to - nasmiješio se.

- Već smo *mi*?

- Na godišnjem smo *mi*. Ali bit će potpuno drugačije kad se vratimo doma, u stvarnom svijetu. Ja stalno putujem, a to će *nama* biti teško podnijeti - rekao je, sad se doista mršteći.

- Simone, opusti se. Znam da često putuješ, svjesna sam toga. Samo ti meni lijepo donosi krasne stvari sa svojih putovanja i *mi* nećemo imati nikakvih problema, O. K.? - potapšala sam ga po ruci.

- Krasne stvari, dobro; to je izvedivo. Sto posto.

- A kad smo kod toga, kamo te vodi sljedeći zadatak?

- Nekoliko ću tjedana biti doma, a potom idem na jug.

- Jug? U Los Angeles?

crowarez

- Malo južnije.

- San Diego?

- Puno južnije.

- Kamo ideš?

- Obećaj da se nećeš naljutiti.

- Govori, Simone.

- U Peru. Na Ande. Ili još točnije, Machu Picchu.

- Molim? E sad si pretjerao. Službeno te prezirem. Ja ću biti doma u San Franciscu, smišljati kako da lokalni bogataši ukrase božićna drvca, a ti ideš u Machu Picchu?

- Poslat ću ti razglednicu - pokušao je, izgledajući kao klinac koji nastoji izmigoljiti iz nevolja. - Ali ne znam zašto to tebe toliko ljuti. Ti voliš svoj posao, Caroline, ne možeš mi reći da ga ne voliš.

- Da, volim svoj posao, ali trenutačno i ja želim malo na jug - frknula sam ljutito, mičući stopala s njegova krila.

- Pa ako ti je baš do spuštanja na jug, smislit ćemo nešto...

Položila sam mu dlan preko usta. - A, ne, prijatelju. Trenutačno me ne možeš nagovoriti da se popnem na tvoj Machu Picchu. Ne, ne - izjavila sam odlučno, a nisam se pokolebala ni kad me pokušao razuvjeriti poljupcima po dlanu. Nimalo...

- Caroline - prošaptao je u moj dlan.

- Da?

- Jednoga dana - počeo je, pomičući moju ruku i ljubeći je sve više. - Jednoga dana... obećavam... - pusa, pusa - odvest ću te... - pusa, pusa - u Peru... - pusa, pusa. Dovršio je, sad već klečeći preda mnom, prelazeći usnicama preko mojega ramena, povlačeći usput majicu s moje ključne kosti. Od dodira njegovih usana zadrhtala sam i postalo mi je jako vruće.

- Želiš me salijetati u Peru? - upitala sam neprirodno visokim glasom. Nisam ga uopće uvjerala da sam smirena, točno je znao kako djeluje na mene.

- Tako je - upleo je prste u moju kosu, spustivši usnice na moje. Pokušala sam smisliti neki pametan odgovor, ali sam odustala i uzvratila mu poljubac svom snagom. Tako sam mu jednostavno dopustila da me ljubi na terasi uz more. Koje je bilo... plavo. *Jako poetski.*

Cijeloga smo tjedna vidjeli da se grad priprema za festival. Počeo je večeras, kao da slavi moj odlazak, pa smo izašli na večeru, u mnogo otmjeniji restoran nego ijedan dosad. Otkrila sam da smo Simon i ja u mnogočemu slični, a pitanje ukusa bilo je među tim sličnostima. Oboje smo se voljeli povremeno srediti i izaći, ali mnogo nam je draže bilo izlaziti na obična, neupadljiva mjesta. Zato je večerašnji izlazak, sve to sređivanje, taj fini restoran i možda posjet festivalu, bio poseban. Definitivno sam se veselila ovoj večeri, i to ne samo zbog hrane.

Kažu da kad ljudi izgube ruku ili nogu, ponekad u tom udu osjećaju fantomske bolove. Ja sam svoj O izgubila u Bitki s Coryjem Weinsteinom, jebenim mitraljescem, i još sam osjećala nelagodu. Odnosno, bolje bi bilo reći da nisam osjećala ništa. O se javljao s vremena na vrijeme cijeli tjedan i veselila sam se njegovu povratku kasnije ove večeri. *Povratak O.* U mojoj je glavi to zvučalo kao neki akcijski film, ali ako se doista vrati, mislim da će taj film imati neočekivano sretan završetak.

Jer večeras, filmoljupci, čekala me akcija. Da previše ne okolišam, bila sam spremna i za Simona i za Simončića.

Još sam jednom popravila kosu prstima, primjećujući usput da je sunce iz nje izvuklo svjetlije pramenove boje meda. Poravnala sam svoju haljinu od tankoga bijelog lana s malim volanom na donjem dijelu. Dodala sam joj nekoliko komada tirkiznog nakita koje sam bila kupila u gradu i sandale od zmijske kože. Posvetila sam više pažnje izgledu večeras nego cijeloga tjedna i moram priznati da sam izgledala prilično dobro - čak i usprkos upornim prigovorima Živaca. Još sam se jednom dobro pogledala u ogledalu i shvatila da su mi obrazi prilično rumeni, iako nisam stavila rumenilo.

Otišla sam u kuhinju natočiti čašicu vina i pričekati Simona. Dok sam točila vino, ugledala sam ga na terasi. Prasnula sam u prigušen smijeh kad sam vidjela da i on na sebi ima bijelu platnenu košulju. Baš ćemo biti skladni večeras. Imao je i hlače boje pijeska, i dok sam mu prilazila, okrenuo se. Moje su cipele kuckale po pločicama terase,

moje se vino pjenilo u čaši i Simon se naslonio na ogradu iza sebe promatrajući me kako prilazim. Kao fotograf bio je svjestan, sigurna sam, podteksta tog prizora. Ta je poza bila seksi i točka. Samo sam se nadala da neću pasti, poskliznuti se na slini koja mi je curila...

Ponudila sam mu gutljaj svojega vina i spustio je glavu da prinesem čašu njegovim usnama. Otpio je gutljaj polagano, ne skidajući pogled s mene. Kad sam odmaknula čašu, brzo me obuhvatio oko struka i privukao k sebi na poljubac, dubok i obojen okusom vina na njegovu jeziku.

- Izgledaš... dobro - rekao je bez daha kad smo se malo razdvojili i odmah potom spustio usnice na moj vrat, visoko, tik ispod uha, škakljajući me svojom dvodnevnom bradicom na ekstremno seksi način.

- Dobro? - upitala sam naginjući glavu kako bih mu dala do znanja da slobodno nastavi s time što radi.

- Dobro. Mogao bih te pojesti koliko je dobro - prošaptao je, prelazeći mi zubima po vratu nježno, tek toliko da ih osjetim.

- Uh - bilo je sve što sam uspjela promucati, obavijajući usput ruke oko njegova vrata, zavlazeći se u njegov zagrljaj.

Sunce je već bilo na zalasku, topla svjetlost bojila je svijet oko nas narančastom i crvenom vatrom. Moje su oči poletjele prema dubokom plavetnilu mora što se razbijalo o stijene pod nama, moj jezik uživao je u sveprisutnoj soli. Privinula sam se uz Simona uživajući u svemu što sam osjećala. U njegovu tijelu, čvrstom i toplom uz moje, u njegovoj razbarušenoj kosi na mom vratu, u vrelini željezne ograde na momem boku, u uzbuđenju dodira ovog muškarca i užitka koji će mi sigurno pružiti.

- Spremna? - upitao me promuklo, posve blizu uha.

- Jako spremna - prostenjala sam odgovor i zaklopila oči, prepuštena njegovoj blizini.

I užitak je počeo.

Nakon što me Simon doveo do ruba ljubljenjem na terasi, doveo me do ruba i doslovno. Sjedili smo u restoranu na obali, nad morem, što u gradu uz more i nije toliko teško. Iako su mali restorani koje smo posjetili ovoga tjedna bili šarmantni, ovaj je bio oličenje romantike. Romantika je doslovno bila na jelovniku. Od vina do slika na zidovima, od poda i u zraku - sve je ovdje odisalo romantikom. Kad ste dovoljno zaškiljili, mogli ste vidjeti oblake romantike kako lete uokolo, nošeni s mora. Dobro, ne baš doslovno, ali vjerujte mi, romantika je bila sveprisutna.

Prozori visoki koliko i sam restoran bili su otvoreni i restoran je bio pun slankastog morskog zraka, svjetlo je dopiralo isključivo iz stotina sićušnih žaruljica raspoređenih u goleme čaše po cijelom prostoru. Svi su stolnjaci bili bijeli, na svakome niske vaze nakrcane dalijama u raskošnim tonovima crvene i ljubičaste. Oko greda su se prema stropu uspinjali lanci božićnih žaruljica. U restoranu nije bilo nijednog djeteta na vidiku,

isto kao ni stola za četiri ili šest osoba, samo za dva. Za njima su sjedili isključivo parovi, novi i stari.

Smjestili smo se za impresivan šank od mahagonija i stisnuli jedno uz drugo, čekajući slobodan stol. Simon je nježno spustio dlan nisko na moja leđa, dajući svima znak da sam njegova. Barmen je pred nas spustio mali pladanj s kamenicama, zgužvanim i blistavim, ukrašenim tek pokojom kriškom limuna. Simon je podigao obrvu, a ja sam potvrdila kimanjem i odmah je počeo cijediti limun po njima, dok sam ja promatrala njegove snažne, elegantne prste. Izvadio je jednu kamenicu i prinio je vilicom mojim ustima.

- Otvori usta, Negliže - rekao je, a ja sam spremno poslušala.

Bila je hladna i svježja. Eksplozirala je u mojim ustima poput mora i tiho sam zastenjala od užitka dok je on polako izvlačio vilicu. Dohvatio je jednu i za sebe i ubacio je u usta junački, ne koristeći vilicu, dok sam ja promatrala taj epikurejsko-pornografski prizor. Namignuo mi je i skrenula sam pogled, da mu odmah ne dam do znanja koliko ga želim. Dan smo proveli u golemom oblaku seksualne napetosti, a kako se bližila večer, ta se vatrice sve više rasplamsavala. Sad je buktala kao šumski požar. Simon je progutao još dvije kamenice, i to odjednom, i dok sam gledala kako se obližuje, obuzela me snažna želja da mu se pridružim. Bez imalo srama ili osjećaja za društveno prihvatljivo ponašanje, prigнула sam se i poljubila ga.

Iznenadeno se nasmiješio, ali uzvratilo je poljubac jednako žestoko. Slatka nježnost u kojoj smo uživali cijeli tjedan brzo se poklonila i prepustila pozornicu snažnoj želji za dodir, što je meni potpuno odgovaralo. Okrenula sam se prema Simonu cijelim tijelom, zavladeći koljena između njegovih, a on je spustio prste na moju kožu - točnije, na moja koljena, tik ispod ruba haljine. Ljubili smo se i ljubili kao da smo već na kraju holivudskog filma, polagano, mokro i prelijepo. Nagnula sam glavu da se još više približimo, ispreplela jezik s njegovim, prvo agresivno, a potom puštajući njega da *vodi*. Imao je okus po limunu i soli i jedva sam se suzdržavala da ga ne zgrabim za ovratnik njegove lijepe bijele košulje, odvučem na krov i bacim se na njega - krajnje damski, razumije se.

Čula sam nekoga kako se diskretno nakašlja, otvorila oči i susrela se sa Simonovim, ali odmah potom ugledala i konobara.

- Oprostite, gospodine, vaš je stol spreman - javio se sramežljivo, pažljivo okrećući glavu od našeg javnog iskaza ljubavi u njegovu romantičnom restoranu, koji je ipak bio samo restoran, a ne spavaonica.

Možda sam zacvilila od jada kad je Simon skinuo ruke s mene i okrenuo moj stolac da mi pomogne ustati. Uhvatio me za ruku i privukao k sebi sa zločestim smiješkom kao da me želi stabilizirati, što mi je zapravo i bilo potrebno. Potom se osmjehnuo konobaru.

- Kamenice, kamenice - nasmijao se kratko i tiho u moje uho dok smo hodali prema stolu. Kad sam vidjela da usput diskretno popravlja hlače, prošla me nelagoda. Znači, nisam jedina koja je na rubu...

Odgurnula sam nelagodu daleko i nasmiješila se, obarajući pogled u pravom smjeru, dovoljno da mu dam do znanja da sam ga skužila. Kad smo stigli do stola, Simon mi je pridržao stolac i dok sam sjedala, namjerno sam pomaknula lakat u istom tom smjeru, nježno ga izazivajući. Čula sam ga kako je tiho jauknuo i nasmijala se u sebi. Baš sam se spremala ponoviti sve još jednom, kad me zgrabio za ruku i pritisnuo je ravno na sebe. Zadržala sam dah, osjećajući kako se ukrućuje pod mojim dodirrom.

- Morat ću ti dati novi nadimak, Negliže je prenevin - promrmljao je tik uz moje uho, dubokim i hrapavim glasom. Zaklopila sam oči, pokušavajući povratiti kontrolu dok se smještao, cereći se zločesto. Dok je konobar užurbano hodao oko našeg stola, postavljajući pribor i pružajući nam jelovnike, nisam skidala pogled sa Simona, prelijepog i napaljenog, koji je isto tako pogledom gutao mene. Ova će večera biti preduga, znala sam.

Večera se doista otegnula, ali koliko god sam željela ostati sama sa Simonom, isto sam toliko željela da večer traje i traje. Poslužili su nam savršenu *paellu* s velikim kozicama, jastogom, kobasicama i graškom. Jednostavno jelo koje je doma bilo gotovo nemoguće toliko dobro skuhati. U ovom restoranu bilo je spravljeno u plitkoj zdjeli, zbog čega je riža, bogato začinjena šafranom, bila hrskava i zapečena - slasna u svakom pogledu. Usput smo ispili bocu rosea, a za desert pijuckali Ponche Caballero, fini vinjak koji je odisao aromama naranče i cimeta.

Bio je aromatičan, pitak, zagrijao me i ugodno opio. Nisam bila pijana, samo dovoljno opijena da postanem svjesna svega oko sebe i da mi sve postane supersenzualno: glatko piće što mi se slijevalo niz grlo, Simonova noga uz moju pod stolom, napeto brujanje mogega tijela. Činilo mi se da je cio grad izašao i svi su spremni za slavlje. Atmosfera u srcu festivala, u središtu grada, bila je pomalo divlja. Sjedila sam zavaljena u stolcu, izazivajući Simona milovanjem nogom, zabavljajući se pogledima kojima mi je uzvraćao.

- Probao sam tvoju *paellu* - rekao je iznenada.

- Molim? - upitala sam, hvatajući kapljicu pića na usnici, prije nego što mi sklizne niz bradu.

- Na jezeru, sjećaš se? Skuhala si nam *paellu*.

- Da, da, stvarno. Nije bila kao ova, ali bila je prilično dobra - nasmiješila sam se, prisjećajući se te večeri. - Koliko se sjećam, popili smo i popriličnu količinu vina.

- Da, jeli smo *paellu*, pili vino i spojili njih četvero... i onda si me poljubila.

- Jesmo i jesam - odvratila sam.

- A ja sam se ponio kao budala - dodao je, porumenjevši kao i onda.

- Jesi - složila sam se s osmijehom.

- Znaš zašto, je li tako? Mislim, sigurno znaš da sam te želio, je li tako?

- Rekao si to pritiskanjem određenih dijelova tijela uz moje, Simone. Nisi ostavio mjesta sumnji - nasmijala sam se, pokušavajući skrenuti razgovor s te teme, još uvijek se sjećajući kako sam se osjećala kad sam te večeri zbrisala iz jacuzzija... i od Simona.

- Daj, Caroline - prekorio me ozbiljno.

- Ma daj i ti, pritiskao si se - ponovila sam, još se uvijek smijući, ali slabije.

- Bilo bi tako jednostavno, znaš. Tada nisam bio do kraja siguran zašto te zaustavljam. Mislim da sam znao da...

- Znao si da... - potaknula sam ga.

- Znao sam da će s tobom biti sve ili ništa.

- Sve? - protisnula sam.

- Sve, Caroline. Želim sve od tebe. One bi noći bilo super, ali bilo bi prerano - nagnuo se preko stola prema meni, uhvativši me za ruku. - Ali sad smo ovdje - podigao je moju ruku i prinio je ustima, spustio nekoliko poljubaca na nju pa je rastvorio i poljubio me u dlan. - I imamo puno vremena - rekao je, ljubeći moju ruku još jednom. Netremice sam ga promatrala.

- Simone?

- Da?

- Jako mi je drago što smo čekali.

- I meni.

- Ali sad mislim da više ne možemo čekati.

- Hvala Bogu - nasmiješio se i pozvao konobara.

Smijući se kao tinejdžeri, platili smo, izašli i počeli se uspinjati prema autu. Festival je bio na vrhuncu i prošli smo kroz dio gužve. Lampioni su osvijetlili nebo nad nama, zrakom je tutnjao zvuk bubnjeva, ljudi su plesali na ulicama. Ponovno sam osjetila onu energiju od maloprije, osjećaj slobode u zraku, i vreline i vinjak natjerali su Živce na povlačenje. Donja Caroline i Simončić bili su spremni premlatiti ih ako počnu stvarati probleme.

Kad smo stigli do auta, krenula sam prema vratima, ali nisam stigla do njih. Vrlo napaljen i vrlo ozbiljan gospodin Parker jednim me potezom okrenuo prema sebi i pritisnuo uz auto, pribivši me snažnim pokretom bokova, zavladeći ruke u moju kosu, prelazeći dlanovima preko moje kože. Spustio je jedan dlan na moje bedro, zgrabio ga i zabacio moju nogu sebi oko bokova, na što sam zastenjala od užitka i njegove snage i bila spremna dati mu da radi što želi i s mojim tijelom i s mojom dušom.

Ali odmaknula sam ga povlačeći ga nježno za kosu, tjerajući sad njega na stenjanje. - Vodi me doma, Simone - prošaptala sam, spuštajući još jednom usnice na njegove, tako slatke. - I molim te, brzo vozi.

Čak je i Srce sad bilo zadovoljno. I dalje je lebdjelo iznad svega i pjevušilo - samo su riječi te pjesme sad bile poprilično *prljave*.

Devetnaesto poglavlje

Pogledala sam svoj odraz u ogledalu, pokušavajući se objektivno procijeniti. Dok sam bila mlada, pogotovo u onim šarmantnim tinejdžerskim godinama, imala sam drugačije mišljenje o sebi. Vidjela sam prljavoplavu, bezbojnu kosu, blijedu, nezanimljivu kožu. Vidjela sam sivozelene oči i kvrgava koljena posred žgoljavih, kokošnjih nogu. Vidjela sam prćast nos i donju usnicu preko koje bih se mogla spotaknuti ako ne budem pazila.

Kad sam imala petnaest godina, baka mi je jednog poslijepodneva rekla da mi ružičasta haljina koju sam imala na sebi lijepo pristaje na boju tena. Frknula sam nosom, ne slažući se s njom. -Hvala, bako, ali sinoć sam spavala jedva tri sata i danas izgledam sve prije nego lijepo. Umorno i blijedo, to da. Lijepo, ne.

Potom sam zakolutala očima onako kako to zna svaki tinejdžer na svijetu, ali baka me uhvatila za ruku.

- Uvijek prihvati kompliment, Caroline. Prihvati ga točno onako kako je dan. Vi djevojke prečesto izobličite sve što čujete. Lijepo reci hvala - nasmiješila se nježno i blago, kako je često znala.

- Hvala - odvrtila sam sa smiješkom pa se bacila na špagete i gurnula glavu u tanjur da ne vidi da sam se zarumenjela.

- Boli me kad vidim kako vi mlade djevojke analizirate same sebe u potrazi za lošim. Zapamti zauvijek i nikad nemoj posumnjati da si točno onakva kakva trebaš biti. Točno takva. Ako ti bilo tko kaže bilo što drugo, prekriži mulca - nasmijala se, izgovarajući ovo posljednje tiše. Bliže od toga nije prilazila ružnim riječima: imala je listu ružnih i još ružnijih riječi, a *mulac* je bila negdje na kraju ove prve.

Idućeg dana u školi rekla sam prijateljici da joj kosa izgleda super, a ona je odgovorila gadljivim provlačenjem prstiju kroz nju.

- Zezaš me? Jedva sam je stigla oprati i to je sve. Kosa joj je izgledala sjajno.

Kasnije, nakon tjelesnog, u garderobi sam vidjela drugu prijateljicu kako stavlja sjajilo na usta. - Kako se zove ta boja? - upitala sam, dok se ona šminkala.

- Proljetna jabuka, ali na meni izgleda užasno. Isuse, koža mi je kao da se ljetos nisam ni sunčala!

Baka je bila u pravu. Cure stvarno ne znaju primati komplimente. Neću sad lagati i reći da sam nakon tog dana promijenila stav i nikad više nisam prigovarala ni svojoj kosi ni krivo probranoj boji ruža. Ali ipak sam se nakon toga trudila prvo primijetiti dobro, vidjeti sebe malo objektivnije. Manje kritično. Kako se moje tijelo mijenjalo,

nalazila sam sve više detalja kojima sam bila zadovoljna. Ni sad nisam sebe smatrala prelijepom, ali znala sam da izgledam dobro.

I tako sam sad, stojeći pred ogledalom u kupaonici dok me Simon čekao, pogledom prešla preko vlastitog odraza.

Prljavoplava kosa? Nije baš toliko bezvezna. Sad je bila zlačana, pomalo valovita od sve te soli i vjetra kojima je bila izložena cijeloga tjedna. Blijeda koža? Osunčana i - usudim li se to uopće pomisliti? - blistava. Namignula sam sama sebi i jedva suspregnula suludi osmijeh. Ona moja donja usnica koja mi se nekad činila predebelom sad je bila puna i zamamna, dovoljno zamamna da privuče Simona i *zadrži* ga, nadala sam se. A noge koje su virile ispod čipke? Bile su i dalje mršave, ali kokošje ne - i sasvim će lijepo izgledati kad ih smotam oko Simona.

Tako sam, još jednom poravnavajući kosu i dajući sama sebi komplimente, jedva čekala noć pred nama. Do kuće smo se vratili kao da smo na utrkama, gotovo zderali odjeću jedno s drugoga još u hodniku, a nakon što sam užicala nekoliko minuta da se malo dovedem u red, bila sam spremna izaći i *priuštiti* si Simona. Nije bilo smisla zavaravati se - željela sam ga. Željela sam da bude moj, samo moj, i nisam ga htjela dijeliti ni s kim.

Mozak i Donja Caroline konačno su potpisali primirje... pogotovo otkako mu je preko saveznika poslala poštenu pljusku i povikala da nam je ovo svima potrebno. Da smo ovo zaslužili i da smo spremni. Živci su i dalje pokušavali uznemiriti želudac, ali to se od njih i očekivalo, zar ne? Mislim, prošlo je već doista dugo i Živci su imali pravo na malo panike. Možda sam zato otezala s ovim cijeli tjedan?

Možda.

Mrvičak.

Simon je bio strpljiv, puštao je stvari da se razvijaju sporo, ali i on je muško, pobogu.

Bila sam odlučna u namjeri da Živcima zabranim da nam kvare zabavu i pretvore još jednu španjolsku noć u maženje i gugutanje. Još sam se jednom pogledala u ogledalu, pokušala vidjeti ono što vidi Simon. Nasmiješila sam se svojim najuvjerljivijim zavodljivim osmijehom, ugasila svjetlo, duboko udahnula i otvorila vrata.

Spavaća je soba bila preobražena u nešto ravno iz bajke. Svijeće su treperile na noćnim ormarićima i pored ogledala, grijući sobu toplim sjajem. Prozori su bili otvoreni, kao i vrata balkona, i čula sam valove kao da sam posred romantične komedije. I ugledala Simona; razbarušene kose, mišićavog tijela i vatrenog pogleda. Gledala sam ga kako me gleda - prešao je pogledom niz moje tijelo, pa potom u suprotnom smjeru, pa se osmijehnuo, zadovoljan mojim izborom odjeće.

- Ma je li to moj Barbie negliže? - uzdahnuo je, pružajući mi ruku. Kad sam se pokolebala na djelić sekunde, Karakter je podigao moju ruku prema njegovoj.

Stajali smo u polumraku sobe, udaljeni, ali povezani isprepletenim prstima. Osjećala sam grubost njegova dlana dok je prstima kružio po momemu, istim onim pokretima koji su me na početku zaveli. Vidjeli smo samo jedno drugoga. Simon je duboko udahnulo.

- Stvarno izgledaš bezobrazno dobro u tome - rekao je, povlačeći me i okrećući da me bolje promotri. Dok me vrtio, ružičasta je čipka zaplesala oko mojih bedara, podigla se malo i otkrila čipkaste gaćice jednake boje. Mislim da sam kao komentar dobila rezanje.

Još me jednom zavrtio i tim pokretom privukao k sebi, potom spustio ruke na moje bokove pa me privukao k sebi spajajući nas u prsima. Spustio je nježan poljubac na moj vrat, ispod uha, dodirujući me vrškom jezika.

- Nešto ti stvarno moram reći - mrmljao je, mazeći me nosom, zavraćajući ruke pod moj neglizže i pošteno me zgrabivši za stražnjicu, iznenadivši me. Zadržala sam dah.

- Slušaš me? Ne zuji - prošaptao je još jednom pa mi prešao jezikom preko cijeloga vrata.

- Teško je usredotočiti se dok me bodeš u bedro - zastenjala sam, dopuštajući mu da me malo odmakne od sebe, ali samo gornjim dijelom tijela. Donji su još uvijek bili priljubljeni jedan uz drugi, njegovi *tvrđi* dijelovi uz moje mekane. Zahihotao se, sad spuštajući one svoje male poljupce na donji dio mojega vrata.

- Evo što ti želim reći. Prvo, super si mi - rekao je, prelazeći rukama po mom tijelu, spuštajući ih na leđa, mazeći me i izazivajući prstima. - Drugo, super si mi seksi - rekao je kao bez daha.

Nato sam ja užurbano počela raskopčavati njegovu košulju, prevukla je preko njegovih ramena i iz sporog i opuštenog ubacili smo u brzo i požudno. Preselio je ruke na moju *prednjicu*, nježno prešao nohtima mojim trbuhom, podigao neglizže i spojio nas kožom uz kožu. Prelazila sam dlanovima po njegovim leđima, grebući ga sve grublje, zakopavši nokte u njega kao da ga želim spojiti sa sobom.

- I treće, koliko god taj tvoj Barbie neglizže bio seksi, jedino što želim vidjeti do jutra jest Caroline - dahtao mi je u uho pa me podigao kao da sam lagana poput perca. Naravno da sam odmah prebacila nogu oko njegova boka.

Mislim da postoji zakon koji nalaže da ste u slučaju kad vas netko tako podigne, dužni obuhvatiti ga nogama.

Tako spojeni otišli smo do kreveta u sjeli. Pogurnuo me unatrag i oslonila sam se na lakte. Tek sad primjećujući da je napola razodjeven, odmjerio je košulju koju sam mu bila majstorski spustila s ramena pa me vragolasto pogledao. Prignula sam se bliže i zavukla kažiprst pod njegove hlače, raskopčala ih, pa kad nisam vidjela nikakve bokserice na vidiku, pogurnula sam zatvarač još malo niže i ugledala prugu dlačica koja je vodila dolje, dolje prema užitku. Jao meni, jao meni. Opet nema rublje.

- Ti imaš nešto protiv rublja? - upitala sam šapatom, podižući koljeno kako bih ga natjerala da mi priđe još bliže. *Natjerala*. Aha, baš ga je trebalo tjerati.

- Imam protiv *tvoje*ga, računa li se to? - prijekorno je rekao, gurajući bokove toliko blizu meni da sam osjetila sve.

Zabacila sam glavu, polako smirujući Živčেকে, koji su se ponovno javili. Odjebite, Živci. Tišina tamo.

- Računa, ali ne brini se. Imam osjećaj da će uskoro odletjeti daleko - uzdahnula sam pa legla na krevet i ispružila ruke iznad glave, izlažući što više tijela Simonovu, potičući njegove usnice da se još malo pozabave mojom ključnom kosti. Osjećala sam kako liže i siše kožu između mojih grudi, izvinula leđa da mu se još približim. Željela sam još. Trebala sam još. Povukao je naramenice mog negližea dolje, skinuo ga i sad je imao otvoren pristup svemu.

Bilo je potpuno nestvarno osjećati njegova usta na grudima, vrela i vlažna dok me škakljaju i izazivaju, pa sam tu spoznaju podijelila s njima.

- Ovo je nestvarno - zastenjala sam u njegov zatiljak, dok me njegova bradica slasno i grubo grebla. Spustio je usnice na moju desnu bradavicu i moji su bokovi na taj dodir otkazali poslušnost i počeli raditi što žele, a noge se čvrsto ispreplele oko njegovih bokova. Usnice, jezik i zubi letjeli su mojim grudima, koje su se napola razlile preko ruba negližea. Selio se s jedne na drugu, obasipajući ih jednakom pozornošću. Nijedno moje osjetilo nije zapažalo ništa osim Simona, napaljivao me čak i njegov miris - pola vinjak, pola nešto papreno i začinjeno.

Mrmljala sam nerazumljive gluposti - jedan ili dva *Simon*, jedno *o, da*, ali pretežno *mmm* i *aaahhh* i *daaaa* i podosta toga što se ne da opisati riječima.

Simon je uzdisao, njegov dah na mojoj koži napaljivao me koliko i sve ostalo. Moje su ruke bile slobodne i manje-više bavile su se petljanjem po njegovoj kosi, koju sam uporno odmicala da vidim njegovu lijepo lice i užitak na njemu dok me ljubio zaklopljenih očiju. Nježno me grickao, grabeći zubima komadiće moje kože, a moje su ruke znatno manje nježno vukle njegovu kosu. Osjećala sam se fantastično.

Jednom je rukom prelazio po mojem bedru, ohrabrujući me da ga stegnem još snažnije kad su njegovi čudesni prsti prišli blizu posljednjoj granici: čipki mojih gaćica.

Kad je krenuo u posljednji napad, zadržala sam dah. Zavukao je samo vrh prstiju pod čipku, jedva me dodirujući, i disala sam sve sporije dok me sve nježnije dodirivao. Odjednom me pogledao u oči i zastali smo zagledani jedno u drugo. Njegov je dodir bio pun obožavanja, delikatan. Gledajući me ravno u oči, pomaknuo je prste još malo i konačno me dodirnuo.

Kapci su mi zatreperili, oči se zaklopile, a tijelom mi je proletio vihor osjećaja. Ponovno sam prodisala, a snažan pritisak koji je kružio mnome do tog trena sad se sveo na jedva primjetnu vibraciju koja je brujala tik ispod moje kože. Micala sam se s njim, osjećajući kako me njegovi prsti istražuju, i posve tiho zastenjala. Za drugo nisam bila sposobna. Svladali su me snažni osjećaji. Ispunila me energija - oh, kakva nas je energija okruživala u tim trenucima.

Znala sam da Simon vjerojatno ne zna što mi sve prolazi glavom iza sklopljenih kapaka. Jadničak je vjerojatno bio sretan što me može malo pipati. Ali dok su mu prsti postajali sve odvažniji, dogodilo se nešto nevjerojatno. Sićušni završeci živaca u mojoj koži, uspavani stoljećima kao u bajci, konačno su se počeli buditi. Naglo sam otvorila oči kad me prožela dobro mi poznata toplina, počela se probijati iz samog središta mojeg tijela i širiti prema van.

Simon je očigledno uživao. Pogled mu je bio zanesen, zamagljen požudom dok sam se ja izvijala pod njegovim dodirom. Znala sam da osjeća što mi radi.

- Bože, Caroline, toliko si lijepa - promrmljao je, promatrajući me nešto bistrije i kao da mu se glavom mota još nešto osim požude. Osjetila sam peckanje negdje duboko u glavi, iza očiju. Bacila sam ruke oko Simonova vrata i privukla ga još bliže, skidajući žestokim pokretima košulju s njega da ga osjetim cijelog. Podigao se s mene samo na sekundu, derući košulju sa sebe teatralnim pokretima koji su me nasmijali, ali i dodatno napalili.

Spustio se natrag na mene, skliznuo niže, prelazeći usnicama niz kožu do mojega pupka. Kružio je jezikom oko njega, a potom sam na trbuhu osjetila njegov smijeh.

- Čemu se ti to smiješ tamo dolje? - zahihotala sam se, vukući ga za uho. Sad mu nisam vidjela lice, jer se bio zavukao ispod negližea. Provirio je i razvukao usnice u osmijeh od kojeg sam zatreperila do vrha nožnih prstiju.

- Ako tvoj pupak ima ovako dobar okus, kvragu, Caroline, jedva čekam da probam tvoju picu.

Svaka žena želi barem jednom u životu čuti neke stvari. Primjerice:

Posao je vaš.

Guza ti super izgleda u toj suknji.

Jedva čekam da upoznam tvoju mamu.

I ponekad, u pravom kontekstu i riječ na *p*.

Ovo bi moglo biti bolje od Clooneyja.

Zvuk koji je ta njegova izjava izvukla iz mojih usta bio je dovoljno glasan da probudi mrtve. Prešao je jezikom od mojega pupka preko trbuha do ruba gaćica, a tada spretno zavukao prste pod rub i povukao ih dolje jednim potezom.

Odjednom sam se našla na planini jastučića omotana ružičastim negližeom oko struka i ničim više - vrlo zadovoljna razvojem situacije. Povukao me i privukao moje bokove do ruba kreveta pa se spustio na koljena. Jao meni.

Dok mi je prelazio dlanovima uz bedra, oslonila sam se na lakte; željela sam gledati ovog fantastičnog muškarca dok mi pruža užitak. Kleknuo je među moja bedra onako sav razbarušen, raskopčanih i napola skinutih hlača. Spreman za napad.

Otvorenih me usta ljubio po unutarnjoj strani bedara, prvo po jednom pa po drugom, sa svakim se poljupcem približavajući mjestu na kojem sam ga najviše željela. Pažljivo je podigao moju lijevu nogu i prebacio je preko svojega ramena, a ja sam izdigla tijelo od kreveta približavajući mu se, želeći ga osjetiti.

Još me malo promatrao, možda tek nekoliko sekunda, ali meni su se učinile dugačkima poput vječnosti. - Preljepa - još je jednom prošaptao, a potom spustio usta na mene.

Nije oklijevao, nije ništa iskušavao, samo se obrušio na mene objema usnicama i iste sam se sekunde srušila natrag na krevet, ne mogavši izdržati. Taj osjećaj, taj nevjerovatni

osjećaj Simonovih usta na meni posve me obuzeo i jedva sam disala. Pokreti su mi bili polagani i odmijereni, jednom me rukom držao posve otvorenu prema sebi i skladnim pokretima usta i prstiju polako dizao u nebesa. Lebdjela sam, ispunjena užitkom i prožeta fantastičnim osjećajem koji nisam iskusila toliko dugo.

Spustila sam jednu ruku do njega i provukla prste kroz njegovu kosu, iako sam se jedva mogla dovoljno usredotočiti na taj jednostavni pokret. Druga je ruka bila posve beskorisna, stezala je plahtu u kuglicu.

Jednom, samo jednom je prestao i pogledao me pa me još jednom poljubio u bedro. - Savršena si. Isuse, savršena - prošaptao je toliko tiho da sam ga jedva čula kroz svoje uzdahe i stenjanje. Ali odmah se potom vratio i posvetio mi se s još više žestine, stenjući uz moju kožu, pritišćući jezik i usnice uz mene, dok nas je nježno vibriranje oboje potresalo.

Na sekundu sam otvorila oči. Soba je svjetlucala i shvatila sam da su sva moja osjetila probuđena - čula sam valove kako šume, vidjela treperavo svjetlo svijeća na našim tijelima. Osjećala sam kako mi se koža ježi, kako me zrak miluje kao da mi želi najaviti dolazak onoga što čekam već mjesecima, a možda čak i godinama.

Simon me možda i voli, ali sasvim sigurno vratit će mi O.

Naglo sam zaklopila oči i odjednom kao da sam ugledala sebe samu na rubu litice, zagledanu u pobjesnjelo more ispod sebe. Negdje iza mene kovitlao se pritisak, golem pritisak, koji me počeo gurkati preko ruba litice, nagovarati da padnem i prepustim se onome što me čeka. Napravila sam korak, potom još jedan, prilazeći sve bliže dok je Simon grčevito grabio moje bokove. Ali tada sam shvatila da ako se O doista približava, želim Simona u sebi.

Povukla sam ga za ramena i privukla na sebe, gurajući stopalima njegove hlače dok nisu završile na podu. - Simone, molim te, trebam te u sebi odmah - dahtala sam, jedva razumljivo od silne požude. Simon, koji je već dobro vladao *napaljenim karolinskim*, shvatio je što frfljam i u sekundi priljubio bokove uz moje. Prignuo se i poljubio me, jezik i usnice imali suokus po meni i uživala sam.

- U meni, u meni, u meni - požurivala sam ga, približavajući se njegovim kukovima, očajnički pokušavajući dograbiti ono što mi je bilo potrebno da se odvažim skočiti s one litice. Odmaknuo se na sekundu i otišao do hlača, koje sam ja onako stručnim zamahom noge bila odbacila do sredine sobe. Šuškanje mi je dalo do znanja da smo sigurni.

Konačno sam ga osjetila, točno ondje gdje je trebao biti. Jedva je počeo ulaziti, ali osjećala sam se kao da me već potpuno ispunjava. Na trenutak sam utišala svoje želje i promatrala ga kako prvi put ulazi u mene. Gledao me ravno u oči, netremice, i obuhvatila sam njegovo lice rukama. Izgledao je kao da želi nešto reći. Što bi mu palo na pamet u ovom čarobnom trenutku, kakve bi zanesene riječi mogao prozboriti da nas uvijekovječi.

- Bok - bubnuo je šapatom, smiješeći se široko.

Naravno da sam se nasmiješila. - Bok - odvrtila sam, uživajući u njemu, u njegovoj težini i blizini.

Nježno je ušao u mene, ali moje se tijelo isprva opiralo. Prošlo je puno vremena i lagana bol koju sam osjetila zapravo mi je bila draga. Bila je to dobra bol, ona koja vam najavljuje da se nešto dobro sprema. Malo sam se opustila, podižući noge oko njegovih bokova i dok je ulazio dublje u mene, osmijeh mu je postajao sve više seksi. Zagrizao je donju usnicu i lagano se namrštio. Uživala sam u tom pogledu i njegovu mirisu, udisala ga i gledala kako se odmiče tek malo pa vraća unutra, do kraja. Poželjela sam mu dobrodošlicu i tijelom i mislima - i stegnula Donjom Caroline, na što je naglo otvorio oči i pogledao me.

- Vidi ti nju - rekao je podižući jednu obrvu pa se ponovno pomaknuo dublje u mene, ovog puta još žešće. Dah mi je zastao u grlu i zadržala sam disanje, nesvjesno se počevši njihati u istom ritmu kao i on, u ritmu valova pod nama.

Micao se polako, stvarajući nevjerojatan pritisak, a svaki bi novi kut i svaki novi dodir kroz mene odaslao novi val onog toplog, prsnog osjećaja koji se širio od mojih bokova do nožnih prstiju. Osjećati Simona u sebi, naša spojena tijela, bilo je toliko intenzivno da nisam mogla razmišljati. Oboje smo bili sposobni samo za stenjanje, uzdisanje, uglas. Zajedno. Njegovi su me bokovi podizali u krevetu prema uzglavlju. Naša su tijela blistala oblivena znojem, zabijala se jedno u drugo, spajala. Zavukla sam prste u njegovu kosu, ispreplela nas, povlačeći je u ritmu našega kretanja.

- Caroline, tako si lijepa - uzdisao je između poljubaca koje je spuštao na moje čelo i nos.

Zaklopila sam oči i još se jednom vidjela na onoj litici, spremnu za skok. Željela sam taj skok. Pritisak je rastao, prštava energija pucketala je oko nas divlja poput posljednjih trenutaka prije oluje, sve snažnija sa svakim pokretom, sa svakim prodorom i svakim pomakom njegovih bokova prema mojima, sa svakom njegovom neumornom kretnjom.

Napravila sam posljednji korak, došla do kraja litice i pružila jednu nogu preko ruba, a tada... tada sam ugledala svoj O! Doživao me iz mora pod liticom, veselo plivao među valovima, domahivao mi i dozivao me. Uzvratila sam i baš je tad Simon spustio jednu ruku između nas i na mjestu gdje smo bili spojeni počeo nježno kružiti prstima.

Ti su me maleni krugovi i ta nježna ruka pogurnuli preko ruba. Skočila sam, slobodna i sretna, i uzvikujući: "To!" poletjela prema vrhuncu.

I pala.

Pala.

Pala.

Tresnula o nemilosrdnu površinu mora pa utonula u nju. I nisam izronila. Padala sam cijelu vječnost, ali O me više nije dozivao, nije me dočekao raširenih ruku, nestao je i ostala sam sama. Svaki ga je mišić u mojem tijelu dozivao, svaka stanica dozivala ga je da se vrati, kao da sam ga mogla nagovoriti. Trudila sam se, napeta tijela i uma,

ugledavši na trenutak obrisu svoga O negdje duboko ispod površine. Ali odmah je potom iščeznuo u dubinama. Bila sam na dohvat O, a sad je skliznuo. Nestao.

Panično sam ga dozivala, nastojala domamiti natrag, ali uzalud. Otišao je i nije se namjeravao vratiti. A najljepši muškarac na svijetu još je uvijek bio u meni.

Otvorila sam oči i vidjela Simona iznad sebe, njegovo prelijepo lice dok je vodio ljubav sa mnom - jer ovo je bilo točno to. Ovo nije bio seks. Ovo je bio izraz ljubavi i svejedno mu nisam mogla dati cijelu sebe. Njegove su oči bile poluzatvorene, kapci otežali od strasti, niz nos mu se spuštala kapljica znoja i promatrala sam je kako se lijeno odvađa od njega i slijeće na moje grudi. Gledala sam ga kako grize donju usnicu, trudi se odgoditi zasluženi vrhunac.

Bio je san snova, ispunio je sva očekivanja. Bio je velikodušan partner i osjećala sam kako mi srce ludo skače u grudima, kao da se pokušava probiti što bliže Simonu, voljeti ga. Bio je savršen.

Podigla sam njegovu ruku i poljubila mu prste, a potom mu obavinula noge još čvršće oko bokova i spustila dlanove na njegova leđa. Čekao me. Naravno da me čekao. Obožavam ga. Zaklopila sam oči i odlučila mu dati sve što mogu.

- Simone, ovo je divno - prošaptala sam tiho, zadihano, i doista sam to i mislila. Podigla sam bokove, stegnula sve što sam trebala stegnuti i izgovorila njegovo ime još jednom, pa još jednom, pa još jednom.

- Gledaj me, Caroline, molim te - rekao je preklinjućim tonom, glasom iz kojeg se užitak prelijevao. Otvorila sam oči i osjetila kako mi se niz obraz slijeva suza. Na trenutak me neobično pogledao, izgledao kao da pokušava proniknuti u moje misli. I tada je svršio. Nigdje trublji, nigdje munja, nigdje gromova. Ali bilo je prelijepo.

Iscrpljeno se spustio na mene i uživala sam u njegovoj težini. Zagrlila sam ga i ljubila bez prestanka, milujući ga po leđima, privijajući ga još uvijek nogama uza se što sam čvršće mogla. Šaputala sam njegovo ime, a on je grickao moju kožu između vrata i grudi, nježno i jednostavno.

Srce je sjelo sa strane i tiho uzdahnulo. Živci? Pizdeki jedni, nosite se od mene i da vas dugo ne vidim!

Neko smo vrijeme tako ležali, oslušujući more u našem malom utočištu, romantičnoj bajci koja je mogla, trebala, morala biti dovoljno. Kad mu se disanje smirilo, podigao je glavu i nježno me poljubio.

- Slatka Caroline - osmjehnuo se i uzvratila sam mu osmijehom, sretna.

Seks je fantastičan - čak i bez O.

- Odmah se vraćam - rekao je i iskobeljao se pa krenuo prema kupaonici dok sam ga ja promatrala odostraga. Divan prizor. Kad je ušao, sjela sam u krevet i brzo obukla neglice, okrenuvši se na bok, leđima prema kupaonici. Ovo je bez konkurencije bilo najbolje seksualno iskustvo mogega života. Napravio je sve što je trebalo, ništa nije zaboravio. Pa ipak, od O ni... o. Što se meni događa?

Neću plakati.

Neću plakati.

Neću plakati.

Iako je u kupaonici bio tek nekoliko minuta, kad se vratio uhvatila me panika i pravila sam se da spavam. Djetinjasto? Da. Posve djetinjasto.

Osjetila sam kako se krevet miče kad se vratio, a tada je privinuo svoje tijelo, toplo i još uvijek golo uz mene. Obgrlio me rukom oko struka, prislonio usnice uz moje uho i prošaptao:

- Moja cura u svojem Barbie negližeu.

Šutjela sam i čekala, samo dišući. Nježno me prodrmao i tiho zahihotao.

- Hej, ne spavaš valjda već?

Možda da zahrčem? Kad ljudi na televiziji spavaju, uvijek hrču. Tiho sam zahrkala. Poljubio me u vrat i moja se izdajnička koža naježila na taj dodir. Uzdahnula sam u "snu" i privukla se malo bliže k Simonu, nadajući se da će odustati. Sudbina mi se smilovala, pa me samo malo čvršće zagrlio i još jednom poljubio.

- 'Noć, Caroline - prošaptao je i prekrila nas je tama. Još sam neko vrijeme lažno hrkala, a potom me nadglasalo njegovo pravo hrkanje i tada sam si dopustila uzdah.

Zbunjena i obamrla, ležala sam budna do zore.

crowarez

Dvadeseto poglavlje

Glumila sam.

Glumila sam sa Simonom. Sigurna sam da postoji pravilo koje kaže da ne smiješ glumiti sa svojim nabijačem. Možda je negdje uklesano u nekakvu kamenu ploču. Tako piše i toga se držite, ljudi. Glumila sam i sad sam bila izgnana na planet na kojem za O nisu ni čuli.

Dramatična reakcija? Bez sumnje. Ali ako ovo ne zahtijeva malo drame, a što onda zahtijeva?

Idućeg sam jutra bila ustala prije nego što se Simon uopće probudio, što se nije dogodilo nijednom u našem tjednu u Španjolskoj. Inače bismo ostali u krevetu dok se oboje ne bismo razbudili, razgovarajući i smijući se. I ljubeći se.

Mmm, ljubljenje.

Ali jutros sam se na brzinu istuširala i već sam bila zabavljena spremanjem doručka kad je pospani Simon ušao u kuhinji. Vukao se okolo u čarapama, bokserica spuštenih nisko na bokove, iscerio se još omamljen snom i stao do mene dok sam rezala dinje i bobice.

- Što to radiš? Nedostaješ mi u krevetu. Toliki krevet, a nigdje Caroline. Kamo si nestala? - upitao je, spuštajući brz poljubac na moj obraz.

- Moram požuriti. Sjećaš se da auto dolazi po mene u deset? Htjela sam ti spraviti doručak prije nego što krenem - nasmiješila sam se i okrenula se prema njemu da mu uzvratim poljubac.

Spriječio me da se nakon toga vratim poslu i ljubio još malo, ne puštajući me da požurim išta od svega toga. Osjećala sam kako se udaljavam od njega i nisam znala kako da to spriječim. Trebalo mi je vremena da shvatim što se dogodilo, da shvatim što osjećam - osim jada, naravno. Ali obožavam Simona i znala sam da ne zaslužuje ovakav tretman. Zato sam se prepustila njegovim poljupcima i dopustila mu da me još jednom obori s nogu. Uzvrćala sam mu poljupce strastveno, žestoko, ali se odmaknula upravo kad su počeli prerastati u nešto drugo.

- Voća?

- Ha?

- Voće. Napravila sam voćnu salatu, želiš malo?

- Aha, to. Da, zvuči super. Ima kave?

- Voda već kuha, francuski aparat čeka - potapšala sam ga po obrazu i pokazala mu gdje je to dvoje. Kretali smo se kuhinjom ležerno, tiho razgovarajući, i Simon bi s vremena na vrijeme ukrao pusu. Pokušavala sam prikriti koliko sam zbrkana nastojeći djelovati normalno. Simon je djelovao kao da vidi da nešto nije kako treba, ali puštao me da vodim, nije navaljivao.

Još smo jednom izašli na terasu, posljednji put, sjeli za doručak i promatrali valove kako se prelijevaju preko obale. - Je li ti bilo dobro? - upitao je.

Zagrizla sam usnicu da ne odgovorim na pitanje koje zapravo nije postavio. - Jako dobro. Cijelo je putovanje bilo savršeno - nasmiješila sam se i preko stola mu stisnula ruku.

- A sad?

- A sad... Natrag u stvarnost. Kad sutra polijećeš?

- Kasno. Jako kasno. Da te nazovem ili... - zastao je u pola rečenice i učinilo mi se da želi pitati bi li došao k meni kad sleti.

- Nazovi me kad sletiš, bez obzira na doba dana, može? - odvrtila sam, pijuckajući polako kavu i promatrajući more. Nije ništa odgovorio i kad sam ovoga puta zagrizla usnicu, to je bilo da spriječim suze.

Spakirala sam se ranije, pa kad je došao vozač, bila sam spremna za polazak. Simon me pokušavao namamiti k sebi pod tuš, ali izbjegla sam to nekako, praveći se da tražim putovnicu. Uхватила me panika i bježala sam baš kad smo se počeli zbližavati, ali nisam mogla drugačije.

Kladila sam se na njega i na svoj O i izgubila - ali problem nije bio u Simonu. Seks je bio nestvarno dobar, nevjerojatan, savršen čak i s kondomom, pa ipak, usprkos svemu tome, od O ni traga.

Simon je odnio moje torbe do auta i spustio ih u prtljažnik. Neko je vrijeme razgovarao s vozačem, a potom se vratio meni. Ja sam posljednji put šetala kućom. Osjećala sam se kao na kraju bajke, jer ovo je bilo točno to.

- Krećem? - upitala sam ga, naslanjajući se na njega kad mi je prišao na terasi. Bilo je dobro osjetiti ga toliko blizu.

- Krećeš. Imaš li sve?

- Mislim da imam. Ali nisam smislila kako da doma ponesem kozica - nasmijala sam se, a Simon mi je puhnuo u kosu smijući se.

- Mislim da ćemo doma naći nešto jednako fino. Možda bismo mogli pozvati ostale idućeg vikenda i pripremiti im nešto od hrane koju smo probali ovdje?

Pogledala sam ga. - Debitirati kao par?

- Da, valjda. Ako hoćeš - rekao je, gledajući me iskosa i sramežljivo, vrlo oprezno.

- Hoću - odgovorila sam. I doista sam to mislila. Čak i bez glupog O, željela sam biti sa Simonom.

- O. K, debi i kozice. To zvuči bizarno.

Nasmijala sam se i zagrlio me. Vozač je zatrubio i brzo smo otišli do auta.

- Nazvat ću te kad se vratim, može? - rekao je.

- Čekat ću te. Lijepo radi - rekla sam kao da mu dajem upute za školu.

Pomilovao me po kosi i prignuo se još me jednom poljubiti.

- Bok, Caroline.

- Bok, Simone.

Ušla sam u auto. I odvezla se iz bajke.

Kad sam se udobno smjestila u svojem sjedalu prve klase, shvatila sam da su preda mnom sati i sati za razmišljanje. Ili ne? Sati i sati za sjedenje i durenje. Cijelim sam putem do zračne luke plakala u autu, pokušavajući kroz suze uvjeriti vozača da nisam pošandrčala. Plakala sam jer sam bila napeta - na sve moguće načine - i morala se nekako riješiti tog pritiska. Tako sam ga izgurala kroz oči. Bila sam tužna, frustrirana. Ali sad sam već bila mirnija.

Pokušala sam čitati. U zračnoj luci u Malagi nakupovala sam blesavih ženskih časopisa i sad su u mene piljili članci zanimljivih naslova:

"Kako znati možete li imati bolje orgazme."

"Kegelom do višestrukih."

"Nova dijeta: orgazmom do vitke linije!"

Donja Caroline, Mozak, Karakter i Srce sad su bili bijesna rulja koja je bacala kamenje na Živce. Živci su se skrivali kao kukavice.

Zatvorila sam sve časopise i odbacila ih pred sebe. Dohvatila sam prijenosno računalo, uključila slušalice. Prije leta snimila sam nekoliko filmova i sad sam se spremala zabaviti mozak jednim od njih. Da vidimo... *Kad je Harry sreó Sally*. A ne, ne treba mi ona scena sa sendvičem. *Top Gun*?. A ne, ne treba mi ona scena sa seksom na terasi, previše podsjeća na moju bajku.

Pronašla sam jedan koji je bio siguran u svakom pogledu, popila tri tablete za spavanje i utonula u san i prije nego što je Luke naučio kako koristiti svjetlosnu sablju.

Negdje oko presjedanja na La Gardiji i tijekom leta preko cijelih Sjedinjenih Država moja je tuga postala ljutnja. Dobro sam se naspavala i sad sam se osjećala jako dobro i jako loše. I to u avionu, gdje ne smijete ustati i ljutito se šetati. Bila sam prisiljena ostati sjediti i mozgati što da radim sa svom tom ljutnjom - i smisliti kako da proživim život bez O. Drama? Možda, ali bez O na vidiku lako je postati opsjednut.

Kad smo konačno sletjeli u San Franciscu, bila sam iscrpljena i tjelesno i emotivno. Baš sam se vukla za drugim putnicima prema prtljazi kad sam ugledala lice koje više nikad nisam željela vidjeti.

Cory Weinstein, jebeni mitraljezac gledao me s goleme reklame za svoj jebeni lanac pizzerija. Stala sam pred njegovu divovsku glavetinu koja se cerila kao mačka, zagrizajući krišku pizze s kulenom, i obuzeo me gnjev. Sad sam točno znala na koga sam ljutita. Moj je gnjev dobio metu - tu glupu facu. Poželjela sam ga odalapati po njušci, ali to je bila samo slika.

Zaključila sam da mi je to dovoljno.

Što i nije bilo mudro - poludjeti tako u međunarodnoj zračnoj luci. Ispostavilo se da osiguranje ne gleda blagonaklono na takve ispade. Pustili su me nakon strogog upozorenja i obećanja da nikad više neću uništavati reklame. Utrpala sam se u taksi i krenula kući, sva smrdeći po aerodromu. Ljutito sam otvorila vrata i bacila torbe na pod, ali tada sam ugledala jedine dvije stvari koje su mi u takvom trenutku mogle popraviti raspoloženje.

Clivea i moj KitchenAid.

Clive se zaletio prema meni glasno mjauknuvši i doslovno mi skočio u naručje, pokazujući osjećaje koje je čuvao baš za ovakve prigode. Njegov je mali mačji mozak nekako znao da mi je potrebno malo utjehe i obasuo me pažnjom kako je samo on znao. Uvijajući rep i predući bez prestanka, gurkao me glavom po bradi, spustivši šapice na moja ramena kao da me pokušava zagrliti. Nasmijala sam se u njegovo krzno i još ga čvršće stisnula. Lijepo je vratiti se doma.

- Jesu li ujo Euan i ujo Antonio dobro pazili na tebe, ha? Tko je moj dragi dečko? - gugutala sam pa ga spustila na pod i dohvatila limenku tune, uobičajenu nagradu za dobro ponašanje u mojoj odsutnosti. Kad se Clive posvetio ribi, pustila sam ga na miru i pogledala KitchenAid. Prvo tuš, a onda kuhinja. Moram nešto ispeći.

Ne znam ni ja koliko kasnije - iako znam da je sunce i izašlo i zašlo dok sam ja miješala i mijesila - začula sam kucanje na vratima. Toliko sam dugo bila zabavljena kolačima da su mi leđa zapucketala kad sam se uspravila. Baš sam rezala Inine čudesne čokoladne kocke, kompliciranije od običnih, ali vrijedne svakog dodatnog koraka. Tko mi kuca u ovo doba dana? Osvrnula sam se u potrazi za Cliveom, ali nisam ga ugledala.

Otišla sam do vrata, primjećujući da je pod prošaran i bijelim i smeđim šećerom i da zgodno šuškam dok hodam. Posjetitelj je ponovno zakucao na vrata, ovog puta još upornije.

- Stižem! - povikala sam. Kad sam podigla ruku otvoriti vrata, primijetila sam da je zamrljana otopljenom čokoladom. Bila bi šteta baciti je, pomislila sam i liznula je, otvarajući vrata.

Preda mnom je stajao Simon, posve iscrpljen.

- Što ti radiš ovdje? Zar se nisi trebao vratiti tek?...

- Tek kasno večeras, da, znam. Uhvatio sam raniji let. - Progurao se pored mene i ušao.

Dok sam zatvarala vrata i kretala prema njemu, poravnala sam pregaču. Na njoj je bilo mrvica tijesta za kekse. - Kako to? - upitala sam, šušteći preko šećera prema njemu.

Ogledao se po kuhinji nasmiješen, promatrajući hrpe i hrpe keksa, pite što su se hladile na prozorskoj dasci, folijom omotane kolače s tikvicama, s narančom i brusnicama, s tikvom i začinima što su poput cigala stajali naslagani na stolu u blagovaonici. Široko se osmjehnuo i pogledao me pa mi s čela skinuo grožđicu za koju nisam ni znala da je tamo.

- Da čujem zašto si glumila.

crowarez

Dvadeset prvo poglavlje

Zabezegnuto sam stajala, otvorenih usta, dok je Simon ulazio dublje u kuhinju u istraživanju čarobne zemlje slastica. Šuštao napredujući po prosutom šećeru, probio se do zdjele u kojoj sam topila čokoladu i umočio prst. Duboko sam uzdahnula i okrenula se kako bih se suočila i s njime i s razgovorom, ali sam zabavila ruke tijestom koje se bilo diglo.

Kako je znao? Kako me prokužio? Gnječila sam tijesto više nego što sam ga mijesila - nježan, pjenast brioš - svjesna da sam posve crvena u licu. A mislila sam da sam bila uvjerljiva. Oprezno sam ga pogledala: lizao je čokoladu s prsta, sada me već zabrinuto gledajući kako udaram tijesto za brioš i razmišljam o tome mogu li zauvijek bez O. Kvrugu.

Kad je sredio čokoladu, zataknuo mi je pramen kose iza uha, prenuvši me iz boksa s briošem. Jedva sam ga mogla pogledati, pred očima mi je još bio veličanstven prizor Simona nada mnom.

- Hoćemo li porazgovarati o tome? - upitao je tiho, spuštajući nos do mojega vrata. Prislonila sam mu se blizu na sekundu, ali potom sam se pribrala.

- A o čemu to? Ne znam o čemu govoriš. Sredio te, *jet lag*? - rekla sam vedro, izbjegavajući njegov pogled i pitajući se jesam li dovoljno uvjerljiva. Mogu li ga uvjeriti da mu se privida? Kvrugu, ma kako je skužio?

- Hej, Negliže. Da te čujem - nukao me, gurkajući nosom moj vrat. - Moramo razgovarati ako želimo da bude išta od nas.

Razgovarati? Mogu ja razgovarati, zašto ne. Vjerojatno bih ga trebala upozoriti što ga čeka, da zna da sam zauvijek osuđena na lutanje pustinjom bez O. Podigla sam tijesto za brioš i zavitlala ga u zid. Prvo se zalijepilo, ali potom je stalo kliziti dolje, ljepljivo poput onih gumenih ljigavaca s kojima smo se igrali u osnovnoj školi. Okrenula sam se prema njemu, zažarena lica. Baš me briga.

- Što je to trebalo biti? - upitao je smireno, kimajući prema tijestu.

- Brioš. Ubila sam brioš - odvratila sam brzo, panično.

- Izgledao je dobro.

- Brioš je teško napraviti doma, komplicirani su.

- Pokušat ćemo ponovno. Pomoći ću ti s užitkom.

- Nemaš ti pojma u što se upuštaš. Znaš li koliko nas koraka čeka? Koliko bi moglo potrajati?

- Tko čeka, dočeka.
- Isuse, Simone, ti stvarno nemaš pojma. Meni je ovo važnije nego tebi.
- Onda spasi stvar i napravi dvopek.
- Čekaj... što? O čemu ti govoriš?
- O briošu. To je nešto kao pinca ili... Hej, daj, ne lupaj glavom o mramor.

Radna ploha ugodno je hladila moje zažareno lice, ali kad sam čula da ga hvata panika, prestala sam.

Zna da sam glumila i još je tu. Stoji u mojoj kuhinji u onoj svojoj jakni marke North Face koja mu ističe boju očiju i izgleda tako toplo i tako primamljivo i tako muževno i tako jednostavno predivno. A ja sam bila ljepljiva od meda, ukrašena grožđicama, shrvano udarajući glavom o mramor nakon ubojstva brioša.

Ubojstvo brioša, to zvuči kao - daj se priberi, Caroline.

Srce mi je bilo spremno iskočiti iz grudi kad sam ga ugledala pred vratima. Donja Caroline skakutala je od sreće gotovo jednako poletno. Mozak je bio paraliziran od šoka, ali na najboljem putu da se pokloni Simonu, ako ni zbog čega drugog, onda zbog vremena i udaljenosti koje je posvetio potrazi za korijenom mogega problema. Karakter mi je govorio da se uspravim, ako ni zbog čega drugog, onda zato što mi tako cice bolje izgledaju. A Živci... treperili su.

Zašto. Njega zanima zašto. Zaškiljila sam prema njemu kroz šiške i vidjela da me zabrinuto promatra. Sad sam već i sebe zabrinjavala - glava me počinjala boljeti. Previše napora, previše uzbuđenja, premalo orgazma. I mrvičak agresivnosti?

Još sam jednom tresnula čelom o radnu plohu pa se uspravila, ispravila, udahnula i navalila.

- Želiš znati zašto?
- Želim. Jesi li gotova s nabijanjem glavom o kamen?

- Jesam, ne brini. U redu, zašto. Zašto? Evo ovako... - šetkala sam oko njega u malom krugu, izbjegavajući putem komadiće čokolade i orahe rasute po kuhinji, uza stol. Spazila sam Clivea u kutu, gurkao je šapom orah. Šašava vlasnica, šašava mačka. Kako prikladno. - Znaš li nešto o lancima pizzerija, Simone?

Mora mu se priznati da nije zbrisao na taj znak ludila. Ostao je slušati moje trabunjanje, gledati me kako kružim oko kuhinjskog otoka, bjesnim i ludujem. Ni sama sebe nisam razumjela. - Cory Weinstein... jedne noći... mitraljezac jebeni... i ode! Jordan Catalano... čak ni Clooney!... duga stanka... Oprah... sama... nigdje nikoga... Čak ni Clooney!... Jason Bourne... umalo Clooney... Barbie negliže... nabijanje...

Nakon nekoliko minuta izgledao je kao da se i njemu vrti u glavi od mojih misli. Ali željela sam sve to izbaciti iz sebe. Pokušao me zgrabiti dok sam prolazila pokraj njega, ali izmigoljila sam i umalo se poskliznula na hrpicu oraha, već zgnječeni. Još sam ih malo prignječila u prolazu, ostavljajući trag u prosutim sastojcima na podu.

Prošla sam pored Simona još jednom, mrmljajući "španjolska bajka s kozicama", ali tada sam se spotaknula na kalup za mafine i sletjela mu u naručje.

Uhvatio me i čvrsto zagrlio, udahnuo moj miris i poljubio me u čelo. - Caroline, draga, moraš mi reći što se događa. Ovo tvoje mumljanje jako je slatko, ali ne vodi nikamo. - Prislonio je dlanove na moja leđa, ali odmaknula sam se pogledati ga u oči.

- Kako si znao?

- Joj, daj, nekad i dečki znaju.

- Ozbiljno te pitam, kako si znao? - ponovila sam. Spustio je nježan poljubac na moj nos. - Jer odjednom više nisi bila moja Caroline.

- Glumila sam jer nisam doživjela orgazam cijelo tisućljeće - ispljunula sam konačno, mrtva hladna.

- Što?

- Sad idem preko puta lupati po tvojim vratima - uzdahnula sam, odmičući se od njega i pokušavajući zbrisati preko sklizavih zrnaca šećera.

- Čekaj, čekaj, čekaj, čekaj. Što nisi doživjela? Koliko? - zgrabio me za ruku i okrenuo prema sebi. Nisam se imala kamo sakriti.

- Orgazam, Simone. Orgazam. Veliko O, klimaks, vrhunac, sretni završetak. Ništa od toga. Cory Weinstein dao mi je pet posto popusta na sve pizze u bilo kojoj poslovnici, ali je zauzvrat uzeo moj O - šmrknula sam, a suze su već navirale. - Zato se ti lijepo vrati svojemu haremu. Ja ću u samostan - zaplakala sam konačno.

- Samostan? Ma, joj, dođi ovamo, molim te. Dovuci svoje glumačko dupe ovamo. - Privukao me k sebi iako sam se opirala. Ljuljao me naprijed-natrag, a ja sam cmizdrila i tulila.

- Ti si tako... tako... super... ne mogu... ne mogu ja... tako si... dobar u krevetu... i svugdje... svugdje drugdje... ne mogu... ne smijem... Bože... i tako... si... seksi... dok... svršavaš... i sve... i došao si... k meni... a ja sam ubila... ubila brioš... i mislim... mislim da te volim.

Stop. Uдах. *Molim?*

- Caroline, prestani plakati, ljepotice moja, može? I ponovi mi ovo posljednje.

Upravo sam rekla Simonu da ga volim šmrčući mu po jakni. Udahnula sam njegov miris i prisilila se odmaknuti pa krenula odlijepiti tijesto sa zida koje se još držalo. Živci su se opet javili, ali sad su radili za mene, a ne protiv mene. Savjetovali su mi da zbrišem. Da se nekako izvučem.

- Koji dio? - upitala sam zid i Clivea, koji se prestao igrati orasima i prisluškivao naš razgovor.

- Zadnji - čula sam odgovor, jasan i glasan.

- Da sam ubila brioš? - pokušala sam varati.

- Stvarno misliš da te to pitam?

- Ovaj, ne.
- Onda odgovori.
- Ne želim.
- Caroline... čekaj, koje ti je krsno ime?
- Elizabeth.

- Caroline Elizabeth - upozoravajuće me odmjerio i na tu sam se strogost neočekivano nasmijala.

- Brioš je stvarno fin kad nema okus po zidu - izvalila sam, iscrpljena, zbunjena i čudno opuštena nakon naglog priznanja. Kao da mi je kamen pao sa srca.

- Okreni se prema meni, molim te - zamolio je, pa sam poslušala. Stajao je oslonjen na radnu plohu, raskopčavajući svoju slinavu jaknu. - Malo sam umoran od putovanja, zato idemo mi lijepo sažeti sve ovo, može? Prvo, čini mi se da si ostala bez orgazma, točno?

- Točno - promrmljala sam, promatrajući ga kako skida jaknu i baca je preko stolca.

- Drugo, brioš je kompliciran, točno?

- Točno - odvratila sam, ne skidajući pogled s njega. Ispod jakne imao je običnu bijelu košulju. To je samo po sebi bilo seksi, ali tek kad je počeo metodično podizati rukave i pravilno ih podvrnuo. Bila sam hipnotizirana.

- I treće, misliš da me voliš? - upitao je dubokim glasom, zamamnim poput meda, melase ili svile.

- Točno - prošaptala sam, svjesna da je to sto posto točno. Volim Simona, očigledno.

- Misliš ili znaš?

- Znam.

- Aha, tako. O tome bi se dalo razgovarati - odvratio je, prilazeći mi, leteći pogledom preko mene. - Ali ti baš ništa ne kužiš, ha? - spustio je ruke na moju ključnu kost, prelazeći palcima po vrhovima mojih grudi.

Moje se disanje ubrzalo, moje je tijelo odgovaralo iako sam pokušavala ostati smirena. - Što to ne kužim? - mrmljala sam, dopuštajući mu da me pritisne uza zid.

- Koliko sam ja apsolutno lud za tobom, Negliže - rekao je, prislanjajući se uz mene i šapćući mi u uho. - *A ja* kužim dovoljno da ti želim dati tvoj sretan završetak.

I tada me poljubio - Srce je poletjelo u nebesa - poljubio kao da smo u bajci, iako sam u ovoj bajci bila zalijepljena za zid tijestom za brioš, a moj je ludi mačak ganjao orahe u kutu. Ali to me nije omelo i poljubila sam Simona kao da mi život ovisi o tome.

- Ti ne kužiš da sam pao na tebe one noći kad si mi gotovo srušila vrata - rekao je, ljubeći me po vratu. - I ne kužiš da sam te počeo upoznavati i odustao od drugih.

Ovo me iznenadilo. - Ali mislila sam... rekao si...

- Znam ja što si ti mislila, ali govorim ti što *jest*. Kako sam mogao biti s bilo kim drugim kad sam se već počeo zaljubljuvati u tebe?

Zaljubljen je u mene! Ma čekaj, što je ovo? Odmiče se... Bježi li on to?

- A sad ću napraviti nešto za što se nisam smatrao sposobnim - tegobno je uzdahnuo, zagledan u kolače naslagane na stolu. Duboko je udahnuo, namrštio se i pomeo sve kolače sa stola u jednom potezu. Aluminijem omotane cigle poletjele su zrakom i mislim - iako nisam sigurna - da je zacvilio kad su sletjele na pod. Ali tada se okrenuo prema meni, gledajući me strastveno, prelijep. Zgrabio me i podigao na stol pred sobom, gurkajući moje noge da ih raširi i smjesti se između njih.

- Da znaš što te čeka - najavio je, zavlacheći ruke pod moju pregaču. Na mojem truhu bile su tople i pomalo grube.

- Što to izvodiš?

- O je netragom nestao i preuzimam na sebe izazov da ga pronađem - iscerio se, povlačeći me do ruba stola, omotavajući me oko sebe. Podigao je moje noge, savinuo ih u koljenima, spojio ih iza svojih leđa, sve me vrijeme ljubeći vrelo i uporno.

- Neće biti lako... Daleko je odlutao - obavijestila sam ga između poljubaca, raskopčavajući ga i razotkrivajući boju španjolskoga sunca.

- Ne zanima me ako je lako.

- To bi bio dobar moto za majice...

- Brini se ti za svoju majicu... zašto si još odjevena? Polegnuo me na stol i osmjehnula sam se, gledajući ga odozdol. Stopalom sam zahvatila sito za brašno i poletjelo je zrakom, sletjelo na pod i pošteno nas zabrašnilo na tom putu. Simonova kosa izgledala je kao lisnato tijesto, zlačana, paperjasta i brašnjava. Zakašljala sam se i dahom odbacila oblak brašna u zrak, a Simon je prasnuo u smijeh. Ali prestao je čim sam spustila ruku između nas i otkrila da je već krut, što se osjetilo i kroz traperice. Zastenjao je, ispuštajući moj novi najdraži zvuk na svijetu.

- Kvrugu, Caroline, kako ja volim tvoje ruke na sebi - rekao je kroza stisnute zube pa spustio usnice na moj vrat i obasuo moju kožu brašnom i poljupcima. Prešao je jezikom preko toga pa ga zavukao pod uzicu moje pregače. Ruke su mu se u tren oka našle na rubu moje potkošulje i poletjela je preko kuhinje, sletjevši u sudoper. Do nje su za nekoliko sekunda sletjele i kratke hlačice, a nakon toga i traperice i košulja.

Ali pregača? Ona je pružala otpor.

- Koji si ti vrag, mornar? Ti i Popaj ste ovo zavezali? - nestrpljivo je petljao oko čvora, prevrnuvši pritom staklenku marmelade od naranče. Slatki sirup curkao je sa stola na pod. Ja sam bila jednako spretna i u pokušaju da vidim što se događa s čvorom iza mojih leđa prevrнула vrećicu grožđica.

- Joj, zaboravi pregaču, Simone. Gle - odlučno sam raskopčala grudnjak, izvukla ga i bacila na pod. Potom sam povukla pregaču preko glave pa namjestila *cure*. Simon je izgledao kao da će mu oči iskočiti iz glave, ali pribrao se i spremno bacio na njih. Još me jednom spretno spustio na stol, prelazeći gladno usnama preko mojega vrata,

obrušavajući se na moju kožu kao da mu je nešto skrivila i sad je došao tren za osvetu. Požudnu osvetu.

Umočio je prst u marmeladu pa njime prešao po mojim *curama*, prvo po jednoj pa po drugoj, kružeći njima i razmazujući ljepljivu masu. Potom je sagnuo glavu i pokupio marmeladu s jedne pa s druge. Oboje smo zastenjali u isto vrijeme.

- Mmm, kako si fina.

- Drago mi je da nisam pekla ljuta pileća krilca. Ovo bi bilo posve drugačije iskustvo... O, ovo je dobro - uzdahnula sam, a Simon me kaznio za mudrijašenje ugrizom.

- To bi bilo ekstra vrelo.

Nasmijao se, a ja sam zakolutila očima.

- Hoćeš malo vode da se rashladiš? - upitala sam.

- Nitko se u ovom stanu ne smije rashladiti dok ja ne kažem - odbrusio je, grabeći staklenku meda s police i odmičući moju pregaču. Nisam se ni snašla i gaćice su mi već bile vlažne. Ne tako - zalio ih je medom.

Mislim, i *tako*...

Nakon što me zalio medom, odmaknuo se i divio vlastitom remek-djelu. - Joj, gle, upropastio sam ti gaćice. Morat ćemo ih skinuti - zadovoljno je izjavio, primičući se. Zaustavila sam ga stopalom ljepljivim od marmelade.

- Prvo tvoje, Brašnjavi - naredila sam, pokazujući glavom njegove od brašna posve bijele bokserice. Podigao je obrvu i skinuo ih. Stojeći tako gol u mojoj neurednoj kuhinji, bio je nevjerovatno sladak.

I u tren oka Srce, Mozak, Karakter i Donja Caroline poredali su se jedno do drugoga, spremni za zabavu. Dozivali su Živce, koji su se još kolebali, mašući im i signalizirajući. Pogledala sam Simona, golog, brašnjavog i savršenog, i uzdahnula široko se osmjehujući. Živci su se sramežljivo i poraženo dovukli do grupice, konačno spremni za pomirbu.

- Ja tebe jebeno obožavam, Simone.

- I ja tebe volim, Negliže. A sad se skidaj i daj mi nešto slatko.

- Dođi po to - nasmijala sam se, sjedajući uspravno i svlačeći gaćice niz medom prelivene noge. Bacila sam ih na njega i tresnule su mu ravno na prsa, a kapljice meda prsnule su na sve strane.

- Nakon ovoga čeka nas pošten tuš - primijetila sam kad me obgrlio svojim snažnim rukama.

- To će nam biti druga runda - nasmiješio se, podigao me i ponio do kreveta. Razdvajala nas je samo pregača - ali znala sam da neće još dugo odolijevati.

Treba li meni O? Mislim, je li neophodan za život? Je li mi dosta da sam pored Simona, posve blizu njega, obavijena njegovim rukama i ispunjena njime?

Trenutačno jest. Jer ga volim, kužite?

Spustio me na krevet i odskočila sam, otkotrljala se i bubnula glavom o uzglavlje.

- Sad ćemo nabijati po mojem zidu, ha? - nasmijala sam se.

- Nego što - obećao je pa zgužvao moju pregaču da je se riješi. Zbacila sam ruke iznad glave, izvaljena na leđima. Prešao je prstima mojim trbuhom, preko bokova, preko bedara i konačno došao do pravog mjesta. Nježno me pogurnuo da raširim koljena, obliznuo se i spustio među njih.

Uživao je u mom okusu i dodiru kao i u Španjolskoj. Osjećala sam se fantastično, ali i drugačije. *Bila* sam drugačija. Opuštena. Vješto okrećući prste, pronašao je najbolje mjesto i izvukao iz mene dubok uzdah. Zastenjao je i on, na što sam izvinula leđa uvis, izdižući se s kreveta. Ponovno se spustio na mene usnama i jezikom, a ja sam preselila dlanove na vlastite grudi i dok me gledao, prešla prstima preko bradavica, koje su se ukrutile.

Osjećala sam divan dodir njegovih usta na sebi i taj me dodir izluđivao: tijelo mi je bilo napeto, prožeto energijom, ali tada sam se opustila. Prepustila sam se osjetima, osjećajući sve u isto vrijeme. Osjećala sam se voljeno. I voljela sam.

Usred bijela dana, kad ništa nije moglo ostati skriveno pogledu, gdje je sve bilo kao u izlogu - i u neredu - prepustila sam se ljubavi ovog muškarca. Nigdje bajke, nigdje valova pod stijenama, nigdje treperavih svijeća. Samo život. Stvarni bajkoviti život u kojem me ovaj muškarac *voli*. I to pokazuje vrlo kreativno.

Jezikom. Usnama. Rukama. Sve je to stavio na raspolaganje mojem užitku. Mogla bih se naviknuti na ovo.

Osjećala sam kako u meni raste ugodan pritisak, ali ovog sam puta bila drugačija, spremna. Moje je tijelo bilo smireno, moj um usredotočen kad sam se ponovo zamislila na rubu iste one litice. Nasmiješila sam se, znajući da se ovoga puta O neće imati gdje sakriti. A tada? Tada je Simon počeo najbolji dio predstave. Njegovi lijepi dugački prsti našli su se u meni, izvijajući se u potrazi za tajnim mjestom užitka. Usne i jezik kružili su oko drugoga mjesta, lizali i izazivali, pritiskivali i klizili. Pred očima su mi zaplesale točkice svjetla, lude i brojne.

- O, Bože... Simone... ovo je... tako... dobro... Nemoj... prestati... nemoj... prestati...

Glasno sam uzdahnula, pa još glasnije, pa još glasnije, ne mogavši se više suzdržati. Bilo je dobro, tako dobro. Bila sam blizu, tako blizu.

I tada je počelo vrištanje. I to ne moje.

U kutu vidnog polja stvorilo se nešto čupavo i brzo... nekakav živi projektil koji je poletio preko sobe.

Clive se odrazio od poda i poletio prema Simonu pa sletio na njega i zarinuo mu kandžice u leđa.

Simon je istrčao iz spavaće sobe u hodnik pa utrčao natrag k meni, još uvijek pod opsadom. Clive je visio s njega poput kakve mahnite traperske kape. Njegove su šape -

ili ruke? - bile omotane oko Simonovog vrata i pomislila sam da bi u nekim drugim okolnostima to bilo baš slatko. Ali sad je bilo zastrašujuće.

Potrčala sam za njima, odjevena samo u pregaču, pokušavajući nagovoriti Simona da uspori. Glasnije od mene bilo je deset Cliveovih kandža, koje su ga i dalje tjerale da trči iz sobe u sobu.

Nije mi promakla ironična pomisao da Simon doslovno bježi od moje *mačke*.

Da sam ovo promatrala sa strane, a ne bila tome uzrok i sudionik, pucala bih od smijeha. I ovako sam se jedva suzdržavala da ne prasnem u smijeh slušajući Simonovo vriskanje. Iz ljubavi, naime.

Konačno sam ih uspjela stjerati u kut, okrenula Simona - prisiljavajući se da ga usput malo ne uštinem za guzu - pa skinula Clivea s njega. Brzo sam ga odnijela do dnevne sobe i spustila na naslonjač uz prilično glasan *tup* pa ga potapšala po glavici da mu zahvalim za nepotrebnu obranu. Ponosno je mjauknuo i posvetio se svojim brkovima.

Vratila sam se u kuhinju i zatekla Simona još uvijek naslonjenog leđima na zid. Provjerila sam ima li ozljeda, lecnuvši se kad sam vidjela u kakvom su mu stanju leđa. Ali tada mi je pogled pao nešto niže.

Još.

Je.

Bio.

Krut.

crowarez

Primijetio je kamo je odlutao moj pogled, baš kao i prvi put kad smo se susreli licem u lice. Sramežljivo je oborio glavu.

- Još si krut - bubnula sam, jedva dišući, izvlačeći se iz pregače.

- Aha.

- Ti si nevjerojatan.

- Ma ti si nevjerojatna.

- Joj, jebeš ti ovo - prosiktala sam, odustajući od pregače.

- Evo, baš se spremam.

Zastala sam na trenutak, a potom jednim spretnim pokretom prebacila pregaču iza leđa. Poletjela sam preko kuhinje, a pregača je letjela za mnom poput superjunakova plašta, i bacila se na Simona, koji je još uvijek bio u svom kutu. Prihvatio me i omotala sam se oko njega, vatreno ga ljubeći. Prešla sam mu nohtima preko prsa i uzdahnuo je.

- Sve O; K.? - upitala sam između poljubaca.

- Preživjet ću. Ali tvoj mačak...

- Jako ozbiljno shvaća svoju dužnost zaštitnika. Mislio je da me napadaš.

- Zar nisam?

- Jesi, ali na drugi način.

- A, da?

- O, da - odvrtila sam glasno i bacila se na njegovo slatko, ljepljivo tijelo. Spustila sam se niže, ljubeći usput svaki centimetar njegove kože. Povukla sam ga prema sebi i spustila na pod prije nego što se stigao snaći. Sletio je podižući oblačić brašna. Zajahala sam ga posred kuhinje, grudi zamrljanih marmeladom. Podigla sam se nekoliko centimetara i spustila njegove dlanove na svoje bokove.

- Možda da se pridržiš? - predložila sam šapatom i spustila se na njega. Uzdahnuli smo uglas i ponovno me preplavio isti onaj osjećaj blaženstva kad je ušao u mene. Nagnula sam se leđima unatrag pa oprezno pomaknula bokove... jednom... dvaput... triput. Ma vidi ti to, istina je što kažu, ovo je kao bicikl: kad jednom naučiš voziti, nikad ne zaboraviš. Samo se treba podsjetiti, a moje se tijelo prisjetilo u sekundi.

Pomicala sam se dok je pregača neumorno plesala iza mojih leđa, osjećajući kako se Simon miče u meni, odgovara i uzvraća, prodire i ne posustaje. Kretali smo se kao jedno i u jednom sam trenu shvatila da se doista i krećemo kuhinjom. Uspravio se u sjedeći položaj, zabivši se još dublje u mene i vrisnula sam od užitka. Prsti su mu bili zapleteni u njegovu kosu i poslužila sam se time kao uporištem, odskočnom daskom za posljednji dio.

Krenula sam prema rubu one litice.

Vidjela sam ga, visoko nad uzburkanim morem. Vidjela sam svoj O, domahivao mi je, zaranjao i izranjao iz valova. Gade jedan neuhvatljivi.

Simon je ljubio moj vrat, lizao i sisao moju kožu, izluđujući me.

Ispružila sam jednu nogu preko ruba litice, uperila je prema O i domahnula mu kružeći po zraku. Kružeći.

Gurnula sam Simona na pod, zgrabila njegovu ruku i spustila je između svojih nogu. Dizala sam se i spuštala na njemu snažno, usmjeravajući njegove prste, sve glasnije uzdisala dok smo se tako ljuljali, savršeno usklađeni. Zajedno. Zajedno... zajedno...

- Caroline... Isuse... kako si... fantastična... volim... te... toliko... da me... ubija.

I ta me sitnica pogurnula preko ruba.

S jednim korakom zaleta vinula sam se i skočila - ne, ne skočila. Izvela savršen olimpijski skok i uletjela u toliko željenu vodu ne podižući ni kapljicu za sobom. Putem sam zgrabila svoj O i povukla ga sa sobom.

Sad si moj.

U ušima mi je šumjelo, prsti ruku i nogu pokrenuli su reakciju: peckali su, bridjeli i odašiljali energiju tijelom koje je za njome čeznulo mjesecima. Stanice su prosljeđivale drugim stanicama, ushićeno im šapćući da se događa nešto fantastično. Pred očima mi je lebdjelo milijun boja, u svakom dijelu tijela spremao se mali šareni vatromet. Mnome se proširio čisti užitak, oštar i snažan, sveprisutan, dok sam uživala na Simonu, koji je sve to junački podnosio.

Ne znam je li i on vidio zbor anđela kako pjevaju - anđela prljave mašte - ali nije ni bilo važno, jer ja jesam. I bila sam blažena.

O se vratio - i poveo sa sobom nove prijatelje.

Val za valom užitka razbijao se o mene dok smo se Simon i ja i dalje izvijali i sudarali, a svaki je od njih bio podjednako fantastičan. Zabacila sam glavu unatrag i požudno uzdisala; nije me bilo briga hoće li me itko čuti.

U jednom sam trenutku otvorila oči i ugledala Simona ispod sebe, sretnog i na rubu kao i ja - pratio me sa smiješkom, a trud mu je bio iscrtan na licu. Brašno u kosi pretvaralo mu se u ljepljivu masu.

Pretvorila sam ga u papir-maše.

Nisam posustajala, jureći čudesnom zemljom višestrukih orgazama i ulazila u nepoznat mi teritorij. Sad sam već bila na šest, na sedam, tijelo mi je bilo na rubu iscrpljenosti.

Ali O je dovelo još jednog prijatelja. G, čarobno G.

Frfljajući kao idiot zgrabila sam Simona, držeći se za njega dok me pometao posljednji val, pravi tsunami ljubavi i seksi vreline. Osjećajući da će mi s ovim posljednjim biti potrebna pomoć, Simon se uspravio i doveo nas u još jedan novi položaj. Pronašao je jedno mjesto u meni, dosad skriveno, upro svom snagom i davao sve od sebe sa svakim pokretom. Ja sam jedva disala, čvrsto se držeći za njega.

Konačno sam ponovno otvorila oči, vidjela iskrice po cijeloj sobi i ponovno došla do daha. Brbljala sam besmislice u njegova prsa dok se posljednjim snagama zabijao u mene, i on pronašavši u meni konačno užitak.

Kad su se valovi konačno počeli povlačiti, ostali smo tako spojeni, drhteći. Dok smo dolazili do daha, užitak je otišao i prepustio pozornicu čistoj ljubavi, koja me ispunila do vrha. Usnice su mi bile previše umorne da se pomaknu. Bila sam bez daha. Smogla sam snage samo za jedno - podigla sam njegovu ruku i položila je na svoje srce pa poljubila njegovo lijepo lice. Izgledalo je da me shvaća; uzvratilo je poljupcem. Nesuvislo sam pjevušila od sreće - nesuvislo, ali zato nije zahtijevalo previše snage.

Posve iscrpljena i potrošena, opijena i prekrivena ljepljivim masama i znojem, legla sam na leđa uz njegove noge. Nije me bilo briga koliko smiješno izgledam, znala sam samo da se osjećam sjajno i suze od napetosti potekle su mi niz lice, ulazeći mi u uši. Shvaćajući da bi nam moglo biti malo udobnije, Simon se izvukao ispod mene i pomogao mi izravnati poput perca savijene noge pa me zagrlio. Nismo ustali s kuhinjskog poda.

Ležali smo bez riječi, neko vrijeme ne progovarajući. Vidjela sam Clivea kako sjedi na vratima dnevne sobe. Tiho je lizao šape.

Sve je bilo kako treba.

Kad smo prikupili dovoljno snage za kretanje, pokušala sam ustati, ali kuhinja je još uvijek plesala oko mene. Simon je zadržao jednu ruku na meni dok smo pokušavali

procijeniti situaciju: prevrnutе staklenke i zdjele, razbacane kolače, kaos moje kuhinje. Tiho sam se nasmijala i pogledala ga. Gledao me sretno.

- Da počistimo? - upitao je.

- Ne, idemo pod tuš.

- Može - odvratio je kratko i ustali smo.

Leđa su mi pucketala kao da imam sto godina, tijelo me slasno boljelo. Krenula sam prema kupaonici, ali tada promijenila smjer i otišla do hladnjaka. Zgrabila sam bocu Gatoradea i dobacila je Simonu. - Treba ti ovo - namignula sam, okrenula pregaču prema naprijed i pošla pod tuš. O se vratio - sad ćemo se često družiti.

Dok me Simon slijedio u kupaonicu pijuci Gatorade velikim gutljajima, Clive se odjednom izvalio na podu i zamahnuo capama kao da nas doziva. Simon me pogledao i slegnula sam ramenima. Kleknuo je do njega i oprezno pružio ruku prema mačku, koji se promeškolio - namigujući mi usput, kad vam kažem - i približio Simonu. Svjestan da bi ovo mogla biti još jedna zamka, Simon je oprezno spustio ruku na mačka i počeskao ga po truhu. Clive mu je dopustio. Mislim da sam možda čula i da prede.

Ostavila sam njih dvojicu same na trenutak i otišla otvoriti vodu da se pošteno zagrije. Konačno mi je pošlo za rukom razvezati čvor na pregači i odbacila sam je na pod. Stala sam pod mlaz vode, zastenjavši od užitka kad mi se topla tekućina razlila po još uvijek osjetljivoj koži.

- Dolaziš? Dosad si me dobro pratio! - povikala sam da nadglasam šum vode, smijući se vlastitoj šali. Trenutak kasnije Simon je odmaknuo kutak zavjese za tuš i stao uz rub, promatrajući me голу i prekrivenu pjenom. Osmjehnuo se kao sam vrag i zakoračio pod tuš. Iskrivila sam lice u grimasu kad sam vidjela da mu je Clive ostavio osam malih tragova na leđima, ali samo se nasmijao.

- Sve je O. K. Mislim da smo se sad sprijateljili - uvjeravao me, privlačeći me usput k sebi, pridružujući mi se pod vodom.

Uzdahnula sam, konačno se opuštajući. - Ovo je baš lijepo - mrmljala sam.

- Aha.

Voda je lupkala po kadi oko nas. Bila sam u toplim rukama svojega Simona i stvari nisu mogle biti bolje.

Malo se odmaknuo i upitno me pogledao. - Caroline?

- Hm?

- Oni kolači koje sam razbacao po podu... ovaj...

- Govori...

- Je li ijedan od njih s tikvicama?

- Da, Simone, ima i s tikvicama. Još malo tišine, samo šum vode.

- Caroline?

- Hmm?

- Nisam mislio da te mogu voljeti još više, ali čini se da mogu.
- Drago mi je, Simone. A sad mi daj nešto slatko.

crowarez

Dvadeset drugo poglavlje

Istoga dana, 16 i 37.

- Je li to sapun? Pazi da se ne posklizneš.

- Neću se poskliznuti.

- Ne želim da se ozlijediš. Budi oprezan.

- Oprezan sam. Okreni se i šuti.

- Da šutim? A ne... to je nemoguće... kad tako... i kad ovako... mmm... i kad... jao, to je zaboljelo, Simone. Jesi li dobro?

- Poskliznuo sam se na sapun.

Okrenula sam se provjeriti je li dobro, ali odmah me smotao i pritisnuo uza zid, prilijepivši mi dlanove na pločice. Njegove su me usnice škakljale, voda nas prskala, tijela se izvijala istim pokretima. Pomislila sam što bi se sve dalo izvesti sa sapunom kad je ušao u mene, krut i slastan. Uzdahnula sam, keramika je pojačala zvuk, a tuš ga je provukao kroz seksi filter vode. Usljedio je još jedan kad se ponovno zabio u mene, polako, namjerno polako, čvrsto držeći moje bokove.

Zabacila sam glavu unatrag i okrenula je točno toliko da vidim Simona, mokrog i golog. Mrštio se usredotočen, poluotvorenih usta, napadajući me bez milosti i stanke. Približavala sam se brzo, svjesna svake sekunde prije eksplozije, padajući bez riječi kao i voda što je klizila niz nas.

Sad kad se O vratio, želio je nadoknaditi propušteno. Sad se javljao u pravom trenu, bez oklijevanja, brišući iz moje glave sjećanje na dane i tjedne, na mjesece čekanja i plakanja, preklinjanja i moljakanja. Iskupljivao se stalnom prisutnošću koja me iscrpljivala, svladavala, veselila i tjerala da želim još.

Stenjući u moje uho, drhteći i vibrirajući, Simon više nije mogao. Znao je da se lako može iskupiti sljedeći put i zato me odmah potom poljubio u mokr vrat, izvukao se iz mene, okrenuo me i ponovno se uvukao prije nego što sam stigla upitati: - Kamo si nestao?

- Nikamo, Negliže, a ni ne namjeravam - promrmljao je, grubo stišćući moju stražnjicu i podižući me uza zid, privlačeći me k sebi i uvlačeći se u mene. Naša su tijela savršeno prijanjala jedno uz drugo, mokra koža senzualno je klizila. Kako sam samo uspjela odoljeti Simonu toliko dugo? Nema veze. Sad je ovdje, u meni, i sprema se dozvati još jedan O. Pritisnula sam se uz njega, ostavljajući između naših tijela dovoljno

prostora tek za pogled i kroz izmaglicu vode i požude gledala kako ulazi i izlazi iz mene bez prestanka, ispunjavajući me kao nijedan prije njega.

I Simon je oborio pogled, zanimalo ga je što me toliko zaokuplja, a tada je shvatio koliko je prizor čaroban i ostao u jednakom položaju kao ja, ispuštajući nekakav *mhmm*. Ubrzao je pokrete, bacio se u potragu za tim osjećajem, tim trenutkom kad su savršenstvo i bol toliko blizu jedno drugome. Njegove su plave oči sad bile ispunjene vatrom i željom, pogledao me u oči i zajedno smo se zaletjeli prema rubu litice.

Spojeni, smrznuti, paralizirani užitkom. Skočili smo i svršili zajedno glasno uzdišući, stenjući i režeći. Sve je to greblo moje grlo i oduševilo moju *huhu*.

Ili greblo moju *huhu*?

18 i 41

Dok je hodao odjeven samo u ručnik, preskačući preko hrpica grožđica i brašna, Simon je bio prizor za pojesti. Kad se poskliznuo na mrvicu marmelade i naletio na radnu plohu, prasnula sam u glasan smijeh koji me toliko iscrpio da sam morala sjesti na naslonjač. Sad je stajao preda mnom s kriškom kolača od tikvice u ruci, promatrajući me veselo. Nisam prestajala smijati se i toliko sam se stresla da mi se ručnik razmaknuo. To je izazvalo dvije reakcije: moje cure podigle su i Simonovo pogled i nešto drugo. Provirio je kroz ručnik. Podigla sam obrvu.

- Je li tebi jasno da me pretvaraš u robota? - upitao je, pokazujući glavom svoj *problemčić* ispod ručnika. Potom je pažljivo odložio kolač na stolić za kavu.

- Ma vidi kako je sladak, virka kao iza zavjese! - pljesnula sam dlanovima.

- Možda to još ne znaš, ali mi dečki ne volimo kad se neki dijelovi naše anatomije opisuju riječju *sladak*.

- Ali sladak je... čekaj, zbrisao je.

- Sad se stidi. Eto ti.

- Stidi malo sutra. Nije se stidio pod tušem prije dva sata.

- Morat ćeš mu se malo ulizivati.

- Oho...

- Ne, ozbiljan sam. Mislim da ćeš vidjeti da dobro reagira na ulizivanje.

- Hm, nisam ti ja tip za to, ja sam više za jednu poštenu jezikovu juhu...

- O, mislim da bi i to moglo upaliti... *dovraga sve*, Caroline!

Nagnula sam se prema njemu i bez oklijevanja izvukla sramežljivoga, uzela ga u usta i odmah osjetila kako se prestaje sramiti. Počeo je rasti i sjela sam na rub naslonjača, zavukla ruke iza Simona i razmotala njegov ručnik. Privukla sam ga bliže k sebi, dublje u sebe, stenjući od zadovoljstva kad sam osjetila da zavlači ruke u moju kosu i spušta ih na moje lice. Nježno je prelazio prstima preko mojih kapaka, jagodica, obraza i sljepoočnica, i naposljetku spustio jednu ruku na moju kosu, a drugu, ovaj, na sebe. Ja

sam se posvetila vrhu, on se posvetio dnu i mislim da ništa više seksi od toga u životu nisam vidjela. Pogled na njegovu ruku dok je ulazio i izlazio iz mojih usta... uh.

Seksi nije dobra riječ, nije dovoljna za čisti erotski užitak koji se razvijao pred mojim očima. A kad smo kod užitka, i ja sam postajala sve napaljenija zbog svega ovoga, moja su usta sjajno prenosila njegovu energiju na mene. Zavalila sam se u naslonjači i povukla ga na sebe, a Simon se objema rukama naslonio na naslon i ritmično zabijao u moja usta, stojeći u savršenom položaju da uđe vrlo duboko, olakšavajući i meni. Zgrabila sam njegovu stražnjicu, obuzelo me uzbuđenje zbog njegova užitka i spoznaje da je moj, samo moj, i da mu samo ja ovako mogu pružiti užitak.

Osjećala sam kako se približava - već sam znala prepoznati sitne znakove koji su ga odavali. Ali željela sam ga još jednom, sebično. Pustila sam ga pa svalila na naslonjač i zajahala. Osjetivši me na sebi, odgurnuo se u vis, a ja sam se spustila i našli smo se tako - u onom trenutku, znate kojem? Kad se sve uvuče i otvori i zatvori i pristaje savršeno jedno uz drugo? Kad tijelo reagira na nešto što u prvom trenu shvati kao uljeza, nešto što ne bi trebalo biti tamo. A potom se javi koža, osjeti užitak, mišići preuzmu stvar u svoje ruke i ispuni vas zadovoljstvo.

I krenete.

Uhvatila sam Simona za ramena da ne padnem pa primaknula bokove uz njegove, prvi put primjećujući kako si dobro odgovaramo mjerama. Ovako spojeni, savršeno smo pristajali, kao dva dijela nekakvog perverzno legića. I on je bio svjestan toga, osjećala sam to.

crowarez

Spustio je dlan na moje grudi, ravno iznad srca. - Divna si - prošaptao je dok sam ga jahala, slatkog i vrelog. Ljuljala sam se, a on nije skidao ruku s mogega srca, držeći me drugom za bok i vodeći, gurajući i vukući prema sebi. Vidjela sam da je blizu, da se trudi zadržati oči otvorene, ali gubi, pa sam maknula njegovu ruku sa svojega srca i spustila je niže, gdje je ponovno počeo s onim svojim kruženjem...

- Isuse... Simone... o, Bože... tako si... dobar... tako...

- Obožavam te gledati dok svršavaš - promućao je, stenjući, i svršila sam. I on je. Mi smo.

Spustila sam se na njega iscrpljena, promatrajući ga netremice dok se soba oko nas vrtjela, dok se osjet vraćao u prste ruku i nogu, dok su naša zagrljena tijela grijala jedno drugo.

- Jezikova juha. Kakva ideja - frknuo je.

20 i 17

- Jesi li ikad razmišljala da promijeniš boju zidova?

- Ti to ozbiljno?

- Ma što? Možda neku svijetlozelenu? Ili čak plavu? Mislim da bi mi se sviđala u plavome.

- Govorim li ja tebi kako da fotografiraš?

- Pa ne...

- Onda nemoj ni ti meni kako da biram boje. Ali da znaš da ionako spremam promijeniti boje u stanu. Razmišljala sam o nečemu tamnijem. Dubljem, recimo.

- Dubljem, kažeš? Kako ti se ovo čini?

- Vrlo dobro. Mmm, prilično dobro. Uglavnom, da nastavim. Mislila sam možda neka tamnija siva, nova radna ploha od svijetlog mramora, možda boje vrhnja, i tamniji ormarići od mahagonija. Jao, kako je to dobro.

- Primljeno na znanje. Dublje je dobro, još dublje je još bolje. Možeš podići nogu na moje rame?

- Ovako?

- Isuse, Caroline, da, tako. Dakle... nova radna ploha, kažeš? Mramor, ha? To je nekako hladno.

- Da, da, da! Mislim, molim? Hladno? Ne znam, inače ne provodim vrijeme gola na leđima na radnoj plohi, neće mi smetati hladnoća. A i mramor je najbolji za valjanje tijesta.

- Ne počinji - upozorio me Simon, okrećući lice da može poljubiti moj gležanj.

- A što radim, Simone? - prela sam poput mačke, gotovo ostajući bez daha kad sam osjetila kako malo ubrzava, toliko da to ne bi primijetio nitko osim osobe u kojoj je trenutačno bio. Dakle, mene.

- Ne odvrćaj mi pažnju pričanjem o valjanju, eto što. Neće ti upaliti - rekao je odlučno, podižući lijevu ruku s radne plohe i spuštajući je na moje grudi, izazivajući moje bradavice, koje su se odmah uspravile.

Duboko, duboko između mojih bokova, bedara, želuca i svugdje između toga počela se skupljati moćna energija. - Bez razgovora o valjanju? Bez izazivanja, Simone? Mmm, ne misliš li da je malo izazivanja povremeno dobro? Mislim, zamisli me samo sagnutu nad mramornu radnu plohu kako valjam tijesto da bi ti mogao uživati... - zašutjela sam i provukla prste kroz njegovu kosu, privukla ga bliže i poljubila duboko, mameći ga jezikom, zubima i usnama da uđe još dublje u mene.

Sjedila sam na radnoj plohi gola golcata, baš kao i dragi gospodin Parker, koji je bio zakopan duboko u mene i odlučan u namjeri da izdrži što dulje. Željeli smo vidjeti možemo li održavati razgovor dok se... no, da... jebemo. Trenutačno smo bili u sedamnaestoj minuti najintenzivnijeg, najsenzualnijeg, najfantastičnijeg iskustva u mojem životu - i u to ne računam predigru. O je plesao uz rub bojnoga polja, pitajući se zašto ga ne puštamo da stupi na scenu. Ali sad sam ja bila gazda, a ovo je slatko mučenje bilo i te kako vrijedno otezanja. Vrijedno čekanja.

No dobro - tako je bilo sve dok mi Simon nije rekao da podignem stopalo na njegovo rame. Sad je već bilo teško čekati. Rasturao me. Jedna je moja noga, dakle, bila na njegovu ramenu, a druga otvorena u stranu. Simon je kružio bokovima u bezobrazno

izludujućim krugovima, jedva primjetno ubrzavajući. Razgovor je bio njegova ideja, ali složila sam se s njom - barem do podizanja noge na njegovo rame. Odjednom su se u igru uključili i dijelovi mojeg tijela koji su dosad bili zanemareni i postajalo je sve teže razgovarati smisleno. Ali kome treba smisao? Mogu ja i besmisleno. Dok sam god ispod Simona, besmisleno je dobro.

Ali još sam imala malo smisla u sebi.

- Ne izazivaj me, Barbie. Ako ja tebe počnem izazivati, sletjet ćeš na pod.

- Mmm, Simone, ma daj me zamisli. Sagnuta, samo u maloj pregači i ničemu drugom, s valjkom za tijesto u ruci, a preda mnom zdjela puna jabuka...

- Jabuka? Ajoj, jabuke stvarno volim... - zastenjao je pa zgrabio moju drugu nogu i prebacio je preko svojega drugog ramena, grubo me pritom povlačeći do ruba radne plohe, ubrzavajući još malo.

- Znam da voliš. S puno cimeta. Mogla bih ti ispeći pitu, Simone. Jednu pitu samo za tebe... S domaćim tijestom... Samo me trebaš zamoliti, frajeru... - frknula sam nosom, pokušavajući zadržati prisebnost kad je ponovno ubrzao. Pozornost mi je dodatno odvrćao zvuk sudaranja naših tijela. U meni je preostalo jako malo smisla.

- A kako je ovo, Caroline? Dobro? - upitao je, iznenađujući me.

- Dobro? Ovo je nevjerovatno.

- Nevjerovatno? Stvarno? - izvukao se gotovo do kraja pa potom odmah zabio natrag. Osjetila sam svaki centimetar.

I ostala bez smisla. - Znaš da je nevjerovatno... Ali vratimo se jabukama. Želiš li pitu s kuglicom sladoleda od vanilije? Vrelu, ljepljivu i... o, Bože.

- Stvarno želiš o piti? Tjeraš me da ti uzvratim još jače.

- Još jače? Ima li većeg izazova od pite od jabuka? - upitala sam, protežući se i podižući nožne prste prema stropu, što je izazvalo još jedan novi osjet.

- Slušaj me dobro: ako nastaviš o piti od jabuka... - počeo je, saginjući se i spuštajući usta na moje uho, od čega sam zadržala. Jednom je rukom zgrabio moju dojku, grubo se igrajući bradavicom, a drugu je spustio između nas i istraživao dok nije pronašao ono mjesto kojim me uvijek mogao navesti na uzdah. - Ako ne prestaneš, onda ću prestati ja, a vjeruj mi kad ti kažem da te još nisam ni počeo jebati na sve one načine o kojima sam sanjao.

Potom se uspravio i krenuo. Žestoko.

Smisao? Zbogom, smisao. Zbogom i ponos. - Bože, Simone. Odustajem, samo me pojebi.

- I ispeći ćeš mi pitu?

- Da, da! Ispeći ću ti pitu! O, Bože...

- Tako je, hoću pitu, hoću pitu, hoću... Isuse, kako si uska - zastenjao je, prebacujući obje moje noge na istu stranu, držeći ih još uvijek podignute uvis dok se zabijao u mene svom snagom, ne prestajući ni na sekundu, ne posustajući, samo ubrzavajući, gledajući

me odozgor kako se uvijam i izdižem s radne plohe, vrela i rumena dok sam svršavala, odjednom posve ušutkana silinom osjećaja i duboko potresena.

- Volim te, ccc. Volim te, volim te, volim te - recitirao je, zabijajući se u mene i ubrzavajući prema vlastitom vrhuncu. S čela mu je krenula kapljica znoja i stisnuo me još jače, a ja sam stisnula njega da što dulje ostane u meni, osjećajući njegovu težinu na sebi kad je spustio glavu na moje grudi. Kako ta težina može biti tako ugodna? Trebalo bi mi biti nelagodno, jedva dišem - ali nije. Držim ga, milujem mu lice i odmičem kosu s njega, i od svega se toga osjećam lagano kao perce.

- Ubit ćeš me, to je izvjesno - prostenjao je, ljubeći me posvud.

- I ja tebe volim - rekla sam, zagledana u kuhinjski strop. Licem mi se širio osmijeh velik poput mora. Ovoga puta O neće otići od mene.

I nema šanse da prebojim kuhinju u plavo.

21 i 32

- Ja ne vjerujem da je ovo već drugi put da čistimo brašno i šećer jedno s drugoga. Koji je nama vrag?

- Šećer je dobar za piling - rekla sam stručno. - Ali nisam sigurna za što je brašno dobro.

- Piling?

- Aha, zaključila sam da svaki put kad se poseksamo u kuhinji oslobodimo gornji sloj kože starih stanica.

- Ozbiljno, ccc? Stare stanice kože? Nimalo seksi.

- Maloprije se nisi bunio.

- Nisam, ne, kako bih i mogao? Obećala si mi ispeći pitu od jabuka. To si zaboravila?

- Nisam i neću. Ali mislim da sam bila pod prisilom.

- Bila si poda mnom, ne pod prisilom.

- Da, Simone, bila sam pod tobom.

- Da ti operem leđa?

- Da, molim.

Ležali smo svatko na svojoj strani kade, opuštajući se i ispirući sa sebe još jednu rundu sastojaka za kolače. Kad-tad ću morati počistiti taj nered, ali trenutačno sam mislila samo na muškarca ispred sebe. A taj je muškarac, do vrata zavaljen u mirisne mjhuriće, pružio svoje snažne ruke iz vode kako bi me privukao bliže k sebi. Okrenula sam se u kadi poput plutače pa ljuljuškala dok se nisam smjestila između njegovih nogu. Frotirnom rukavicom za pranje nježno je skinuo posljednje tragove ljepljive mase s mene. Potom me povukao na svoja prsa i zajedno smo se zavalili u kadi, naslanjajući se na rub. Bila sam okružena toplom vodom i toplim Simonom. Bilo mi je posve udobno. Zaklopila sam oči i uživala u svemu tome. U toj sigurnosti, u tom slatkom i seksi dodiru.

Pomaknula sam se da se još malo približim - iako je to bilo nemoguće - i osjetila ga na svojoj stražnjici. Sve većeg.

- O, bok, prijatelju - promrmljala sam pa zavukla ruku u vodu i pronašla ga, spremnog i željnog.

- Ccc - upozoravajuće je počeo Simon, zabacujući glavu na rub kade.

- Ma, što je? - nevino sam upitala, prelazeći ležerno prstima po njemu.

- Nije mi više sedamnaest, znaš? - nasmijao se, ali glas mu je već bio hrapav, željan.

- Hvala nebesima na tome, inače bih morala odgovarati pred sudom za ovo što ti spremam, iskorištavanje maloljetnika i tako to - rekla sam, privijajući se uz njega sva skliska od sapuna i mjehurića.

Kratko je zarežao pa se nasmijao. - Dokrajčit ćeš me, znaš? Ozbiljno ti kažem, nisam stroj... Isuse, ne prestaj - zastenjao je gurajući se prema mojoj ruci, odjednom spreman na suradnju.

- A što i ako te dokrajčim? Samo te želim jebati dok ne budemo mogli stajati - prošaptala sam, stežući šaku oko njega. Voda je pljusnula preko ruba kade.

- Ionako već jedva stojim. Ni ne stojim, sjedim, pobogu - stenjao je, usput mi šireći noge i povlačeći me na sebe.

- Snaći ćemo se nekako, Simone - rekla sam i spustila se na njega.

Čeka nas i brisanje vode s poda, dakle.

crowarez

23 19

- Samo idem po hranu. Treba mi hranjivih stvari, ženo.

- Uzmi hranu i da si odmah natrag. Trebam te, Simone. Zašto hodaš na koljenima?

- Zato što doslovno nemam snage za ustajanje. Pokvarila si moj stroj. Treba mi stanka, a možda i popravak... Što to radiš, Caroline?

- Tko, ja?

- Da, ti, izgleda mi kao da... često se tako diraš?

- Ne baš, u posljednje vrijeme češće nego inače. Radim li to kako treba?

- Da, da... ovaj... mislim da je dostava... dostavljač je... pred vratima je hrana... ja... hrana... ti...

- Stvarno zvučiš kao pokvareni robot, Simone. Mmm, ovo je dobro...

- Ima li koga doma? Naručili ste... stari, nemam dovoljno sitnog za ovo.

- Zadrži ostatak!

- Ovaj, gurnuo si mi pedeseticu. Znaš da je to napojnica od trideset dolara, je l' tako?

- Zadrži ostatak, ostavi hranu pred vratima. Caroline, penji se na krevet.

- Mmm... tako sam blizu. Sigurno ne želiš... da sama dovršim... mmm... volim kad to radiš...

- Mmm.... mmm... mmm...

- Ne govori punih usta, Simone. Simone... Simone... Simone!

- O. K., ljudi, hrana vam je pred vratima. Hvala na napojnici!

1 i 14 ujutro

Ležali smo na krevetu mlohavi i prazna uma. Siroti Simon, izmorila sam ga do krajnih granica. Sam je rekao da više nije tinejdžer, ali ipak nas je oboje iznenadio... izdržljivošću. Nakon posljednje runde otpuzao je do hodnika i pokupio hranu ispred vrata. Pojeli smo je sjedeći nasred kreveta. Morala sam skinuti plahtu, jer je bila puna brašna i grožđica od ranije. Kad počnem pospremati, čeka me nevjerovatna količina posla, ali isplatilo se. Sve. Sve do posljednje sitnice.

Sad smo sjedili napola zavaljeni u krevetu, obavijeni jedno oko drugoga. Ja sam u međuvremenu bila odjenula svoj ružičasti negliže, a Simon je navukao donji dio trenirke. Legli smo jedno do drugoga, gledajući se u oči i držeći za ruke, isprepletenih nogu.

- Kad se moraš vratiti na posao?

- Rekla sam Jillian da se vraćam u ponedjeljak, iako to trenutačno uopće ne mogu zamisliti.

- A o čemu razmišljaš?

- O Španjolskoj.

- Da?

- Da, bilo je nevjerovatno. Puno ti hvala što si me poveo sa sobom... i za ono drugo - gurnula sam ga ramenom.

- Bilo mi je zadovoljstvo, oba puta! Drago mi je što si pristala - iscerio se.

Sad kad se moj O vratio, bilo je lako šaliti se. Malo smo šutjeli, uživajući u glazbi. Simon se nekako bio odvuкао do svog stana i pustio ploču. Bio je seksi čak i dok je šepao.

- Kad krećeš u Peru? I da znaš da te mrzim zbog toga. Ali kad krećeš?

- Za dva tjedna. I ne budi ljubomorna na nas fotografe. Puno putujemo, ali se uvijek vratimo.

- Da budemo jasni, ne mrzim te zbog toga što odlaziš, nego zbog toga što i ja želim s tobom. Ali da se vratimo na stvar: volim te više nego što te mrzim, pa je O. K. da te malo mrzim.

- Ne smeta ti to?

- Naravno da ne smeta. Putuješ jer moraš zbog posla, to je u redu. Znala sam što radiš.

- Jedno je znati da putujem, a drugo čekati da se vratim - rekao je pomalo zamišljeno. Pomilovala sam ga po obrazu, osjećajući glatku kožu i grubu bradicu, promatrajući ga kako se prislanja bliže mojem dodiru. Zaklopio je oči i zadovoljno uzdahnuo.

- Nije da te *čekam* da se vratiš. Oboje imamo svoj posao i svoj život, to se neće promijeniti. Samo zato što ti dam da me jebeš, ne znači da ćemo se promijeniti - odgovorila sam.

Polako se osmijehnuo. Još je uvijek žmirio, ali i smiješio se.

- Ševa ponekad promijeni ljude - rekao je kroz osmijeh.

- Ševa nekad promijeni ono čemu je trebala promjena. A ponekad popravi stvari.

- Ševa ponekad popravi stvari... kakva izjava.

- Drži se mene, tko zna što ću sljedeće izjaviti.

- Gdje da te uhvatim?

-Tiho.

- Sad ću te poljubiti.

- Hvala nebesima - zahihotala sam se, a Simon je ovio svoje snažne ruke oko mene. Ljubili smo se nježno, pažljivo. Uvukla sam mu se u zagrljaj, uz vrat; bio je savršen i divno je mirisao.

- Obožavam ovaj dio tebe.

- Fino.

crowarez

- To je samo moje.

- Tvoje je.

- Naravno da je moje. I izvoli to reći svim zgodnim Peruankama koje te budu pokušavale zavesti.

- Obavijestit ću ih da je taj dio mene zauzet. Nasmiješila sam se i glasno zijevnula. Posljednjih nekoliko dana iscrpilo me. Prvo let, potom seks do iznemoglosti. Cura se umori od sve te pažnje. Simon se nagnuo preko mene ugasiti svjetlo i potom me privinuo blizu k sebi.

1 i 23 ujutro

- Simone?

- Hm?

- Spavaš?

- A-a.

- Samo sam ti htjela reći da mi je drago što si se ranije vratio.

- Mhm, i meni.

- I da sam poprilično luda za tobom.

- Mhm, i ja za tobom.
- Luda kao puška.
- Mhm...
- Puška se rimuje s kruška.
- Mhm...
- Simone?
- Mhm...
- Spavaš?
- Mhm...
- Volim te.
- I ja tebe.

...

- Caroline?
- Mhm...
- I meni je drago što sam se vratio ranije.
- Mhm...
- I da sam vratio tvoj O.
- Dosta...
- 'Noć, Caroline.
- 'Noć, Simone.

I dok su nam Count Basie i njegov orkestar svirali uspavanke, Simon i ja zagrlili smo se i zaspali.

Razgovor između Simona i Caroline idućeg utorka:

Razgovarao sam s jednim prijateljem. Mislim da znam kako se rade oni škampi za kojima si poludjela u Španjolskoj.

Super, uklopit će se u večeru koju priređujem u nedjelju. Svi dolaze, čak i Jillian i Benjamin.

Sigurno nećeš kuhati kod mene?

Ne, lakše mi je kod mene. Ti nemaš otok, a on mi treba za pripremu, ali poslužit ću se tvojom pećnicom.

Mogu se ja poslužiti tobom na otoku?

Znaš li ti uopće o kakvom otoku govorim?

Znam da znaš što mislim.

Znam i smiješ.

Jedva čekam. Jesi li vidjela moje tenisice?

Jesam, ostavio si ih u mojoj kupaonici. Spotaknula sam se na njih jutros.

Znači, to je bio taj tresak?

Čuo si tresak?

Aha, probudio me.

I nije ti palo na pamet doći provjeriti jesam li dobro?

Nisam želio buditi Clivea.

Ja ne vjerujem da gad spava na tvojoj strani. Izdajnik jedan.

Sad smo kompići... No dobro, zamalo kompići. Opet mi je zapišao majicu.

HA! Moram se vratiti poslu, mačkogradico. Vidimo se večeras na filmu?

Ili na bilo čemu...

Pokušavam se praviti da imamo planove.

Imam ja planove.

Uh, da znaš kakve planove imam.

Imam i ja...

crowarez

Sjedim i jedem tvoju pitu od jabuka... Pa ti razmisli o tome.

Sad ću misliti samo na to, baš ti hvala.

Nema na čemu.

Pođi jesti svoju pitu.

Puna su mi usta...

Razgovor između Mimi i Caroline u četvrtak:

Sigurno ne trebam ništa donijeti u subotu? Ne treba.

Sophia donosi piće, a mi ostalo.

Super mi je čuti da si ti opet mi.

Jesam, i da znaš da uživam.

Uživaš, ha?

Koje si ti dijete. Da, uživam.

Drago mi je. I jesi li već prespavala u leglu grijeha?

Ne, dosad smo bili kod mene. Mislim da bi mi bilo čudno u njegovu krevetu.

Taj je krevet svašta vidio...

Točno to. Zato mi i jest čudno.

Možda bi ga i ti mogla obilježiti? Krevet, mislim. Nova era, nova cura, novi zarez?

Ne znam baš, vidjet ćemo... Kad-tad ću prespavati kod njega, ali ne još. Uostalom, on i Clive se tako lijepo druže.

MOLIM? Pa Clive mrzi dečke? Osim homoseksualaca.

Mislim da su postigli nekakav muški dogovor među vrstama. Ne guram nos u njihov odnos.

Novi svjetski poredak, ha?

Tako nekako.

Hoćeš da dođem ranije u subotu i pomognem?

Samo mi želiš kopati po ladicama.

Treba ih pospremiti!

Dođi ranije.

JUPI!

I nađi si psihijatra...

crowarez

U četvrtak navečer sve je bilo tiho. Simon i ja sjedili smo na mojemu naslonjaču radeći. Ja sam skicirala nacrt za plesnu dvoranu za božićnu zabavu jednog klijenta. Da, plesnu dvoranu. To vam je moj svijet. Ali u njemu sam samo posjetitelj.

Bila sam u tajicama, ravno s joge. Simon je kuhao, i to u mojoj kuhinji, u kojoj se već bio udomaćio. Rekao je da mu je lakše kuhati kod mene kad ionako kad-tad završimo kod mene, ali uhvatila sam ga kako podiže Clivea na radnu plohu da vidi što "njegov prijatelj radi". Tim riječima, da. Simon je sad razgovarao s Cliveom. Mislim da je rekao: "Dođi, malac. Odavde ćeš vidjeti što tvoj prijatelj radi! Ne vidiš dobro s poda, ha? Pa da."

Clive je odgovorio. Znam ja da mačke za to nisu sposobne, ali zvuk koji je ispustio značio je *hvala*, znam ja.

Moji su se dečki sprijateljili. Lijepo.

I sad smo sjedili, ja s papirom i olovkom, Simon pred prijenosnim računalom, smišljajući planove za Peru. Imao je otprilike sedamdeset milijardi nagradnih milja i obožavao mi je to isticati.

Sjedili smo u tišini, čulo se samo grebanje olovke po papiru i klikanje miša. I klikanje Cliveovih kandži. Najuporniji mačak na svijetu.

Simon je bio gotov, zaklopio je računalo i protegnuo ruke iznad glave, otkrivajući pritom donji dio trbuha. Olovka mi je malo pobjegla. Naslonio je glavu na naslon i zaklopio oči. Za manje od minute počeo je tiho hrkati, a ja sam se tiho osmjehnula. Nastavila sam crtati.

Deset minuta kasnije protegnuo se i preko jastuka uhvatio moju ruku.

Za crtanje mi je dovoljna jedna.

- Dovraga sve, Caroline, ovi su škampi bolesno dobri! - zastenjala je Mimi, ispuštajući zvuk na koji si je Ryan morao popraviti određene dijelove tijela.

Bila je subota navečer, sjedili smo u mojoj blagovaonici za stolom koji je bio krcat španjolskom hranom i španjolskim vinima. Super sam se zabavila pokušavajući skuhati sva ona divna jela koja smo Simon i ja probali na odmoru. Nisu ispala savršeno, ali došla sam prilično blizu. Naravno da nam je nedostajao obalni ugođaj, ali uživali smo u ugodi maglovite jesenske večeri kakva se vidi samo u San Franciscu. Svjetla grada treperila su onkraj prozora, vatrica koju je zapalio Benjamin pucketala je u kaminu, smijeh je ispunjavao stan.

Sjedila sam pripijena uz Simona, vesela u društvu prijatelja. Prije večere bila sam malo nervozna pri pomisli na zadirkivanje koje nas čeka, jer je naše *spetljavanje* bila neizbježna tema već jako dugo. Ali prošlo je dobro i svi smo se lijepo družili uz tek minimalno podbadanje. Simon i ja držali smo se jedno drugoga cijele večeri, ali već sam znala da ćemo postati jedan od onih parova koji moraju sve vrijeme visjeti jedno po drugome.

Nikad nisam željela biti dio takvog para, onih ovisnika koji ni na toalet ne idu jedno bez drugoga i u besvijest si dokazuju koliko se obožavaju. Volim Simona, to je jasno. Ali on putuje zbog posla, za Boga miloga, to je isto činjenica. I mislim da ćemo se snaći s njom. Osjećala sam njegov dodir i sjela još malo bliže. Obgrlio me oko struka i potapšao me po ruci, nježno je stisnuvši, tek toliko da mi dade do znanja da je tu. Ali znala sam da je tu. Šarao je prstima po mojem laktu i spustio mi poljubac na čelo, od čega sam tiho uzdahnula.

Ne treba meni *dušo* i *cvjetiću*. Samo mi treba Simon i to njegovo kruženje. Trebam ga uza sebe povremeno - kad je tu. Jillian je uhvatila moj pogled preko stola i namignula mi.

- Otkud sad to? - upitala sam je, pijuckajući svoju drugu čašu vinjaka. Simon će me superlako odvući u krevet nakon svega ovoga, ali, s druge strane, kad ja tome pružam otpor?

- Lijepo se sve posložilo, ha? - upitala je, gledajući sad Simona, sad mene.

- Nije moglo bolje. Kad si mi ponudila svoj stan, to ti je bio najbolji potez ikad.

- Najbolji joj je potez bio kad mi je dala tvoj broj da ti se javim iz Irske - pobunio se Simon, namigujući Benjaminu.

- Ne znam baš... Ja mislim da mi je najbolji potez bio kad sam se pravila da nemam pojma tko je tvoj zanimljivi susjed - rekla je Jillian vragolasto se osmjehujući, a Simon se zagrcnuo pićem.

- Čekaj, čekaj... Ti si sve vrijeme znala da smo nas dvoje susjedi? - upitao je pijuckajući vinjak, a ja sam mu pružila ubrus. - Ali nisi nikad nogom kročila u moj stan.

- Jillian nije, ali ja jesam - javio se Benjamin, a na te riječi njih su se dvoje glasno kucnuli čašama.

Simon i ja sjedili smo zabezeknuti i promatrali ih kako si čestitaju.

Svaka čast...

- O. K, ovo je zadnje. Nema više posuđa - najavio je Simon zatvarajući vrata perilice. Nakon što su svi konačno otišli, odlučili smo počistiti sve da ne moramo ujutro.

- Hvala nebesima. Mrtva sam od umora.

- A meni su se ruke smežurale - namignuo je, pokazujući mi crvene dlanove.

- To ti je znak da si dobra kućanica - jedva sam izbjegla te njegove pohlepne ručice.

- Zovi me kako hoćeš, ali dovuci tu svoju slatku guzu natrag u kuhinju - odbrusio je, bacajući za mnom krpu za posuđe.

- Ma koju guzu? Ovu guzu? - upitala sam pa se izazovno naslonila na otok, naginjući se preko njega.

- Tebi je do igre, ha? A ja sam mislio da si mrtva od umora - promrsio je, grabeći moju stražnjicu svojim smežuranim rukama pa ju je nježno pljesnuo.

- Možda se malo oporavim - zahihotala sam se kad me prebacio preko ramena poput drvosječe i uputio se prema spavaćoj sobi. Objješena naglavačke, stisnutim šakama zabubnjala sam mu po stražnjici iako nisam zapravo željela da me spusti. Stao je na vratima sobe.

- Nešto si zaboravila? - upitao je pa se okrenuo da vidim o čemu govori. Krevet je bio otkriven.

- Kvragu, zaboravila sam staviti posteljinu na sušenje. Još je mokra! - gundala sam.

- Imam rješenje, tulum u pidžamama kod mene - rekao je i odnio me do ormara. - Odaberi spavaćicu.

- Želiš da prespavamo kod tebe?

- Da, zašto ne? Spavamo kod tebe otkako smo se vratili iz Španjolske. Moj je krevet usamljen - prekopavao je po čipkastom prozirnom rublju.

No da, njegov krevet vjerojatno nikad nije bio ovoliko usamljen.

- Onda, koju ćeš? - još me jednom pljesnuo po stražnjici.

- Ti izaberi neku koja ti se sviđa. Obući ću što god izabereš - rekla sam smiješeći se, hrabreći sama sebe. Neće me ubiti noć u njegovu krevetu. Vjerojatno će biti zabavno.

Vidjela sam da pod drugu ruku trpa poznat mi komadić ružičaste svile i potom smo krenuli prema vratima. Uspjela sam ih zalupiti nogom kad smo izašli, što je iz mog položaja bio pravi uspjeh.

I eto me opet u kupaonici, presvlačim se u seksi rublje za Simona. A njemu se stvarno sviđam kako god bila odjevena. Svejedno mu je imam li na sebi njegovu majicu ili nešto ovakvo, zgodna sam mu. Ionako ne ostanem dugo odjevena.

Iako sam nastojala ne razmišljati o tome, sjetila sam se svih onih žena koje su bez sumnje prošle ovim stanom, uživale u Simonu i on u njima. Ali sad sam tu ja, Simon želi mene. Poravnala sam svilu i duboko udahнула, a koža me već peckala u iščekivanju njegova dodira.

Čula sam kako petlja oko gramofona - dobro mi poznato pucketanje igle na vinilu bio je nevjerojatno utješan zvuk.

Glenn Miller, *Moonlight Serenade*. Ah.

Otvorila sam vrata i ugledala ga. Stajao je pored svog nabijačkog kreveta grijeha. Odmjerio me od glave do pete i licem mu se razlio zadovoljan osmijeh.

- Izgledaš super - promrmljao je kad sam ušla. - I ti.

- Imam na sebi isto što i cijele večeri, ccc.

Nasmiješila sam se i ovila ruke oko njegova vrata. Prelazio je prstima po mojim rukama, škakljajući me svaki put kad bi prešao po unutarnjoj strani lakta.

- Znam - odvrtila sam, spuštajući poljubac pokraj njegova uha. - Izgledao si super cijele večeri i izgledaš super i sad.

- Daj da te bolje pogledam - prošaptao je pa spustio poljubac u dno moga vrata. Naježila sam se. A soba uopće nije bila hladna.

Okrenuo me kao da smo na plesnom podiju i na trenutak zadržao podalje. Ružičasti negliže, njemu najdraži komad moje odjeće. Nije znao da imam i gaćice iz istog kompleta, ali nisu mi trebale. Okrenuo me i privukao k sebi, a ja sam se odmah bacila na dugmad njegove košulje.

- Kakva večer, ha? - primijetio je.

- Kakva, ha? Ja ne vjerujem da nas je ono dvoje od početka guralo jedno prema drugome! Ali za druga dva para nisu zaslužni, to je naše djelo.

- Tko bi rekao da se sprema ljubav kad si mi šakama umalo srušila vrata?

Još jedno dugme.

- Na sreću, odmah si pao na moj šarm, ovo je bilo neizbježno.

- Na negliže sam pao, Caroline. Na negliže. Šarm je bio bonus. Nisam imao pojma da ću i curu dobiti u paketu.

Košulja raskopčana i na putu dolje.

- Ozbiljno? A ja sam mislila da se samo malo zabavljamo - nasmijala sam se zločesto, pokušavajući mu raskopčati remen.

- U tom slučaju nazdravljam za zabavu s mojom curom! -kopča sređena, remen raskopčan, slijede traperice. Hvala nebesima da nema patentni zatvarač. Podigao me, držeći me za golu stražnjicu, da budem precizna, i odnio me do kreveta. U hodu sam mu skidala košulju. Ostala je visjeti oko lakata.

- To mi super zvuči - prošaptala sam mu u uho dok me spuštao na krevet.

Ljubeći mi grudi, ponavljao je jednu riječ. *Cura*, pa poljubac. *Cura*, pa poljubac.

- Znaš li da Mimi i Neil razmišljaju unajmiti stan? Meni je to malo prebrzo, nadam se da znaju što ih čeka - obavijestila sam ga, pridižući se ususret njegovim usnicama.

- Ja znam u što se ja upuštam.

- A u što to?

- U tebe, blesavice - rekao je i čula sam drag mi zvuk njegova remena na podu. - Mene zanima samo tvoj sretan završetak. Ili dva završetka, ili čak tri. Popio sam onaj čaj s ginsengom koji si mi skuhalo jutros.

- Čuvaj me se - kratko se nasmijao, podižući svoju nogu sebi na rame, ljubeći me niz list.

- Sretan završetak, kažeš?

- Mislim da smo ga zaslužili, ti ne? - upitao je klečeći, spuštajući poljupce niz moje bedro dok sam ja pokušavala smireno disati.

- O, da, mislim - nasmijala sam se, zabacila ruke iznad glave i pridigla se prema njemu. Bok, O! Opet ti! Ovog puta izmamio ga je Simonov jezik. Onda i usnice. Kad se podigao iznad mene i ušao, umalo je dozvao i treći.

Odjeća je ležala daleko od nas, koža je klizila oznojenom kožom, moje noge bile su čvrsto stegnute oko njegovih bokova koji su se zabijali uz moje. Gledao me vatrenim pogledom i osjećala sam svaki njegov centimetar. Iznutra. Izvana. Posvuda.

- O, Bože - zastenjala sam. I tada sam začula...

Tup.

- O, Bože - zastenjala sam ponovno.

Tup, tup.

Nasmijala sam se. Pa mi *nabijamo*.

Pogledao me odozgor, podižući obrvu. - Nešto ti je smiješno? - upitao je, zastajući na trenutak. Potom se ponovno pokrenuo, polako, vrlo polako.

- Nabijamo u zid - zahihotala sam ponovno, gledajući kako me znatiželjno promatra.

- Nabijamo, da - priznao je pa se i sam malo nasmijao. - Sve O.K.?

Omotala sam noge još čvršće oko njega, približivši nas što sam više mogla. - Navali, Nabijaču - namignula sam i poslušao je.

Snaga njegovih pokreta pomicala nas je prema zidu. Zabijao se u mene nesmiljeno, dajući mi točno što sam trebala, a potom još i više. Gledao me netremice, ozbiljno, pa se na trenutak osmjehnuo onako podrugljivo. Zaklopila sam oči i prepustila se vrlo dubokim osjećajima.

Zgrabio je moje ruke i podigao mi ih iznad glave.

- Možda je bolje da se uhvatiš - prošaptao je i prebacio moju nogu preko ramena.

- Simone! - kriknula sam, osjećajući kako mi se užitak širi tijelom. Njegove oči, te njegove bezobrazno plave oči zabijale su se u moje, prateći tijelo.

Izviknuo je moje ime. Moje.

Malo kasnije, već u polusnu, osjetila sam da se krevet pomiče kad je Simon ustao. Čula sam kako okreće ploču i uvukla se dublje pod pokrivač. Tijelo mi je bilo premoreno od užitka, doveo me do ruba iscrpljenosti. Nabijali smo po zidu dokle god smo imali snage. Sad su obje strane zida bile moje.

Čula sam da baulja hodnikom i upitala se što izvodi. Zaključivši onako u polusnu da vjerojatno ide popiti vode, utonula sam natrag u san.

Nekoliko minuta kasnije probudio me njegov zagrljaj: obgrlio me rukama, privukao uza svoje toplo tijelo, poljubio moj vrat, moj obraz, moje čelo, i čula sam ga kako... prede?

- Što se zbiva? - upitala sam, osvrćući se.

- Mislio sam da će biti usamljen - priznao je Simon sramežljivo. Pogledala sam ga pa spazila i njega i Clivea. Simon je bio otišao po mačka. Clive je preo vrlo glasno, očito uživajući u pažnji kojom ga je Simon obasipao u posljednje vrijeme. Gurnuo me njuškom i uvukao se između nas.

- Ja ne vjerujem - promrmljala sam, preokrećući očima.

- Stvarno si iznenađena? Znaš koliko volim mace - rekao je Simon mrtav ozbiljan. A tada se tiho nasmijao.

- Imaš sreće da te već volim - rekla sam, puštajući ga da me ponovno zagrlji.

- I ja kažem.

Dok se smijeh stišavao, tonući u san razmišljala sam što sve čeka Nabijača i mene.

Znala sam da neće uvijek biti ovako lako. Ali znala sam da će uvijek biti lijepo.

Sve je bilo tiho kad sam krenuo u patrolu, provjeriti je li prostor siguran. Hodao sam svojim novim teritorijem, usput bilježeći gdje su zaboravljeni štapići za uši. Morat ću se pobrinuti za njih. Ako ih pustite da leže tamo, kad-tad im se pridruže novi. Viđao sam to već.

Spazio sam neobičnu policu na kojoj nije bilo ničega osim staklenih bočica. Srušio sam jednu i pratio pogledom do poda. Vratit ću se na ovo mjesto, ali prvo patrola.

Provjerio sam pogled s prozora i shvatio da je i oдавde moguće nadgledati okolicu. Drugi prozor, okrenut prema jugu, bit će prikladno mjesto za dremuckanje nakon što otjeram sovu s druge strane. Nije se dala zastrašiti i punih je petnaest minuta prošlo prije nego što sam uspio nastaviti patrolu i provjeriti ono dvoje. Konačno su zaspali nakon nekoliko runda parenja. Stvarno...

Gazdarica je, očekivano, zauzimala veći dio košare za spavanje. Visoki, kojeg sam nazvao tako jer je viši od Gazdarice, ponovno je proizvodio onu buku - a buku ne mogu tolerirati. Gazdarica se već prevrće u snu. Ne spava kako treba, dakle. Ako se ne naspava, sutra neće biti spremna za igru sa mnom, stoga ovu situaciju treba pravodobno ispraviti. I ona uživa u našoj igri, moram se potruditi oko ovoga.

Skoknuo sam s poda na krevet graciozno - moja gracioznost često prolazi neprimijećena, čini mi se - te se probio kroz noge, koljena, laktove i ruke, dok se nisam uspeo do vrha i smjestio Visokome pod bradu. Pružio sam šapu i spustio mu je na nosnice, što je odmah prekinulo buku. Visoki je odgurnuo moju šapu, ali odmah se potom prevrnuo na bok i prestao bučiti. Sklupčao se u kutu koji mu je prepustila Gazdarica. Dok se smirivao, ostao sam stajati na njemu, skakućući kao da sam na deblu što se kotrlja. Veličanstveno sam spretan.

Potom sam se preselio u prostor među njima i počeo drijemati. Naš je dom siguran sada kad bdijem nad Gazdaricom i Visokim. Mogu utonuti u san i usnuti Nju, onu koja je pobjegla.

crowarez

Chiarissima